

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2561 – 2564)

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

15 กันยายน 2559

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	
ความเป็นมา	4
ลักษณะทางกายภาพ	4
การปกครอง ประชากร	7
ข้อมูลเศรษฐกิจ	9
ลักษณะทางสังคม	13
โครงสร้างพื้นฐาน	14
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	17
ข้อมูลสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่	21
ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดปี (2557-2560)	22
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	
นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์เฉพาะด้าน	41
การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพ	69
ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ	83
การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทาง	115
- การพัฒนาประเทศ	
SWOT Analysis	117
ส่วนที่ 3 แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยระยะ 4 ปี (พ.ศ.2561-2564)	
วิสัยทัศน์	139
พันธกิจ	139
เป้าประสงค์รวม	140
ประเด็นยุทธศาสตร์	141
การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	142

แบบ จ.1/กจ.1	165
ภาคผนวก ก	194
รายการสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551	
ภาคผนวก ข	195
สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561-2564)	
ภาคผนวก ค	198
จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Position) ของกลุ่มจังหวัด และรายจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดตามแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด พ.ศ.2561 – 2564	
ภาคผนวก ง	199
ภาพถ่ายกิจกรรม	
Project idea	204

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสภาพทั่วไป

ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

(ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง)

- ความเป็นมา
- ลักษณะทางกายภาพ
- การปกครอง ประชากร
- เศรษฐกิจ
- ลักษณะทางสังคม
- โครงสร้างพื้นฐาน
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การท่องเที่ยว
- สถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่
- ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดฯ ปี (2557 – 2560)

1.1 ความเป็นมา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (East Coast Southern Sub region) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ฝั่งทะเลอ่าวไทย ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ทำเลที่ตั้งมีความเกี่ยวข้องกับศูนย์กลางของความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรโบราณในอดีตของคาบสมุทรมลายู คือ อาณาจักรตามพรลิงค์ และอาณาจักรศรีวิชัย ซึ่งมีความสำคัญเป็นเส้นทางการเชื่อมโยงทางการค้าและการเผยแผ่ศาสนาจากอินเดีย อารัษ เปอร์เซีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของความเจริญรุ่งเรืองในอดีตมากมาย ได้แก่ โบราณสถานเขาคา โบราณสถานโมคลาน และวัดพระบรมธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช วัดพระบรมธาตุไชยา อำเภอยะยา แหล่งโบราณคดีเขาศรีวิชัย อำเภอยะยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และวัดเขียน จังหวัดพัทลุง เป็นต้น ส่งผลให้มีการสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ **จังหวัดชุมพร** เช่น ประเพณีงานเทิดพระเกียรติเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์และงานกาชาด งานประเพณีแห่พระแข่งเรือ งานโลกทะเลชุมพร งานแข่งขันเรือยาวขึ้นโขงชิงธงชิงถ้วยพระราชทานคลองในหลวง (หัววัง – พนังตัก) งานวันผลไม้หลังสวน ล่องแพอำเภอยะยา งานส่งเสริมประเพณีขึ้นเบญจา งานขึ้นถ้ำรับร้อ **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** เช่น ประเพณีชักพระ หรือลากพระ กีฬาชนควาย งานวันเงาะโรงเรียน **จังหวัดนครศรีธรรมราช** เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ แห่ผ้าขึ้นธาตุ ลากพระ **จังหวัดพัทลุง** เช่น งานประเพณีแข่งโพนลากพระ (ชักพระ) การละเล่นชั้ดตัมประเพณีชิงเปรต งานวันอนุรักษ์มรดกไทยและงานมหรหรรคมชิงแชมป์หนังตะลุง และโนรนาฏศิลป์เมืองใต้ เป็นต้น

1.2 ลักษณะทางกายภาพ

1) อาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอาณาเขตติดต่อกับกลุ่มจังหวัด 3 กลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ดังนี้

- **ด้านทิศเหนือ** ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างที่อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- **ด้านทิศตะวันออก** ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่จังหวัดสงขลา
- **ด้านทิศตะวันตก** ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตั้งแต่อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ถึงอำเภอทับปุด จังหวัดพังงา

- **ด้านทิศใต้** ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตั้งแต่ จังหวัดกระบี่ ถึงจังหวัดตรัง และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนตั้งแต่จังหวัดสตูล ถึงจังหวัดสงขลา

2) ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีพื้นที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือ 32,268.824 ตารางกิโลเมตร หรือ 20,164,359 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.63 ของพื้นที่ภาคใต้ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่มากที่สุด คือ 12,891 ตารางกิโลเมตร หรือ 8.06 ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมพร และ พัทลุง ตามลำดับ จำแนกเป็นรายจังหวัดได้ ดังนี้

ตาราง : พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จังหวัด	พื้นที่		อันดับระดับภาค (ภาคใต้)	อันดับระดับ กลุ่มจังหวัด
	ตารางกิโลเมตร	ไร่		
ชุมพร	6,010,849	3,750,000	4	3
สุราษฎร์ธานี	12,891,000	8,060,000	1	1
นครศรีธรรมราช	9,942,502	6,214,064	2	2
พัทลุง	3,424,473	2,140,295	10	4

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและงานปกครอง , กรมการปกครอง , กระทรวงมหาดไทย

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบชายทะเล และพื้นที่เชิงเขาตอนกลางของคาบสมุทร ได้แก่ เทือกเขานครศรีธรรมราช เทือกเขาตะนาวศรี และเทือกเขาภูเก็ต โดยมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 600 กิโลเมตร บางส่วนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ได้แก่ ทะเลน้อย ทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง ป่าชายเลนทุ่งคา-สวี จังหวัดชุมพร หมู่เกาะอ่างทอง และในบางคลองร้อยสาย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งพื้นที่เหล่านี้นอกจากจะมีคุณค่าในเชิงนิเวศน์แล้ว ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดอีกด้วย

3) สภาพภูมิอากาศ

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านอ่าวไทย และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากคาบสมุทรอินเดีย ภูมิประเทศโดยรวมจึงเป็นแบบร้อนชื้น มีฝนตกยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง มกราคมของทุกปี จำแนกฤดูกาลได้ 2 ฤดู ดังนี้

- **ฤดูร้อน** ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน มีอากาศร้อนตลอดฤดู อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 28 องศาเซลเซียส
- **ฤดูฝน** ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมกราคม โดยในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนตกปานกลาง ส่วนฝนตกหนักจะเกิดในช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม

4) แหล่งน้ำสำคัญ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีน้ำสำคัญ ดังนี้

- **ลุ่มน้ำตาปี** ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา และระนอง โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ของลุ่มน้ำอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ทั้งหมด 13,454 ตารางกิโลเมตร ลุ่มน้ำตาปี มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติในลุ่มน้ำมากเพียงพอกับความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ ลุ่มน้ำทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพในอนาคตเมื่อมีการพัฒนาพื้นที่ชลประทานจนเต็มศักยภาพของพื้นที่ และยังมีปริมาตรความจุเก็บกักมากเพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้น้ำทั้งลุ่มน้ำ แต่เนื่องจากปริมาตรความจุใช้งานส่วนใหญ่เป็นปริมาตรความจุของเขื่อนรัชชประภา ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำย่อยคลองพระแสง เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำพุมดวง และไหลมาบรรจบกับแม่น้ำตาปีบริเวณอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นตอนล่างของแม่น้ำตาปี จึงไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความจุใช้งานนี้กับพื้นที่ลุ่มน้ำตาปีที่อยู่เหนือ จุดบรรจบขึ้นมาได้ ส่งผลให้ยังคงเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ที่ระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำส่งไปไม่ถึง แต่สภาพปัญหาไม่รุนแรงมากนัก เนื่องจากปริมาณฝนที่ตกชุกในพื้นที่ลุ่มน้ำ
- **ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา** ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ตั้งอยู่บนชายฝั่งด้านตะวันออกของภาคใต้ มีเนื้อที่ 9,807 ตารางกิโลเมตร (6,129,375 ไร่) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นพื้นดินมีเนื้อที่ประมาณ 8,761 ตารางกิโลเมตร และส่วนที่เป็นพื้นน้ำ มีพื้นที่ประมาณ 1,046 ตารางกิโลเมตร มีความกว้างจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออกประมาณ 20 กิโลเมตร ส่วนความยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ประมาณ 75 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช
- **ลุ่มน้ำปากพนัง** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด ในเขตตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด ไหลผ่านอำเภอชะอวด อำเภอเชียรใหญ่ และมีสาขาจากอำเภอหัวไทร ไหลมารวมกันที่บ้านปากแพรก กลายเป็นแม่น้ำปากพนังไหลลงสู่อ่าวนครศรีธรรมราช นับเป็นแม่น้ำที่สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดมาก โดยเฉพาะทางการเกษตรกรรม บริเวณลุ่มน้ำปากพนังและสาขาเป็นบริเวณพื้นที่ราบ มีพื้นที่มากกว่า 500,000 ไร่ มีโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการโดยกรมชลประทาน และแม่น้ำปากพนังเป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือ ประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช และตลาดกลางกุ้งภาคใต้นครศรีธรรมราช

- **แม่น้ำชุมพร** เกิดจากเทือกเขาในตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ไหลไปทางตะวันออกถึงบ้านดอนสมอ แล้วไหลผ่านตำบลวังไผ่ บ้านขุนกระทิง ตำบลตากแดด อำเภอเมืองชุมพร ไหลออกทะเลบริเวณตอนเหนือของอ่าวสวี ที่ตำบลทุ่งคา อำเภอเมืองชุมพร มีความยาว 50 กิโลเมตร มีน้ำตลอด ทั้งปี สภาพทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้ไม่มีลักษณะพื้นที่ราบลุ่มน้ำขนาดใหญ่ที่ชัดเจน แหล่งน้ำตามธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงมาจากแม่น้ำ ลำคลอง ซึ่งสภาพพื้นที่เป็นเพียงลุ่มน้ำแคบ ๆ แม่น้ำและคลองในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงเป็นแม่น้ำสายสั้น อัตราการไหลค่อนข้างแรงและ มีการตกตะกอนในลำน้ำน้อย แม่น้ำจะไหลลงสู่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีลำน้ำสาย ที่สำคัญ ได้แก่ คลองท่าตะเภา คลองหลังสวน คลองกลาย คลองจันดี แม่น้ำตาปี คลองสินปุน คลองอิปัน คลองสก คลองแสง และคลองพุมดวง

1.3 การปกครอง/ประชากร

1) การปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีอาณาเขตการปกครองครอบคลุม 4 จังหวัด ประกอบด้วย 61 อำเภอ 435 ตำบล 4,023 หมู่บ้าน และ 479 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล	อบต.
ชุมพร	8	70	736	1	25	53
สุราษฎร์ธานี	19	131	1,066	1	32	105
นครศรีธรรมราช	23	169	1,551	1	30	157
พัทลุง	11	65	670	1	43	30
รวมทั้งหมด	61	435	4,023	4	130	345

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

2) ประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีประชากรในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 3.62 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 5.52 ของประเทศ และร้อยละ 37.05 ของภาคใต้ โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากรมากที่สุด 1.55 ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 1.04 ล้านคน จังหวัดพัทลุง 0.52 ล้านคน และจังหวัดชุมพร จำนวน 0.50 ล้านคน ความหนาแน่นของประชากรประมาณ 112.42 คนต่อตารางกิโลเมตร

ตาราง : จำนวนประชากร ปี พ.ศ. 2558 เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย

หน่วย : คน

ลำดับ	จังหวัด	จำนวนราษฎร		
		ชาย	หญิง	รวม
	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	1,792,412	1,835,443	3,627,855
1.	นครศรีธรรมราช	768,887	783,643	1,552,530
2.	สุราษฎร์ธานี	517,217	529,555	1,046,772
3.	พัทลุง	255,365	267,358	522,723
4.	ชุมพร	250,943	254,887	505,830

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558

ตาราง : จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดเปรียบเทียบกับภาคใต้ และประเทศ

หน่วย : คน

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	2554	2555	2556	2557	2558
ประเทศ	64,076,033	64,456,695	64,785,909	65,124,716	65,729,098
ภาคใต้	8,994,925	9,060,187	9,131,425	9,208,504	9,290,708
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	3,546,868	3,567,975	3,589,970	3,609,252	3,627,855
(คิดเป็นร้อยละของประเทศ)	5.54	5.54	5.54	5.54	5.52
(คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	39.43	39.38	39.31	39.19	39.05
(ร้อยละที่เพิ่มขึ้น/ลดลง)	0.69	0.60	0.62	0.53	0.52
ชุมพร	494,486	495,310	498,294	500,575	505,830
สุราษฎร์ธานี	1,013,717	1,023,288	1,031,812	1,040,230	1,046,772
นครศรีธรรมราช	1,527,338	1,534,887	1,541,843	1,548,028	1,552,530
พัทลุง	511,327	514,490	518,021	520,419	522,723
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	1,869,501	1,877,933	1,890,651	1,912,380	1,941,109
กลุ่มภาคใต้ชายแดน	3,578,556	3,614,279	3,650,804	3,686,872	3,721,744

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

1.4 ข้อมูลเศรษฐกิจ

1) เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคใต้ โดยในปี 2557 มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี จำนวน 408,271 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.27 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้กลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม 374,842 ล้านบาท และ 342,560 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.30 และ 30.43 ตามลำดับ ในด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พบว่า สาขาโรงแรมและภัตตาคาร มีอัตราการขยายตัวสูง ในขณะที่ภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการค้า ซึ่งเป็นเศรษฐกิจสาขาหลักของ กลุ่มจังหวัดกลับมีอัตราการขยายตัวติดลบต่อเนื่อง 2 ปีติดต่อกัน

2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว (GRP Per Capita) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ยังต่ำกว่าระดับภาคและมีความแตกต่างระหว่างจังหวัดค่อนข้างมาก ในปี 2557 ผลิตภัณฑ์ มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว มีค่าเฉลี่ย 116,064 ลดลงจากปี 2556 ที่มีค่าเฉลี่ย 120,476 บาท ซึ่งต่ำกว่าระดับภาคที่มีค่าเฉลี่ย 123,684 บาท และต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีค่าเฉลี่ย 168,110 บาท แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่มีค่าเฉลี่ย 105,714 บาท โดยจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัวสูงที่สุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีค่าเฉลี่ยต่อหัว 162,329 บาท ซึ่งสูงเป็นอันดับ 2 ของภาคใต้ (รองจากจังหวัดภูเก็ต) ที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัว 203,909 บาท รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร มีค่าเฉลี่ย 147,249 บาท จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ย 90,750 บาท และจังหวัดในกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จังหวัดพัทลุง มีค่าเฉลี่ย 65,530 บาทต่อหัว

3) โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยยังคงพึ่งพาสาขาเกษตรกรรม โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีสัดส่วนโครงสร้างภาคการเกษตรสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่น ๆ ในปี 2557 มีสัดส่วนภาคการเกษตรร้อยละ 31.22 ลดลงจากปี 2556 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 33.2 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่า 408,271 ล้านบาท ประกอบด้วยเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีมูลค่า 116,872 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 91.67 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ซึ่งมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา (อันดับ 1 ของภาคใต้ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช) ปาล์มน้ำมัน (อันดับ 1 ของประเทศ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และชุมพร) ไม้ผล เช่น เงาะ ทูเรียน มังคุด (อันดับ 1 ของภาคใต้) ที่เหลือเป็นประมง มีมูลค่า 10,625 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.33 ส่วนสาขาที่มีความสำคัญรองลงมาคือ สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่า 54,812 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.43 สาขาการขนส่ง ขยายปลีก มีมูลค่า 46,831 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.47 สาขาการศึกษา มีมูลค่า 29,317 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.18 สาขาตัวกลางทางการเงิน มีมูลค่า 21,797 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.34 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร มีมูลค่า 21,728 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 5.32 สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ มีมูลค่า 21,471 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.26

สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม มีมูลค่า 16,597 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.07 สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่า 14,742 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.61 สาขาการไฟฟ้า แก๊สและการประปา มีมูลค่า 14,593 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.57 สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ มีมูลค่า 13,698 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.36 สาขาก่อสร้าง มีมูลค่า 12,686 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.11 และสาขาอื่น ๆ มีมูลค่า 12,502 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.06 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ : โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ณ ราคาประจำปี

สาขาการผลิต	2550	2551	2552	2553	2554	2555r	2556r	2557p
ภาคเกษตร	109,061	121,904	104,456	145,010	162,464	147,249	139,949	127,496
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	97,026	109,821	91,506	132,946	149,449	135,148	130,267	116,872
การประมง	12,035	12,083	12,951	12,064	13,015	12,101	9,682	10,625
ภาคนอกเกษตร	204,228	210,997	221,101	255,091	269,043	282,738	280,661	280,775
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	12,109	8,118	15,365	21,462	16,096	16,267	13,756	14,742
อุตสาหกรรม	41,503	45,183	41,312	52,841	60,418	55,552	56,974	54,812
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	11,579	11,054	11,784	12,550	12,457	13,260	13,403	14,593
การก่อสร้าง	9,140	10,281	10,430	11,919	12,691	13,647	12,492	12,686
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	36,875	38,499	39,642	47,529	49,721	47,320	45,124	46,831
โรงแรมและภัตตาคาร	10,451	11,077	10,761	12,399	14,686	18,491	20,905	21,728
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	13,097	13,054	13,271	14,024	14,226	15,788	15,183	16,597
ตัวกลางทางการเงิน	11,726	12,285	12,507	13,520	14,929	17,090	20,278	21,797
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	13,486	13,422	14,269	14,728	15,116	17,331	16,796	13,698
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	17,536	19,727	20,443	21,604	23,633	29,467	26,665	21,471
การศึกษา	19,191	20,209	21,233	22,533	24,438	26,657	26,686	29,317
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	5,178	5,452	7,265	7,105	7,401	8,079	8,235	8,610
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2,067	2,313	2,397	2,467	2,751	3,167	3,351	3,175
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	290	323	421	409	480	622	814	717
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	313,289	332,901	325,557	400,101	431,507	429,987	420,610	408,271
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	366,002	395,717	382,592	460,942	497,739	489,943	481,182	466,058

สาขาการผลิต	2550	2551	2552	2553	2554	2555r	2556r	2557p
ประชากร (1,000 คน)	3,419	3,416	3,412	3,406	3,436	3,463	3,491	3,518

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้นิยามข้อมูล GDP ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

2) อุตสาหกรรม

ณ ปี 2557 มีโรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรมและได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2555 จำนวน 5,363 โรงงาน เงินทุนจดทะเบียน 119,152 ล้านบาท มีแรงงานรวมทั้งสิ้น 84,599 คน

ตาราง : สถิติโรงงานอุตสาหกรรม ที่จดทะเบียนไว้กับกระทรวงอุตสาหกรรม และได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535) พ.ศ. 2557

จังหวัด	จำนวน โรงงาน	เงินทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
นครศรีธรรมราช	2,216	55,762	17,370	8,264	25,634
สุราษฎร์ธานี	1,427	46,127	21,249	16,175	37,424
พัทลุง	875	5,691	4,108	1,707	5,815
ชุมพร	845	11,572	10,793	4,933	15,726
รวม	5,363	119,152	53,520	31,079	84,599

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3) ด้านแรงงานและการมีงานทำ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีกำลังแรงงานโดยรวมในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 2,052,786 คน คิดเป็นร้อยละ 56.58 ของประชากรของกลุ่มจังหวัด และร้อยละ 40.19 ของกำลังแรงงานภาคใต้ ซึ่งถือว่าเป็นกำลังแรงงานที่มากที่สุดที่สุดในภาคใต้ โดยกำลังแรงงานรวมในปี พ.ศ. 2558 ลดลงจากปี พ.ศ. 2557 ที่มีกำลังแรงงาน จำนวน 2,073,117 คน คิดเป็นลดลงร้อยละ 0.98

ตาราง : แสดงกำลังแรงงานรวม

หน่วย : คน

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	2554	2555	2556	2557	2558
ประเทศ	38,921,507	39,407,838	39,383,790	38,576,232	38,548,232
ภาคใต้	5,378,881	5,467,949	5,508,131	5,144,591	5,107,947
กลุ่มภาคใต้อาเซียน	2,261,367	2,295,800	2,305,166	2,073,117	2,052,786
ชุมพร	311,456	312,483	312,439	291,609	285,778
สุราษฎร์ธานี	587,756	585,919	600,278	609,269	612,983
นครศรีธรรมราช	1,020,060	1,037,414	1,038,099	874,292	861,446
พัทลุง	342,095	359,984	354,351	297,947	292,580
กลุ่มภาคใต้อันดามัน	1,069,342	1,096,053	1,095,391	1,196,238	1,196,041
กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้	2,048,172	2,076,097	2,107,573	1,875,236	1,859,120

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ปี 2553 ไตรมาส 3 ภาคใต้มีการจัดเก็บข้อมูล 6 จังหวัด (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง ระนอง ตรัง และสตูล)

4) อัตราการว่างงานรวม

ในปี พ.ศ. 2558 กำลังแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอาเซียน มีอัตราการว่างงาน

คิดเป็น ร้อยละ 0.66 เพิ่มขึ้นจากปี 2557 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.65

ตาราง : อัตราการว่างงานรวม

หน่วย : ร้อยละ

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	2554	2555	2556	2557	2558
ประเทศ	0.68	0.66	0.72	0.84	0.88
ภาคใต้	0.77	0.69	1.04	1.17	1.10
กลุ่มภาคใต้อาเซียน	0.59	0.60	0.72	0.65	0.66
ชุมพร	0.16	0.40	0.41	0.35	0.68
สุราษฎร์ธานี	0.18	0.54	0.52	0.38	0.33
นครศรีธรรมราช	0.77	0.69	0.88	1.00	0.85
พัทลุง	1.14	0.58	0.89	0.51	0.73

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	2554	2555	2556	2557	2558
กลุ่มภาคใต้อันดามัน	0.59	0.61	1.00	1.55	1.52
กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้	1.13	0.93	1.40	1.72	1.52

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

1.5 ลักษณะทางสังคม

1) จำนวนและสัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในปี พ.ศ. 2558 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนลดลงจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.73 โดยคดีส่วนใหญ่เกี่ยวกับการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และการชิงทรัพย์

ตาราง สัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

จังหวัด	จำนวนและสัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ											
	2553		2554		2555		2556		2557		2558	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
ภาคใต้	1,972	22.2	985	11.0	1,670	18.4	1,642	18.0	1,443	15.7	1,331	14.8
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	632	17.9	536	15.1	556	15.6	509	14.2	455	12.6	451	12.4
ชุมพร	68	13.9	52	10.6	76	15.3	71	14.2	57	11.4	42	8.4
สุราษฎร์ธานี	221	22.1	196	19.4	194	19.0	180	17.4	168	16.2	151	14.5
นครศรีธรรมราช	229	15.0	201	13.2	195	12.7	155	10.1	143	9.2	169	10.9
พัทลุง	114	22.4	87	17.0	91	17.7	103	19.9	87	16.7	89	17.1
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	372	20.3	262	14.1	264	14.1	272	14.4	240	12.5	228	11.8
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	968	27.4	915	25.6	850	23.5	861	23.6	748	20.3	652	17.7

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

2) จำนวนและสัดส่วนคดียาเสพติด (จับกุม) ในปี พ.ศ. 2557 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนการจับเพิ่มขึ้นจำปี พ.ศ. 2556 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.29

ตาราง สัดส่วนคดียาเสพติด (จับกุม)

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

จังหวัด	จำนวนและสัดส่วนคดียาเสพติด											
	2552		2553		2554		2555		2556		2557	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
ภาคใต้	24,440	277.3	33,437	376.0	50,590	563.9	64,731	714.5	75,655	828.5	78,120	848.3
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	9,814	279.9	13,874	393.9	22,619	638.7	29,763	834.2	34,110	950.1	35,573	985.6
ชุมพร	1,034	212.0	1,643	335.3	2,536	515.3	3,400	686.4	4,358	874.6	4,163	831.6
สุราษฎร์ธานี	4,445	447.1	5,967	596.5	8,353	825.3	10,436	1,019.8	11,709	1,134.8	12,369	1,189.1
นครศรีธรรมราช	3,225	212.7	4,572	300.3	7,901	517.7	12,140	790.9	13,483	874.5	14,756	953.2
พัทลุง	1,110	218.6	1,692	332.1	3,829	749.2	3,787	736.1	4,560	880.3	4,285	823.4
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	5,856	322.7	7,990	435.0	11,468	617.4	14,685	782.0	17,555	928.5	18,810	983.6
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	8,770	251.1	11,573	327.5	16,503	461.9	20,283	561.2	23,990	657.1	23,737	643.8

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

1.6 โครงสร้างพื้นฐาน

1) ระบบไฟฟ้า

โครงข่ายระบบไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รับผิดชอบโดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยใช้ระบบสายส่งไฟฟ้าขนาด 230 กิโลโวลต์ 4 วงจร มีโครงข่ายเชื่อมโยงจากภาคกลาง สู่อำเภอชุมพร และสุราษฎร์ธานี เชื่อมต่อกับสายส่งไฟฟ้าขนาด 230 กิโลโวลต์ 2 วงจร เชื่อมโยงจังหวัดนครศรีธรรมราช และพัทลุง ต่อเนื่องไปยังภาคใต้ตอนล่าง ระบบสายส่งไฟฟ้าหลักดังกล่าวเชื่อมโยงแหล่งผลิตไฟฟ้าสำคัญในพื้นที่ ได้แก่ โรงไฟฟ้าขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนรัชชประภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตาราง : โรงงานผลิตไฟฟ้า

โรงไฟฟ้า	กำลังการผลิต	ปริมาณการขายไฟฟ้าเข้าระบบ	เชื้อเพลิงหลัก/สำรอง
โรงไฟฟ้า บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด	818.1 MW	818.1 MW	ก๊าซธรรมชาติ, น้ำมันเตา, น้ำมันดีเซล
โรงไฟฟ้าเขื่อนรัชชประภา	240 MW	240 MW	พลังน้ำ
โรงไฟฟ้าสุราษฎร์ธานี	244 MW	244 MW	น้ำมันดีเซล, น้ำมันเตา

ที่มา : การไฟฟ้าการผลิตแห่งประเทศไทย

ในด้านกรให้บริการระบบจำหน่ายไฟฟ้าจะอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าเขต 1 (ภาคใต้) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ณ ปี 2558 มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 1,234,421 ราย และมีการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นจำนวน 5,357,696,124 กิโลวัตต์-ชั่วโมง เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการใช้ไฟฟ้าสูงสุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ ขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ โดยพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอัตราของหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้คิดเป็นร้อยละ 99.9 และมีอัตราของจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ คิดเป็น ร้อยละ 82.8 (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ)

2) ระบบประปา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีระบบประปาที่ให้บริการทั้งจากการประปาส่วนภูมิภาค การประปาส่วนท้องถิ่น และการประปาหมู่บ้าน โดยที่ระบบการประปาที่รับผิดชอบโดยสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคจำนวน 17 แห่ง มีพื้นที่บริการเทศบาลนคร จำนวน 1 แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน 7 แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน 46 แห่ง และให้บริการพื้นที่รอบนอกเขตเทศบาลบางส่วน โดยมีแหล่งน้ำดิบจากน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ คลอง เขื่อน คลองชลประทาน และน้ำใต้ดิน ณ ปี 2558 มีกำลังการผลิตน้ำประปารวมทั้งสิ้น 103,845,647 ลูกบาศก์เมตร สำหรับผู้ใช้น้ำประปาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีจำนวนรวม 241,013 ครัวเรือน ปริมาณจำหน่ายรวม 60,890,197 ลูกบาศก์เมตร และอัตราการใช้น้ำต่อครัวเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 251 ลูกบาศก์เมตร/ปี (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งจำนวนผู้ใช้น้ำประปา ปริมาณน้ำประปา และอัตราการใช้น้ำต่อครัวเรือนจะมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากอดีตอย่างต่อเนื่องในส่วนประปาท้องถิ่น โดยความรับผิดชอบของเทศบาลต่าง ๆ จะมีกำลังผลิตตั้งแต่ 330 ลูกบาศก์เมตร/วัน ไปจนถึง กำลังผลิต 53,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน จำนวนครัวเรือนผู้ใช้ไฟฟ้าจำนวนตั้งแต่ 400 ครัวเรือน ไปจนถึง 31,962 ครัวเรือน แหล่งน้ำดิบส่วนใหญ่จะเป็นแหล่งน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ คลองต่าง ๆ ในพื้นที่และน้ำตกรวมถึงคลองชลประทาน โดยระบบการประปาหมู่บ้าน และแหล่งน้ำอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นการบริการภายในชุมชนหมู่บ้าน ขนาด 35-400 หลังคาเรือน และมีกำลังการผลิต 20-400 ลูกบาศก์เมตร/วัน แหล่งน้ำดิบ ได้แก่ น้ำบาดาล บ่อน้ำตื้น และแหล่งน้ำผิวดินอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีระบบประปาไม่ครบทุกหมู่บ้าน ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแหล่งน้ำธรรมชาติยังสามารถพัฒนาเป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตน้ำประปาได้ในอนาคต แต่อาจประสบปัญหาคุณภาพน้ำในบางพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีปัญหาน้ำเสียในบางพื้นที่เช่นกัน

3) การคมนาคมและขนส่ง

ระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งในพื้นที่ค่อนข้างสมบูรณ์และสามารถเดินทางเชื่อมโยงกัน ในแนวเหนือ-ใต้ และระหว่างชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน และเชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้สะดวก

- **ทางบก** ระบบโครงข่ายถนนในพื้นที่ สามารถเชื่อมโยงและเดินทางได้สะดวก โดยปัจจุบันการเชื่อมโยงมีถนน 4 ช่องจราจร เชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักในพื้นที่และภาคอื่น ๆ ของประเทศ ตามแนวเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก สามารถติดต่อถึงกันได้สะดวกมีเส้นทางสำคัญ ได้แก่ เส้นทางหมายเลข 4, 41, 42, 44 (ถนนสายกระบี่ - ชนอม) ขนาด 4 ช่องจราจร (กั้นเขตทาง 200 เมตร สำหรับวางระบบท่อส่งน้ำมัน ท่อก๊าซธรรมชาติ และทางรถไฟ ในอนาคต)

- **ทางรถไฟ** เส้นทางรถไฟมีการเชื่อมโยงจากกรุงเทพมหานครผ่านพื้นที่ จังหวัดชุมพร จังหวัด สุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง และมีสถานีขนส่งสินค้าทางรถไฟ ที่อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

- **ทางน้ำ** มีท่าเรือกระจายอยู่ในเกือบทุกจังหวัด เป็นท่าเทียบเรือสินค้าชายฝั่ง ทั้งของรัฐและเอกชน เช่น ท่าเรือปากอ่าวบ้านดอน ท่าเรือดอนสัก ท่าเรือชุมพร และนครศรีธรรมราช

- **ทางอากาศ** กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีท่าอากาศยานหลักจำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย ท่าอากาศยานนานาชาติสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศยานนานาชาติเกาะสมุย ท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช และท่าอากาศยานชุมพร มีปริมาณการขนส่งผู้โดยสารเป็นอันดับ 2 ของภาคใต้ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในปี 2558 เท่ากับ 5,244,108 คน คิดเป็นร้อยละ 19.94 ของภาคใต้ ซึ่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากปี 2557 ร้อยละ 18.27 ปริมาณการขนส่งผู้โดยสารมากที่สุดที่ท่าอากาศยานนานาชาติเกาะสมุย

ตาราง : แสดงปริมาณการขนส่งผู้โดยสาร ณ ท่าอากาศยานภาคใต้

หน่วย : คน

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2554	2555	2556	2557	2558
รวมภาคใต้	13,726,146	16,265,968	20,254,504	22,378,592	26,298,320
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	2,614,617	3,414,529	4,044,972	4,433,982	5,244,108
(คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	19.05	20.99	19.97	19.81	19.94
(ร้อยละที่เพิ่มขึ้น/ลดลง)	13.05	30.59	18.46	9.62	18.27
ชุมพร	5,366	11,029	45,447	54,662	93,325
สุราษฎร์ธานี	572,130	816,413	1,080,508	1,338,690	1,856,315
- สมุย จ.สุราษฎร์ธานี	1,482,106	1,861,229	1,968,884	1,927,781	2,051,289
นครศรีธรรมราช	555,015	725,858	950,133	1,112,849	1,243,179
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	9,160,483	10,733,369	13,545,132	14,686,001	17,251,863
(คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	66.74	65.99	66.87	65.63	65.60
(ร้อยละที่เพิ่มขึ้น/ลดลง)	16.75	17.17	26.20	8.42	17.47

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2554	2555	2556	2557	2558
กลุ่ม 5 จังหวัดชายแดน (คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	1,951,046	2,118,070	2,664,400	3,258,609	3,802,349
(ร้อยละที่เพิ่มขึ้น/ลดลง)	14.21	13.02	13.15	14.56	14.46
	30.59	8.56	25.79	22.30	16.69

ที่มา : กรมการบินพลเรือน, บริษัท ท่าอากาศยานไทย (จำกัด) มหาชน

1.7 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้รวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 4,575,792 ไร่ ในปี 2556 เป็น 4,601,385 ไร่ ในปี 2557 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.49 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ หรือสัดส่วนร้อยละ 41.61 ของพื้นที่ป่าไม้ภาคใต้ ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวยังอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานความสมดุลของระบบนิเวศที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40.0 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่กลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 22.82

2) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความหลากหลายของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งสูงมาก เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งกำเนิดอาหารสูง เนื่องจากกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยตั้งแต่จังหวัดชุมพรจนถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ความยาวตลอดแนวชายฝั่งประมาณ 600 กิโลเมตร และมีสภาพเป็นอ่าวที่เหมาะสมโดยเฉพาะอ่าวบ้านดอน นอกจากนี้ยังมีทรัพยากรป่าชายเลนคงสภาพที่เชื่อมโยงกันจำนวนทั้งสิ้น 166,199.24 ไร่ ประกอบด้วย พื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพจังหวัดนครศรีธรรมราช 80,922.46 ไร่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 47,829.71 ไร่ จังหวัดชุมพร 37,001.35 ไร่ และจังหวัดพัทลุง 445.72 ไร่ (ข้อมูลจากกรมทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง)

- **การประมง** กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านการประมงแห่งหนึ่งของประเทศ การประมงในพื้นที่มีการประมงทะเล การประมงน้ำจืด การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง เมื่อพิจารณา การประมงทะเลของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จากปริมาณการจับสัตว์น้ำเค็ม ณ ทำขึ้นทำเทียบเรือขององค์การสะพานปลา ในปี พ.ศ. 2557 พบว่า ปริมาณการจับสัตว์น้ำโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวน 15,093 ตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.82 ของประเทศ โดยที่จังหวัดชุมพรมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำสูงสุด ร้อยละ 82.79 ของทั้งกลุ่มจังหวัด (ข้อมูลจากองค์การสะพานปลา) ขณะที่การประมงน้ำจืดและน้ำกร่อยกระจายอยู่

ตามริมปากแม่น้ำหรือคลองในบริเวณที่มีลักษณะน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็มมาผสมกัน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างอุดมสมบูรณ์

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก และมีความสำคัญต่อการส่งออกสัตว์น้ำที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด คือ กุ้งทะเล และสัตว์น้ำอื่น ๆ สำหรับการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี 2558 มีปริมาณ 47,497 ตัน คิดเป็นร้อยละ 38.48 ของภาคใต้ และร้อยละ 16.70 ของประเทศ (ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร) โดยในระยะแรกของการเลี้ยงเป็นการเลี้ยงแบบเลียนแบบธรรมชาติ แบบกึ่งพัฒนา และแบบพัฒนา โดยได้มีการพัฒนาระบบการเลี้ยงและขยายพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งอย่างรวดเร็ว

3) การท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีทรัพยากรที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศมีความโดดเด่นและมีชื่อเสียงระดับโลก ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ทั้งยังเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของภูมิภาค

ตาราง : แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

รายการ จังหวัด	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
	ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
1. ชุมพร ประตูสู่ภาคใต้ ไหว้สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ชมไร่ กาแฟ แลหาด ทรายรี ดึกกล้วย เล็บมือ ขึ้นชื่อ รังนก	- หาดทรายรี อำเภอเมือง - หาดทุ่งวัวแล่น อำเภอประทิว - หาดอรุณโทย อำเภอทุ่งตะโก - หาดปอเมมา อำเภอประทิว	- อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะชุมพร อำเภอเมือง - เกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน - ล่องแพพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ - เขาตินสอ อำเภอปะทิว - น้ำตกเหวไหลม อำเภอพะโต๊ะ	- ศูนย์เรียนรู้แก้มลิง - ศูนย์การเรียนรู้ เศรษฐกิจ พอเพียง อำเภอพะโต๊ะ - โฮมสเตย์ท่องเที่ยว ใหญ่ อำเภอสวี	- กรมหลวงชุมพรฯ อำเภอเมือง - อนุสาวรีย์ยุวชน ทหาร อำเภอเมือง - เรือจักรินฤเบศร์ จำลอง อำเภอ หลังสวน	- ศาลพ่อตาหินช้าง อำเภอท่าแซะ - งานประเพณีแห่พระ แข่งเรือยาว อำเภอ หลังสวน - พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติชุมพร อำเภอเมือง
2. สุราษฎร์ธานี	- เกาะสมุย	- อุทยานเขาสวก	- บ้านพุมเรียง	- พระบรมธาตุไชยา	- มวยไชยา

รายการ จังหวัด	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
	ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมะ	- เกาะพะงัน - เกาะเต่า - หมู่เกาะ อ่างทอง	อำเภอพนม - เขื่อนรัชชประภา อำเภอบ้านตาขุน - อุทยานใต้ร่มเย็น อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตกตาดฟ้า อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตก 357 อำเภอเวียงสระ	- ฟาร์มสเตย์เลี้ยงหอย อำเภอกาญจนดิษฐ์ - โฮมสเตย์ถ้ำผึ่ง อำเภอพนม - คลองร้อยสาย อำเภอเมือง	อำเภอไชยา - วัดสวนโมกขพล ราม อำเภอไชยา - พิพิธภัณฑ์ไชยา อำเภอไชยา	- ชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขันเรือยาว
3. นครศรีธรรมราช เมืองประวัติศาสตร์ พระธาตุทองคำ ขึ้นฉำฉาธรรมชาติ แร่ธาตุอุดม เครื่องถมสาม กษัตริย์ มากวัดมากศิลป์ ครบสิ้นกึ่งปู	- แหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง - หาดในเพลา อำเภอขนอม - ปลาโลมาสีชมพู อำเภอขนอม - อ่าวทุ่งไใส อำเภอสิชล -	- อุทยานเขาหลวง อำเภอลานสกา - น้ำตกกรุงชิง อำเภอนบพิตำ - น้ำตกพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี - น้ำตกกระโรม อำเภอลานสกา - หาดขนอมหมู่ เกาะทะเลใต้ - อุทยานแห่งชาติ น้ำตกโยง อ.ทุ่งสง - น้ำตกท่าแพ อำเภอช้างกลาง - จุดชมวิวทะเล หมอกกรุงชิง อำเภอนบพิตำ	- บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา - ชุมชนไม้เรียง อำเภอฉวาง - โครงการ พระราชดำริ ลุ่มน้ำปากพนัง - OTOP เครื่องถมฯ อำเภอเมือง - กีฬาวัวชน	- พระบรมธาตุเจดีย์ อำเภอเมือง - พระพุทธสิหิงค์ - โบราณสถานเขาคา อำเภอสิชล - หุบเขาช่องคอย อำเภอจุฬาภรณ์ - อนุสาวรีย์วีรไทย (พ่อจ๋าต๋า)	- มาฆบูชาแห่ผ้าขึ้นธาตุ - ประเพณีสวดด้านใน วันมาฆบูชา - บุญสารทเดือนสิบ - แข่งเรือเพรียว (ปากนคร, ปากพนัง, เขียร์ใหญ่) - ประเพณีให้ทานไฟ - ประเพณีแห่นางदान - มหกรรมสงกรานต์ เมืองนคร - หนังสวดลูก มโนห์รา เพลงบอก
4. พัทลุง เมืองหนังโนรา อู่น้ำข้าว พราวน้ำตก แหล่งนกน้ำ	- ทะเลน้อย อำเภอควนขนุน - เทศกาลล่องเรือ แสนกทะเลน้อย - หาดแสนสุขลำปำ	- บ่อน้ำร้อน เขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน - น้ำตกไพรวัลย์ อำเภอกงหรา	- แกะรูปหนังตะลุง - OTOP กระจุด ทะเลน้อย - กะลามะพร้าวชัยบุรี - ผ้าทอลายช้อย	- วังเจ้าเมือง - พิพิธภัณฑ์หนัง- ตะลุง - มโนราห์บ้านท่าแค	- วัดเขาอ้อ/วัดเขา เมืองเก่า อำเภอ ควนขนุน - หนังสวดลูก, มโนรา, เพลงบอก

รายการ จังหวัด	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
	ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
ทะเลสาบงาม เขาคอกทะเล น้ำพุร้อน	อำเภอเมือง - แหลมจอง ถนน เขาชัยสน - เกาะสี่ เกาะห้า อำเภอปากพะยูน - รั้งนกนางแอ่น	- ภูเขาเจ็ดยอด - อุทยานเขาปู่ เขาย่า	ผ้าทอแพรวา - ยกยอยักษ์บ้าน ปากประ		- แข่งโพนลากพระ - การแข่งขันซัดต้ม - ลิเกป่า / ซาไก - วัดเขียนบางแก้ว - แห่ผ้าขึ้นธาตุวัดเขียน บางแก้ว - วัดวัง/วัดคูหาสวรรค์

เครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จังหวัดชุมพร :

- ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท้องตมใหญ่
- ชุมชนท่องเที่ยวเกาะพิทักษ์
- ชุมชนท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านคลองเรือ
- โฮมสเตย์บ้านปากคลอง
- ชุมชนท่องเที่ยวบ้านทอนอม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี :

- กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านถ้ำฝั่ง
- กลุ่มชุมชนลีเล็ดน้ำเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์
- ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยชุมชนคลองน้อย
- กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์อนุสรณ์สถานบ้านช่องช้าง

จังหวัดนครศรีธรรมราช :

- ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง
- กลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง
- กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ
- โฮมสเตย์ปากพูน
- วิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวตำบลเขาแก้ว
- ชมรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านพรหมโลก
- บ้านแหลมโฮมสเตย์แอนด์ฟิชชิ่งทัวร์

- ชุมชนกลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด
- วิสาหกิจชุมชนวัดธาตุน้อย
- ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน

จังหวัดพัทลุง :

- เครือข่ายชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อำเภอกงหรา
- เครือข่ายชุมชนท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์อำเภอป่าบอน
- เครือข่ายชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอำเภอตะโหมด
- เครือข่ายชุมชนท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์อำเภอศรีนครินทร์

1.8 ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

1) เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากการสำรวจเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัดในปี พ.ศ. 2557 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีเนื้อที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือประมาณ 20.17 ล้านไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.63 ของพื้นที่ภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ 6.29 ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่มากที่สุด คือ 8.06 ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมพร และพัทลุง ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 6.21, 3.76 และ 2.14 ล้านไร่ ตามลำดับ นอกจากนี้ จากเนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด 20.17 ล้านไร่ สามารถแบ่งได้เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 9.92 ล้านไร่ พื้นที่ป่าไม้ 4.60 ล้านไร่ และเนื้อที่นอกภาคการเกษตร 5.65 ล้านไร่ หรือ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49.18 ร้อยละ 22.82 และร้อยละ 28.01 ของเนื้อที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยทั้งหมด ตามลำดับ โดยในส่วนของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรนั้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพาะปลูกไม้ผล และไม้ยืนต้นประมาณ 8.48 ล้านไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 85.55 ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด ส่วนใหญ่ใช้ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 14.45 เป็นพื้นที่นา และสวนผัก/ไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น

ตาราง เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี พ.ศ. 2557

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	สวนผัก/ ไม้ดอก/ ไม้ประดับ	การเกษตรอื่นๆ
ทั่วประเทศ	149,225,195	69,958,965	31,150,032	34,917,895	1,397,770	11,800,533
ภาคใต้	21,765,977	1,224,031	10,374	19,159,274	127,119	1,245,178
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	9,917,498	583,520	10,374	8,484,303	82,832	756,469
จังหวัดชุมพร	2,216,098	9,558	10,374	2,057,554	24,596	114,017

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	สวนผัก/ ไม้ดอก/ ไม้ประดับ	การเกษตรอื่นๆ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3,673,522	11,762	-	3,400,361	20,074	241,325
จังหวัดนครศรีธรรมราช	2,896,204	383,816	-	2,179,043	27,038	306,307
จังหวัดพัทลุง	1,131,674	178,384	-	847,345	11,124	94,820

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2558

2) พื้นที่ชลประทาน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วยชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า และโครงการแก้มลิง ณ ปี 2558 จำนวนพื้นที่รวม 1,416,330 ไร่ และมีพื้นที่รับประโยชน์ จำนวน 661,212 ไร่ (ข้อมูลจากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร กรมส่งเสริมการเกษตร) คิดเป็นร้อยละ 6.67 ของพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร

1.9 ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวนใหม่) ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ บนฐานรากของชุมชนที่เข้มแข็ง” โดยมี 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

19.1 แผนและผลการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ได้รับงบประมาณเพื่อดำเนินการจำนวน 294,000,000 บาท ใช้จริง 293,495,923 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.83

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
ปี 2557				
1	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพโรงงานอัดก้อน ยางแผ่นรมควันเพื่อการส่งออก	14,949,600.00	14,898,600.00	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี
2	โครงการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรม ยางรองรับ AEC	3,700,000.00	3,700,000.00	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3	โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ยางพารา	65,625,200.00	65,625,200.00	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี
4	โครงการการบริหารจัดการการผลิตปาล์ม น้ำมันกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	47,978,600.00	47,978,600.00	สำนักงานเกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี
5	โครงการบูรณาการกิจกรรมการท่องเที่ยว และกิจกรรมกีฬานานาชาติ	13,000,000.00	12,546,923.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
6	โครงการย่อนร้อยอารยธรรมศรีวิชัย สู่อาเซียน	34,008,000.00	34,008,000.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
7	โครงการการสร้างแบรนด์ท่องเที่ยวอ่าวไทย สู่การท่องเที่ยวระดับโลก	4,000,000.00	4,000,000.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
8	โครงการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางทะเลและพื้นที่ เกาะ (MARINE EMS ทางทะเล)	6,150,000.00	6,150,000.00	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัด สุราษฎร์ธานี
9	โครงการกึ่งทะเลอ่าวไทยปลอดภัย อย่างสร้างสรรค์สู่ครัวโลก	4,449,800.00	4,449,800.00	สำนักงานประมงจังหวัด สุราษฎร์ธานี
10	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและ ยกระดับคุณภาพไม้ผลเพื่อการส่งออก	11,270,200.00	11,270,200.00	สำนักงานเกษตรจังหวัด ชุมพร
11	โครงการจัดการน้ำเสีย ขยะในพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวนานาชาติ และพื้นที่เศรษฐกิจ หลักของกลุ่มอ่าวไทย	11,736,600.00	11,736,600.00	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ ธานี
12	โครงการเชื่อมโยงตลาดและเจรจาธุรกิจ สินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	2,307,000.00	2,307,000.00	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัด นครศรีธรรมราช

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
13	โครงการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลสาบเพื่อความมั่นคงทางอาหารและรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว	21,825,000.00	21,825,000.00	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
14	โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต.ละแม อ.ละแม จังหวัดชุมพร กับ ต.คลองพา ต.คันธุลี อ.ท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	48,000,000.00	48,000,000.00	สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดชุมพร
15	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัด	5,000,000.00	5,000,000.00	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
	รวม	294,000,000.00	293,495,923.00	

2) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ได้รับงบประมาณเพื่อดำเนินการจำนวน 291,500,000 บาท ใช้จริง 250,556,102.89 บาท คิดเป็นร้อยละ 85.95

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
ปี 2558				
1	โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ยางพารา	64,920,000.00	30,184,000.00	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง, สุราษฎร์ธานี, ชุมพร
2	โครงการบริหารจัดการผลิตปาล์มน้ำมันกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	15,500,000.00	15,500,000.00	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช/ สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครศรีธรรมราช
3	โครงการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมยางรองรับ AEC	7,020,600.00	6,121,187.50	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
4	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพโรงงานอัดก้อน ยางแผ่นรมควันเพื่อการส่งออก	22,500,000.00	22,002,000.00	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี, ชุมพร, พัทลุง
5	โครงการย่อนรอยอารยธรรมศรีวิชัย	33,500,000.00	33,337,000.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
6	โครงการการสร้างแบรนด์ท่องเที่ยวอ่าวไทย สู่การท่องเที่ยวระดับโลก	10,000,000.00	9,956,000.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
7	โครงการจัดการน้ำเสีย ชยะในพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวนานาชาติ และพื้นที่เศรษฐกิจ หลักของกลุ่มอ่าวไทย	14,163,000.00	13,063,000.00	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดสุราษฎร์ ธานี, นครศรีธรรมราช, พัทลุง, ชุมพร
8	โครงการสร้างและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว "เส้นทางگردาน้ำหมู่เกาะทะเลใต้ฝั่งอ่าว ไทย" ให้เป็นแบรนด์การดำน้ำท่องเที่ยว ระดับโลก	29,970,000.00	29,532,610.00	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัด สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, พัทลุง, ชุมพร
9	โครงการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางทะเล และ พื้นที่เกาะ (Marine EMS ทางทะเล)	7,902,400.00	7,647,260.00	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัด สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, พัทลุง, ชุมพร
10	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและ ยกระดับมาตรฐานไม้ผลเพื่อการส่งออก	6,578,000.00	4,877,730.00	สำนักงานเกษตรจังหวัด พัทลุง, สุราษฎร์ธานี / สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.นครศรีธรรมราช
11	โครงการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง ทะเลสาบ เพื่อความมั่นคงทาง อาหารและรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว	14,811,000.00	14,482,077.00	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง/ หน่วยงานสังกัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
12	โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพเครือข่าย กลุ่มผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ในการใช้เอกลักษณ์ท้องถิ่นสร้างมูลค่าเพิ่ม แก่ผลิตภัณฑ์ชุมชนและศักยภาพการ แข่งขันสู่ตลาดอาเซียน	9,135,000.00	8,931,391.80	สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง/ สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, พัทลุง, ชุมพร
13	โครงการเตรียมความพร้อมเพื่อเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน วิสาหกิจ ชุมชน ผู้ประกอบการ และประชาชนวัย แรงงานสู่ประชาคมอาเซียน	2,500,000.00	1,926,782.30	สำนักงานแรงงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง,
14	โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่าง จังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต. ละแม อ.ละแม จ.ชุมพร กับต.คลองพา ต.คันธุลี อ.ท่าชนะ จ.สุราษฎร์ธานี	48,000,000.00	48,000,000.00	สำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดชุมพร
15	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารงานกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	5,000,000.00	4,995,064.29	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย
รวมงบประมาณ		291,500,000.00	250,556,102.89	

3) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ได้รับงบประมาณเพื่อดำเนินการจำนวน
421,140,200.00 บาท ผลการเบิกจ่าย ณ เดือนกรกฎาคม 2559
จำนวน 76,814,437.69 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.24

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย ณ กรกฎาคม 2559 (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
ปี 2559				
1	โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ยางพารา	132,803,500.00		สำนักงานสหกรณ์จังหวัด พัทลุง, นครศรีธรรมราช, สุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย ณ กรกฎาคม 2559 (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
2	โครงการส่งเสริมการแปรรูปและเกษตร อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน	9,000,000.00	ยกเลิกโครงการ	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ชุมพร
3	โครงการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรม ยางพารารองรับ AEC	10,938,100.00	3,381,372.55	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี, ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ 10
4	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพโรงงานอัดก้อน ยางแผ่นรมควันเพื่อการส่งออก	20,265,600.00	765,000.00	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด นครศรีธรรมราช, สุราษฎร์ธานี, ชุมพร
5	โครงการย่นรอยอารยธรรมศรีวิชัย สู่อาเซียน	25,650,000.00	15,628,600.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร,นครศรีธรรมราช, พัทลุง
6	โครงการบูรณะองค์พระบรมธาตุ นครศรีธรรมราช วัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช	30,998,000.00	1,040,000.00	สำนักงานศิลปากรที่ 14 นครศรีธรรมราช
7	โครงการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	8,972,800.00		แขวงทางหลวง นครศรีธรรมราชที่ 1, 2, แขวงทางหลวงพัทลุง
8	โครงการเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวทางทะเล ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	10,450,000.00	1,016,871.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร
9	โครงการเสริมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวมนต์ เสน่ห์ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	10,000,000.00	4,766,517.00	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะ ชุมพร
10	โครงการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง ทะเลสาบ เพื่อความมั่นคงทาง อาหารและรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว	10,600,300.00	4,630,533.04	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ ธานี, ชุมพร, นครศรีฯ, พัทลุง
11	โครงการสร้างแบรนด์ท่องเที่ยวอ่าวไทย สู่การท่องเที่ยวระดับโลก	8,646,400.00	1,966,760.00	สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	ผลการเบิกจ่าย ณ กรกฎาคม 2559 (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการ
12	โครงการภูมิปัญญาท้องถิ่นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ	8,571,200.00	5,317,381.00	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง
13	โครงการการจัดการสิ่งแวดล้อมรองรับการท่องเที่ยว	34,405,000.00		สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช
14	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีจากพลังงานทางเลือกเพื่อลดต้นทุนและรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเอง	18,076,100.00	4,693,955.49	สำนักงานพลังงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, ชุมพร, พัทลุง
15	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงกุ้งทะเลร่วมกับปลาไนล์เพื่อยับยั้งการเกิดโรค EMS	4,252,100.00	2,722,270.00	สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, ชุมพร, พัทลุง
16	โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทุ่งสง (งานระยะที่ 1)	42,927,700.00	8,841,520.00	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช
17	โครงการปรับปรุงถนนทางเข้าท่าอากาศยานชุมพรอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	14,176,800.00	14,119,703.82	แขวงทางหลวงชนบทชุมพร
18	โครงการเชื่อมโยงถนนจากจังหวัดชุมพรสู่ตำบลเกาะสอง เขตตะนาวศรี ประเทศเมียนมาร์ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	15,406,600.00	4,435,200.00	แขวงทางหลวงชนบทชุมพร
19	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	5,000,000.00	3,488,753.79	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
	รวม	421,140,200.00	76,814,437.69	

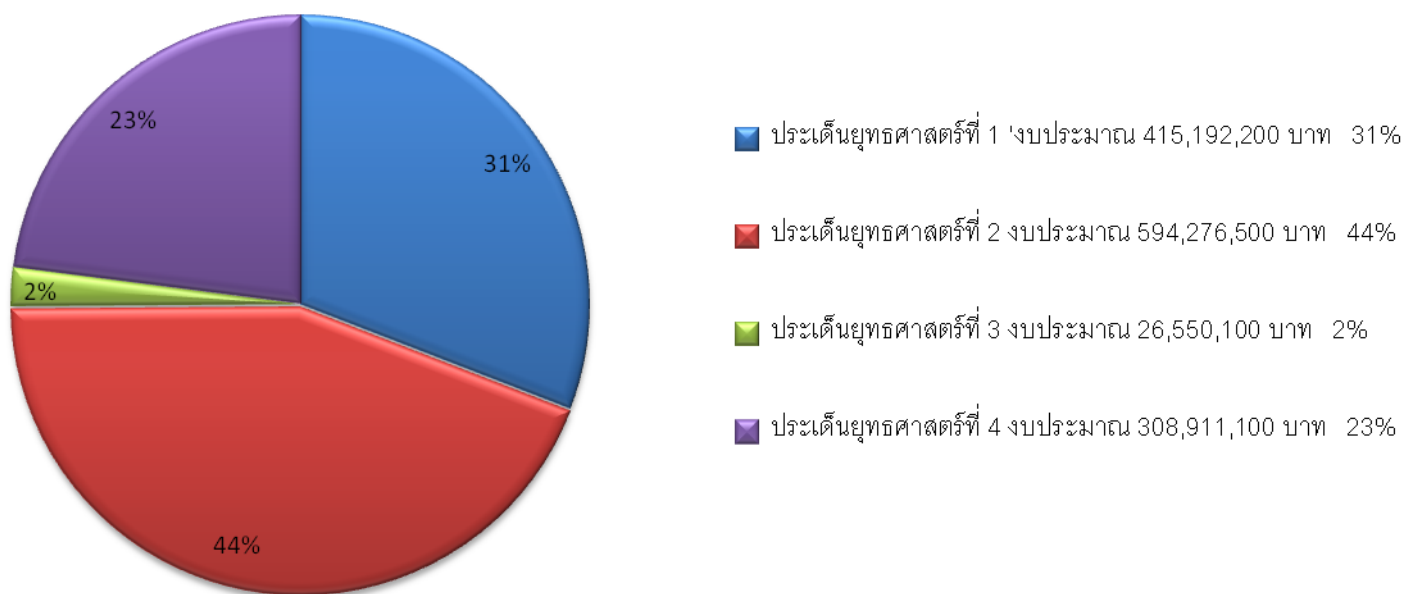
4) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 คาดว่าจะได้รับงบประมาณเพื่อดำเนินงานตามแผน
จำนวน 358,298,700 บาท

ลำดับ ที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบโครงการ
ปี 2560 (แผน)			
1	โครงการย้อนรอยอารยธรรมศรีวิชัย สู่อาเซียน	24,850,000	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง
2	โครงการบูรณะโบราณสถาน วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช	6,340,000	สำนักศิลปากรที่ 14 นครศรีธรรมราช
3	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายใน กำแพงแก้วพระบรมธาตุไชยา	14,230,000	ที่ทำการปกครองอำเภอไชยา, พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไชยา, วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร, สำนักศิลปากรที่ 14 นครศรีธรรมราช
4	โครงการภูมิปัญญาท้องถิ่นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทยเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ	10,000,000	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง
5	โครงการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อ รองรับการท่องเที่ยวทางทะเลและพื้นที่เกาะ (Marine EMS ทางทะเล)	13,365,000	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง
6	โครงการเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวทางทะเลภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	25,450,000	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง
7	โครงการเสริมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวมนต์ เสน่ห์ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	12,500,000	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร
8	โครงการพัฒนาทะเลน้อยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว หลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและ ก่อสร้างถนนสายรอบน้ำอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำใส	40,830,500	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด พัทลุง, เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย, ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าทะเล น้อย, ที่ทำการปกครองอำเภอป่า พะยอม

ลำดับ ที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบโครงการ
9	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเกาะ แดน หมู่ที่ 2 ตำบลลี้้งงาม อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	25,000,000	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด สุราษฎร์ธานี, เทศบาลนครเกาะสมุย
10	โครงการส่งเสริมเครือข่ายเฝ้าระวังแจ้งเตือนภัย ในแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	27,333,200	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดสุราษฎร์ธานี, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พัทลุง
11	โครงการพัฒนาศูนย์ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาตินอก ห้องเรียนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่า- เขา พื้นที่เกาะ	13,000,000	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ธานี, อุทยานแห่งชาติธารเสด็จ-เกาะพะงัน, ที่ว่าการอำเภอกะพะงั่น
12	โครงการปรับปรุงถนนทางเข้าท่าอากาศยาน ชุมพร อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร	25,000,000	แขวงทางหลวงชนบทชุมพร
13	โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทุ่งสง ระยะที่ 1	68,400,000	แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช, สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นครศรีธรรมราช
14	โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัด ชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร กับ ตำบลคลองพา ตำบลคันทูลี อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	47,000,000	แขวงทางหลวงชนบทชุมพร
15	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารงานกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	5,000,000	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
	รวม	358,298,700	

1.9.2 ผลการดำเนินงานในระดับยุทธศาสตร์

งบประมาณตามยุทธศาสตร์ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 - 2560

ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2557-2559 ที่ผ่านมา และต่อเนื่องไปจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ.2560 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้ดำเนินโครงการซึ่งมีทั้งลักษณะที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อเน้นย้ำจุดยืนในการพัฒนา และมีโครงการที่ต้องดำเนินการในแต่ละประเด็นเพื่อช่วยเชื่อมต่อให้เห็นภาพของวิสัยทัศน์ชัดเจนขึ้นมา ซึ่งสรุปผลการดำเนินการได้ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

การดำเนินการ ในประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าว มีโครงการสำคัญที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2559 เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

ในประเด็นของยางพารา มีโครงการในลักษณะของการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ยางพารา ไม่ว่าจะเป็นโครงการประสิทธิภาพโรงงานอัดก้อนยางแผ่นรมควันเพื่อการส่งออก โครงการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมยางรองรับ AEC ซึ่งลักษณะโครงการดังกล่าวจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเพิ่มมูลค่ายางพาราอย่างแท้จริง

ในประเด็นของปาล์มน้ำมันมีโครงการที่เพิ่มมูลค่าจะเป็นโครงการในลักษณะของการบริหารจัดการการผลิตปาล์มน้ำมัน รวมถึงการแปรรูปและเกษตรอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

ผลการดำเนินการ การดำเนินลักษณะของโครงการจะมีตั้งแต่การเพิ่มมูลค่าในด้านต่างๆ รวมทั้งการลดต้นทุนการผลิตเพื่อไปสู่การบริหารจัดการ ซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เช่น การทำเป็นยางก้อน การแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่เป็นหมอน ถูมือยาง ฯลฯ ซึ่งส่งผลเบื้องต้นต่อการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

ซึ่งเมื่อชี้ชัดลึกกลงไปในระดับเป้าประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ว่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขัน และสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ระบบเศรษฐกิจ โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญอยู่ 2 ตัวชี้วัด คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น 1.5% จากค่าฐานเมื่อสิ้นแผนใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2560 ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม มูลค่า 127,496 ล้านบาท ลดลงจากข้อมูลฐานที่มีมูลค่า 136,217 ล้านบาท -6.41 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเหตุผลหลัก ๆ เกิดจากราคาผลผลิตยางพาราทกต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม หากโครงการที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าเริ่มขับเคลื่อนได้ในปีต่อ ๆ ไปน่าจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นในปีหลัง ๆ เพราะจะไปช่วยแปรรูปผลผลิตในการเพิ่มมูลค่าได้อย่างแท้จริง ส่วนตัวชี้วัดที่สำคัญอีกหนึ่งตัวชี้วัดคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 3% จากค่าฐาน เมื่อสิ้นแผนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีมูลค่า 54,812 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 7.4 เปอร์เซ็นต์ จากค่าฐานที่มีมูลค่า 51,061 ล้านบาท ซึ่งผลเกิดจากกลุ่มจังหวัดได้มีการดำเนินการโครงการและขับเคลื่อนทางด้านอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน (ค่าเฉลี่ย 51-55)	ค่าเป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
1. พืชเศรษฐกิจ ยางพาราและปาล์ม น้ำมันมีศักยภาพใน การแข่งขันและสร้าง มูลค่าเพิ่ม แก่ระบบ เศรษฐกิจ	1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 1.5%	-2.4 % 136,217 ล้านบาท	0.4 %	1.0 %	1.5 %	1.5 %
	2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 3%	2.7 % 51,061 ล้านบาท	2.7 %	3 %	3 %	3 %

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินการลักษณะดังกล่าวจะต้องใช้เครื่องจักรในการดำเนินการ จึงมีปัญหาด้านเทคนิคในการที่จะดำเนินการให้สำเร็จ ซึ่งอาจจะติดปัญหาระหว่างทาง หากภาครัฐให้หน่วยงาน ในส่วนกลางที่มีศักยภาพ เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีทางการเกษตร จะส่งผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มในระยะยาว และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันได้อย่างเป็น รูปธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่ **การดำเนินการ** ในประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีโครงการที่ดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2557 – 2559 และ จะต่อเนื่องมาถึงปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ใน 4 ลักษณะโครงการ เพื่อเชื่อมโยงครอบคลุมด้าน การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น

(1) โครงการบูรณาการกิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมกีฬานานาชาติ
(2) โครงการย้อนรอยอารยธรรมศรีวิชัย เป็นการดำเนินการในลักษณะสร้างกิจกรรม การท่องเที่ยวอารยธรรมศรีวิชัยของกลุ่มจังหวัดให้เป็นที่รู้จักในระดับอาเซียน โดยการจัดกิจกรรมแสวง สี เสียง อารยธรรมย้อนรอยและศิลปวัฒนธรรม 4 จังหวัด รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมการแข่งขันมวยไทยไชยา ซึ่งถือเป็น เอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มจังหวัดภาคใต้

(3) โครงการเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จะเป็นลักษณะกิจกรรมจัดการแข่งขัน วิ่งมาราธอนกอล์ฟอ่าวไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ขับล้อเล่นลม ชมวิถีอ่าวไทย รวมทั้งกิจกรรมแรลลีนานาชาติ เพื่อ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมดำน้ำเปิดโลกทะเลอ่าวไทย เพื่อเป็นกิจกรรมดึงดูดหลัก สำหรับนักท่องเที่ยว

2) ด้านบูรณะ/ก่อสร้างเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น

(1) โครงการบูรณะองค์พระบรมธาตุนครศรีธรรมราช วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัด นครศรีธรรมราช ให้เป็นมรดกโลก และ โครงการบูรณะปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในกำแพงแก้วพระบรมธาตุไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนานิกายภาค นอกจากนี้ยังเป็นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว เชียงวัฒนธรรม

(2) โครงการเสริมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวมนต์เสน่ห์ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ลักษณะการดำเนินการ จะเป็นการก่อสร้างสะพานโยงลวดสลิง หอชมทิวทัศน์และศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน และก่อสร้างสะพานเดิน ศึกษาธรรมชาติ

(3) โครงการพัฒนาศูนย์ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาตินอกห้องเรียนเพื่อรองรับการท่องเที่ยว เชียงนิเวศน์ป่า - เขา พื้นที่เกาะ ลักษณะการดำเนินการจะเป็นการพัฒนา ปรับปรุง จัดทำเส้นทางท่องเที่ยวศึกษา ธรรมชาติ

(4) โครงการพัฒนาทะเลน้อยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และก่อสร้างถนนสายรอบอ่าวเก็บน้ำห้วยน้ำใส ลักษณะการดำเนินการจะเป็นการพัฒนาอาคารแหล่งท่องเที่ยว และการปรับปรุงผิวจราจรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

(5) โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเกาะแตน หมู่ที่ 2 ตำบลลี้งาม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะการดำเนินการจะเป็นการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

3) ด้านการเสริมสร้างเอกลักษณ์ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

(1) โครงการภูมิปัญญาท้องถิ่นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นการพัฒนาเอกลักษณ์และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว

4) ด้านการส่งเสริมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

(1) โครงการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางทะเลและพื้นที่เกาะ (Marine EMS ทางทะเล) เป็นการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เช่น รถตู้พยาบาล เจตสกี รวมทั้งการจัดการฝึกอบรมบุคลากร เพื่อให้ความช่วยเหลือและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

(2) โครงการส่งเสริมเครือข่ายเฝ้าระวังแจ้งเตือนภัยในแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันภัยพิบัติ และพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครแจ้งเตือนภัย

ผลการดำเนินการ เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้มีการกำหนดลักษณะของโครงการ/กิจกรรมที่มีการเชื่อมโยงไว้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีโครงการที่ส่งเสริมตรงประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างมีระบบตั้งแต่การสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว การบูรณะอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์สินค้าที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเสริมสร้างความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สามารถผลักดันและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณค่าที่สมบูรณ์ และตอบสนองยุทธศาสตร์ในด้านดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

ซึ่งเมื่อชี้ชัดถึงลงไปในระดับเป้าประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ว่าการท่องเที่ยวได้รับพัฒนาบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ โดยวัดจากตัวชี้วัดร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น 13% จากค่าฐานเมื่อสิ้นแผนในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลในปีงบประมาณ พ.ศ.2557 และ 2558 มีมูลค่า 78,740 ล้านบาท (เพิ่มขึ้น 105 เปอร์เซ็นต์) และ 90,075 ล้านบาท (เพิ่มขึ้น 135 เปอร์เซ็นต์) จากค่าฐานที่มีมูลค่า 38,235 ล้านบาท ซึ่งเหตุผลสำคัญประการหนึ่งก็คือกระแสการท่องเที่ยวประเทศไทยที่ได้รับการนิยม และโครงการของกลุ่มจังหวัดในด้านต่างๆ ที่สามารถรองรับและกระตุ้นการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน (ค่าเฉลี่ย 51-55)	ค่าเป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
1. การท่องเที่ยวได้รับพัฒนาบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ	ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น 13%	11.1 % 38,235 ล้านบาท	11.5 %	12 %	12.5 %	13 %

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยยังได้รับงบประมาณค่อนข้างน้อย ทำให้ไม่สามารถบูรณะสถานที่ท่องเที่ยวได้อย่างเป็นรูปธรรมในระยะเวลาดังกล่าวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในระหว่างที่มีกระแสเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต่อไปในระยะยาวอาจจะส่งผลกระทบต่อ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก

การดำเนินการ ในประเด็นดังกล่าวมีโครงการที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ คือ โครงการกึ่งทะเลอ่าวไทยปลอดภัยอย่างสร้างสรรค์สู่ครัวโลก โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงกุ้งทะเลร่วมกับปลาชนิดเพื่อยับยั้งการเกิดโรค EMS โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับคุณภาพไม้ผลเพื่อการส่งออก รวมทั้งโครงการเชื่อมโยงตลาดและเจรจาธุรกิจสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ผลการดำเนินการ/ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ ในประเด็นดังกล่าวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้ดำเนินการทั้งด้านการยกระดับความปลอดภัยทางด้านอาหารในด้านกุ้ง และไม้ผล ซึ่งเป็นสินค้าหลักของกลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ยังมีการเชื่อมโยงตลาดและเจรจาธุรกิจ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ซึ่งการดำเนินการได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แต่มีข้อคิดเห็นในเบื้องต้นว่าเห็นควรที่จะมีการดำเนินการในเรื่องโคขุนศรีวิชัยเพิ่มเติมในยุทธศาสตร์ดังกล่าว เนื่องจากประชาชนในพื้นที่มีการเลี้ยงโคค่อนข้างสูง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับประชาชนในพื้นที่ในสถานะที่เศรษฐกิจทางด้านสินค้าเกษตรหลักอื่น ๆ ตกต่ำอีกด้วย

ซึ่งเมื่อชี้ชัดถึงลงไปในระดับเป้าประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ว่าสินค้าเกษตรปลอดภัยต่อการบริโภคและศักยภาพในการส่งออก โดยวัดจากตัวชี้วัด ดังนี้

1) ไม้ผล (มังคุด, ลองกอง, เงาะ, ทุเรียน) วัดจากจำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น จำนวน 2,900 ฟาร์ม (จากค่าฐาน 2,500 ฟาร์ม) ซึ่งค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเพิ่มขึ้น 400 ฟาร์ม เมื่อสิ้นแผนในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 โดยข้อมูลเบื้องต้นได้มีการดำเนินการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินโครงการของกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีส่วนช่วยผลักดันในด้านสินค้าเกษตรปลอดภัยได้อย่างเป็นรูปธรรม

2) กุ้งทะเล วัตถุประสงค์จากจำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP มกษ 7401 - 2552 เพิ่มขึ้นจำนวน 400 ฟาร์ม เมื่อสิ้นแผนในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 (จากค่าฐาน 180 ฟาร์ม) โดยข้อมูลเบื้องต้นได้มีการดำเนินการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินโครงการของกลุ่มจังหวัด ทำให้มีจำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ.2557, 2558 และ 2559 จำนวน 85, 177 และ 303 ฟาร์มตามลำดับ ซึ่งเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2559 มีจำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP รวมจำนวน 565 ฟาร์ม ทำให้มีส่วนช่วยผลักดันในด้านสินค้าเกษตรปลอดภัยได้อย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างดียิ่ง

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน (ค่าเฉลี่ย 51-55)	ค่าเป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
3. สินค้าเกษตรปลอดภัยต่อการบริโภคและมีศักยภาพในการส่งออก	1) ไม้ผล (มังคุด,ลองกอง,เงาะ,ทุเรียน) - จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นจำนวน 2,900 ฟาร์ม	2,500 (ฟาร์ม)	2,600 (ฟาร์ม)	2,700 (ฟาร์ม)	2,800 (ฟาร์ม)	2,900 (ฟาร์ม)
	2) กุ้งทะเล - จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP มกษ 7401 - 2552 เพิ่มขึ้นจำนวน 400 ฟาร์ม	180 (ฟาร์ม)	100 (ฟาร์ม)	100 (ฟาร์ม)	100 (ฟาร์ม)	100 (ฟาร์ม)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพ

ผลการดำเนินการ ประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้มุ่งเน้นการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีความครอบคลุมและต่อเนื่องเชื่อมโยงทั้งกลุ่มจังหวัด เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัด โดยได้มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมสำคัญ ดังนี้

1) การเชื่อมโยงถนนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เช่น

- (1) โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร กับ ตำบลคลองพา ตำบลคันธูลี อำเภอนาทัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - (2) โครงการปรับปรุงถนนทางเข้าท่าอากาศยานชุมพร อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
 - (3) โครงการเชื่อมโยงถนนจากจังหวัดชุมพรสู่ตำบลเกาะสองเขตตะนาวศรี ประเทศเมียนมาร์
- เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2) จัดตั้งศูนย์การกระจายสินค้าเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

- (1) โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ - ท่งสง ระยะที่ 1

ผลการดำเนินการ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กลุ่มจังหวัดมีเครือข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพในการแข่งขันได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งกลุ่มจังหวัดจะได้ดำเนินการเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านโลจิสติกส์อย่างต่อเนื่องต่อไป

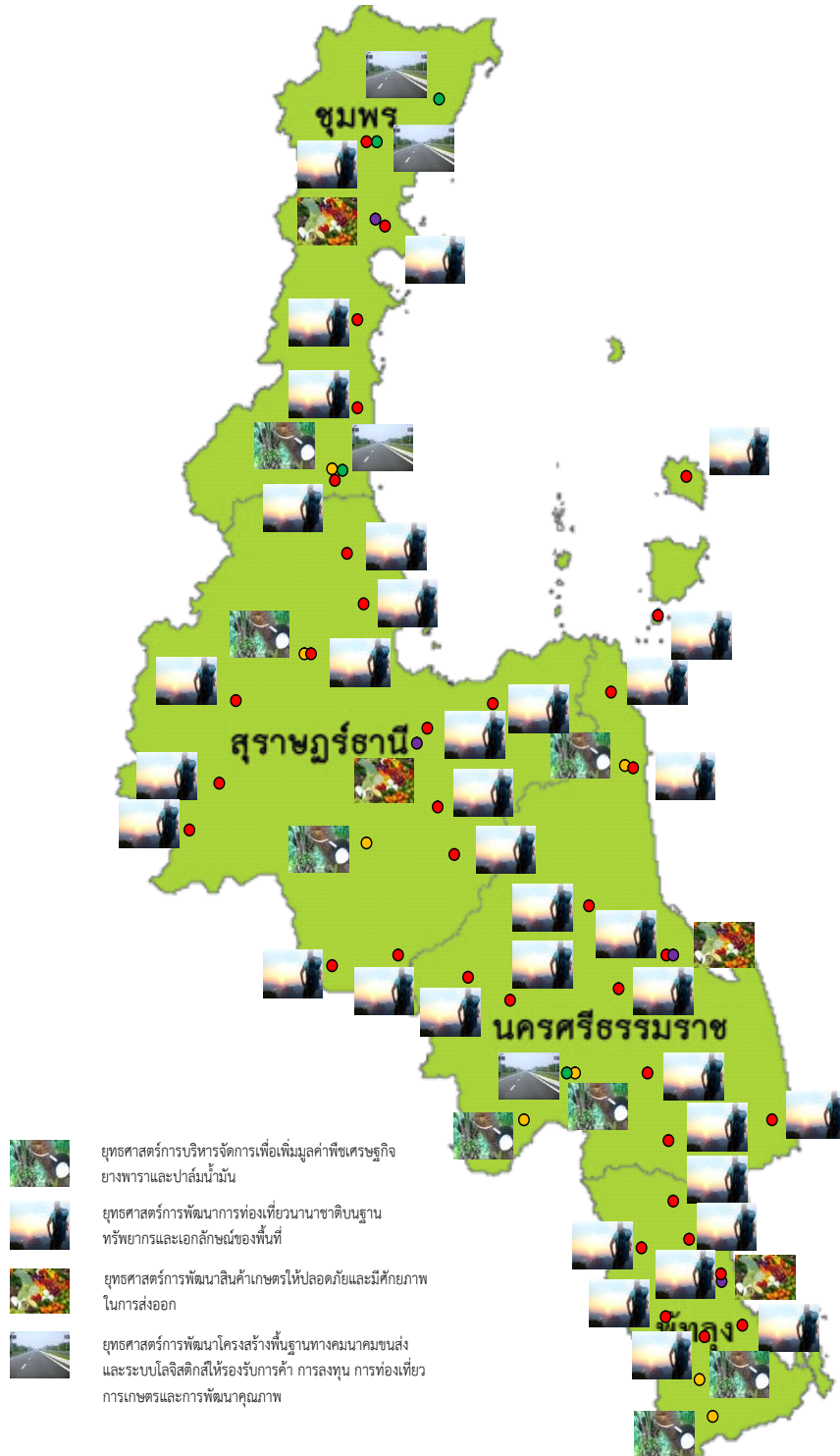
ซึ่งเมื่อชี้ชัดถึงลงไปในระดับเป้าประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ว่าการคมนาคมขนส่งและระบบ โลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดสามารถรองรับการค้า การลงทุนการท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยวัดจากตัวชี้วัดผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม เพิ่มขึ้น 4%จากค่าฐานเมื่อสิ้นแผนในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลในปีงบประมาณ พ.ศ.2557 มีมูลค่า 16,597 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 17.94 เปอร์เซ็นต์ จากค่าฐานที่มีมูลค่า 14,072 ล้านบาท ซึ่งเหตุผลสำคัญประการหนึ่งก็คือ โครงการที่สนับสนุน ระบบการขนส่งของ กลุ่มจังหวัด ทำให้มีสภาพถนน และโลจิสติกส์ที่คล่องตัว ซึ่งส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมดังกล่าว

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน (ค่าเฉลี่ย 51-55)	ค่าเป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
4. การคมนาคมขนส่งและระบบ โลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดสามารถรองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม เพิ่มขึ้น 4%	2.1 % 14,072 ล้านบาท	2.5 %	3.0 %	3.5 %	4.0 %

ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ การดำเนินการโครงการในลักษณะดังกล่าวต้องใช้งบประมาณในจำนวนที่สูง และเนื่องจากในบางประเด็นหน่วยงานในระดับกรมยังจัดความสำคัญของถนนเส้นที่มีความสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในระดับที่ต่ำทำให้กลุ่มจังหวัดต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณด้วยตนเอง และขับเคลื่อนได้ค่อนข้างจำกัด

ภาพถ่ายโครงการพัฒนาแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนปฏิบัติการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 - 2560

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ส่วนที่ 2

การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

- นโยบายรัฐบาล
- การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพ
- ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ
 - ด้านเศรษฐกิจ
 - ด้านเกษตร
 - ด้านอุตสาหกรรม
 - ด้านการท่องเที่ยว
 - ด้านโครงข่ายคมนาคมและขนส่ง
 - ด้านสังคม
 - ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ
- SWOT Analysis

2.1 นโยบายรัฐบาล

1) สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

(พ.ศ. 2555 – 2559)

ประเทศไทยเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

วิสัยทัศน์ สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง

พันธกิจ

- 1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคง
- 2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะ
- 3) พัฒนารฐานการผลิตและบูรณาการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้
- 4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกายและใจ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน
- 4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอ

เป้าหมายหลัก

- 1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง
- 2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

- 3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ
- 4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 กำหนดไว้ 6 ยุทธศาสตร์ คือ

- 1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับ
 - การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทย
 - การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน
 - การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคม
 - การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคม
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ
 - การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
 - การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
 - การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
 - การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน
 - การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม
- 3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับ
 - การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
 - การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐ
 - การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
 - การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
 - การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน
 - การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร
 - การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับ

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ
- การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียมและเป็นธรรม
- การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

- การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่าง ๆ
- การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค
- การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- การเข้าร่วมเป็นภาคความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์
- การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงานและการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ
- การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย
- การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว
- การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุนและการประกอบธุรกิจในเอเชีย
- การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนาภายในประเทศ

6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

- การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนา และขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด
- การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- การควบคุมและมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ
- การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

2) ทิศทางแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

กรอบแนวคิดและหลักการ

- การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- การพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สถานะของประเทศ

- ด้านเศรษฐกิจ
 - การขยายตัวทางเศรษฐกิจ เริ่มมีขีดจำกัดมีการขยายตัวต่ำ เหตุจากการลดลงของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง
 - ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง
 - ผลผลิตภาพอยู่ในระดับต่ำ
 - อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นแต่ไม่มาก
 - สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น แต่ยังมีระดับต่ำเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง
 - โครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนเศรษฐกิจ ยังมีปัญหาหลายๆ ด้าน เช่น การขนส่ง ระบบ ICT กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ด้านสังคม
 - เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
 - ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว และมีการพัฒนาไม่สมวัย
 - กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นช้า
 - ครัวเรือนไทยมีขนาดลดลง
 - สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้
 - ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม
- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - พื้นที่ป่าไม้ลดลง
 - ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม
 - ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย

- ผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอ
- การจัดสรรทรัพยากรน้ำไม่ได้ตามความต้องการ และคุณภาพน้ำลดลง
- การแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย ไม่มีประสิทธิภาพ
- ด้านการบริหารจัดการ
 - การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข
 - ไทยยังมีปัญหาการทุจริตเชิงนโยบาย และผลประโยชน์ทับซ้อน

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยังคงใช้กรอบวิสัยทัศน์เดิมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังนี้

เป้าหมาย

- การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 5
 - ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 317,000
 - รายได้ต่อหัว เพิ่มขึ้นเป็น 301,199
 - ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ต่อปี
 - การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8
- การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

- 1) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
 - การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

- การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล
 - การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน
 - การปรับโครงสร้างการผลิต จากผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพ
 - ปรับโครงสร้างภาคบริการ โดยการเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงกฎหมายการท่องเที่ยว ส่งเสริมการสร้างกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว ส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน
- 2) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงอายุ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย
- 3) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- 4) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง
- การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเพื่อนบ้าน
 - การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- 5) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่นสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society
 - การส่งเสริมการผลิต การลงทุนและการสร้างงานสีเขียว
 - การจัดการมลพิษ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 6) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ
- การสร้างความโปร่งใส
 - การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
 - การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท ให้เหมาะสม
 - การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 10
ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทุนมนุษย์

ให้ความสำคัญกับการดำเนินการเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ การพัฒนาคนตั้งแต่
ในระบบการศึกษาไปจนถึงการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความเหลื่อมล้ำทางด้านสินทรัพย์และการถือครองที่ดิน
และปัญหาการกระจายบริการภาครัฐที่มีคุณภาพที่ยังไม่ทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างบรรยากาศการลงทุน
และปฏิรูปเศรษฐกิจในด้านต่างๆ เพื่อให้มีเศรษฐกิจมีการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 และมีรายได้ต่อหัว
เป็น 8,200 เหรียญสหรัฐในปี 2564

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เร่งขับเคลื่อนการรักษา และฟื้นฟูพื้นที่ป่าให้ได้ 40% ของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ความมั่นคง

ให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานความมั่นคงในด้านต่าง ๆ เช่น ความมั่นคงทาง
ไซเบอร์ ระบบการสื่อสาร พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันเพื่อรับมือภัยคุกคามต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการภาครัฐ

การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย โดยเพิ่มคะแนน
ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ให้สูงกว่า 50%

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศให้เหลือ 12% ของ GDP เพิ่มการขนส่งทางราง
เป็น 4% การขนส่งทางน้ำเป็น 19% ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ได้ 85% ของหมู่บ้านทั่วประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม

เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเป็น 1.5% ของ GDP และเพิ่มอันดับความสามารถในการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยีจากการจัดอันดับของ IMD ให้อยู่ในลำดับที่ 1 ใน 30

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศ

- พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง
- พัฒนาภาคอีสานให้หลุดพ้นความยากจน เป็นอีสานพึ่งตนเอง
- พัฒนาภาคกลางให้เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ
- พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย
- พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมทันสมัยใช้เทคโนโลยีสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 10 การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

ใช้ประโยชน์จากที่ตั้ง เพื่อเป็นการเชื่อมโยงกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ

3) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

วิสัยทัศน์ ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- 2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- 4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันทางสังคม
- 5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

อนาคตประเทศไทย ปี 2579

- 1) เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน
- 2) เศรษฐกิจขยายตัวด้วยการค้าส่ง ค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น
- 3) คนไทยมีศักยภาพและสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต
- 4) สังคมไทยมีความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย
- 5) เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6) ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนมีส่วนร่วม

4) แผนยุทธศาสตร์เฉพาะอุตสาหกรรม

4.1 แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว

เป้าประสงค์/กลยุทธ์

- ยกระดับตำแหน่งทางการตลาด เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ โดยใช้วีถีไทย
- ปรับโครงสร้างตลาด ขยายฐานนักท่องเที่ยวกลุ่มกลาง-บน
- ปรับสมดุล กระจายจังหวัดท่องเที่ยวและการกระจายรายได้สู่จังหวัดท่องเที่ยวรอง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว แยกการพัฒนาเชิงพื้นที่

เป้าประสงค์/กลยุทธ์

- พัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเมืองรองที่มีศักยภาพ
- สร้างและส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ เช่น
 - การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

- การท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ
 - การท่องเที่ยว MICE
 - การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ
 - การท่องเที่ยวเรือสำราญ
 - การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม
- พัฒนาระบบอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
 - พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
 - พัฒนาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว เช่น การแก้ปัญหาลอบกลวงนักท่องเที่ยว การจัดตั้งกองทุนเยียวยานักท่องเที่ยว ผลักดันให้มีมาตรฐานการให้บริการ / มาตรฐานความปลอดภัย
 - พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว / ระบบโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง/ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์/กลยุทธ์

- บูรณาการการทำงาน ของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวทุกระดับ ทั้งระดับชาติ ท้องถิ่น ให้สอดคล้อง ส่งเสริมกัน
- การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และยกระดับผู้ประกอบการ
- พัฒนาระบบข้อมูล และสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การสร้างคลังข้อมูลการท่องเที่ยว การสร้าง Tourism intelligence Center (TIC) สร้าง software/application สำหรับนักท่องเที่ยว
- ปรับปรุงกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี

ระยะที่ 1 ปี 2560-2564

- คงการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำด้าน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทะเล ชายหาด และการแพทย์

- ขยายเมืองท่องเที่ยวไปยังจังหวัดรอง
- เพิ่มการใช้จ่ายต่อหัว ต่อทริป เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 6% ต่อปี (จาก 4,900 บาท)

ระยะที่ 2 ปี 2564 – 2569

- ทำให้ไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1 เซ็กเมนต์
- มีนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศหลักเพิ่มอีกอย่างน้อย 1 กลุ่ม (นอกจาก จีน อาเซียน ยุโรปตะวันตก และนักท่องเที่ยวไทย)

ระยะที่ 3 ปี 2569 – 2579

- ทำให้ไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อย 2 เซ็กเมนต์
- ไทยเป็นเกตเวย์สู่การท่องเที่ยวในเอเชีย
- มีนักท่องเที่ยวมาจากทุกภูมิภาค
- ทุกจังหวัดได้รับการพัฒนาการท่องเที่ยวตามศักยภาพ และอัตลักษณ์ของแต่ละจังหวัด
- เน้นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4.2 แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11

กรอบแนวคิดการพัฒนาการเกษตร

1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

- ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากดิน และที่ดินให้เต็มศักยภาพ
- ผลักดันกฎหมายคุ้มครองพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร
- สร้างแหล่งน้ำและ ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำ
- แบ่งเขตกรรมกรการผลิต
- การบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่ง และทรัพยากรประมง

2) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มสถาบันเกษตรกร
- พัฒนาการเกษตรเกษตรกรรุ่นใหม่

- การส่งเสริมการสร้างสวัสดิการให้เกษตรกร เช่น การประกันภัยพืชผลทางการเกษตร การประกันราคา
 - ออกกฎหมายคุ้มครองเกษตรกร เช่น พรบ. คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม
 - การประยุกต์ใช้ข้อมูลสารสนเทศกับการเกษตร
- 3) ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4) ส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ (คลัสเตอร์)
 - 5) สร้างความมั่นคงด้านอาหาร และพลังงาน โดยการสร้างความสมดุลระหว่างการผลิตสินค้าเกษตร ทั้งที่เป็นอาหารและไม่ใช่อาหาร
 - 6) เศรษฐกิจการเกษตรสีเขียว โดยระบบการเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน ลดการทำงานสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน
 - 7) การพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร

วิสัยทัศน์ เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี ประชาชนมีความมั่นคงด้านอาหาร เป็นฐานสร้างรายได้ให้แผ่นดิน

เป้าหมาย

- 1) ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 ในปี 2559
- 2) เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี
- 3) ทรัพยากรการเกษตรมีความเหมาะสมต่อการผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร ประกอบด้วย 6 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

- 1) สร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และรายได้เกษตรกร
- 2) สร้างองค์ความรู้ให้กับเกษตรกร
- 3) สร้างขีดความสามารถให้กับเกษตรกร และชุมชน ในการรับมือกับความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ
- 4) สร้างความมั่นคง ปลอดภัย ด้านอาหารในครัวเรือนเกษตร
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เข้าสู่ภาคเกษตร
- 6) สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคง

ด้านอาหาร ประกอบด้วย 6 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

- 1) พัฒนาการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 2) ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green product)
- 3) เสริมสร้างการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นพืชอาหาร และพลังงานให้เกิดความมั่นคง
- 4) สนับสนุนการพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- 5) สร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภูมิภาคและระหว่างประเทศ
- 6) ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน ประกอบด้วย

6 แนวทางพัฒนา ได้แก่

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรการเกษตร และโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรใช้ทรัพยากรการผลิตอย่างเหมาะสม และยั่งยืน
- 3) สนับสนุนและผลักดันให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร
- 4) เตรียมความพร้อมรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และวางระบบป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยธรรมชาติ
- 5) พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์

4.3 แผนยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์มของประเทศ ปี 2556 - 2560

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์ม ปี 2556 - 2560 ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ สร้างเครือข่ายผลิตปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์อย่างยั่งยืนทั้งระบบ

พันธกิจ

- 1) ประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม รวมทั้งการตลาดบนพื้นฐานของการบริหารจัดการที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 2) เพิ่มมูลค่าปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูง น้ำมันปาล์มทั้งระบบ อย่างยั่งยืน และ แข่งขันได้
- 3) เพิ่มมูลค่าผลปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง
- 4) สร้างเสถียรภาพอุตสาหกรรมทั้งระบบ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการลงทุน

วัตถุประสงค์

- 1) เพิ่มศักยภาพการผลิต การตลาด บนฐานความรู้ และการจัดการแบบมีส่วนร่วม
- 2) เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบตลอดห่วงโซ่ อุปทาน
- 3) สร้างความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมัน ในสถาบันเกษตรกรและ อุตสาหกรรมเพื่อก่อให้เกิดระบบการบริหาร การจัดการที่พึ่งตนเองและแข่งขัน ได้ในระยะยาว
- 4) สร้างระบบการบริหารปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มให้มีเอกภาพ

เป้าหมาย

- 1) ส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันในเขตพื้นที่ที่เหมาะสมปลูกปาล์มน้ำมันตามประกาศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2) ปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ใหม่ปีละ 200,000 ไร่ รวม 1.00 ล้านไร่ และปลูกทดแทน สวนปาล์มเก่าปีละ 100,000 ไร่ รวม 0.50 ล้านไร่ และฟื้นฟูสวนปาล์มน้ำมันเดิม
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้ได้ผลผลิต 3.0-3.5 ตัน/ไร่/ปี อัตราน้ำมันร้อยละ 18.5 และมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ยั่งยืนและเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ระยะเวลาดำเนินการปี 2556-2560 รวม 5 ปี

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณค่าผลปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์

- 1) เพิ่มพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในเขตเหมาะสมปลูกปาล์มน้ำมันตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยให้มีการตรวจวิเคราะห์ดิน และให้คำแนะนำการจัดการดินและปุ๋ย
- 2) เร่งรัดและรณรงค์ในการปรับปรุงฟื้นฟูสวนปาล์มเก่าในเขตเหมาะสมปลูก โดยปลูกทดแทนด้วยพันธุ์ดี และการจัดการการผลิตที่ถูกต้อง รวมทั้งกำหนดให้มีกองทุนสงเคราะห์การทำสวนปาล์มน้ำมัน
- 3) สนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มสู่ภาคการผลิตที่มีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานองค์ความรู้และการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรการผลิตให้เกิดประโยชน์สูงสุด และแข่งขันได้ภายใต้ระบบการค้าเสรี
- 4) สนับสนุนให้มีการบูรณาการผลิต การตลาด บนพื้นฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร รวมทั้งการเชื่อมโยงกับภาคเอกชน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานจากการทำงานแบบเดี่ยวเป็นการทำงานแบบกลุ่ม
- 5) จัดทำมาตรการ ข้อกำหนด กับเกษตรกร ลานเท และโรงงาน เพื่อเพิ่มเปอร์เซ็นต์น้ำมัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพการตลาด

- 1) นโยบายพลังงานเชิงยืดหยุ่นเป็นกลไกในการรักษาเสถียรภาพด้านการตลาดและราคา
- 2) เสริมสร้างนโยบายการตลาดน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามกลไกตลาดที่ก่อให้เกิดการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์สู่ผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

- 3) จัดทำและบังคับใช้มาตรฐานปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์ตามหลักมาตรฐานสากลทั้งระบบ (ใช้มาตรการภาคบังคับ GMP ลานเท มาตรฐานโรงงานสกัดและโรงกลั่นน้ำมันปาล์ม)
- 4) กำหนดนโยบายสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

- 1) สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกอย่างต่อเนื่องชัดเจนให้สอดคล้องกับศักยภาพการผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม เช่น ไบโอดีเซล พลังงานชีวมวลและชีวภาพ
- 2) กำหนดบทลงโทษที่รุนแรงและเข้มงวด รวมทั้ง กำกับ ดูแล และควบคุมการนำน้ำมันใช้แล้วกลับมาใช้เพื่อการบริโภค (Reuse) โดยให้ใช้เป็นพลังงานทดแทนเท่านั้น พร้อมทั้งให้มีตลาดรองรับที่ชัดเจน
- 3) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบเครื่องยนต์ที่สามารถรองรับ B100 ได้

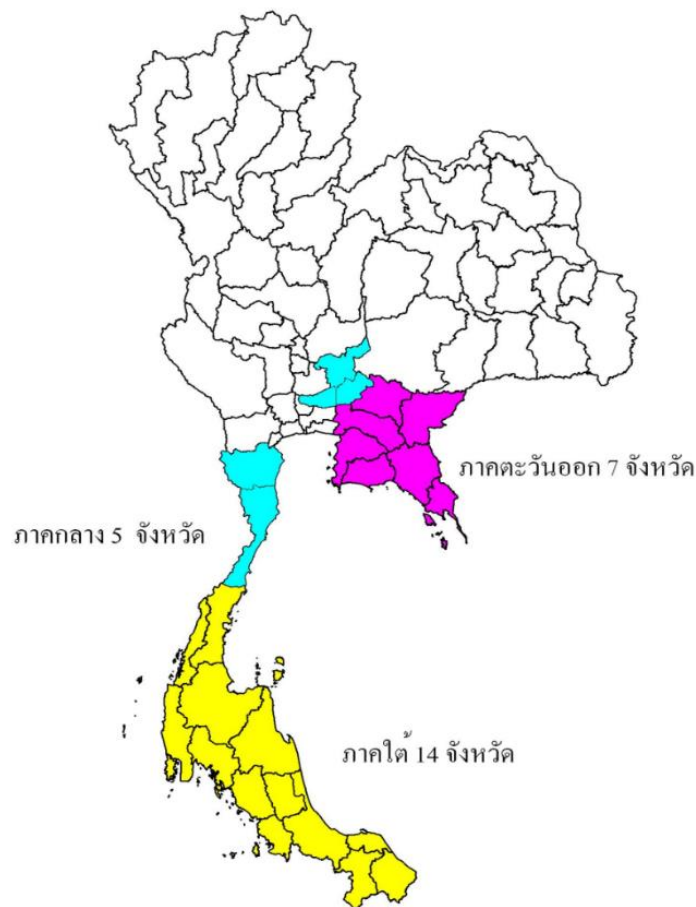
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวิจัยและพัฒนาแบบมุ่งเป้า

- 1) การวิจัยเชิงนโยบายการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันอย่างเป็นระบบ และเผยแพร่ให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง
- 2) การต่อยอดงานวิจัยอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ เทคโนโลยีและกรรมวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง (การใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มน้ำมัน)
- 3) การวิจัยเพื่อประเมินและลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม และได้เทคโนโลยีที่สามารถขยายผลในทางปฏิบัติ
- 4) วิจัยและกำหนดมาตรฐานของคุณภาพและการจัดการแต่ละขั้นตอน เช่น เครื่องมือตรวจวัดคุณภาพน้ำมัน การใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มน้ำมันเก่า
- 5) การวิจัยและพัฒนาบุคลากร เพื่อเสริมสร้างและสนับสนุนขบวนการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม รวมทั้งสร้างขบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีปาล์มน้ำมันอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ในระดับเกษตรกรด้วยตนเอง และมุ่งเน้นให้เกษตรกรต้นแบบถ่ายทอดให้เกษตรกร
- 6) วิจัยและพัฒนาพันธุ์ปาล์มที่ใช้ผลผลิตสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารและการจัดการ

- 1) จัดทำพระราชบัญญัติปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มให้เป็นวาระแห่งชาติ ปฏิรูปกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ให้มีความเป็นเอกภาพและสอดคล้องกัน และให้เกษตรกรมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน
- 2) จัดตั้งองค์กรและกองทุนพัฒนาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม เพื่อบริหารจัดการ พัฒนาอุตสาหกรรมทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และแข่งขันได้
- 3) ส่งเสริม พัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคเกษตร (โดยเฉพาะการขนส่งทางรถไฟ)
- 4) จัดทำฐานข้อมูลทั้งระบบ เช่น GPS แปลงปลูกปาล์ม ลานเท โรงงาน ฯลฯ

แผนที่แสดงพื้นที่กำหนดเขตเหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน
ตามบัญชีแนบท้ายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เกษตรกร เอกชน ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความร่วมมือตามบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน ในการขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์สู่ภาคการปฏิบัติในทุกระดับชั้น

4.4 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ปี พ.ศ. 2555 – 2559

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตผลิตภัณฑ์ยางในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากยางธรรมชาติ และความได้เปรียบในการแข่งขัน

เป้าประสงค์

- 1) ผู้ประกอบการต่างประเทศย้ายฐานการผลิตเข้ามาในประเทศไทย
- 2) ผู้ประกอบการในประเทศขยายการผลิตให้มากขึ้น
- 3) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางของไทยได้รับการส่งเสริมให้มีการผลิตที่ได้มาตรฐานสากล
- 4) ผู้ประกอบการมีการบริหารจัดการระดับ World Class
- 5) การตลาดได้รับการเจรจาในระดับพหุภาคี และทวิภาคีโดยกระทรวงพาณิชย์
- 6) การวิจัยและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้รับการส่งเสริมให้เป็นงานวิจัยแห่งชาติ
- 7) มีบุคลากรทุกระดับอย่างเพียงพอ และอย่างมีคุณภาพ เพื่อรองรับการผลิต การตลาดและการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- 8) มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางของไทย

ยุทธศาสตร์และมาตรการ

- 1) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการผลิต การวิจัยและการพัฒนาให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
 - ส่งเสริมการวิจัยและสร้างนวัตกรรมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
 - เร่งรัดการผลิตบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาทั้งระบบ
 - ปรับปรุงนโยบายและบทบาทหน่วยงานภาครัฐ

- 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
 - ส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางให้ได้มาตรฐานสากล
 - จัดตั้งองค์กรสนับสนุน
 - ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายพันธมิตรของผู้ประกอบการเพื่อลดต้นทุนการผลิต
 - ส่งเสริมและสนับสนุนทางการเงิน
 - ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและลดต้นทุนการดำเนินงานโดยมาตรการด้านภาษี
- 3) ส่งเสริมการเพิ่มส่วนแบ่งการตลาด การประชาสัมพันธ์ให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางของไทยในตลาดโลก
 - ส่งเสริมทางด้านตลาดในประเทศ
 - ขยายฐานตลาดไปยังต่างประเทศ
 - แก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา
- 4) พัฒนาการผลิตบุคลากรทุกระดับอย่างเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
 - แก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในประเทศ
 - แก้ไขปัญหาการนำแรงงานเข้ามาจากต่างประเทศ
 - พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมด้านการตลาด
 - ส่งเสริมให้มีการจัดการยางใช้แล้วเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
- 5) สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
 - จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษและอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง
 - สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนระบบโลจิสติกส์ของยางและผลิตภัณฑ์ยาง
 - พัฒนาบุคลากร

ยุทธศาสตร์ยาพารา ปี 2558 – 2562

วิสัยทัศน์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
<p>“ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตผลิตภัณฑ์ยาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทางธรรมชาติ และความได้เปรียบในการแข่งขัน”</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการต่างประเทศย้ายฐานการผลิตเข้ามาในประเทศไทย 2. ผู้ประกอบการในประเทศขยายการผลิตให้มากขึ้น 3. จุดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาของไทยได้รับการส่งเสริมให้มีการผลิตที่ได้มาตรฐานสากล 4. ผู้ประกอบการมีการบริหารจัดการระดับ World Class 5. การตลาดได้รับการกระจายในระดับ พหุภาคี และพหิภาคี โดยกระทรวงพาณิชย์ 6. การวิจัยและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้รับการส่งเสริมให้เป็นงานวิจัยแห่งชาติ 7. มีบุคลากรทุกระดับ อย่างเพียงพอ และอย่างมีคุณภาพ เพื่อรองรับการผลิต การตลาด และการวิจัยและพัฒนา อย่างต่อเนื่องและอย่างยั่งยืน 8. มีศูนย์วิจัยอุตสาหกรรมที่ทันสมัยให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาของไทย 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการเพิ่มการผลิตในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยา เป็น 830,000 ตัน • มีการเพิ่มการส่งออกในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยา • มีการผลิตผลิตภัณฑ์ยาของไทยที่ได้มาตรฐานสากล • มีการจัดระเบียบผู้ประกอบการให้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย ระดับมาตรฐานโลก World Class • มีการส่งเสริมการตลาด ภาพประชาสัมพันธ์ ระดับพหุภาคี และพหิภาคี โดยกระทรวงพาณิชย์ • มีการสร้างเครือข่ายห้องปฏิบัติการผลิตภัณฑ์ยาของไทยให้เป็นที่ยอมรับ และเกิดคุณค่าต่อระบบ • มีการต่อยอดและนวัตกรรมทางด้านการค้าระหว่างประเทศ • มีการวิจัยและพัฒนาต่อยอดการวิจัยไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาใหม่ที่มีคุณภาพสูง • มีการสร้างและพัฒนา วิทยาเขตฐาน บุคลากรทุกระดับ อย่างเพียงพอ และอย่างมีคุณภาพ เพื่อรองรับการผลิต การตลาด และการวิจัยและพัฒนา อย่างต่อเนื่องและอย่างยั่งยืน • มีการสร้างระบบฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ยาเพื่อการวางแผนทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการผลิต การวิจัยและการพัฒนาให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยา	ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาให้ได้มาตรฐานสากล	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการมีส่วนแบ่งการตลาด การประชาสัมพันธ์ให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาของไทยในตลาดโลก	ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการผลิตบุคลากรทุกระดับอย่างเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยา
<p>มาตรการ 1.1 ส่งเสริมการวิจัยและสร้างนวัตกรรมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิจัยใน กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่มีสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม - เพิ่มความเข้มแข็งของภาววิจัยและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมขั้นสูงที่สามารถลดต้นทุนการผลิตหรือพัฒนาคุณภาพขั้นสูงของผลิตภัณฑ์ - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนเพื่อไปสู่ผลิตภัณฑ์ใหม่และการผลิตเชิงพาณิชย์อย่างยั่งยืน - สนับสนุนความเข้มแข็งระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการให้มีการวิจัยและพัฒนาควบคู่กันในการพัฒนาวิจัย - พัฒนาบุคลากรและความสามารถของห้องปฏิบัติการอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยา - พัฒนาศูนย์กลางการขยายผลการวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความหลากหลายมากขึ้นในระดับพาณิชย์ - ส่งเสริมการพัฒนา เทคโนโลยีเครื่องจักร - จัดทำโครงการวิจัยการผลิตผลิตภัณฑ์ยาที่สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ 	<p>มาตรการ 2.1 ส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาให้ได้มาตรฐานสากล</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการผลิตให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล เช่น ISO 9001 ISO 14001 ISO 28580 และ ECE-R117 - จัดทำกำหนดการวิจัยผลิตภัณฑ์ที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ยาที่เกี่ยวข้องเนื่องจากมีต้นทุนสูงจากค่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ - พัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต โดยใช้ระบบบริหารจัดการและระบบคุณภาพ ระบบการพัฒนาอย่างยั่งยืน - จัดตั้งโรงงานต้นแบบ และห้องปฏิบัติการทดสอบ <p>มาตรการ 2.2 จัดตั้งองค์กรสนับสนุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดสรรงบประมาณและบุคลากรเพื่อเข้ามีส่วนร่วมในเชิงรุกในคณะกรรมการวิชาการมาตรฐานสากล - จัดตั้งหน่วยงานที่สามารถให้บริการทดสอบผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน - จัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการส่งออก เพื่อช่วยเหลือผู้ส่งออก - จัดตั้งหน่วยงานที่เป็นที่แสดงออกของนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายในเชิงพาณิชย์ 	<p>มาตรการ 3.1 ส่งเสริมการค้าในตลาดในประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาที่ผลิตโดยคนไทยในประเทศ โดยให้กรรมการประชาสัมพันธ์เชิงภาคีรัฐ ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ - สร้างความเชื่อมั่นว่าให้ผู้ใช้มีความเชื่อมั่นว่าผลิตภัณฑ์ยาที่นำเข้าจากต่างประเทศใช้มาตรฐานสินค้าที่ดีและมีคุณภาพ - ประชาสัมพันธ์สินค้าผลิตภัณฑ์ยาที่มีส่วนผสมของยาธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นสินค้า Green Product มีกระทรวงส่งเสริมและผลักดันกว่าร้อยละสองสิบล้าน และพัฒนาระบบตลาดจากภายในประเทศ - เพิ่มปริมาณการวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาจากบรรษัทที่ผลิตผลิตภัณฑ์ได้ เช่น งามะปรางค์กู่ งามะปรางค์กู่ งามะปรางค์กู่ เป็นต้น <p>มาตรการ 3.2 ขยายฐานตลาดออกไปยังต่างประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมมาตรฐานอุตสาหกรรมในผลิตภัณฑ์ยา เพื่อเป็นการโปรโมตคุณภาพให้สามารถแข่งขันต่อส่งออกในประเทศคู่ค้าได้ - ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ยาที่ได้มาตรฐานและมีแนวโน้มที่จะเติบโตในต่างประเทศ - ส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้าที่เป็นเป้าหมายในการส่งออก ได้แก่ ไทย-จีน ไทย-อินเดีย ไทย-ญี่ปุ่น ไทย-อเมริกา ไทย-มาเลเซีย ทำสัญญาให้หน่วยงานรัฐ 2 ฝ่าย เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออก เพื่อจำหน่ายให้กับประเทศคู่ค้า - จัด Road Show หรือ Trade Fair เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าไทยอย่างต่อเนื่อง ประชุม/สัมมนา/งานนโยบายต่างประเทศเพื่อผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางเรื่องยาและชีวเภสัชภัณฑ์ร่วมกับองค์การศึกษาระหว่างประเทศ (IRIG) - ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยทางการค้าและการกำหนดมาตรฐาน - ส่งเสริมการเจรจาและจัดตั้งโรงงานผลิตในประเทศคู่ค้าที่เป็นเป้าหมายรัฐช่วยทางการตลาดผลิตภัณฑ์ยาที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมระบบ Health Trade 	<p>มาตรการ 4.1 แก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงานในประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนการผลิตบุคลากรให้เหมาะสมกับความต้องการของอุตสาหกรรมที่มีระบบ - ผลิตบุคลากร โดยมีบัณฑิตศึกษาต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ - กำหนดมาตรฐานบุคลากร เพื่อผลิตมาตรฐานที่ตรงและเป็นต้นแบบ - ฝึกอบรมกำลังคน ทดแทนแรงงานไทย - วิจัยเครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและแรงงานคน <p>มาตรการ 4.2 แก้ไขปัญหาการนำแรงงานเข้ามาจากต่างประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานได้อย่างถูกกฎหมาย โดยการทำ MOU กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีการกำหนดค่าจ้างที่ชัดเจน - ปรับ Work Permit ซึ่งเป็นข้อตกลงในกฎหมายอาเซียน - สนับสนุนให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานได้อย่างเสรีในปี 2558 เพื่อให้เกิดแรงงานเข้ามาทำงานเร็วขึ้น 	<p>มาตรการ 5.1 จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ และอุตสาหกรรมชาย และผลิตภัณฑ์ยา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาความเป็นไปได้การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอุตสาหกรรมชาย และผลิตภัณฑ์ยา - จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมยาและผลิตภัณฑ์ยา <p>มาตรการ 5.2 สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนระบบโลจิสติกส์ของยาและผลิตภัณฑ์ยา</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น รถไฟฟ้าเพื่อลดต้นทุนการขนส่งอุตสาหกรรมยา
<p>มาตรการ 1.2 เร่งรัดการเติบโตบุคลากรด้านการศึกษา และพัฒนาทั้งระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนการผลิตบุคลากรด้านการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พัฒนาบุคลากรด้านวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ - จัดตั้งกรมผลิตบุคลากร เพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการศึกษาให้กับบุคลากรในภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม - สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในระดับปริญญาเอก เพื่อการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมทางด้านวิศวกรรม โดยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศ และมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลก โดยที่วิจัยวิจัยจากผู้ประกอบการในประเทศ <p>มาตรการ 1.3 ปรับปรุงวิทยานิพนธ์และ บทบาท หน่วยงานภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนและบูรณาการวิจัยและพัฒนาให้มากขึ้น - เพิ่มบทบาทให้ถึงศึกษาภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการช่วยยกระดับการวิจัยพัฒนาของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาในประเทศ รวมถึงการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยมาตรฐานกลาง เพื่อพิสูจน์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ 	<p>มาตรการ 2.3 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายพันธมิตรของผู้ประกอบการ เพื่อลดต้นทุนการผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้ได้แก่การลดต้นทุนจากการใช้ทรัพยากรร่วมกัน (Cost Sharing) และการแลกเปลี่ยนข้อมูลขององค์ความรู้ (Knowledge Transfer) <p>มาตรการ 2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตการวิจัยและพัฒนา และจัดการเรื่องสิทธิอนุกรม <p>มาตรการ 2.5 ส่งเสริมให้มีการลงทุนและจัดตั้งศูนย์การค้าในเขตโดยีเอชอาร์การค้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลให้กับผู้ประกอบการผลิตยาที่มีการลงทุนพัฒนาทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (STI) - สนับสนุนการให้สิทธิพิเศษ เช่น ปลดภาษี EOI สำหรับผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ 	<p>มาตรการ 3.3 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมด้านการตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบข้อมูลอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาทั้งระบบ โดยจัดทำฐานข้อมูลอุตสาหกรรมแบบอย่างอุตสาหกรรมของประเทศไทย - ส่งเสริมการพัฒนา “ศูนย์ข้อมูลอุตสาหกรรม” หรือ “TIDIC” ซึ่งเป็นระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของภาคอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - พัฒนาระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของภาคอุตสาหกรรมพาณิชย์ - พัฒนาระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของภาคอุตสาหกรรมพาณิชย์ <p>มาตรการ 3.4 ส่งเสริมให้มีการจัดการ ยางไม้แล้ว เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำระเบียบในการจัดเก็บ และจัดการยางไม้แล้ว - ศึกษาประเมินเชิงนโยบายระบบเทคโนโลยียางไม้แล้ว ในเรื่องการจัดการยางไม้แล้ว โดยที่จัดการยางไม้แล้วและแปรรูปเป็นยางไม้แล้วในระยะเวลาที่สามารถให้มูลค่าเพิ่มได้ส่วนเดียวเวลาได้งานแปรรูปยางไม้แล้วได้อย่างทั่วถึง 	<p>มาตรการ 4.3 พัฒนาบุคลากร</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาหลักสูตรในการฝึกอบรม Skill Labor โดยประสานกับสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน - เพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการขนส่ง 	

4.5 ยุทธศาสตร์กรมประมง (พ.ศ. 2556-2559)

ปัญหาของการประมง

1) การทำประมงในน่านน้ำไทย มีการทำประมงมากเกินไป (overfishing) ทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง และปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่างๆ เช่น ประมงพาณิชย์กับประมงพื้นบ้าน การขาดแคลนแรงงาน

2) การทำประมงนอคน่านน้ำ ปัจจุบันมีน้อยลง จากข้อจำกัดระหว่างประเทศ เช่น ถูกยกเลิกสัญญาจากประเทศต่างๆ เครื่องมือไม่เหมาะสมเช่น เรือมีขนาดเล็ก และการทำประมงในเขตทะเลหลวงต้องเข้าเป็นภาคีสมาชิกในองค์การระหว่างประเทศด้วย

3) การทำประมงน้ำจืด ผลผลิตมีแนวโน้มลดลง เนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และ มีการใช้เครื่องมือในการทำประมงไม่เหมาะสม

ปัญหาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

1) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ปัจจุบันการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กระจุกตัวอยู่ในส่วนของการเพาะเลี้ยงกุ้ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอื่นมีสัดส่วนไม่มากนัก และการเพาะเลี้ยงกุ้งมีปัญหาเรื่องโรคกุ้ง

2) การเพาะเลี้ยงน้ำจืด ผู้เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดเงินทุนและเทคโนโลยี และขาดความสามารถในการแข่งขัน

3) การเพาะเลี้ยงปลาสวยงาม ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกปลาสวยงามเป็นอันดับต้นๆ ของโลก แต่ปัญหาที่สำคัญคือ ผู้ผลิตมีน้อยราย มีกฎระเบียบ กฎหมายที่ยังไม่เอื้อต่อการเพาะเลี้ยง ตลาดหลักอยู่ที่สิงคโปร์ ซึ่งประเทศไทยต้องพึ่งพาดตลาดสิงคโปร์มาก

ปัญหาอุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ และการส่งออกสินค้าประมง

- 1) ขาดแคลนวัตถุดิบ
- 2) ประสิทธิภาพในการผลิต การควบคุมคุณภาพ
- 3) การกีดกันทางการค้า
- 4) การแข่งขันจากประเทศคู่แข่งในภูมิภาคเดียวกัน และการเปิดเสรีทางการค้า บริการและการลงทุน

ยุทธศาสตร์การประมง

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ

- การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกร
- การปรับตัวเพื่อหาสัตว์น้ำ หรือสินค้าชนิดใหม่ที่มีโอกาสเหนือคู่แข่ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์

- การปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับให้สอดคล้องกับ กฎ กติกาของโลก
- การเฝ้าระวังการดำเนินการที่ผิดระเบียบ กติกา การค้าโลก
- การถ่ายทอดองค์ความรู้ สู่ผู้ประกอบการ เกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้ยั่งยืนและคงความหลากหลาย

- การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้เพียงพอต่อการบริโภคและการส่งออก
- การปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับให้สอดคล้องกับกฎ กติกาโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวิจัยและพัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีการประมง

- การจัดทำแผนแม่บทการวิจัยเพื่อสนับสนุนภารกิจและตอบสนองยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
- การจัดทำแผนรองรับการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรที่มีผลจากสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาบุคลากรและองค์กร

- การเพิ่มสมรรถนะ ทักษะความรู้แก่บุคลากร
- การปรับปรุงระบบปฏิบัติงานด้าน IT เพื่อสนับสนุนภารกิจ

4.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. 2558 – 2565

โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญมั่นคงและสร้างความสุขที่ยั่งยืนให้แก่ประชาชน กระทรวงคมนาคมได้พิจารณาถึงความจำเป็นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมเพื่อตอบสนอง ต่อทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) คือ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและการสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศภูมิภาค ตลอดจนตอบสนองนโยบายของรัฐบาล

จากนโยบายรัฐบาล

จัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
และการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน
ทั้งทางบกและทางทะเล

ป้องกันอุบัติเหตุจوارจร
เพื่อลดความสูญเสียชีวิต
และทรัพย์สิน

เชื่อมโยงการขนส่งและระบบ
โลจิสติกส์และส่งเสริม
ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจการค้า
และการลงทุนในอนุภูมิภาค
และภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
ด้านการคมนาคมและขนส่ง
ปรับโครงสร้างการบริหาร
และจัดตั้งหน่วยงานกำกับ
ดูแลหรือสนับสนุนระบบ
การบริหารจัดการ
ของรัฐวิสาหกิจ

แนวทางการพัฒนา

กระทรวงคมนาคมได้ตอบรับนโยบายของรัฐบาล โดยการขับเคลื่อนระบบขนส่งทางบก ราง น้ำ อากาศให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ดังนี้

- ทางถนน พัฒนาและบูรณะทางหลวง ขยายโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ตลอดจนพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและขนส่งสาธารณะให้เพียงพอและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาจุดเชื่อมต่อด้านการค้าชายแดน
- ทางราง พัฒนาระบบรถไฟระหว่างเมืองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมปรับปรุงระบบอุปกรณ์และโครงสร้างพื้นฐานให้ทันสมัย
- ทางน้ำ พัฒนาท่าเทียบเรือโดยสาร ท่าเรือขนส่งสินค้า พร้อมเชื่อมโยงเส้นทางกับรูปแบบการเดินทางและการขนส่งอื่นได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัย
- ทางอากาศ พัฒนาทางอากาศยานหลักและท่าอากาศยานภูมิภาค พร้อมบริการการจราจรทางอากาศอย่างเป็นระบบ

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

- 1) สร้างรากฐานความมั่นคง ทางสังคม คำนึงความสุขให้ประชาชน
- 2) สร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ด้วยการมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี มีประสิทธิภาพ
- 3) เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่ง โดยพัฒนาระบบคมนาคมที่ปลอดภัย ลดอุบัติเหตุ
- 4) สร้างโอกาสสำหรับการใช้ประโยชน์สูงสุดจากการเป็นประชาคมอาเซียน โดยการเชื่อมต่อโครงข่ายในประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานยุทธศาสตร์หลัก เพื่อสร้างอนาคตประเทศ

- 1) การพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง
- 2) การพัฒนาโครงข่ายขนส่งสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
- 3) การเพิ่มขีดความสามารถทางหลวงเพื่อเชื่อมโยงฐานการผลิตที่สำคัญของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 4) การพัฒนาโครงข่ายการขนส่งทางน้ำ
- 5) การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศ

5) Thailand 4.0

พลวัตการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย มี 3 กระแสหลักคือ

- 1) Globalization จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้พร้อมกัน เช่น
 - กระแส Digitization ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปรับพฤติกรรมของและรูปแบบในการทำธุรกิจ
 - กระแส Urbanization คือการกระจายตัวไปโดยรอบ ผู้คนเริ่มมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบคนเมือง มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคมากขึ้น
 - กระแส Communization คือเรื่องที่ว่าทุกคนในทุกรัฐของโลกจะต้องได้รับเหมือนกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

2) กระแส Regionalization คือ กระแสการรวมกลุ่มกันในภูมิภาค ทำให้มีอำนาจ
ต่อรองมากขึ้น

3) กระแส Localization คือ กระแสการมีความเป็นท้องถิ่นและชุมชนอย่างเข้มข้น
เช่นจังหวัดเชียงใหม่

จากกระแสทั้ง 3 รวมทั้งการเน้นรายได้จากการส่งออกที่มากเกินไป ทำให้ต้องพึ่งพาทุนจาก
ต่างประเทศมาก จึงเป็นที่มาของ Thailand 4.0 ซึ่งคือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value –
Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

Thailand 1.0 คือ การพัฒนาประเทศโดยเน้นภาคการเกษตร

Thailand 2.0 คือ การพัฒนาประเทศโดยเน้นอุตสาหกรรมเบา

Thailand 3.0 คือ การพัฒนาประเทศโดยเน้นอุตสาหกรรมหลักและการส่งออก

Thailand 4.0 คือ การพัฒนาประเทศโดยการใช้นวัตกรรม ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยน
เศรษฐกิจของประเทศใน 3 ประการคือ

- 1) เปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
- 2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วย
เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์
- 3) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

"Thailand 4.0" ประกอบด้วย 2 แนวคิดสำคัญ

- 1) "Strength from Within" คือการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน
- 2) "Connect to the World" เมื่อภายในเข้มแข็งแล้วเราก็ต้องเชื่อมโยง
เศรษฐกิจภายในกับเศรษฐกิจโลก

Strength from Within หรือการสร้างความเข้มแข็งจากภายในนั้น มีกลไกในการขับเคลื่อนหลัก
อยู่ 3 ตัว คือ

- 1) การยกระดับนวัตกรรม (Innovation Driven Proposition) ของทุกภาคส่วน
ในประเทศ
- 2) การสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณของความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur
Driven Proposition)

3) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่าย (Community Driven Proposition)

ซึ่งทั้ง 3 กลไกนี้ต้องขับเคลื่อนไปพร้อม ๆ กัน นวัตกรรมจะถูกยกระดับขึ้น ผ่าน Growth Engine 3 ตัวใหม่ อันประกอบด้วย Green Growth Engine, Productive Growth Engine และ Inclusive Growth Engine

การยกระดับนวัตกรรมเมื่อผนวกกับการสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณของผู้ประกอบการ จึงจะเอื้อให้เกิดการสร้าง Smart Enterprise ที่มีโมเดลการทำธุรกิจแบบใหม่ๆ มากมาย ท่ามกลาง Enabling Ecosystem ที่เอื้อให้เกิดการรังสรรค์นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

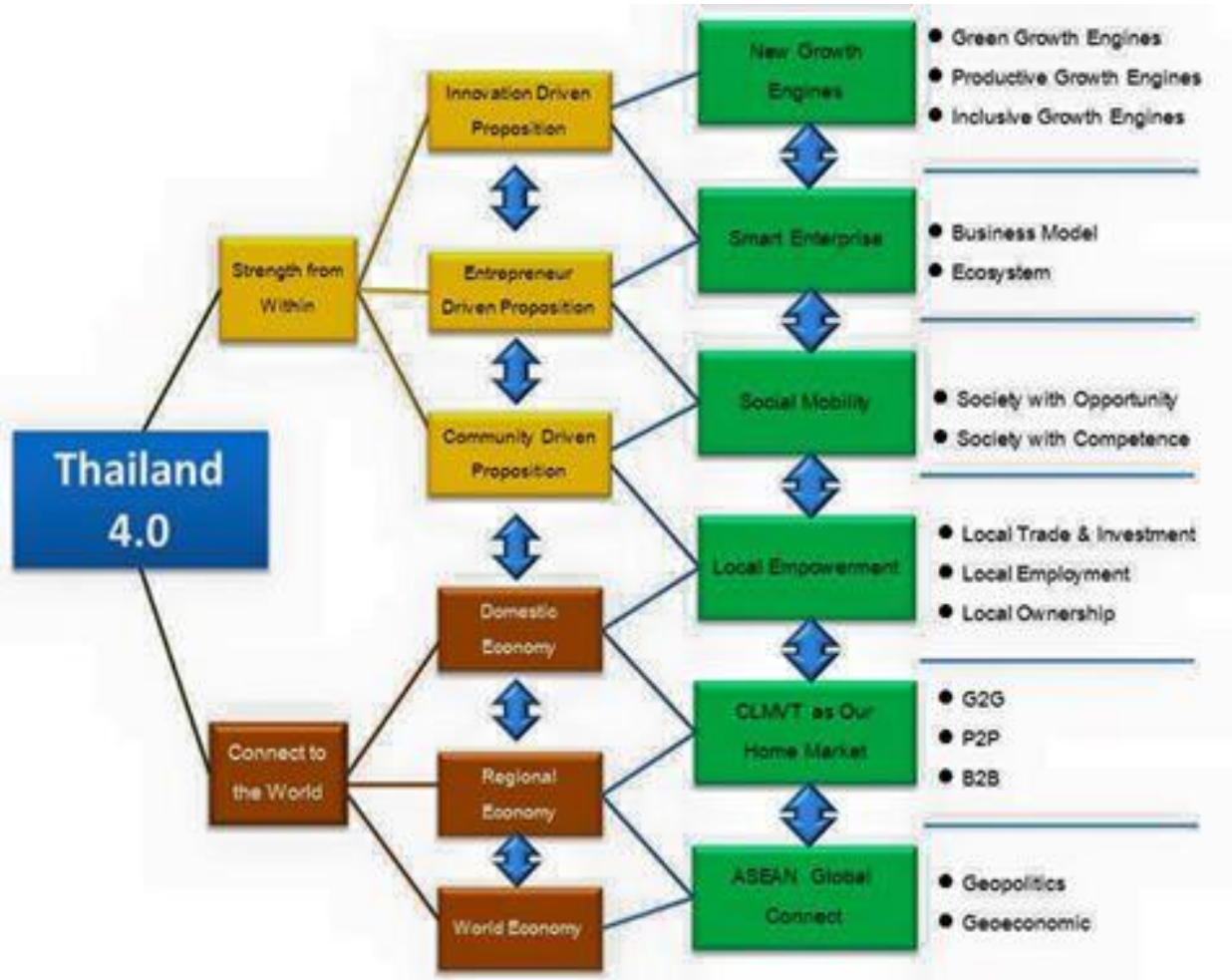
ส่วนสุดท้ายของ Strength from Within คือการสร้างความเข้มแข็งในระดับฐานรากหรือชุมชน ซึ่งเมื่อผนวกความเข้มแข็งในระดับฐานรากกับการสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณผู้ประกอบการ จะก่อให้เกิดการขยับปรับเปลี่ยนสถานะของผู้คนในสังคม (Social Mobility) ผ่านการสร้างสังคมแห่งโอกาส (Society with Opportunity) ควบคู่ไปกับการสร้างสังคมที่สามารถ (Society with Competence) และเมื่อโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศเกิดความเข้มแข็งแล้ว การเชื่อมโยงภายนอก (Connect to the World) เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินควบคู่กันไป ซึ่งในส่วนนี้ ให้มองระบบเชื่อมโยงกับโลกใน 3 ระดับด้วยกัน คือ

- 1) Domestic Economy เศรษฐกิจภายในประเทศ
- 2) Regional Economy เศรษฐกิจภูมิภาค
- 3) Global Economy เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจในประเทศ เมื่อเชื่อมโยงกับแนวคิดการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก จะก่อให้เกิดการเติมเต็มพลังในท้องถิ่น (Local Empowerment) ผ่านการค้าและการลงทุนในท้องถิ่น การจ้างงานในท้องถิ่น และนำไปสู่ความเป็นเจ้าของของคนในท้องถิ่น ขณะเดียวกัน การผนวก Domestic กับ Regional Economy เข้าด้วยกัน เราจะเห็นภาพของ ASEAN ในภาพใหญ่ และ CLMVT ในภาพที่เล็กลงมา ซึ่งส่วนนี้จะสอดคล้องกับแนวคิด "CLMVT As Our Home Market" ที่รัฐบาลชุดนี้กำลังผลักดันอยู่ ผ่านการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดทั้งในระดับรัฐบาลกับรัฐบาล ธุรกิจกับธุรกิจ และประชาชนกับประชาชน

สุดท้ายเป็นการเชื่อมโยง Regional กับ Global Economy ขยายความเชื่อมโยงและเรียกร้อย ASEAN เข้าด้วยกัน เพื่อเป็นพลังต่อรองกับส่วนอื่นๆ ของประชาคมโลกผ่านบทบาทในมิติทางภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ของภูมิภาคแห่งนี้

ทั้งหมดนี้เป็นจิ๊กซอร์ของ "Thailand 4.0" ที่เชื่อว่าจะนำพาประเทศไทยของเราไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้ ซึ่งจะทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหวัง (Hope) มีความสุข (Happy) และความสมานฉันท์ (Harmony) ได้อย่างแท้จริง

2.2 การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพ

1) ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาจุดยืนเพื่อการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

1.1 จุดยืนและตำแหน่งด้านการพัฒนากลุ่มจังหวัดสู่เมืองเศรษฐกิจฐานการเกษตรที่แข่งขันได้

เป้าหมายการพัฒนา

การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการเติบโตไปพร้อมกับการพัฒนาของประเทศ ในการพยายามที่จะหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง โดยจังหวัดกำหนดเป้าหมาย ดังนี้

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2

2) การลงทุนภาคการเกษตรในกลุ่มจังหวัดรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ ปริมาณการส่งออกผลผลิตทางการเกษตรและต่อเนื่องจากภาคการเกษตรขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) การสร้างสรรค์ผลิตภาพด้วยการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการแข่งขันของอุตสาหกรรม
- 2) การเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม และผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพการพัฒนาในระดับการส่งออก
- 3) การพัฒนาผลิตภาพแรงงานทางการเกษตร เน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนใน
- 4) การพัฒนากำลังคนและแรงงาน
- 5) ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม โดยเฉพาะพืช
- 6) เศรษฐกิจหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ไม้ผล (เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว) และผลผลิตจากสัตว์น้ำ
- 7) พัฒนาให้เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล

- 8) การให้ความสำคัญกับเกษตรกรรายย่อยโดยการสร้างความเป็นนักการเกษตรมืออาชีพ พัฒนาขีด
- 9) ความสามารถในการจัดระบบการผลิต
- 10) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตจากผลผลิตทางการเกษตรสู่เมืองอุตสาหกรรมอาหาร

1.2 จุดยืนและตำแหน่งด้านการพัฒนาจังหวัดสู่เมืองเศรษฐกิจฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

แบบครบวงจร

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) ผลิตภัณท์มวลรวมเฉลี่ยทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15
- 2) การลงทุนภาคการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5)

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในภาคบริการทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของจังหวัดทั้งการท่องเที่ยวนิเวศน์ป่าเขา การท่องเที่ยววิถีชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวทางทะเล มุ่งยกพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการท่องเที่ยวสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถ แข่งขันได้ในระดับนานาชาติ
- 2) การสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการท่องเที่ยว
เน้นการสร้างจุดดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเพื่อการเปิดโอกาสทางการท่องเที่ยวใหม่ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเชิงจิตวิญญาณ
- 3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
 - พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ
 - เพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ให้กลุ่มจังหวัดอ่าวไทยเป็นสวรรค์ของการท่องเที่ยวทางจักรยาน

- ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดพัฒนา
กิจกรรม สถานที่พักในรูปแบบของบูติก ที่มีเอกลักษณ์ของจังหวัด
แต่ละจังหวัด
- ส่งเสริม พัฒนาการบริการของผู้ให้บริการสาธารณะของกลุ่มจังหวัด
ที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว รถโดยสาร ร้านค้า

4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน

- การส่งเสริมการพัฒนาการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวชุมชน
- สร้างแหล่งค้าขายในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ และไม่ทำลาย
บรรยากาศการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมให้มีการสร้างโฮมสเตย์ในชุมชน ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ
การท่องเที่ยวของชุมชน
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การศึกษาดูงานทางด้านการเกษตร
การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และวิถีชีวิตของชุมชน
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบวิถีเมืองชุมชน ในรูปแบบเส้นทางท่องเที่ยว
ชุมชน (เรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี เรียนรู้ชีวิตของเมืองลูก อาหาร
พื้นบ้าน และ เรียนรู้ ด้านประวัติศาสตร์)

5) การบริหารจัดการสถานบริการทางการท่องเที่ยว การตลาดและการบริการ
ด้านการท่องเที่ยวสู่สากล

- ยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีศักยภาพ
ในการออกแบบรายการท่องเที่ยว การทำตลาดการท่องเที่ยว และการ
บริการการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน
- พัฒนาบุคลากรและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย
สร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าบ้านที่ต้อนรับการท่องเที่ยว (ส่งเสริมพัฒนา
เครือข่ายศูนย์การท่องเที่ยวในระดับจังหวัด พัฒนาสถานที่พักและราคาให้
มีมาตรฐานสากล)
- พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาด ที่หลากหลายครอบคลุม
ทุกช่องทางสื่อ และเข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย สร้างการตลาดการท่องเที่ยว
ในระบบดิจิทัล
- เชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดกับเครือข่ายพันธมิตรทั้งสายการบิน
ผู้ประกอบการโรงแรม ผู้ประกอบการทางด้านการขนส่ง เป็นต้น

- สร้างการพัฒนาเครือข่ายระหว่างกลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน อ่าวไทยตอนบน ภาคใต้ตอนล่าง สุ่อาเซียน และการท่องเที่ยวของโลก
- ส่งเสริมสนับสนุน Road Show การท่องเที่ยวตลาดยุโรป เครือข่ายประชาคมอาเซียน + 3 + 6

6) การเสริมสร้างความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว

- การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด การคุ้มครองนักท่องเที่ยว
- การจัดระเบียบการท่องเที่ยว

7) การสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว โดยการยกระดับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในพื้นที่การท่องเที่ยวนานาชาติ ให้มีศักยภาพในการจัดบริการอย่างมืออาชีพ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อการท่องเที่ยวที่ครบวงจร สะดวก ทันสมัย ปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

- พัฒนาศูนย์ขนส่งและบริการนักท่องเที่ยวครบวงจร ณ จุดเดียว พร้อม Sub Terminal ในแหล่งท่องเที่ยวหลัก
- พัฒนาท่าเทียบเรือสำราญ (Super Yacht club & Marina) ณ เกาะสมุย
- พัฒนาระบบ Check Through แก่นักท่องเที่ยว
- ยกระดับมาตรฐาน การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ติดตั้งกล้อง CCTV ในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ และศูนย์สั่งการและควบคุมรวม (Command center) ที่เกาะสมุย และเกาะพะงัน ติดตั้ง Security gate บริเวณท่าเทียบ แหล่งท่องเที่ยว
- จัดหาเรือตรวจการณ์ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวทางทะเลพร้อมพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในการเผชิญเหตุที่มีมาตรฐานสากล
- จัดระเบียบรถเช่า พร้อมวางแนวทางปฏิบัติตามกฎจราจร ทดสอบสมรรถนะการขับขี่ การสร้างระบบประกันภัย แก่นักท่องเที่ยว

1.3 จุดยืนและตำแหน่งด้านการพัฒนาการคมนาคม การโลจิสติกส์การเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดด้านการคมนาคม โลจิสติกส์ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- 2) ผลผลิตมวลรวมเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม เพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.0.
- 3) การลงทุนในกลุ่มจังหวัดด้านการคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน การโลจิสติกส์ขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัด พื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล และการเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง ทั้งการเชื่อมโยงกับฝั่งอันดามัน และฝั่งอ่าวไทย ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของจังหวัดกับฝั่งอันดามัน พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะทั้งทางบก ทางน้ำ ทางราง และโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง

- 2) สนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมการโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมอื่นๆตามกรอบการพัฒนาประเทศ

- 3) ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ทางบก ทางทะเล ทางอากาศ และทางรางของกลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

- ทางบก

- ให้มีพื้นที่ ศูนย์กระจายสินค้าและโลจิสติกส์ทางบกและทางราง

- ทางอากาศ

- พัฒนาสนามบินนานาชาติ ขยายอาคารที่พักผู้โดยสาร สะพานเทียบเครื่องบิน ศูนย์ซ่อมเครื่องบิน
- พื้นที่เกาะส่งเสริมให้เอกชนยกระดับให้เป็นสนามบินมาตรฐานสากลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ทางทะเล
 - สร้างท่าเทียบเรือท่ากระจาย เชื่อมโยงการขนส่งสินค้า การโลจิสติกส์ทางทะเล และการท่องเที่ยวอ่าวไทยและอาเซียน
- ทางราง
 - พื้นที่ เชื่อมโยงจากอ่าวไทย-อันดามัน
 - เชื่อมโยงจากอ่าวไทย อันดามัน
 - เชื่อมโยงสู่อาเซียน

1.4 จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รองรับการเติบโตที่ยั่งยืนของกลุ่มจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) การขับเคลื่อนทุกพื้นที่เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 2) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมและภัยแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ที่ไม่เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
- 3) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนรองรับการท่องเที่ยว การเกษตร การค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัด
- 4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถลดปัญหาการทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ รองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

- 1) การรักษาทุนทางธรรมชาติของการท่องเที่ยวเพื่อการเติบโตทางการท่องเที่ยวสีเขียวที่ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรทางทะเล โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
- 2) เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวทดแทนปัญหาพืชเศรษฐกิจตกต่ำ เน้นการพัฒนาที่สอดคล้องกับภาคพื้นที่ การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการจัดการระบบนิเวศทั้งในพื้นที่ป่าและนิเวศทางทะเลของกลุ่มจังหวัด และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมเกษตร

3) บริหารจัดการน้ำ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความยั่งยืน คุ้มครองทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง

4) บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำอุตสาหกรรมจากแร่ที่ก่อมลพิษ ต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพ อนามัยของประชาชน

5) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับกลุ่มจังหวัดสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรม เกษตรอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเกษตรที่ยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพให้มีความมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

6) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสียและของเสียอันตรายที่ เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยการลงทุนที่เหมาะสมเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบ การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคน มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย พร้อมทั้งพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้อง ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดในพื้นที่เสี่ยงพื้นที่เศรษฐกิจ ยกระดับเกาะสมุย เกาะเต่า เกาะพะงัน สู่อุตสาหกรรมสีเขียว การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society

7) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด

8) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเมืองทั้งฝั่งแผ่นดินและพื้นที่เกาะของกลุ่มจังหวัดที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่จะเกิดแก่กลุ่มจังหวัดที่รุนแรงในอนาคต การป้องกันการกัดเซาะตลอดชายฝั่งทะเลของกลุ่มจังหวัด

9) การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์การจัดทำปะการังเทียม การสร้างแหล่งที่อยู่อาศัยให้สัตว์ทะเลเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มพืช และสัตว์น้ำรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพิ่มศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายเพื่อดูแลทรัพยากรทางทะเลชายฝั่งในพื้นที่ทางทะเล

10) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว และการเกษตร ส่งเสริมการจัดทำป่าชุมชน และสนับสนุนโครงการป่า - เลชุมชน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำรองรับการพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน การคุ้มครองป่าต้นน้ำเน้นการสร้างพื้นที่ป่าแหล่งต้นน้ำเพิ่มมากขึ้น เพิ่มศักยภาพการระบายน้ำของลำน้ำสายหลัก/สายรอง สร้างแก้มลิงเก็บกักน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำหลักของกลุ่มจังหวัดและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อป้องกัน และการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในชุมชนพื้นที่เสี่ยง

2) ปัญหาความต้องการที่สำคัญในระดับพื้นที่

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2561 – 2564) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เมื่อวันที่ 25 – 26 กรกฎาคม 2559 ที่ประชุมได้ร่วมวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

■ พืชเศรษฐกิจ (ยางพารา)

สภาพปัญหา

- 1) พื้นที่ปลูกยังไม่เหมาะสม ขาดพันธุ์ที่มีคุณภาพ
- 2) ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อการเพาะปลูกยางพารา
- 3) ข้อมูลพื้นที่การเพาะปลูกไม่ชัดเจน
- 4) ขาดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต
- 5) ราคาขายพาราดกต่ำ เนื่องด้วยกลไกทางการตลาด

ความต้องการ

- 1) จัด Zoning ข้อมูลเชิงพื้นที่การเพาะปลูกยางพาราของกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน
- 2) ส่งเสริมการใช้ในประเทศ ส่งออกสู่ตลาดใหม่ เช่นประเทศอินเดีย
- 3) วิจัย พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้มีมาตรฐานสากล

■ พืชเศรษฐกิจ (ไม้ยางพารา)

สภาพปัญหา

- 1) ราคาไม้ยางพาราตกต่ำ
- 2) การใช้ประโยชน์จากไม้ยางพายังไม่เต็มประสิทธิภาพ (ราค)

ความต้องการ

- 1) พัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราให้ตรงกับความต้องการของตลาด
- 2) เพิ่มมูลค่าไม้ยางพารา ใช้ประโยชน์จากรากไม้ยางพาราเพื่อเป็นเชื้อเพลิงชีวมวลสำหรับโรงงานไฟฟ้าชีวมวล

■ พืชเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน)

สภาพปัญหา

- 1) ขาดพันธุ์ปาล์มที่มีคุณภาพ
- 2) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบางพื้นที่ยังไม่เหมาะสม
- 3) เกษตรกรรายย่อยยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการบริหารจัดการสวนปาล์ม
- 4) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ (การชลประทานไม่ทั่วถึง)
- 5) ขาดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการผลิต การเก็บเกี่ยว การแปรรูป และการตลาด
- 6) การจัดระเบียบขบวนการยังไม่มีประสิทธิภาพมากนัก
- 7) ขาดการส่งเสริม การสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตร
- 8) ระบบการขนส่งจากจุดรวบรวมสู่โรงงานอุตสาหกรรมมีคุณภาพด้อยลง
- 9) นโยบายนำเข้าน้ำมันปาล์มของรัฐบาล ส่งผลต่อราคาปาล์มน้ำมันในประเทศ

ความต้องการ

- 1) จัด Zoning พื้นที่ปลูกปาล์ม บูรณาการร่วม 4 จังหวัด
- 2) ส่งเสริม ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการผลิต การเก็บเกี่ยว การแปรรูป และการตลาด
- 3) พัฒนาระบบการชลประทาน การกระจายน้ำเพื่อการเกษตร
- 4) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิต มูลค่าปาล์ม น้ำมัน พร้อมพัฒนาเป็นศูนย์การเรียนรู้ ถ่ายทอดสู่เกษตรกร

- 5) กำหนดมาตรการ การกำกับดูแลคุณภาพลานเท โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มให้มีคุณภาพ

■ พืชเศรษฐกิจ (ไม้ผล)

สภาพปัญหา

- 1) การผลิตไม้ผลขึ้นอยู่กับฤดูกาล
- 2) บางพื้นที่ไม่เหมาะกับการเพาะปลูก ส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ
- 3) ขาดการบริหารจัดการสวน การบริหารจัดการผลผลิตที่ดี (ผลผลิตล้นตลาด)
- 4) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (โลกร้อน) ส่งผลต่อการผลผลิต
- 5) ขาดการรวมกลุ่มเกษตรกร การรวบรวมผลผลิต
- 6) ขาดความรู้ความเข้าใจในกลไกการตลาด

ความต้องการ

- 1) จัด Zoning กระจายผลผลิตใน-นอกฤดูกาล
- 2) จัดทำฐานข้อมูลเกษตรกร
- 3) กำหนดจุดรวบรวมผลผลิต สร้างตลาดการซื้อขายล่วงหน้า
- 4) พัฒนารูปแบบการเก็บรักษา (ชะลอการเน่าเสีย) การแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่า
- 5) วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต เพื่อการใช้ในประเทศและการส่งออก

■ ด้านปศุสัตว์

สภาพปัญหา

- 1) ผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ลดลง
- 2) พื้นที่สำหรับการปศุสัตว์น้อย
- 3) ผลผลิตทางปศุสัตว์ที่มีคุณภาพไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยว
- 4) แหล่งวัตถุดิบสำหรับการเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่มีไม่เพียงพอ มีราคาสูง ส่งผลต่อต้นทุนในการเลี้ยง

5) กำลังการผลิตน้ำนมดิบมีปริมาณไม่เพียงพอต่อปริมาณความต้องการ

ความต้องการ

- 1) เพิ่มจำนวนผู้เลี้ยงโคนเนื้อ
- 2) เพิ่มพื้นที่เลี้ยง พื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์
- 3) ส่งเสริมการผลิตให้มีคุณภาพรองรับตลาดบน (Premium Grade)

■ **ด้านการประมง**

สภาพปัญหา

- 1) แรกกดดันจากประเทศคู่ค้า (IUU)
- 2) ชาวประมงยังไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด (การแจ้งเข้า- ออก) VMS เครื่องมือ, MPCD
- 3) ยังประสบปัญหาการประมงน้ำจืดผิดกฎหมาย (การใช้เครื่องมือ โพงพาง ยอ ฯลฯ)
- 4) ปริมาณสัตว์น้ำมีปริมาณลดน้อยลง โดยเฉพาะประมงน้ำจืด ส่งผลต่อรายได้
- 5) ปัญหาเรื่องโรคกุ้งทะเล (EMS)
- 6) ขาดการกำหนด Zoning แปลงหอยตะไกรม หอยแมลงภู่ หอยแครง ที่ชัดเจน
- 7) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ยังประสบปัญหาคุณภาพของพันธุ์ ราคาอาหารสูง ความผันผวนของราคาและความต้องการของตลาด รวมถึงการรวมกลุ่มของผู้เพาะเลี้ยงเพื่อเพิ่มศักยภาพ
- 8) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสวยงาม ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

ความต้องการ

- 1) การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำ
- 2) ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- 3) กำหนดพื้นที่อนุรักษ์ การปล่อยพันธ์ เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ
- 4) ส่งเสริม ให้ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิทยาการสำหรับการเพาะเลี้ยงกุ้ง เพื่อป้องกันการเกิดโรค การเพิ่มขนาด

- 5) จัดทำแผน กำหนด zoning การเพาะเลี้ยงหอยตะเภา หอยแมลงภู่ หอยแครง ฯลฯ อย่างชัดเจน
- 6) มีการจัดการสิ่งแวดล้อมชายฝั่งที่เหมาะสม
- 7) เพิ่มคุณภาพ และปริมาณพันธุ์สัตว์น้ำ รวมถึงอาหารสัตว์น้ำที่คุณภาพ ราคาเหมาะสม
- 8) กำกับการเพาะเลี้ยงให้เป็นไปตามมาตรฐาน (GAP)
- 9) ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ควบคุมปริมาณการผลิต และการกำหนดราคา
- 10) ส่งเสริมการขยายกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์น้ำสวยงาม

■ **ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์**

สภาพปัญหา

- 1) ต้นทุนในการขนส่งและโลจิสติกส์สูง
- 2) มีอุปสรรคด้านกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น EIA EHIA
- 3) การเชื่อมโยงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวยังไม่สมบูรณ์
- 4) ระบบการคมนาคมและสาธารณูปโภคยังไม่สมบูรณ์
- 5) ขาดระบบอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวและเดินทาง เช่น ระบบ CCTV
- 6) การเชื่อมโยงระบบขนส่งยังไม่สมบูรณ์ (การเชื่อมโยงทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ)

ความต้องการ

- 1) ส่งเสริมการขนส่งทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง
- 2) ลดขั้นตอน กระบวนการในการพิจารณาโครงการของภาครัฐ
- 3) พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 4) พัฒนาระบบขนส่งและสาธารณูปโภคให้เชื่อมโยง ต่อเนื่อง
- 5) เพิ่มระบบอำนวยความสะดวกในการเดินทางและท่องเที่ยว รวมถึงระบบโทรคมนาคม การสื่อสารที่ทันสมัยและทั่วถึง
- 6) กำหนดมาตรฐานการบริการขนส่งสาธารณะให้มีความทันสมัย และความปลอดภัย

■ ด้านการท่องเที่ยว

สภาพปัญหา

- 1) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดยังประสบปัญหาด้านการบริการและสินค้า การบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐาน และการกำหนดแหล่งท่องเที่ยว
- 2) มาตรการในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- 3) การท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อเนื่องสู่ปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 4) การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุมมากนัก
- 5) ยังขาดการบูรณาการด้านการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รวมถึงการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ
- 6) คุณภาพและมาตรฐานของโรงแรมที่พัก
- 7) คุณภาพของบริษัททัวร์ บริษัทนำเที่ยว
- 8) ปริมาณ คุณภาพของร้านอาหาร
- 9) อัตลักษณ์ของของที่ระลึก ของฝาก
- 10) ถนน เส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนยังไม่ได้มาตรฐาน
- 11) ป้าย เครื่องหมายบอกทางไม่เพียงพอ
- 12) มาตรฐานของยานพาหนะ
- 13) งบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอ
- 14) ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวขาดการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง
- 15) กฎหมาย ระเบียบ รวมถึงการบังคับใช้ไม่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว

ความต้องการ

- 1) มีหน่วยงานที่กำกับ ดูแล ด้านความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวที่เพียงพอ
- 2) จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาให้สอดคล้องกับการขยายตัวของ ภาคการท่องเที่ยว
- 3) กำหนด บังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยว (มัคคุเทศก์) อย่างเคร่งครัด
- 4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวที่ได้ มาตรฐานและเพียงพอ

■ **ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม**

สภาพปัญหา

- 1) ป่าไม้ถูกทำลาย
- 2) การกัดเซาะของชายฝั่งทะเล
- 3) ขยะตกค้างสะสม
- 4) ปัญหาน้ำเสีย อากาศ กลิ่น
- 5) ภัยธรรมชาติ

ความต้องการ

- 1) เพิ่มพื้นที่ป่า การปลูกทดแทน ปลูกเพิ่ม คืนผืนป่า
- 2) เสริมสร้างจิตสำนึก รักษาธรรมชาติ ป่าไม้ ป่าชายเลน
- 3) เสริมสร้างจิตสำนึก สร้างความเข้าใจในการจัดการขยะ
- 4) พัฒนาระบบเตือนภัยโดยใช้เทคโนโลยี

■ **ศิลปวัฒนธรรมและสังคม**

สภาพปัญหา

- 1) สถาบันครอบครัวอ่อนแอลง
- 2) ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 3) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทย ในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- 4) ปัญหาหนี้สิน ความยากจน
- 5) ความขัดแย้งในสังคม วินัยและจิตสำนึก
- 6) การทุจริต คอร์รัปชัน
- 7) ความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- 8) เทคโนโลยี

ความต้องการ

- 1) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2) ส่งเสริมการสร้างอาชีพให้กับเยาวชน
- 3) มาตรการเสริมสร้างสังคมเข้มแข็ง
- 4) จัดสวัสดิการ สภาพแวดล้อมรองรับสังคมผู้สูงอายุ
- 5) การส่งเสริมอาชีพ การศึกษา และการวางแผนการออม

- 6) เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการของภาครัฐอย่างเป็นธรรม
- 7) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการบังคับใช้กฎหมาย

2.3 ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพ

1) ด้านเศรษฐกิจ

1.1 เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคใต้ โดยในปี 2557 มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี (ตัวเลขเบื้องต้น) จำนวน 408,271 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนในภาคเกษตรร้อยละ 31.23 และภาคนอกเกษตร ร้อยละ 68.77 คิดเป็นร้อยละ 36.23 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ กลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรองลงมาได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม 374,843 ล้านบาท และ 342,560 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 33.30 และ 30.43 ตามลำดับ ภาวะเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย นับแต่ปี 2550 เป็นต้นมา มีอัตราการขยายตัวสูงสุดในปี 2553 ร้อยละ 22.90 และหดตัวลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2554 – 2557 คือ ร้อยละ 7.85 - 0.35 - 2.18 - 2.93 ตามลำดับ ทั้งนี้ มีสาเหตุมาจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ และราคาพืชเศรษฐกิจหลัก (ยาง/ปาล์มน้ำมัน) ราคาตกต่ำซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมระดับประเทศและระดับภาค

1.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว (GRP Per Capita) มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี 2555 เป็นต้นมา และมีความแตกต่างระหว่างจังหวัดค่อนข้างมาก ในปี 2557 ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว มีค่าเฉลี่ย 116,514 ลดลงจากปี 2556 ที่มีค่าเฉลี่ย 120,295 บาท ซึ่งต่ำกว่าระดับภาคที่มีค่าเฉลี่ย ณ ปี 2557 เท่ากับ 123,684 บาท และต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีค่าเฉลี่ย 163,465 บาท แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีค่าเฉลี่ย 95,331 บาท โดยจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัวสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ยต่อหัว 162,329 บาท ซึ่งสูงเป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ (รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ ที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัว 203,909 203,909 บาท ตามลำดับ) รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร มีค่าเฉลี่ย 147,249 บาท จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ย 90,950 บาท และจังหวัดในกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จังหวัดพัทลุง มีค่าเฉลี่ย 65,530 บาทต่อหัว

1.3 โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยังคงพึ่งพาสาขาเกษตรกรรม

โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีส่วนโครงสร้างภาคการเกษตรสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่น ๆ ในปี 2557 มีสัดส่วนภาคการเกษตรร้อยละ 31.22 ลดลงจากปี 2556 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 33.2 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่า 408,271 ล้านบาท ประกอบด้วย เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีมูลค่า 116,872 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 91.67 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ซึ่งมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา (อันดับ 1 ของภาคใต้ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ นครศรีธรรมราช) ปาล์มน้ำมัน (อันดับ 1 ของประเทศ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และชุมพร) ไม้ผล เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด (อันดับ 1 ของภาคใต้) ที่เหลือเป็นประมง มีมูลค่า 10,625 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.33 ส่วนสาขาที่มีความสำคัญรองลงมาคือ สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่า 54,812 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.43 สาขาการขนส่ง ขยายปลีก มีมูลค่า 46,831 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 11.47 สาขาการศึกษา มีมูลค่า 29,317 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 7.18 สาขาตัวกลางทางการเงิน มีมูลค่า 21,797 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.34 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร มีมูลค่า 21,728 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.32 สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ มีมูลค่า 21,471 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.26 สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม มีมูลค่า 16,597 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.07 สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่า 14,742 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.61 สาขาการไฟฟ้า แก๊ส และการประปา มีมูลค่า 14,593 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.57 สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ มีมูลค่า 13,698 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.36 สาขาก่อสร้าง มีมูลค่า 12,686 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.11 และสาขาอื่น ๆ มีมูลค่า 12,502 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.06 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ : โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ณ ราคาประจำปี

สาขาการผลิต	2550	2551	2552	2553	2554	2555r	2556r	2557p
ภาคเกษตร	109,061	121,904	104,456	145,010	162,464	147,249	139,949	127,496
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	97,026	109,821	91,506	132,946	149,449	135,148	130,267	116,872
การประมง	12,035	12,083	12,951	12,064	13,015	12,101	9,682	10,625
ภาคนอกเกษตร	204,228	210,997	221,101	255,091	269,043	282,738	280,661	280,775
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	12,109	8,118	15,365	21,462	16,096	16,267	13,756	14,742
อุตสาหกรรม	41,503	45,183	41,312	52,841	60,418	55,552	56,974	54,812
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	11,579	11,054	11,784	12,550	12,457	13,260	13,403	14,593
การก่อสร้าง	9,140	10,281	10,430	11,919	12,691	13,647	12,492	12,686
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	36,875	38,499	39,642	47,529	49,721	47,320	45,124	46,831
โรงแรมและภัตตาคาร	10,451	11,077	10,761	12,399	14,686	18,491	20,905	21,728

สาขาการผลิต	2550	2551	2552	2553	2554	2555r	2556r	2557p
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	13,097	13,054	13,271	14,024	14,226	15,788	15,183	16,597
ตัวกลางทางการเงิน	11,726	12,285	12,507	13,520	14,929	17,090	20,278	21,797
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	13,486	13,422	14,269	14,728	15,116	17,331	16,796	13,698
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	17,536	19,727	20,443	21,604	23,633	29,467	26,665	21,471
การศึกษา	19,191	20,209	21,233	22,533	24,438	26,657	26,686	29,317
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	5,178	5,452	7,265	7,105	7,401	8,079	8,235	8,610
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2,067	2,313	2,397	2,467	2,751	3,167	3,351	3,175
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	290	323	421	409	480	622	814	717
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	313,289	332,901	325,557	400,101	431,507	429,987	420,610	408,271
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	366,002	395,717	382,592	460,942	497,739	489,943	481,182	466,058
ประชากร (1,000 คน)	3,419	3,416	3,412	3,406	3,436	3,463	3,491	3,518

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GDP ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

2) ด้านการเกษตร

การเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยในปี 2557 การผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่า 127,496 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.34 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคเกษตรของภาคใต้ รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่มีมูลค่า 95,251 ล้านบาท และ 78,343 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.64 และ 26.02 ตามลำดับ มีสัดส่วนลดลงจากปี 2556 ที่มีมูลค่า 139,949 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 41.76 ของภาคใต้ โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีมูลค่า 47,318 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.11 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุง มีสัดส่วนร้อยละ 28.15 25.75 และ 8.99 ตามลำดับ มูลค่าการเกษตรส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และสินค้าประมง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ยางพารา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีเนื้อที่กรีตได้ 5.417 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นจาก 5.389 ล้านไร่ ในปี 2557 คิดเป็นร้อยละ 0.52 มีผลผลิตจากยางพารา 1.424 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.41 ของผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งลดลงจากปี 2557 ที่มีปริมาณผลผลิต 1.447 ล้านตัน หรือสัดส่วน ร้อยละ 44.46 ของมูลค่ารวมของภาคใต้ ซึ่งปริมาณผลผลิตดังกล่าว มากเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 ปริมาณ 0.699 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 49.10 ของผลผลิตของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง และชุมพร คิดเป็นร้อยละ 29.94 11.67 และ 9.29 ตามลำดับ

ผลผลิตยางพารา และผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี 2556 – 2558 คือ ผลผลิตยาง เท่ากับ 1.514 1.477 และ 1.424 ล้านตัน ส่วนผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 1,116 1,083 และ 1,037 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นในภาคใต้ ปี 2558 พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลผลิตต่อไร่ต่ำที่สุด คือ 1,037 กิโลกรัมต่อไร่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน 1,149 กิโลกรัมต่อไร่ และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน 1,214 กิโลกรัมต่อไร่

อนึ่ง สถานการณ์ยางพาราของประเทศ ณ ปี 2558 รัฐบาลมีการควบคุมปริมาณการผลิตยางพาราผ่านโครงการตัดโค่นต้นยางแก่เพื่อปลูกทดแทน หรือเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่น โครงการทวงคืนพื้นที่ป่าที่เป็นสวนยางพารา และโครงการสนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อย เพื่อประกอบอาชีพเสริม โดยมีเงื่อนไขกำหนดให้เกษตรกรตัดโค่นต้นยางบางส่วนเพื่อลดจำนวนต้นยางพารา

ตาราง : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าทางพาราของภาคใต้ในช่วงปี 2556 – 2558

ภาค/จังหวัด	เนื้อขึ้นต้น (ไร่)			เนื้อที่รืดยางได้ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กน.)		
	Planted area (Rais)			Harvested area (Rais)			Production (Tons)			Yield per rai (Kgs.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	23,345,841	23,358,744	23,331,923	17,329,765	18,223,833	18,846,009	4,556,285	4,566,260	4,466,063	263	251	237
ใต้	14,753,062	14,737,462	14,710,493	12,436,282	12,667,793	12,785,305	3,419,535	3,323,109	3,208,397	275	262	251
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	6,126,129	6,122,452	6,124,619	5,332,807	5,389,087	5,417,234	1,518,601	1,477,442	1,424,724	1,116	1,083	1,037
สุราษฎร์ธานี	2,913,105	2,912,437	2,911,108	2,509,019	2,550,312	2,571,532	744,996	724,979	699,457	297	284	272
นครศรีธรรมราช	1,848,296	1,846,338	1,847,711	1,695,434	1,673,719	1,666,416	468,649	442,790	426,602	276	265	256
พัทลุง	775,846	776,881	776,988	653,448	668,078	675,692	172,569	173,387	166,220	264	260	246
ชุมพร	588,882	586,796	588,812	474,906	496,978	503,594	132,387	136,286	132,445	279	274	263
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	3,418,893	3,411,344	3,390,502	2,823,370	2,868,735	2,891,341	764,549	700,369	668,351	1,332	1,223	1,149
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	5,208,040	5,203,666	5,195,372	4,280,105	4,409,971	4,476,730	1,136,385	1,145,298	1,115,322	1,292	1,264	1,214
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	41.52	41.54	41.63	42.88	42.54	42.37	44.41	44.46	44.41	-	-	-
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	26.24	26.21	26.25	30.77	29.57	28.74	33.33	32.36	31.90	-	-	-
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	63.19	63.09	63.05	71.76	69.51	67.84	75.05	72.78	71.84	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.2 ปาล์มน้ำมัน

มีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและปลูกมากที่สุดในประเทศไทย โดยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาได้มีการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันอย่างรวดเร็ว เนื่องจากรัฐบาล ได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อนำไปผลิตไบโอดีเซล ซึ่งเป็นพลังงานทดแทนในสถานการณ์ราคาน้ำมันมีแนวโน้มการเคลื่อนไหวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตจากการปลูกปาล์มน้ำมัน 5.679 ล้านตัน ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมีปริมาณผลผลิต 6.470 ล้านตัน โดยมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันรวม 2.323 ล้านไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 2.139 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 57.86 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นลำดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 49.83 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช และพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 35.69 13.23 และ 1.25 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่ลดลง จากปี 2556 - 2558 อย่างต่อเนื่อง คือ 12,595 11,627 และ 9,814 กิโลกรัมต่อไร่ โดยในปี 2558 ซึ่งผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมพร และพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ 2,851 2,515 2,497 และ 1,951 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ สำหรับภาคใต้มีผลผลิตลดลงเนื่องจากปริมาณน้ำฝนมีน้อย

ตาราง : พื้นที่ ผลิต และมูลค่าปาล์มน้ำมันของภาคใต้ในช่วงปี 2556 - 2558

ภาค/จังหวัด	เนื้อขั้นต้น (ไร่)			เนื้อให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	Planted area (Rais)			Harvested area (Rais)			Production (Tons)			Yield per rai (Kgs.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	4,489,119	4,621,253	4,696,559	3,773,123	4,023,819	4,276,240	12,434,520	12,472,505	11,015,872	3,296	3,100	2,576
ใต้	3,871,025	3,946,831	4,011,503	3,379,997	3,548,308	3,698,161	11,439,096	11,346,491	9,893,836	3,384	3,198	2,675
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	2,241,507	2,293,874	2,323,013	1,953,464	2,047,793	2,139,683	6,586,771	6,480,401	5,679,730	12,595	11,627	9,814
สุราษฎร์ธานี	1,044,576	1,061,355	1,072,406	961,955	982,440	992,761	3,401,287	3,282,165	2,830,362	3,536	3,341	2,851
นครศรีธรรมราช	326,626	347,290	351,370	238,443	278,555	298,849	770,757	808,682	751,605	3,232	2,903	2,515
ชุมพร	832,960	843,668	857,205	738,001	762,190	811,672	2,375,430	2,332,397	2,026,745	3,219	3,060	2,497
พัทลุง	37,345	41,561	42,032	15,065	24,608	36,401	39,297	57,157	71,018	2,608	2,323	1,951
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	1,413,121	1,424,037	1,456,232	1,272,307	1,329,856	1,365,759	4,471,794	4,502,700	3,883,519	16,431	15,865	13,285
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	216,397	228,920	232,258	154,226	170,659	192,719	380,531	363,390	330,587	11,305	9,917	7,964
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	57.90	58.12	57.91	57.79	57.71	57.86	57.58	57.11	57.41	-	-	-
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	49.93	49.64	49.46	51.77	50.89	50.04	52.97	51.96	51.56	-	-	-
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	86.23	85.41	85.41	89.58	88.18	86.48	91.99	90.97	89.81	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.3 ไม้ผล

● ทูเรียน

ในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตจากทุเรียน 185,199 ตัน ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมีปริมาณผลผลิต 195,355 ตัน มีพื้นที่ปลูกทุเรียนรวม 219,535 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 172,802 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 59.01 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งผลผลิตรวม 185,199 ตัน ในปี 2558 คิดเป็นร้อยละ 77.32 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดชุมพร ซึ่งมีผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 67.22

ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 16.64 15.58 และ 0.56 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตทุเรียนต่อไร่ ในปี 2558 คือ 3,499 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปี 2557 ที่มีศักยภาพการผลิต 3,671 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงร้อยละ 4.69 แต่อย่างไรก็ตาม มีผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่าระดับภาค และระดับประเทศ จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ 1,239 1,150 815 และ 295 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตาราง : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าทุเรียนของภาคใต้ในช่วงปี 2556 - 2558

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ขึ้นต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	Planted area (Rais)			Harvested area (Rais)			Production (Tons)			Yield per rai (Kgs.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	655,590	666,306	686,582	577,235	570,602	573,293	569,313	631,775	601,884	986	1,107	1,050
ใต้	335,456	341,800	351,183	297,558	293,073	293,002	223,050	258,772	239,513	750	883	817
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	201,185	210,661	219,535	175,379	172,676	172,892	181,128	195,355	185,199	3,279	3,671	3,499
ชุมพร	124,620	132,616	139,663	108,494	107,222	108,257	127,046	130,918	124,495	1,171	1,221	1,150
นครศรีธรรมราช	42,141	43,216	43,906	38,328	38,298	37,815	21,080	33,133	30,809	550	865	815
สุราษฎร์ธานี	30,154	31,069	32,008	24,970	23,580	23,283	32,012	30,220	28,850	1,282	1,282	1,239
พัทลุง	4,270	3,760	3,958	3,587	3,576	3,537	990	1,084	1,045	276	303	295
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	26,773	28,392	28,169	23,199	23,160	22,391	12,636	13,571	11,624	2,504	2,598	2,182
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	107,498	102,747	103,479	98,980	97,237	97,719	29,286	49,846	42,690	1,425	2,534	2,181
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	59.97	61.63	62.51	58.94	58.92	59.01	81.21	75.49	77.32	-	-	-
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	30.69	31.62	31.98	30.38	30.26	30.16	31.82	30.92	30.77	-	-	-
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	51.17	51.30	51.15	51.55	51.36	51.11	39.18	40.96	39.79	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

● เงาะ

ในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีปริมาณการผลิตเงาะ 59,688 ตัน ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมีปริมาณการผลิต 65,941 ตัน ลดลงร้อยละ 9.48 โดยมีพื้นที่ปลูกเงาะรวม 76,965 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 74,226 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 60.55 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ โดยพื้นที่ปลูกเงาะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปี 2556 มีพื้นที่ปลูกเงาะ 84,599 ไร่ ลดลงเหลือ 79,893 ไร่ ในปี 2557 และ 76,965 ไร่ ในปี 2558 ซึ่งผลผลิตรวมคิดเป็นร้อยละ 75.64 ของผลผลิตรวมของภาคใต้นั้นจัดเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 62.66 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัด นครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 30.93 , 3.49 และ 2.93 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตเงาะต่อไร่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2556 - 2558 คือ 2,075 2,272 และ 2,678 กิโลกรัมต่อไร่ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่าระดับภาค และระดับประเทศ จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่จังหวัด สุราษฎร์ธานี รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ 1,142 550 548 และ 438 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตาราง : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าเงาะของภาคใต้ในช่วงปี 2556 - 2558

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ขึ้นต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	Planted area (Rais)			Harvested area (Rais)			Production (Tons)			Yield per rai (Kgs.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	314,399	299,043	293,063	299,433	283,182	277,010	315,614	321,721	316,315	1,054	1,136	1,142
ใต้	138,531	131,996	126,570	134,894	127,884	122,585	72,076	71,650	78,912	534	560	644
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	84,599	79,893	76,965	81,423	77,022	74,226	48,147	65,941	59,688	2,075	2,272	2,678
ชุมพร	5,715	4,769	4,460	4,910	4,147	3,785	2,691	2,708	2,082	548	653	550
สุราษฎร์ธานี	36,355	34,188	33,396	35,668	33,364	32,764	26,644	23,722	37,401	747	711	1,142
นครศรีธรรมราช	36,348	34,948	34,228	35,594	34,440	33,694	17,263	34,440	18,459	485	578	548
พัทลุง	6,181	5,988	4,881	5,251	5,071	3,983	1,549	5,071	1,746	295	330	438
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	11,717	11,221	9,898	11,656	11,123	9,813	6,082	5,681	4,909	2,508	2,444	2,484
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	42,215	40,882	39,707	41,815	39,739	38,546	17,847	39,739	14,315	2,046	2,539	2,162
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	61.07	60.53	60.81	60.36	60.23	60.55	66.80	92.03	75.64	-	-	-
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	26.91	26.72	26.26	27.19	27.20	26.80	15.26	20.50	18.87	-	-	-
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	44.06	44.14	43.19	45.05	45.16	44.25	22.84	22.27	24.95	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

• มังคุด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีปริมาณการผลิตจากมังคุด ในปี 2558 จำนวน 54,363 ตัน ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมีปริมาณการผลิต 102,521 ตัน คิดเป็นร้อยละ 46.97 โดยมีพื้นที่ปลูกมังคุดรวม 171,936 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 156,074 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 70.14 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งผลผลิตรวม 54,363 ตัน คิดเป็นร้อยละ 65.51 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ จัดเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 57.25 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 24.39 9.55 และ 8.81 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตมังคุดต่อไร่ลดลงจากปี 2557 ที่ 2,724 กิโลกรัมต่อไร่ เป็น 1,520 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี 2558 หรือลดลงร้อยละ 44.20 จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมา คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดชุมพร ที่มีผลผลิตต่อไร่ 443 440 392 และ 245 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตาราง : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่ามังคุดของภาคใต้ในช่วงปี 2556 - 2558

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	Planted area (Rais)			Harvested area (Rais)			Production (Tons)			Yield per rai (Kgs.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	458,362	453,508	449,932	409,462	412,605	411,916	279,263	289,352	198,402	682	701	482
ใต้	246,542	244,717	243,026	225,419	225,317	222,504	124,177	142,823	82,987	551	634	373
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	172,942	172,295	171,936	156,736	156,829	156,074	82,129	102,521	54,363	2,262	2,724	1,520
ชุมพร	56,531	56,326	55,758	53,466	54,405	54,119	37,747	38,365	13,260	706	705	245
สุราษฎร์ธานี	11,363	11,139	10,858	11,322	11,077	10,796	7,529	8,895	4,787	665	803	443
นครศรีธรรมราช	93,455	93,455	90,835	80,512	80,088	79,359	31,078	48,366	31,124	386	604	392
พัทลุง	11,593	11,375	14,485	11,436	11,259	11,800	5,775	6,895	5,192	505	612	440
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	33,339	33,652	33,164	30,768	31,637	31,145	23,972	23,244	14,594	3,187	3,040	2,248
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	40,261	38,770	37,926	37,915	36,851	35,285	18,076	17,067	14,030	2,499	2,839	2,371
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	70.15	70.41	70.75	69.53	69.60	70.14	66.14	71.78	65.51	-	-	-
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	37.73	37.99	38.21	38.28	38.01	37.89	29.41	35.43	27.40	-	-	-
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	53.79	53.96	54.01	55.05	54.61	54.02	44.47	49.36	41.83	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

• **ลองกอง**

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีปริมาณการผลิตจากลองกอง ในปี 2558 ประมาณ 36,897 ตัน ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมีปริมาณผลผลิต 52,480 ตัน หรือร้อยละ 29.69 โดยมีพื้นที่ปลูกลองกองรวม 93,407 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 84,570 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 35.38 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งผลผลิตรวม 36,897 ตัน คิดเป็นร้อยละ 47.66 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ จัดเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดชุมพร ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 39.05 รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 27.19 22.37 และ 11.39 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตลองกองต่อไร่ลดลง จากปี 2557 ที่ 2,392 กิโลกรัมต่อไร่ เป็น 1,745 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี 2558 หรือร้อยละ 27.05 ซึ่งผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงเป็นอันดับสองรองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ 510 445 396 และ 394 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตาราง : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าลองกองของภาคใต้ในช่วงปี 2556 – 2558

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ขึ้นต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	Planted area (Rais)			Harvested area (Rais)			Production (Tons)			Yield per rai (Kgs.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	418,452	398,724	377,698	371,285	361,277	351,877	160,765	177,978	138,221	433	493	393
ใต้	283,239	268,901	254,578	256,092	247,000	239,024	89,014	113,033	77,411	348	458	324
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	103,968	99,922	93,407	88,489	87,237	84,570	49,102	52,480	36,897	2,167	2,392	1,745
ชุมพร	37,854	36,398	34,298	34,435	34,109	32,396	22,383	22,614	14,408	650	663	445
สุราษฎร์ธานี	20,280	19,431	17,288	16,625	16,629	16,185	12,103	11,906	8,255	728	716	510
นครศรีธรรมราช	30,777	29,794	28,180	26,595	25,985	25,335	10,239	12,272	10,031	385	472	396
พัทลุง	15,057	14,299	13,641	10,834	10,514	10,654	4,377	5,688	4,203	404	541	394
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	26,843	25,011	22,539	23,553	21,491	20,119	12,570	11,093	7,760	2,361	2,380	1,849
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	152,428	143,968	138,632	144,050	138,272	134,335	27,342	49,460	32,754	1,140	2,030	1,610
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	36.71	37.16	36.69	34.55	35.32	35.38	55.16	46.43	47.66	-	-	-
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	24.85	25.06	24.73	23.83	24.15	24.03	30.54	29.49	26.69	-	-	-
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	67.69	67.44	67.40	68.97	68.37	67.93	55.37	63.51	56.01	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.4 การประมง

ภาคใต้เป็นพื้นที่ติดทะเลทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน การผลิตสาขาการประมงในอดีตเคยเป็นอาชีพที่ทำรายได้สูง และมีประชากรจำนวนมาก พึ่งพาการทำประมงทั้งชายฝั่งและน้ำลึก แต่ในระยะหลังความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรประมงมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ประกอบกับต้นทุนการผลิตสูง ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่ามีแนวโน้มลดลงหากเทียบระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดที่ประกอบอาชีพด้านการประมงทะเลหลัก เช่น ระนอง ปัตตานี มีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นเทียบท่าลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2547 โดยในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่าสัตว์น้ำที่จับขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลา ประมาณ 304 ล้านบาท ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมีมูลค่า 365 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.95 รองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และภาคใต้ฝั่งอันดามัน คิดเป็นร้อยละ 72.65 และ 25.40 ตามลำดับ

จังหวัดที่มีมูลค่าสัตว์น้ำสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีมูลค่า 199 81 และ 24 ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ : ปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลา

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปริมาณ (เมตริกตัน)					
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
ประเทศ	509,988	445,950	484,735	439,259	389,237	326,210
ภาคใต้	332,284	285,603	327,384	318,608	287,375	246,372
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	24,806	23,268	27,897	24,335	24,700	19,673
ชุมพร	18,270	17,536	22,110	19,647	19,859	14,978
สุราษฎร์ธานี	2,997	2,409	2,537	2,734	2,580	2,284
นครศรีธรรมราช	3,539	3,323	3,250	1,954	2,261	2,411
พัทลุง	-	-	-	-	-	-
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	67,525	60,780	61,102	63,969	61,823	62,689
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	239,953	201,555	238,385	230,304	200,852	164,010

ที่มา : ทำเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลาในภาคใต้ ประมวลโดย : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

ตารางที่ : มูลค่าสัตว์น้ำที่นำขึ้นทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	มูลค่า (ล้านบาท)					
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
ประเทศ	16,955	15,465	17,789	16,804	17,157	17,823
ภาคใต้	12,149	11,468	14,026	13,701	14,533	15,628
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	400	370	426	339	365	304
ชุมพร	239	223	282	235	260	199
สุราษฎร์ธานี	38	29	30	37	29	24
นครศรีธรรมราช	124	119	114	67	76	81
พัทลุง	-	-	-	-	-	-
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	4,651	3,719	3,733	3,507	3,476	3,969
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	7,097	7,379	9,867	9,855	10,692	11,355

ที่มา : ทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาในภาคใต้ ประมวลโดย : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก สัตว์น้ำที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด คือ กุ้งทะเล โดยปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้ง จำนวน 33,219 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 45.08 ของภาคใต้ มีผลผลิตรวม 47,497 ตัน คิดเป็นร้อยละ 38.48 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณมากเป็นลำดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 41.70 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 30.60 25.60 และ 2.10 ตามลำดับ

ตารางที่ : กุ้งทะเลเพาะเลี้ยง : เนื้อที่เพาะเลี้ยง ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ ปี 2556 – 2558

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	210,424	176,650	202,740	314,228	239,380	284,367
ภาคใต้	93,762	64,409	73,695	178,668	104,128	123,444
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	41,817	29,408	33,219	69,458	39,902	47,497
ชุมพร	9,545	4,812	7,298	18,693	7,538	12,521
สุราษฎร์ธานี	16,338	12,871	12,642	31,286	19,475	19,717
นครศรีธรรมราช	15,404	11,241	12,727	18,517	12,110	14,297
พัทลุง	530	484	552	962	779	962
กลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน	36,422	22,085	24,429	73,231	39,292	46,619
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	14,669	12,916	16,047	25,017	24,934	29,328

ที่มา : ทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาในภาคใต้, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.5 ด้านปศุสัตว์

ปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ข้อมูลปี 2558 รวมทั้งสิ้น 310,805 ตัว คิดเป็นร้อยละ 6.34 ของการเลี้ยงโคทั้งประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 49.42 ของปริมาณโคเนื้อในภาคใต้ ซึ่งมีการเลี้ยงมากที่สุดในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 138,545 ตัว จังหวัดพัทลุง จำนวน 79,857 ตัว จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60,858 ตัว และจังหวัดชุมพร 31,545 ตัว ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นโคเนื้อสายพันธุ์ลูกผสม ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้เป็นโคต้นน้ำ เพื่อผลิตลูกโคเนื้อสำหรับนำไปขุนผลิตเนื้อคุณภาพ

ส่วนใหญ่เลี้ยงระบบฟาร์มเกษตรกรรายย่อย ซึ่งปริมาณการเลี้ยงมีแนวโน้มลดลง (แต่คุณภาพโคเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยงและราคาซื้อ / ขายโคเนื้อสูงขึ้น) เนื่องจากพื้นที่เลี้ยงโคเนื้อถูกบุกรุกจากการขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ ทำให้ส่งผลถึงการเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่ค่อนข้างมากเกษตรกรส่วนใหญ่จึงปรับระบบการเลี้ยงแบบประณีต (Intensive Farm) และเกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้มีการเลี้ยงโคเนื้อ / โคขุนมานานจึงมีประสบการณ์ที่ดี และมีความเอาใจใส่สูง โดยเฉพาะสถานการณ์ด้านราคาของพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา) ราคาตกต่ำและไม่แน่นอน เกษตรกรให้ความสนใจการเลี้ยงโคเนื้อสูงมาก

ตารางที่ : ปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร ระหว่างปี 2556 – 2558

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนโคเนื้อ (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	5,147,521	4,898,575	4,905,700	995,207	974,708	991,100
ภาคใต้	653,118	623,274	628,890	108,561	104,500	104,141
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	317,527	305,359	310,805	52,011	50,468	51,051
ชุมพร	31,179	29,940	31,545	4,677	4,275	4,336
สุราษฎร์ธานี	64,029	59,124	60,858	9,186	8,935	9,068
นครศรีธรรมราช	141,180	136,991	138,545	22,522	21,792	22,015
พัทลุง	81,139	79,304	79,857	15,626	15,466	15,632
กลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน	87,110	82,863	83,542	14,115	13,366	13,351
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	248,481	235,052	234,543	42,436	40,666	39,739

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มีโครงสร้างเศรษฐกิจในสาขาอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำปี 2557 จำนวน 54,812 ล้านบาท ลดลงจากปี 2556 คือ 56,974 ล้านบาท ลดลงคิดเป็นร้อยละ 3.79

อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปการเกษตรขั้นต้นในรูปของวัตถุดิบ โดยอุตสาหกรรมไม้ยางพาราและเฟอร์นิเจอร์กระจายตัวอยู่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดน และภาคใต้อ่าวไทย โดยอุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมันมีแหล่งผลิตอยู่ที่สุราษฎร์ธานี และกระบี่

4) ด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางทะเล แต่รายได้ยังคงกระจุกตัวในแหล่งท่องเที่ยวหลัก

ในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 90,075.91 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2557 ซึ่งมีมูลค่า 78,740.65 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.40 ซึ่งจัดเป็นลำดับที่ 2 ของภาคใต้ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ซึ่งมีปริมาณมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.55 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาจังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมพร และพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 15.08 6.53 และ 2.84 ตามลำดับ

ตารางที่ : รายได้จากการท่องเที่ยวในภาคใต้ ปี 2554 - 2558

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	2554	2555	2556	2557	2558
ประเทศ	1,109,348.05	1,349,793.32	1,531,092.43	1,605,701.00	1,861,873.00
ภาคใต้	307,238.93	382,491.60	468,511.47	505,558.80	592,075.94
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	37,880.62	50,372.97	69,114.81	78,740.65	90,075.91
ชุมพร	3,914.45	4,296.71	5,022.00	5,280.91	5,880.55
สุราษฎร์ธานี	23,695.83	35,571.37	51,549.52	59,313.00	68,053.00
นครศรีธรรมราช	8,368.48	8,724.49	10,397.62	11,876.74	13,587.36
พัทลุง	1,901.86	1,780.40	2,145.67	2,270.00	2,555.00
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	239,651.79	295,443.41	350,809.68	372,067.15	439,994.03
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	29,706.52	36,675.22	48,586.98	54,751.00	62,006.00
สัดส่วนภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	12.33	13.17	14.75	15.57	15.21
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	27.70	28.34	30.60	31.49	31.80

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามตามธรรมชาติตั้งแต่ท้องทะเลจนถึงภูเขาและมีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นหลากหลาย โดยในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนผู้เยี่ยมชมประมาณ 11,309,393 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 3,359,485 คน นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 7,949,908 คน โดยจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมชมสูงเป็นอันดับ 1 ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 46.44 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดชุมพร คิดเป็นร้อยละ 30.33 11.73 และ 11.51 ตามลำดับ

ตารางที่ : จำนวนผู้เยี่ยมเยือนในภาคใต้ จำแนก 3 กลุ่ม ปี 2556 - 2558

หน่วย : คน

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2556			2557			2558		
	ชาวไทย	ชาวต่างประมท	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประมท	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประมท	รวม
ประเทศ	161,724,688	55,387,752	217,112,440	170,248,107	57,405,948	227,654,055	185,110,333	63,962,649	249,072,982
ภาคใต้	19,717,889	17,916,890	37,634,779	21,152,597	20,520,375	41,672,972	22,824,651	23,098,813	45,923,464
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	6,600,829	2,869,588	9,470,417	7,256,643	3,107,754	10,364,397	7,949,908	3,359,485	11,309,393
ชุมพร	1,028,332	95,390	1,123,722	1,107,739	96,238	1,203,977	1,197,913	103,305	1,301,218
สุราษฎร์ธานี	1,757,168	2,710,926	4,468,094	1,891,644	2,940,868	4,832,512	2,081,650	3,170,297	5,251,947
นครศรีธรรมราช	2,649,303	51,291	2,700,594	3,033,126	58,770	3,091,896	3,357,376	72,384	3,429,760
พัทลุง	1,166,026	11,981	1,178,007	1,224,134	11,878	1,236,012	1,312,969	13,499	1,326,468
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	8,008,903	11,928,191	19,937,094	8,400,873	14,141,228	22,542,101	9,041,163	16,210,052	25,251,215
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	5,108,157	3,119,111	8,227,268	5,495,081	3,271,393	8,766,474	5,833,580	3,529,276	9,362,856

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรมการท่องเที่ยว , สำนักงานสถิติแห่งชาติ

5) โครงข่ายคมนาคมและขนส่ง

การเดินทางติดต่อและการขนส่งระหว่างกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยกับภูมิภาคอื่น สามารถเดินทางได้โดยระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ทั้งจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัด รวมถึงเชื่อมต่อกับภูมิภาคอื่น ๆ และประเทศเพื่อนบ้าน

5.1 ทางบก

- ถนน

มีถนนสายหลักที่วางตัวแนวเหนือ - ใต้ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 (Asia Highway 2) ซึ่งเป็นเส้นทางสายหลักของโครงข่ายการเดินทางสู่ภาคใต้ และมีถนนโครงข่ายเชื่อมโยงจากถนนสายหลักดังกล่าวเข้าสู่พื้นที่ระหว่างจังหวัดในแนวตะวันออกและตะวันตกสู่จังหวัดโดยรอบ และพื้นที่ข้างเคียง นอกจากนี้ยังมีถนนสายหลัก อีกเส้นหนึ่งที่เชื่อมชายฝั่งทะเลตะวันออกไปยังตะวันตก คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 ระหว่างกระบี่ - สุราษฎร์ธานี ซึ่งเส้นทางดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสะพานเศรษฐกิจ

● ระบบราง

ระบบโครงข่ายการขนส่งทางราง เป็นเส้นทางรถไฟสายใต้ที่ยาวที่สุดของประเทศไทย มีลักษณะแกนหลัก ระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งในพื้นที่ภาคใต้ทั้งหมด เชื่อมโยงผ่านจังหวัดต่าง ๆ ของภาคกลางเลียบชายฝั่งทะเลตะวันออกภาคใต้ ผ่านพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยเชื่อมโยงออกสู่จังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้สิ้นสุดที่อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ซึ่งทางรถไฟสายนี้ จะมีศักยภาพในการขนส่งเชิงปริมาณทั้งผู้โดยสารและสินค้า แนวเส้นจะวางตัวในแนวเหนือใต้ค่อนข้างเป็นทางตรง ในช่วงเส้นทางที่ผ่านพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จะเริ่มเข้าเขตจังหวัดชุมพรที่สถานีมาบอำมฤต จังหวัดชุมพร และสิ้นสุดสถานีโคกทราย จังหวัดพัทลุง

5.2 ทางน้ำ

โครงข่ายการขนส่งทางทะเล มีท่าเรือท่องเที่ยวที่สำคัญทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จังหวัดชุมพรมีท่าเรือท่าทางไปเกาะเต่า และท่าเทียบเรือลมพระยาไปเกาะเต่าและเกาะนางยวน ซึ่งเป็นเส้นทางเดินเรือระหว่างจังหวัดเส้นทางหนึ่ง จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีท่าเรือดอนสัก ท่าเรือเกาะสมุย ท่าเรือเกาะพะงัน และท่าเทียบเรือเกาะเต่า ซึ่งเป็นท่าเทียบเรือภายในจังหวัด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีท่าเรือขนอมที่สามารถเดินทางไปเกาะสมุย และเกาะพะงันได้ และจังหวัดพัทลุงเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวทะเลน้อย แม้จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ติดทะเล แต่สถานที่ดังกล่าวได้รับการอนุमानให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางทะเล นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือสินค้าและประมงที่สำคัญ คือ จังหวัดชุมพร ท่าเรือท่าทางไปเกาะเต่าเป็นท่าเรือสัมปทานจากภาครัฐ และท่าเทียบเรือประมงชุมพร รวมทั้งท่าเรือบริเวณปากน้ำชุมพร ซึ่งมีทั้งท่าเรือของเอกชน และได้รับสัมปทานจากภาครัฐ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีท่าเรือดอนสัก ท่าเรือเกาะสมุย ท่าเรือเกาะพะงัน และท่าเรือเกาะเต่า และท่าเรือประมงของเอกชนอีกหลายแห่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีท่าเรือขนอม ท่าเรือบริเวณองค์กระสะพานปลา เป็นต้น โดยจะเห็นได้ว่าการเข้าถึงท่าเรือในทุกระบบจะมีโครงข่ายถนนเชื่อมโยงโดยสะดวก นอกจากนี้ยังมีระบบขนส่งสาธารณหลายรูปแบบให้บริการ เพื่อสามารถรองรับบริการเพื่อการท่องเที่ยว และเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ได้

5.3 ทางอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีท่าอากาศยานตั้งอยู่ตามชุมชนศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวของพื้นที่ประกอบด้วย ท่าอากาศยานจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ท่าอากาศยานสมุย โดยที่ท่าอากาศยานจังหวัดสุราษฎร์ธานี นับเป็นท่าอากาศยานที่มีขนาดใหญ่ มีปริมาณเที่ยวบินมากกว่า 20 เที่ยวบินต่อวัน รวมถึงการให้บริการคลังสินค้า (Cargo) และการบินแบบเช่าเหมาลำอีกด้วย ในส่วนท่าอากาศยานสมุย เป็นท่าอากาศยานนานาชาติที่ดำเนินการโดยเอกชน สำหรับท่าอากาศยานจังหวัด

นครศรีธรรมราช มีเที่ยวบินประมาณกว่า 20 เที่ยวบินต่อวัน อย่างไรก็ตาม การเข้าถึงพื้นที่ท่าอากาศยานในหลายแห่งยังไม่สะดวกนัก

6) ด้านสังคม

6.1 การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม

6.1.1 ประชากร แรงงาน และการมีงานทำ

(1) โครงสร้างประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยสัดส่วนโครงสร้างประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.30 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 14.03 ในปี 2556 และ 14.25 14.49 ในปี 2557 และปี 2558 ตามลำดับ จากการที่อัตราประชากรวัยสูงอายุจะเพิ่มขึ้น ทำให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีปัญหาการพึ่งพิง เนื่องจากประชากรวัยเด็กยังคงลดลงทำให้อัตราวัยแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยลดลงจากร้อยละ 66.69 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 66.24 ในปี 2556 66.17 ในปี 2557 66.11 และในปี 2558 ตามลำดับ

(2) แรงงานภาคการเกษตร มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2552 มีสัดส่วนแรงงานภาคการเกษตรร้อยละ 49.19 เพิ่มขึ้นร้อยละ 54.49 ในปี 2555 ขณะที่ภาคอุตสาหกรรม การค้าและบริการมีอัตราลดลงในปี 2555 อยู่ที่ร้อยละ 4.55 , 15.13 และ 11.35 ตามลำดับ

ตารางที่ : สัดส่วนโครงสร้างประชากรตามช่วงอายุของภาคใต้ปี 2555 - 2558

หน่วย : ร้อยละ

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	2555			2556			2557			2558		
	0-14	15-59	60+	0-14	15-59	60+	0-14	15-59	60+	0-14	15-59	60+
ประเทศ	18.88	68.22	12.90	18.55	67.73	13.72	18.29	67.46	14.25	18.00	67.28	14.72
ภาคใต้	22.49	65.67	11.84	22.22	65.24	12.55	22.02	65.15	12.82	21.78	65.15	13.07
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	20.01	66.69	13.30	19.73	66.24	14.03	19.58	66.17	14.25	19.41	66.11	14.49
ชุมพร	19.27	67.15	13.58	18.93	66.78	14.30	18.65	66.58	14.77	18.30	66.50	15.20
สุราษฎร์ธานี	21.05	67.26	11.68	20.80	66.83	12.37	20.62	66.61	12.77	20.39	66.53	13.08
นครศรีธรรมราช	19.86	66.28	13.85	19.58	65.85	14.57	19.34	65.68	14.98	19.07	65.61	15.32
พัทลุง	19.11	66.33	14.56	18.81	65.71	15.48	19.11	66.33	14.56	19.50	66.36	14.14
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	22.29	67.05	10.65	21.97	66.62	11.41	21.72	66.44	11.84	21.41	66.44	12.15
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	25.04	63.94	11.02	24.80	63.53	11.67	24.57	63.49	11.94	24.28	63.55	12.16

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

6.1.2 คุณภาพชีวิต

(1) ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด ในปี 2558 ที่ 9.67 ปี ซึ่งต่ำกว่าระดับภาคและระดับประเทศ คือ 10.20 10.06 ปี ตามลำดับ โดยจังหวัด ที่ประชากรมีปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 11.35 ปี รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดชุมพร คือ 9.43 9.20 และ 8.72 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15-59 ปี

หน่วย : ปี

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.			
	2555	2556	2557	2558
ประเทศ	8.80	8.77	8.91	10.06
ภาคใต้	8.95	9.04	9.24	10.20
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	8.96	8.90	9.13	9.67
ชุมพร	8.59	8.40	8.50	8.72
สุราษฎร์ธานี	8.69	8.70	9.10	11.35
นครศรีธรรมราช	9.43	9.50	9.50	9.43
พัทลุง	9.11	9.00	9.40	9.20
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	8.95	9.22	9.32	9.90
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	8.93	9.00	9.26	9.62

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

(2) ภาพการณ์เจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ โดยเฉพาะการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคหลัก ได้แก่ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมองตีบ โรคหัวใจ และมะเร็ง ในปี 2557 กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีอัตรา 4,168.59 คนต่อประชากรแสนคน สูงกว่าระดับภาคที่ 4,126.58 คนต่อประชากรแสนคน และต่ำกว่าระดับประเทศ ที่ 4,798.99 คนต่อประชากรแสนคน

โดยปี 2557 การเจ็บป่วยด้วย 5 โรคหลักนี้ โรคความดันโลหิตสูงเป็นโรคที่มี อัตราการเจ็บป่วยของประชากรมากที่สุด คือ 1,441.82 คนต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ โรคหัวใจ เบาหวาน มะเร็ง และหลอดเลือดสมองตีบ คือ 1,054.48 844.45 462.83 และ 365.01 ตามลำดับ

ตารางที่ : รายงานการเจ็บป่วย 5 โรคสำคัญ

หน่วย : อัตราต่อประชากรแสนคน

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.							
	2554		2555		2556		2557	
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา
ประเทศ	822,865	1,282.10	846,319	1,316.89	3,255,698	5,038.12	3,117,200	4,798.99
ภาคใต้	99,332	1,112.03	103,043	1,142.89	389,197	4,278.87	378,406	4,126.58
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	40,602	1,149.58	41,627	1,171.05	154,697	4,322.38	150,053	4,168.59
ชุมพร	4,395	894.98	4,828	977.83	20,942	4,215.36	20,571	4,118.86
สุราษฎร์ธานี	13,758	1,367.29	14,309	1,406.05	45,915	4,468.40	45,422	4,384.27
นครศรีธรรมราช	16,246	1,065.79	16,442	1,074.30	64,061	4,164.23	61,511	3,981.46
พัทลุง	6,203	1,215.56	6,048	1,179.46	23,779	4,606.04	22,549	4,342.86
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	17,963	972.55	19,365	1,036.86	83,787	4,446.65	82,887	4,359.00
กลุ่มภาคใต้ชายแดน	40,767	1,147.22	42,051	1,170.13	150,713	4,148.97	145,466	3,964.91

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ : รายงานการเจ็บป่วย 5 โรคสำคัญ ปี 2557

หน่วย : อัตราต่อประชากรแสนคน

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี 2557				
	หัวใจ	เบาหวาน	ความดัน	หลอดเลือด	มะเร็ง
ประเทศ	1134.95	1032.50	1561.43	352.30	717.81
ภาคใต้	1083.33	816.90	1409.44	329.00	487.92
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	1054.48	844.45	1441.82	365.01	462.83
ชุมพร	1105.65	769.07	1519.12	368.82	356.20
สุราษฎร์ธานี	1018.32	896.02	1472.17	345.55	652.21
นครศรีธรรมราช	1042.96	821.98	1379.48	355.81	381.25
พัทลุง	1111.67	880.94	1492.43	427.56	430.26
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	1103.59	973.54	1544.61	369.60	367.65
กลุ่มภาคใต้ชายแดน	1101.14	708.67	1307.61	272.62	574.87

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข

(3) ชีวิตครอบครัว ในปี 2558 มีอัตราการสมรสของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีอัตราการสมรสที่ 13.51 คู่ต่อพันครัวเรือน ต่ำกว่าภาคใต้และประเทศที่ 13.85 14.27 คู่ต่อพันครัวเรือน ตามลำดับ โดยจังหวัดที่มีอัตราสมรสสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ 15.38 คู่ต่อพันครัวเรือน รองลงมาคือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ 13.91 12.58 12.31 คู่ต่อพันครัวเรือน ตามลำดับ

สำหรับอัตราการหย่าร้าง ณ ปี 2558 ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีอัตราการหย่าร้างที่ 5.09 คู่ต่อพันครัวเรือน สูงกว่าภาคใต้ที่ 4.52 คู่ต่อพันครัวเรือน และต่ำกว่าประเทศที่ 5.53 คู่ต่อพันครัวเรือน โดยจังหวัดที่มีอัตราหย่าร้างสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ 5.61 คู่ต่อพันครัวเรือน รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ 5.59 5.32 4.45 คู่ต่อพันครัวเรือน ตามลำดับ

ตารางที่ : อัตราการสมรส

หน่วย : คู่ต่อพันครัวเรือน

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.			
	2555	2556	2557	2558
ประเทศ	13.76	12.59	12.30	14.27
ภาคใต้	12.71	11.46	10.75	13.85
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	11.66	10.60	9.89	13.51
ชุมพร	10.28	9.64	8.73	12.58
สุราษฎร์ธานี	11.32	10.65	9.51	15.38
นครศรีธรรมราช	11.89	10.52	10.13	12.31
พัทลุง	13.48	11.85	11.49	13.91
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	12.72	11.64	11.16	14.75
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	14.00	12.40	11.54	13.66

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ : อัตราการหย่าร้าง

หน่วย : คู่ต่อพันครัวเรือน

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.			
	2555	2556	2557	2558
ประเทศ	4.88	4.54	4.64	5.53
ภาคใต้	3.48	3.27	3.38	4.52
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	3.59	3.44	3.51	5.09
ชุมพร	3.83	3.56	3.79	5.59
สุราษฎร์ธานี	3.56	3.43	3.38	5.61
นครศรีธรรมราช	3.33	3.22	3.27	4.45
พัทลุง	4.14	3.97	4.19	5.32
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	3.94	3.83	3.91	5.14
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	3.02	2.66	2.84	3.51

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กระทรวงมหาดไทย

(4) สัดส่วนการเกิดคดีอาชญากรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี 2558 มีสัดส่วนการก่อคดีอาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ จำนวน 70.84 คดีต่อประชากรแสนคน ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมีสัดส่วน 72.29 คดีต่อประชากรแสนคน โดยมีสัดส่วนต่ำกว่าระดับภาค ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนคดีสูงเป็นลำดับ 1 ของกลุ่มจังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ 89.42 คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมา จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดชุมพร คิดเป็นสัดส่วน 87.04 57.52 และ 56.54 ตามลำดับ

สัดส่วนการเกิดคดีอาชญากรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี 2558 มีสัดส่วนการก่อคดีอาชญากรรมในคดีชีวิต ร่างกายและเพศ จำนวน 54.55 คดีต่อประชากรแสนคน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้น จากปี 2557 ซึ่งมีสัดส่วน 49.18 คดีต่อประชากรแสนคน โดยมีสัดส่วนสูงกว่าระดับภาคและระดับประเทศ โดยในกลุ่มจังหวัดภาคใต้มีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน แต่น้อยกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนคดีสูงเป็นลำดับ 1 ของกลุ่มจังหวัด ได้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ 62.96 คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมา จังหวัดชุมพร จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นสัดส่วน 62.08 59.88 และ 44.64 ตามลำดับ

สำหรับสัดส่วนการเกิดคดีอาชญากรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ในปี 2558 จำนวน 12.76 คดีต่อประชากรแสนคน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจากปี 2557 ซึ่งมีสัดส่วน 12.61 คดีต่อประชากรแสนคน โดยมีสัดส่วนต่ำกว่าระดับภาคแต่สูงกว่าระดับประเทศ โดยในกลุ่มจังหวัดภาคใต้มีสัดส่วนต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนคดีสูงเป็นลำดับ 1 ของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดพัทลุง ที่ 17.03 คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดชุมพร คิดเป็นสัดส่วน 14.81 11.40 และ 8.30 ตามลำดับ

คดียาเสพติด ในปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีคดีสัดส่วน ยาเสพติด (จับกุม) 880 คดีต่อประชากรแสนคน สูงกว่าระดับภาค ที่ 793 คดีต่อประชากรแสนคน ลดลงจากปี 2557 ซึ่งมี 992 คดีต่อประชากรแสนคน โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสัดส่วนสูงกว่าระดับภาค จำนวน 1,113 คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมา จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง 839 834 และ 592 ตามลำดับ

ตารางที่ : สัดส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.							
	2555		2556		2557		2558	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
ประเทศ	51,413	79.76	50,144	77.40	47,345	72.70	49,056	74.63
ภาคใต้	8,265	91.22	8,333	91.26	8,490	92.20	8,118	87.38
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	2,723	76.32	3,047	84.88	2,609	72.29	2,570	70.84
ชุมพร	337	68.04	342	68.63	375	74.91	286	56.54
สุราษฎร์ธานี	1,094	106.91	1,263	122.41	1,060	101.90	936	89.42
นครศรีธรรมราช	968	63.07	989	64.14	831	53.68	893	57.52
พัทลุง	324	62.97	453	87.45	343	65.91	455	87.04
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	1,866	99.36	1,805	95.47	1,972	103.12	1,843	94.95
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	3,676	101.71	3,481	95.35	3,909	106.02	3,705	99.55

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ ณ 13 มิถุนายน 2559

ตารางที่ : จำนวนและสัดส่วนคดีชีวิต ร่างกายและเพศ

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	จำนวนและสัดส่วนคดีชีวิต ร่างกายและเพศ							
	2555		2556		2557		2558	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
ประเทศ	25,809	40.04	23,952	36.97	24,264	37.26	25,793	39.24
ภาคใต้	5,192	57.31	4,905	53.72	4,645	50.44	4,647	50.02
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	2,159	60.51	2,032	56.60	1,775	49.18	1,979	54.55
ชุมพร	337	68.04	311	62.41	267	53.34	314	62.08
สุราษฎร์ธานี	738	72.12	745	72.20	671	64.50	659	62.96
นครศรีธรรมราช	852	55.51	713	46.24	583	37.66	693	44.64
พัทลุง	232	45.09	263	50.77	254	48.81	313	59.88
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	1,066	56.76	1,014	53.63	1,085	56.74	1,080	55.64
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	1,967	54.42	1,859	50.92	1,785	48.42	1,588	42.67

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ ณ 14 มิถุนายน 2559

ตารางที่ : จำนวนและสัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	จำนวนและสัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ							
	2555		2556		2557		2558	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
ประเทศ	4,981	7.73	4,752	7.33	4,373	6.71	4,095	6.23
ภาคใต้	1,670	18.43	1,642	17.98	1,443	15.67	1,382	14.88
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	556	15.58	509	14.18	455	12.61	463	12.76
ชุมพร	76	15.34	71	14.25	57	11.39	42	8.30
สุราษฎร์ธานี	194	18.96	180	17.45	168	16.15	155	14.81
นครศรีธรรมราช	195	12.70	155	10.05	143	9.24	177	11.40
พัทลุง	91	17.69	103	19.88	87	16.72	89	17.03
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	264	14.06	272	14.39	240	12.55	232	11.95
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	850	23.52	861	23.58	748	20.29	687	18.46

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ ณ 13 มิถุนายน 2559

ตารางที่ : สัดส่วนคดียาเสพติด (จับกุม)

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	จำนวนและสัดส่วนคดียาเสพติด (จับกุม)							
	2555		2556		2557		2558	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
ประเทศ	404,902	628	466,065	719	391,541	601	300,638	457
ภาคใต้	64,861	716	75,655	829	78,902	857	73,637	793
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	29,853	837	34,110	950	35,794	992	31,942	880
ชุมพร	3,411	689	4,358	875	4,219	843	4,244	839
สุราษฎร์ธานี	10,468	1,023	11,709	1,135	12,446	1,196	11,653	1,113
นครศรีธรรมราช	12,178	793	13,483	874	14,830	958	12,951	834
พัทลุง	3,796	738	4,560	880	4,299	826	3,094	592
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	14,699	783	17,555	929	18,998	993	18,141	935
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	20,309	562	23,990	657	24,110	654	23,554	633

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ ณ 13 มิถุนายน 2559

6.1.3 สัดส่วนคนจนลดลง และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคและประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีสัดส่วนคนจน ปี 2557 ร้อยละ 4.43 ซึ่งต่ำกว่าสัดส่วนคนจนในระดับภาคที่ร้อยละ 13.79 และระดับประเทศที่ร้อยละ 10.53 โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน สัดส่วนคนจนที่ร้อยละ 11.42 , 4.43 และ 1.92 ตามลำดับ

ตารางที่ : จำนวนคนจน และสัดส่วนคนจนของภาคใต้ในช่วง ปี 2554 - 2557

จังหวัด	สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)				จำนวนคนจน (พันคน)			
	2554	2555	2556	2557	2554	2555	2556	2557
ประเทศ	13.22	12.64	10.94	10.53	8,751.90	8,402.10	7,305.10	7,057.40
ภาคใต้	10.07	13.32	10.96	13.79	903.4	1,196.90	991.5	1,254.80
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	2.99	3.29	3.45	4.43	261.3	276.9	252.1	312.7
ชุมพร	2.96	3.8	3.12	4.95	13.9	18.1	14.9	23.8
สุราษฎร์ธานี	4.14	1.01	1.39	2.65	42	10.4	14.3	27.4
นครศรีธรรมราช	11.24	10.87	9.91	11.53	164.5	160.4	147.5	173.1
พัทลุง	8.42	17.96	15.24	17.71	40.9	88	75.4	88.4
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	1.54	2.17	1.82	1.92	134.5	182.3	132.7	135.8
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	5.80	8.78	8.30	11.42	507.5	737.8	606.7	806.3

ที่มา : สำนักงานพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช. หมายเหตุ : ปี 2554 มีการปรับฐานการคำนวณที่แตกต่างจากปีที่ผ่านมา

หมายเหตุ : สัดส่วนคนจน คำนวณจากจำนวนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน หาดด้วย จำนวนประชากรทั้งหมด

คูณด้วย 10

7) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.1 สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(1) พื้นที่ป่าไม้รวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 4,575,792 ไร่ ในปี 2556 เป็น 4,601,385 ไร่ ในปี 2557 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.49 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ หรือสัดส่วนร้อยละ 41.61 ของพื้นที่ป่าไม้ภาคใต้ ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวยังอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานความสมดุลของระบบนิเวศที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40.0 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่กลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 22.82

ตารางที่ : พื้นที่ป่าไม้ภาคใต้ปี 2554 – 2557

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)			
	2554	2555	2556	2557
รวมทั้งประเทศ	107,240,573.75	-	102,119,539.58	102,285,400.64
ภาคใต้	11,683,987.50	-	11,050,348.45	11,059,476.32
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	4,967,712.50	-	4,575,792.51	4,601,385.85
ชุมพร	830,500	-	787,831.43	808,097.62
สุราษฎร์ธานี	2,412,368.75	-	2,335,659.99	2,325,694.74
นครศรีธรรมราช	1,320,856.25	-	1,061,726.20	1,082,970.58
พัทลุง	403,987.50	-	390,574.89	384,622.91
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	-	-	3,444,896.75	3,445,710.35
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	-	-	3,029,659.19	3,012,380.13

ที่มา: กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์จนเกิดความเสื่อมโทรมส่งผลกระทบต่อฐานการสร้างรายได้ของภาค การทำประมงทะเลที่เกินกว่าศักยภาพการผลิต (Overfishing) และการทำประมงผิดกฎหมาย รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณชายฝั่งทะเลในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน เช่น การทำนาุ้ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การก่อสร้างสาธารณูปโภค และกิจกรรมการผลิตที่ปล่อยของเสียลงสู่ทะเล ฯลฯ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งทะเลที่มีแนวโน้มการเกิดความเสื่อมโทรมที่รุนแรงขึ้น ทั้งที่เป็นการลดความอุดมสมบูรณ์ลงของป่าชายเลน แหล่งปะการัง และหญ้าทะเล การลดลงของชนิดและขนาดของสัตว์น้ำที่จับได้ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อมูลค่าการผลิตในสาขาการประมงรวมทั้งผลกระทบต่ออาชีพและรายได้ของชาวประมงโดยเฉพาะชาวประมงพื้นบ้านที่รุนแรงขึ้นตามไปด้วย

7.2 ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความยาวชายฝั่ง 659.12 กิโลเมตร เป็นชายฝั่งที่มีปัญหาการกัดเซาะ ความยาวรวมประมาณ 196.38 กิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 42.98 ของความยาวชายฝั่งของภาคใต้

ตารางที่ : สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งทะเลของภาคใต้ (ปี 2557)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ความยาวชายฝั่ง (กม.)	ข้อมูลจำนวนขอบเขตพื้นที่		จำนวนพื้นที่และระยะทางที่ถูกกัดเซาะ				
				จำนวนพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะ		แนวชายฝั่งถูกกัดเซาะ (กม.)		
		อำเภอ	ตำบล	อำเภอ	ตำบล	ปานกลาง	รุนแรง	รวม
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	659.12	50	370	19	67	115	81.38	196.38
ชุมพร	247.75	8	70	6	22	31.94	0	31.94
สุราษฎร์ธานี	166.38	19	131	7	20	29.85	7.72	37.57
นครศรีธรรมราช	244.99	23	169	6	25	53.21	73.66	126.87
พัทลุง	0	0	0	0	0	0	0	0
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	937.98	34	235	21	68	65.37	18.21	83.58
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	509.56	48	355	18	65	104.32	72.59	176.92
ภาคใต้	2,106.66	132	960	58	200	284.69	172.18	456.88

ที่มา: กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ประมวลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

7.3 สถานการณ์สิ่งแวดล้อม

(1) ปัญหาน้ำเสียและขยะส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเมืองใหญ่และเมืองท่องเที่ยวหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยพบปัญหาดังกล่าวในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี มีปริมาณน้ำเสีย 20,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งเกินขีดความสามารถในการบำบัดของเทศบาลที่มีเพียง 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และเทศบาลเมืองเกาะสมุย ระบบบำบัดน้ำเสียมีไม่ครอบคลุมทุกชุมชน สามารถบำบัดน้ำเสียได้ วันละ 11,600 ลูกบาศก์เมตร แต่มีปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นมากกว่า 11,600 ลูกบาศก์เมตร และระบบบำบัดน้ำเสียทำงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพเนื่องจากขาดการบำรุงรักษา ทำให้มีน้ำเสียส่วนหนึ่งถูกปล่อยสู่สภาพแวดล้อมโดยไม่ได้ผ่านกระบวนการบำบัด สำหรับปริมาณขยะชุมชนต่อวันในจังหวัดชุมพร เป็นหนึ่งในปัญหาสิ่งแวดล้อม

ที่ทวีความรุนแรงขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมืองที่มีการขยายตัวของเมืองสูงขึ้นตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น รวมไปถึงการขยายตัวและพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งมีผลให้ปริมาณมลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมเขตเมืองเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากโดยเฉพาะปัญหาขยะในเขตเมือง จากการสำรวจปริมาณขยะ ในปี 2557 มีปริมาณขยะต่อวัน ประมาณ 187.98 ตันต่อวัน (ณ ปี 2554 มีปริมาณขยะเฉลี่ยวันละ 21 ตัน)

ส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช พบปัญหาน้ำเสียเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาล โดยมีแหล่งกำเนิดจากชุมชนหนาแน่นในย่านใจกลางเมือง เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนและอุตสาหกรรม เช่น โรงรมยาง โรงฆ่าสัตว์ ฟาร์มเลี้ยงสุกร โรงงานทำเส้นไหมและขนมจีน โดยระบายน้ำเสียลงสู่ท่อระบายน้ำหรือคลองต่าง ๆ ที่ไหลผ่าน ทำให้เกิดภาวะน้ำเน่าเสีย โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดปัญหาคลองตื้นเขินจากตะกอนต่าง ๆ และขยะมูลฝอย ยิ่งในอนาคตคาดว่าปัญหาเรื่องน้ำเน่าเสียจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ตามการขยายตัวของชุมชนในเขตเทศบาลฯ

(2) คุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ จากการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวในปี 2550 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ 4 ประการ ประกอบด้วย (1) สิ่งแวดล้อมและมลพิษ (2) ความสมบูรณ์ของชายหาด (3) การจัดการและความปลอดภัย และ (4) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค พบว่าชายหาดท่องเที่ยวของภาคใต้ทั้ง 54 แห่ง เป็นชายหาดท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ดีมากเพียง 2 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 3.7 อยู่ในเกณฑ์ดี 18 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 33.3 โดยชายหาดท่องเที่ยวส่วนใหญ่จำนวน 34 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 63 มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์พอใช้

(3) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยส่วนใหญ่มีแนวโน้มประสบปัญหาความเสื่อมโทรมมากขึ้น จากผลการตรวจวัดคุณภาพของแม่น้ำสายสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร แม่น้ำตาปี - พุมดวง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แม่น้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช และทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง ตั้งแต่ปี 2555 - 2557 พบว่า ส่วนใหญ่คุณภาพแม่น้ำสายสำคัญเมื่อเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินจัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม) โดยคุณภาพน้ำแม่น้ำท่าตะเภา จ.ชุมพร และทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง จัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม) ต่อเนื่องทั้ง 3 ปี ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการปล่อยน้ำเสียจากชุมชน ภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ส่วนแม่น้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร และแม่น้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแม่น้ำตาปี - พุมดวง จังหวัดสุราษฎร์ธานี คุณภาพน้ำโดยรวมจัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 3 - 4 (พอใช้-เสื่อมโทรม) รายละเอียดดังตาราง

ตาราง : สรุปผลคุณภาพน้ำผิวดินโดยรวมของแม่น้ำสายสำคัญ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ระหว่างปี 2555 – 2557

จังหวัด	แม่น้ำสายสำคัญ	คุณภาพน้ำผิวดินโดยรวม			หมายเหตุ
		ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	
ชุมพร	ท่าตะเภา (3 สถานี)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	
	หลังสวน (4 สถานี)	ประเภทที่ 3 (พอใช้)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	ประเภทที่ 3 (พอใช้)	
สุราษฎร์ธานี	ตาปี-พุมพอง (11 สถานี)	ประเภทที่ 3 (พอใช้)	ประเภทที่ 3 (พอใช้)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	สถานีที่ 10 และ 11 อยู่ใน จ. นครศรีธรรมราช
นครศรีธรรมราช	ปากพนัง (7 สถานี)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	ประเภทที่ 3 (พอใช้)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	
พัทลุง	ทะเลสาบสงขลา (6 สถานี)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	ประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม)	เฉพาะสถานีที่อยู่ใน ใน จ.พัทลุง

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง

7.4 สถานการณ์ภัยพิบัติ

(1) พื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้งมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีครัวเรือนที่ประสบปัญหาภัยแล้งสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ โดยมีครัวเรือนที่ประสบภัยแล้งรวม 79,840 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 47.43 ของภาค ซึ่งลดลงจากปี 2557 ที่มีครัวเรือนประสบภัยแล้ง 104,238 ครัวเรือน

ตาราง : สถานการณ์ภัยแล้งภาคใต้ปี 2557 – 2558

กลุ่มจังหวัด	ปี 2557 (ต.ค.56 - พ.ค.57)		ปี 2558 (ต.ค.57 - พ.ค.58)	
	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	หมู่บ้าน	ครัวเรือน
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ร้อยละของภาค)	1,288 (56.74)	104,238 (58.89)	281 (24.73)	79,840 (47.43)
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ร้อยละของภาค)	702 (30.92)	58,752 (33.19)	680 (59.86)	62,651 (37.22)
ภาคใต้ชายแดน (ร้อยละของภาค)	280 (12.33)	14,026 (7.92)	15 (1.32)	3,427 (0.25)
ภาคใต้ (ร้อยละของประเทศ)	2,270 (9.26)	177,016 (9.91)	1,136 (8.76)	168,330 (11.66)
ประเทศ	24,506	1,785,765	12,972	1,443,543

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(2) อุทกภัย มีความรุนแรงมากขึ้นในแต่ละปี เนื่องจากในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคมของทุกปี เป็นช่วงมรสุม สถานการณ์อุทกภัยบริเวณภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในปี 2558 มีความรุนแรงของปัญหาใกล้เคียงกับภาคใต้ชายแดน แต่มีความรุนแรงมากกว่าภาคใต้ฝั่งอันดามันอย่างชัดเจน ในด้านครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบ 16,432 ครัวเรือน ในขณะที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน 2,572 ครัวเรือน และภาคใต้ชายแดน 22,013 ครัวเรือน นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยังมีพื้นที่เสี่ยงภัย ในระดับหมู่บ้านสูงที่สุดในกลุ่มภาคใต้ โดยมีถึง 2,242 หมู่บ้าน จังหวัดนครศรีธรรมราชสูงสุด 935 หมู่บ้าน รองลงมาเป็นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง 506 , 404 และ 397 หมู่บ้าน ตามลำดับ

ตาราง : สถานการณ์อุทกภัยภาคใต้ปี 2557 – 2558

กลุ่มจังหวัด	ปี 2557		ปี 2558	
	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	หมู่บ้าน	ครัวเรือน
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ร้อยละของภาค)	1,955 (45.24)	260,667 (29.05)	483 (63.14)	16,432 (40.06)
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ร้อยละของภาค)	365 (8.45)	15,854 (1.77)	149 (19.48)	2,572 (6.27)
ภาคใต้ชายแดน (ร้อยละของภาค)	2,001 (46.30)	620,791 (69.18)	133 (17.38)	22,013 (53.67)
ภาคใต้ (ร้อยละของประเทศ)	4,321 (28.75)	897,312 (49.61)	765 (19.73)	41,017 (6.53)
ประเทศ	15,031	1,808,869	3,878	628,094

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสุราษฎร์ธานี

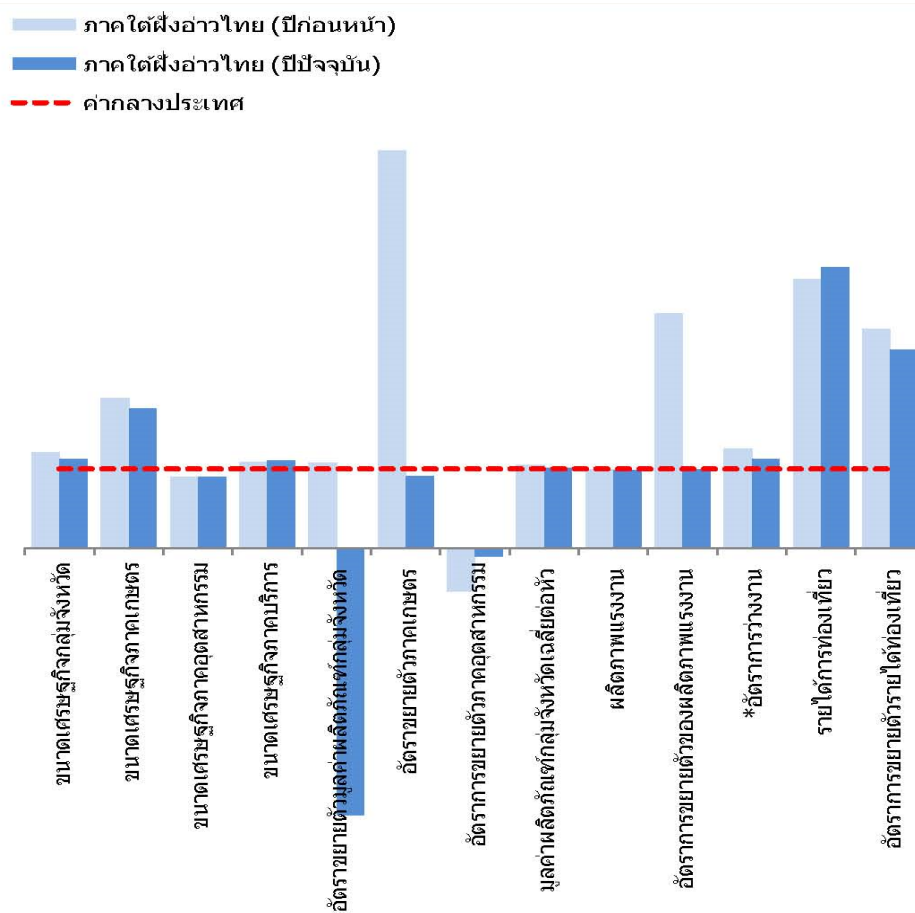
ตาราง : สรุปข้อมูลพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยและโคลนถล่มของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปี พ.ศ. 2554

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนพื้นที่เสี่ยงภัย			ระดับความรุนแรง				ความเสียหายที่อาจได้รับ	
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1	รวม	จำนวนประชากร (คน)	บ้านเรือนราษฎร (หลัง)
ภาคใต้	153	929	4,676	2,658	1,785	233	4,676	1,733,946	517,193
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	61	389	2,242	1,207	910	125	2,242	611,072	222,507
สุราษฎร์ธานี	19	108	506	367	138	1	506	228,998	61,578
นครศรีธรรมราช	23	160	935	725	210	0	935	326,901	84,291
ชุมพร	8	61	404	57	294	53	404	24,849	20,459
พัทลุง	11	60	397	58	268	71	397	30,324	56,179
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	34	199	816	324	459	33	816	157,234	47,178
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	58	341	1,618	1,127	416	75	1,618	965,640	247,508

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.4 การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒหน้าที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยใช้ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัด

จากตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยทั้ง 13 ตัวชี้วัด ซึ่งหากจำแนกเป็นรายมิติจะจำแนกได้เป็น 4 มิติ คือ มิติด้านขนาดเศรษฐกิจ มิติด้านอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด มิติด้านแรงงาน และมิติด้านท่องเที่ยว ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ ดังนี้

หมายเหตุ * คือ ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล

- **ขนาดเศรษฐกิจภาพรวมของกลุ่มจังหวัดสูงกว่าค่ากลางของประเทศ** โดยมีโครงสร้างการผลิตขึ้นกับภาคเกษตรซึ่งมีพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล แต่ประสบปัญหาราคาตกต่ำ โดยเฉพาะยางพารา ส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรชะลอตัวและมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดหดตัว

ขณะที่การแปรรูป ในภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น และอัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่ากลางมาก

- **มิติด้านแรงงาน** อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานอยู่ในระดับที่ต่ำ
- **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว** โดยมีรายได้และอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและสูงกว่าค่ากลางของประเทศ

ตารางแสดงตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัด	ค่ากลางของประเทศ		ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		หน่วย
	ปีก่อนหน้า	ปีปัจจุบัน	ปีก่อนหน้า	ปีปัจจุบัน	
ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด	349,282	363,720	420,610	408,271	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร	74,312	72,792	139,949	127,496	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม	79,283	77,161	70,731	69,554	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคบริการ	192,846	191,230	209,930	211,221	ล้านบาท
อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด	1.51	-0.26	1.62	-0.87	ร้อยละ
อัตราขยายตัวภาคเกษตร	0.38	0.98	8.92	0.89	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม	2.14	1.25	-1.14	-0.02	ร้อยละ
มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	115,392	114,939	120,476	116,064	บาท/คน
ผลิตภาพแรงงาน	112,801	125,946	112,234	123,603	บาท/คน
อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน	0.45	10.28	1.33	10.13	ร้อยละ
อัตราการว่างงาน	0.83	0.75	0.65	0.66	ร้อยละ
รายได้การท่องเที่ยว	20,405	22,313	69,115	78,740	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	13.1	5.57	36.1	13.93	ร้อยละ

หมายเหตุ

ปีก่อนหน้า ข้อมูลปี 2556 ปีปัจจุบัน ข้อมูลปี 2557

ยกเว้นข้อมูลอัตราการว่างงาน ปีก่อนหน้า ข้อมูลปี 2557 ปีปัจจุบัน ข้อมูลปี 2558

(อ้างอิงจาก ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สิงหาคม 2559)

ประเด็นที่กลุ่มจังหวัดควรให้ความสำคัญ

- **รักษาฐานการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันในพื้นที่**ที่สามารถสร้างรายได้ อย่างยั่งยืนและลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคา และส่งเสริมการพัฒนา การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราให้มีรูปแบบที่หลากหลาย มีมูลค่าเพิ่มสูง และตรงกับความต้องการของตลาด รวมทั้งส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมันครบวงจร และการผลิตไบโอดีเซล เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมในระยะยาว
- **พัฒนาและส่งเสริมการผลิตไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญ** อาทิ ทุเรียน เงาะ มังคุด มะพร้าว กล้าย ให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อการส่งออกและยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- **ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา** ในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ให้ตรงกับความต้องการของตลาดโดยเฉพาะ ในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
- **สนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยวหลักทางทะเลที่มีชื่อเสียงของกลุ่มจังหวัดเป็นแหล่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง** และเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตอนใน แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพ เพื่อเป็นแหล่งสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชนอย่างทั่วถึง

2.5 SWOT Analysis (รายกลุ่ม)

กลุ่มยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์

จุดแข็ง

1. สภาพภูมิประเทศเหมาะสม
2. มีแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและทรัพยากรที่สมบูรณ์
3. เป็นแหล่งเกษตรกรรม ประมง และผลผลิตทางการเกษตรที่สมบูรณ์
4. บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความพร้อมและให้ความร่วมมือ

จุดอ่อน

1. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตีขัดต่อการพัฒนา
2. กระบวนการด้านการอนุรักษ์มีความเข้มงวด
3. งบประมาณของภาครัฐสำหรับแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการไม่เพียงพอ

4. แรงงานขาดทักษะ ต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าว
5. การคมนาคมส่วนใหญ่ใช้ทางบก ต้นทุนสูง

โอกาส

1. มีความเป็นกลุ่มก้อนทางการเมืองสูง
2. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้มีการลงทุนในภาคใต้
4. ส่งเสริมการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ
5. แผน 20 ปี มีนโยบายเชื่อมโยงระบบขนส่งและโลจิสติกส์

อุปสรรค

1. สภาพภูมิอากาศไม่อำนวยต่อการพัฒนา
2. ขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัย
3. สภาพเศรษฐกิจโลกไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา

กลุ่มยุทธศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และสังคม

จุดแข็ง

1. ประชากรมีจำนวนเหมาะสมกับพื้นที่
2. ประชากรมีการศึกษาโดยเฉลี่ยสูง
3. มีแหล่งที่มาของเงินทุนในกลุ่มจังหวัดมาก (ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชนและแหล่งเงินทุนในชุมชน)
4. มีทรัพยากรในพื้นที่ที่หลากหลาย
5. มีเครื่องมือที่ทันสมัย
6. กลุ่มจังหวัดมีนโยบายในการสนับสนุนกลุ่มจังหวัดมีนโยบายในการสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทั้งด้านศิลปวัฒนธรรม

จุดอ่อน

1. ประชาชนยังขาดวินัย /ขาดจิตสำนึกที่ดี
2. ประชาชนยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม

3. ขาดที่ดินทำกินด้านการเกษตร
4. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสวงหาแหล่งเงินทุน
5. มีความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ
6. การบริหารจัดการน้ำไม่มีประสิทธิภาพ
7. ขาดการบูรณาการแผนของหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ที่มีบทบาทหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ที่เหมือนกัน
8. ขาดการรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีกิจกรรมเหมือน ๆ กัน

โอกาส

1. นโยบายของภาครัฐ /แผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/กฎหมายระหว่างประเทศ/กฎหมายในประเทศ ให้ความสำคัญด้านการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

อุปสรรค

1. นโยบายภาครัฐขาดความต่อเนื่อง
2. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศลดลง
3. ผลผลิตยังอยู่ในระดับต่ำ
4. เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรง และยังคงอยู่ในพื้นที่

กลุ่มยุทธศาสตร์ การประมง และปศุสัตว์

จุดแข็ง

1. ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งทั้งด้านเงินทุนอุปกรณ์/องค์ความรู้/นวัตกรรม
2. ภูมิประเทศ/ทำเล เหมาะสมเป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศอาเซียน
3. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยระดับโลก

จุดอ่อน

1. ขาดแคลนบุคลากรภาครัฐในระดับปฏิบัติการ
2. เกษตรกรรายย่อยขาดองค์ความรู้และทักษะ
3. ขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือ
4. ขาดการเตรียมความพร้อมในทายาทเกษตรกร
5. งบประมาณสนับสนุนโครงการสำหรับยุทธศาสตร์ไม่เพียงพอ

6. งบในการสนับสนุนโครงการมีการจัดสรรล่าช้า
7. งบในการสนับสนุนโครงการขาดความต่อเนื่องในปีต่อ ๆ ไป
8. พื้นที่ในการทำปศุสัตว์มีน้อย
9. การ zoning ไม่ดี
10. ต้องจัดหาวัตถุดิบ/อาหารสัตว์นอกพื้นที่ทำให้มีต้นทุนในการขนส่งสูง
11. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของเกษตรกรเพื่อการพัฒนาทำได้ยาก
12. นโยบายจะเป็นแบบ topdown ซึ่งมักจะไม่ตรงกับสภาพปัญหาหรือความต้องการของพื้นที่

โอกาส

1. ภาครัฐมีนโยบายในการพัฒนากลุ่มจังหวัดในทุกระดับ
2. ภาครัฐมีนโยบายในการการประมงและปศุสัตว์
3. ธุรกิจด้านอาหารมีการขยายตัว และมีการกระจายสินค้าของไทยไปทั่วโลก
4. สังคมให้ความสำคัญต่อการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ /อาหารปลอดภัย/การคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
5. Green technology สอดคล้องกับการผลิตสินค้า
6. Information technology ทำให้การประกอบการ การผลิต การขนส่ง การตลาด
7. มีการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในอุตสาหกรรม
8. กลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในพื้นที่ Tropical Zone ซึ่งเป็น พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก/เลี้ยงสัตว์
9. เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง

อุปสรรค

1. แนวคิดในการรวมกลุ่มของประเทศต่างๆ เช่น EU , NAFTA เป็นอุปสรรคต่อการประกอบการ
2. มีการออกนโยบายในการกีดกันทางการค้าในรูปแบบ มาตรการต่างๆ เช่น Food Safety ของคู่ค้า
3. นโยบายหรือมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกสินค้าของเกษตรกร
4. มีกฎหมายหลายฉบับที่ไม่เอื้อต่อการประกอบการ เช่น กฎหมายผังเมือง
5. เศรษฐกิจโลกตกต่ำ ชะลอตัว ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกอาหารไทย

6. การก่อการร้ายในภูมิภาคต่าง ๆ กระทบต่อการส่งออก
7. ขาดความมั่นคงทางด้านพลังงาน
8. ภาวะภัยพิบัติ (ภัยธรรมชาติ) เพิ่มขึ้น/รุนแรงขึ้นส่งผลต่อการผลิตพืช/สัตว์
9. สภาพภูมิอากาศเหมาะแก่การเจริญของแมลงศัตรูพืช แมลงที่ก่อให้เกิดโรคในสัตว์รวมทั้งโรคพืช โรคสัตว์อื่น

กลุ่มยุทธศาสตร์ การท่องเที่ยว

จุดแข็ง

1. บุคลากรในด้านการท่องเที่ยว มีการศึกษาสูง /มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ และความเชื่อมั่นในตัวเอง
2. ภาคเอกชนมีการลงทุนในด้านการท่องเที่ยวสูง
3. มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่ที่หลากหลายและโดดเด่น
4. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก
5. มีความสมบูรณ์ด้านปัจจัยเสริมการท่องเที่ยวเช่น ความสมบูรณ์ ด้านอาหาร
6. มีองค์ระเฉพาะที่มีบทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว
7. มีชุมชนต้นแบบด้านการท่องเที่ยว

จุดอ่อน

1. บุคลากรในพื้นที่ยังขาดจิตบริการ
2. ขาดทักษะ ความสามารถในการใช้ภาษา
3. บุคลากรในพื้นที่ไม่นิยมทำงานด้านบริการ
4. การสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐยังไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว
5. ที่พัก/ร้านอาหารในพื้นที่ยังไม่สามารถรองรับการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ได้
6. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม/ขาดการบำรุง
7. เส้นทางคมนาคมไปยังแหล่งท่องเที่ยว/ โครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวชำรุด/ ไม่สมบูรณ์
8. การประชาสัมพันธ์มีน้อย
9. การส่งเสริมการท่องเที่ยวยังขาดความหลากหลาย และขาดความต่อเนื่อง
10. ขาดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

11. ขาดการดูแล บำรุง พื้นสภาพแวดล้อม

โอกาส

1. ภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการค้าท่งเที่ยว
2. มีกฎหมายรองรับการค้าท่งเที่ยว
3. การเปิด AEC ทำให้เกิดความร่วมมือด้านการท่งเที่ยว
4. ประชากรทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเห็นถึงประโยชน์ในการท่งเที่ยว
5. รัฐ ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการท่งเที่ยว
6. เทคโนโลยีทำให้เกิดช่องทางการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่งเที่ยว หรือ ข้อมูลการค้าท่งเที่ยวอื่น
7. สภาพภูมิอากาศมีความเหมาะสมในการท่งเที่ยว

อุปสรรค

1. กฎหมายบางข้อไม่เอื้อต่อการพัฒนาแหล่งท่งเที่ยว
2. ขาดการต่อเนื่องของแผนพัฒนาการค้าท่งเที่ยว
3. สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ทั้งเศรษฐกิจระดับโลก และภายในประเทศ ส่งผลกระทบต่อการค้าท่งเที่ยวบุคลากรการค้าท่งเที่ยวบางส่วนยังคิดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว
4. เครือข่ายการให้บริการด้าน IT ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด
5. การพัฒนาบุคลากรไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
6. ขาดนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์/ของที่ระลึก
7. สภาพภูมิอากาศบางช่วงไม่เอื้ออำนวยให้เที่ยวได้ ตลอดปี

กลุ่มยุทธศาสตร์ ด้านพืชเศรษฐกิจ

จุดแข็ง

1. ภาคเอกชน มีส่วนผลักดันการพัฒนาปาล์ม
2. มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในประเทศ
3. มีโรงงานรับซื้อผลผลิตในพื้นที่ทำให้ต้นทุนการขนส่งต่ำ

จุดอ่อน

1. เกษตรกรขาดความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการสวนปาล์ม เช่นการเก็บเกี่ยว การผลิต
2. ขาดเครื่องมือตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์ม

3. ขาดแหล่งพันธุ์ปาล์มคุณภาพดี
4. สัตว์สวนโรงงานต่อพื้นที่ปลูกมากเกิดไป
5. ขาดการควบคุม จัดระเบียบลานเทในพื้นที่

โอกาส

1. มียุทธศาสตร์ปาล์มของประเทศ
2. รัฐมีนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม คลัสเตอร์/ สหกรณ์
3. รัฐส่งเสริมให้ใช้น้ำมันปาล์มเป็นพลังงาน ทดแทน
4. มีการลดต้นทุน โดยการ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ สารชีวภัณฑ์ การปรับลดราคาปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช
5. มีโรงงาน refile ในประเทศ

อุปสรรค

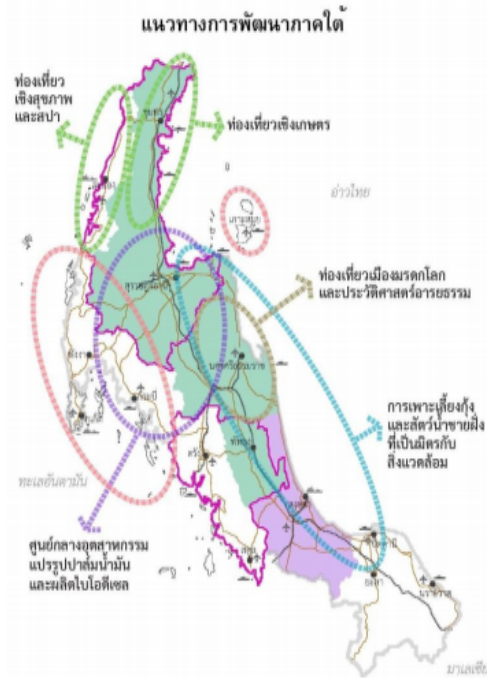
1. นโยบายมีการเปลี่ยนแปลง ขาดการเชื่อมโยง
2. ราคาถูกกำหนดโดยต่างประเทศ
3. ประชาชนมองว่าน้ำมันปาล์มเป็นน้ำมันคุณภาพต่ำ

2.6 การวิเคราะห์ SWOT (ในภาพรวม)

2.6.1 เป้ายุทธศาสตร์การพัฒนภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ภายใต้แผนพัฒนาฉบับที่ 12

สู่การปฏิบัติ

จากประเด็นเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ภายใต้แผนพัฒนาฉบับที่ 12 สู่การปฏิบัติ ได้กำหนดบทบาทภาคใต้ ไว้ในประเด็น “ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย” โดยได้กำหนดให้เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของภูมิภาค แหล่งผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมในระดับโลก

ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

- ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของภูมิภาค
- แหล่งผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมในระดับโลก

นอกจากนี้ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร อาทิ รักษาฐานการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันให้เข้มแข็งและยั่งยืน สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตโคเนื้อศรีวิชัยในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว อาทิ ส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันและอ่าวไทย และแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณพื้นที่ตอนในที่มีศักยภาพสูง
3. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรฯ และสิ่งแวดล้อม อาทิ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ การบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและผังเมืองอย่างเคร่งครัด

ในการนี้สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (สพต.) ได้พัฒนาตัวชี้วัดเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และพื้นที่เศรษฐกิจในมิติการพัฒนาด้านสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) เป็นสำคัญ

2.6.2 สรุปผลการทบทวนตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงเลือกตัวชี้วัดระดับประเทศมาดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ประเทศ/เป้าหมายการพัฒนา	ข้อมูลภาพรวมตัวชี้วัด	เหตุผลสนับสนุน
Growth & Competitiveness	1. ขนาดเศรษฐกิจ	- กลุ่มจังหวัดฯ มีขนาดเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ (44,551 ล้านบาท)
	1.1 ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร	- กลุ่มจังหวัดฯ มีขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตรเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ (54,704 ล้านบาท)

1.2 ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรมและ เหมืองแร่	- ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรมของกลุ่ม จังหวัดฯต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (7,607 ล้านบาท)
1.3 ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการ	- ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการของกลุ่มจังหวัด สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (19,991 ล้านบาท)
2. อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด	- กลุ่มจังหวัดฯ มีอัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่ำ กว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศ (ร้อยละ 0.61)
2.1 อัตราการขยายตัวภาคเกษตร	- อัตราการขยายตัวภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดฯ ต่ำ กว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 0.09)
2.2 อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรม และเหมืองแร่	- อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดฯ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (ร้อยละ 1.23)
3. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	- มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดฯเฉลี่ยต่อคนสูงกว่า ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 1,125 บาท/ คน)
4. ผลิตภาพแรงงาน	- ผลิตภาพแรงงานกลุ่มจังหวัดฯ เฉลี่ยต่อคน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 2,343 บาท/คน)
5. อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน	- อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานกลุ่ม จังหวัดฯ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (ร้อยละ 0.15)
6. อัตราการว่างงาน	- อัตราการว่างงานกลุ่มจังหวัดฯ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ระดับประเทศ (ร้อยละ 0.09)
7. รายได้จากการท่องเที่ยว	- กลุ่มจังหวัดฯ มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงกว่า ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (56,427 ล้านบาท)
8. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	- กลุ่มจังหวัดฯ มีอัตราการขยายตัวรายได้จากการ ท่องเที่ยวสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 8.36)

2.6.3 การประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (SWOT / TOWS)

การประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์เป็นการนำเครื่องมือทางการบริหาร SWOT Analysis มาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย ด้านบวกจากภายในคือจุดแข็ง (Strength) และปัจจัยด้านบวกที่เป็นโอกาส(Opportunity)

จากภายนอก ที่ส่งเสริมให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง การวิเคราะห์ปัจจัยในด้านลบทั้งที่เป็นจุดอ่อนภายใน (Weakness) และอุปสรรค (Threat) จากภายนอกที่คุกคามเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในเชิงรุก เชิงรับ เชิงแก้ไขเชิงป้องกัน จากข้อมูลในด้านต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ยางพาราและปาล์ม น้ำมัน) ของประเทศ 2. ผลิตภัณฑมวลรวม (GPP) ภาคเกษตรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (127,496 ล้านบาท) 3. มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เนื่องจากเป็นพื้นที่จุดเชื่อมต่อของการคมนาคมของภาคใต้ มีเครือข่ายเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ และท่าเรือน้ำลึกและสะพานเศรษฐกิจ (Land bridge) 4. ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่มีสูง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขาระดับโลก (เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เขาหลวง เขาสก) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเป็นที่ตั้งของศาสนสถานอันเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของภาคใต้ 5. รายได้จากการท่องเที่ยวสูง (78,740 ล้านบาท) 6. เป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นแหล่งผลิตอาหาร โดยเฉพาะกุ้งทะเลและไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง) ของภาคใต้ 7. มีกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งสามารถพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ 8. มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ทุกระดับ มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่วิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ 9. บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความพร้อมและให้ความร่วมมือ และมีแหล่งเงินทุนที่สูง 10. สัดส่วนประชาชนไม่แออัดกับสภาพพื้นที่ และโดยเฉลี่ยมีการศึกษาสูง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประสิทธิภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์ม น้ำมัน) ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ 2. พืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์ม น้ำมัน) ส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปสินค้าวัตถุดิบ ทำให้มูลค่าสินค้าต่ำ 3. การพัฒนาภาคเกษตรยังไม่ครอบคลุมทุกสาขา ทุกระบบ ทุกกระบวนการตั้งแต่กระบวนการผลิต การตลาดและการบริโภค 4. สินค้าเกษตรโดยเฉพาะผลไม้เน่าเสียง่าย อายุการเก็บรักษาสั้น ทำให้อำนาจการต่อรองราคาต่ำ และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีการผลิตสินค้าเกษตรไม่เหมาะสมตามหลัก GAP ทำให้ผลผลิตขาดคุณภาพ 5. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดยังอยู่ในระดับที่ต่ำ (ร้อยละ -0.87) 6. ปัญหาสังคมโดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการไม่พร้อมรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง 7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การบุกรุกป่า และพื้นที่สาธารณะ และปัญหา น้ำเสีย ขยะมูลฝอยมลพิษ และสิ่งก่อสร้างมีแนวโน้มเสื่อมโทรมเพิ่มขึ้นและที่ตั้งของพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการขาดแคลนแหล่งน้ำ 8. แรงงานยังขาดทักษะ การขยายตัวต่ำ และต้องพึ่งพาแรงงานต่างประเทศ 9. ขาดการรวมกลุ่มระดับผลผลิตต่างๆ และบูรณาการระดับพื้นที่

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรคคุกคาม (Threats)
<ol style="list-style-type: none"> 1. รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่ 2. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรและสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและองค์ความรู้ทำได้ง่ายและหลากหลายจากทั้งในและต่างประเทศ 3. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวอันสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ 4. โอกาสในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ฝั่งทะเล จากเกาะสู่แผ่นดิน และจากธรรมชาติสู่วัฒนธรรมจากอันดามันสู่อ่าวไทย และการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวจากหัวหิน ปรานบุรี กลุ่มตอนบน และกลุ่มภาคใต้ชายแดนสู่กลุ่มจังหวัด 5. กระแสอาหารปลอดภัย กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทำให้การผลิต และส่งเสริมอุตสาหกรรมต้องให้ความสำคัญ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 6. การรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT ที่เน้นการเป็นฐานการผลิตเดียว และตลาดเดียว ทำให้โอกาสในการขยายผลผลิตสู่กลุ่มลูกค้าประชากรอาเซียนมีมากขึ้น 7. แผนพัฒนาภาคที่ยังคงเน้นด้านยาง ปาล์ม ผลไม้ อาหารทะเล โคขุน และการท่องเที่ยว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์ม น้ำมัน) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ และประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคา ยางพาราและปาล์มน้ำมันในอนาคต 2. วิกฤตเศรษฐกิจโลก การกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เช่น Food Safety ทางด้านการประมง ผลผลิตทางการเกษตร ทำให้กำลังซื้อลดลง การเกิดภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรปทำให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าวลดลง 3. ไม้ผลและสินค้าประมงสามารถผลิตในพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ และประชาคมอาเซียน 4. ภัยพิบัติ (น้ำท่วม ดินถล่ม) และโรคระบาดในพืช (เช่น โรคราขาวในยางพารา) และสัตว์น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร 5. ปัจจัยทางการผลิตของผลผลิตทางการเกษตรมีแนวโน้มสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เช่น ปุ๋ย พันธุ์ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และ การขาดแคลนแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น 6. โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ และกระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของภาคประชาชน

2.6.4 การกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จุดแข็ง (Strength)	SO Strategy – ยุทธศาสตร์เชิงรุก
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ของประเทศ ② ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (127,496 ล้านบาท) 3. มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เนื่องจากเป็นพื้นที่จุดเชื่อมโยงการคมนาคมของภาคใต้ มีเครือข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ และทำเรื่อน้ำลึกและสะพานเศรษฐกิจ (Land bridge) 4. ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่มีสูง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขาระดับโลก (เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เขาหลวง เขาสม) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และเป็นที่ตั้งของศาสนสถานอันเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของภาคใต้ ⑤ รายได้จากการท่องเที่ยวสูง (78,740 ล้านบาท) 6. เป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นแหล่งผลิตอาหารโดยเฉพาะกุ้งทะเลและไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง) ของภาคใต้ 7. มีกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งสามารถพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ 8. มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ทุกระดับ มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ที่วิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ 9. บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความพร้อมและให้ความร่วมมือ และมีแหล่งเงินทุนที่สูง 10. สัดส่วนประชาชนไม่แออัดกับสภาพพื้นที่ และโดยเฉลี่ยมีการศึกษาสูง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้โอกาสจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรและการมีสถานศึกษาระดับ อุดมศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ อาหารทะเล รวมทั้งโคขุน) ของประเทศ 2. ใช้ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว และกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ สร้างโอกาสจากกระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ 3. สร้างโอกาสจาก กระแสนิยมอาหารปลอดภัย ในการรุกสู่การเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย และมีคุณภาพ (กุ้งทะเลและไม้ผล) 4. ใช้ทำเลที่ตั้งที่ได้เปรียบสร้างโอกาสจากนโยบายภาครัฐและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
โอกาส (Opportunity)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่ 2. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรและสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและองค์ความรู้ทำได้ง่ายและหลากหลายจากทั้งในและต่างประเทศ 3. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวอันสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ 4. โอกาสในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ฝั่งทะเล จากเกาะสู่แผ่นดิน และจากธรรมชาติสู่วัฒนธรรมจากอันดามันสู่อ่าวไทย และการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวจากหัวหิน ปรานบุรี กลุ่มตอนบน และกลุ่มภาคใต้ชายแดนสู่กลุ่มจังหวัด 	

<ol style="list-style-type: none"> 5. กระแสอาหารปลอดภัย กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทำให้การผลิต และส่งเสริมอุตสาหกรรมต้องให้ความสำคัญ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 6. การรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT ที่เน้นการเป็นฐานการผลิตเดียว และตลาดเดียวทำให้โอกาสในการขยายผลผลิตสู่กลุ่มลูกค้าประชากรอาเซียนมีมากขึ้น 7. แผนพัฒนาภาคที่ยังคงเน้นด้านยาง ปาล์ม ผลไม้ อาหารทะเล โคขุน และการท่องเที่ยว 	
--	--

จุดอ่อน (Weaknesses)	WO Strategy – ยุทธศาสตร์แก้ไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. ประสิทธิภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ 2. พืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปสินค้าวัตถุดิบ ทำให้มูลค่าสินค้าต่ำ 3. การพัฒนาภาคเกษตรยังไม่ครอบคลุมทุกสาขา ทุกระบบ ทุกกระบวนการตั้งแต่กระบวนการผลิต การตลาดและการบริโภค 4. สินค้าเกษตรโดยเฉพาะผลไม้เน่าเสียง่าย อายุการเก็บรักษาสั้น ทำให้อำนาจการต่อรองราคาต่ำ และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีการผลิตสินค้าเกษตรไม่เหมาะสมตามหลัก GAP ทำให้ผลผลิตขาดคุณภาพ 5. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดยังอยู่ในระดับที่ต่ำ (ร้อยละ -0.87) 6. ปัญหาสังคมโดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการไม่พร้อมรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง 7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การบุกรุกป่าและพื้นที่สาธารณะ และปัญหา น้ำเสีย ขยะมูลฝอย มลพิษ และสิ่งก่อสร้างมีแนวโน้มเสื่อมโทรมเพิ่มขึ้นและที่ตั้งของพื้นที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการขาดแคลนแหล่งน้ำ 8. แรงงานยังขาดทักษะ การขยายตัวต่ำ และต้องพึ่งพาแรงงานต่างประเทศ 9. ขาดการรวมกลุ่มระดับผลผลิตต่างๆ และบูรณาการระดับพื้นที่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้โอกาสจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรในการเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพการผลิต และเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง) 2. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนเมืองให้ยั่งยืน เพื่อสร้างโอกาสจากกระแสการท่องเที่ยวทั่วโลก (การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ) 3. นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาพัฒนาภาคเกษตร ตั้งแต่ การผลิตแปรรูป การตลาดและการบริโภค (value chain) ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพและปลอดภัย 4. ใช้โอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อเชื่อมต่อการท่องเที่ยวและสื่อสาร

โอกาส (Opportunities)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่ 2. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรและสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและองค์ความรู้ทำได้ง่ายและหลากหลายจากทั้งในและต่างประเทศ 3. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวอันสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ 4. โอกาสในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ฝั่งทะเล จากเกาะสู่แผ่นดิน และจากธรรมชาติสู่วัฒนธรรมจากอันดามันสู่อ่าวไทย และการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวจากหัวหิน ปรานบุรี กลุ่มตอนบน และกลุ่มภาคใต้ชายแดนสู่กลุ่มจังหวัด 5. กระแสอาหารปลอดภัย กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทำให้การผลิต และส่งเสริมอุตสาหกรรมต้องให้ความสำคัญ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 6. การรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT ที่เน้นการเป็นฐานการผลิตเดียว และตลาดเดียวทำให้โอกาสในการขยายผลผลิตสู่กลุ่มลูกค้าประชากรอาเซียนมีมากขึ้น 7. แผนพัฒนาภาคที่ยังคงเน้นด้านยาง ปาล์ม ผลไม้ อาหารทะเล โคขุน และการท่องเที่ยว 	<p>5. ใช้โอกาสจากแผนพัฒนาภาคในการรวมกลุ่มระดับผลผลิต เช่น โคขุน</p>

จุดแข็ง (Strength)	ST Strategy – ยุทธศาสตร์ป้องกัน
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ของประเทศ ② ผลผลิตทั้งหมดรวม (GPP) ภาคเกษตรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (127,496 ล้านบาท) 3. มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เนื่องจากเป็นพื้นที่จุดเชื่อมโยงการคมนาคมของภาคใต้ มีเครือข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ และท่าเรือน้ำลึกและสะพานเศรษฐกิจ (Land bridge) 4. ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่มีสูง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขาระดับโลก (เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เขาหลวง เขาสก) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเป็นที่ตั้งของศาสนสถานอันเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของภาคใต้ ⑤ รายได้จากการท่องเที่ยวสูง (78,740 ล้านบาท) 6. เป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นแหล่งผลิตอาหารโดยเฉพาะกุ้งทะเลและไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง) ของภาคใต้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างมูลค่าเพิ่มและศักยภาพในการแข่งขันโดยใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่ายางพารา ปาล์มน้ำมันเพื่อรับมือกับปริมาณความต้องการวัตถุดิบยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยที่จะลดลงในอนาคตโดยการพัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร

7. มีกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งสามารถพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ
8. มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ทุกระดับ มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ที่วิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ
9. บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความพร้อมและให้ความร่วมมือ และมีแหล่งเงินทุนที่สูง
10. สัดส่วนประชาชนไม่แออัดกับสภาพพื้นที่ และโดยเฉลี่ยมีการศึกษาสูง

ภัยคุกคาม (Threats)

1. การขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ และประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคาของยางพาราและปาล์มน้ำมันในอนาคต
2. วิกฤตเศรษฐกิจโลก การกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เช่น Food Safety ทางด้านการประมง ผลผลิตทางการเกษตร ทำให้กำลังซื้อลดลง การเกิดภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรปทำให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าวลดลง
3. ไม้ผลและสินค้าประมงสามารถผลิตในพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ และประชาคมอาเซียน
4. ภัยพิบัติ (น้ำท่วม ดินถล่ม) และโรคระบาดในพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และสัตว์น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร
5. ปัจจัยทางการผลิตของผลผลิตทางการเกษตรมีแนวโน้มสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เช่น ปุ๋ย พันธุ์ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และการขาดแคลนแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น
6. โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติและกระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของภาคประชาชน

- (การผลิต การแปรรูป การตลาด)
2. ใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มรับมือกับโรคระบาดในพืช และเพิ่มมูลค่าและศักยภาพ (ปริมาณและคุณภาพ) ผลไม้และสินค้าประมงให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่นๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้
 3. ส่งเสริมให้นำทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ มาสร้างจุดเด่น จุดขายทางการท่องเที่ยวซึ่งสามารถสร้างความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ชาติเพื่อป้องกันการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ ได้อีกด้วย
 4. ใช้ประโยชน์จากสถาบันศึกษาเพื่อศึกษา และวิจัยในด้านต่างๆ เพื่อแก้ไข ป้องกันและพัฒนา

จุดอ่อน (Weaknesses)	WT Strategy – ยุทธศาสตร์แก้วิกฤติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ประสิทธิภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ 2. พืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปสินค้าวัตถุดิบ ทำให้มูลค่าสินค้าต่ำ 3. การพัฒนาภาคเกษตรยังไม่ครอบคลุมทุกสาขา ทุกระบบ ทุกกระบวนการตั้งแต่กระบวนการผลิต การตลาดและการบริโภค 4. สินค้าเกษตรโดยเฉพาะผลไม้เน่าเสียง่าย อายุการเก็บรักษาสั้น ทำให้อำนาจการต่อรองราคาต่ำ และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีการผลิตสินค้าเกษตรไม่เหมาะสมตามหลัก GAP ทำให้ผลผลิตขาดคุณภาพ 5. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดยังอยู่ในระดับที่ต่ำ (ร้อยละ -0.87) 6. ปัญหาสังคมโดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการไม่พร้อมรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง 7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การบุกรุกป่าและพื้นที่สาธารณะ และปัญหา น้ำเสีย ขยะมูลฝอย มลพิษ และสิ่งก่อสร้างมีแนวโน้มเสื่อมโทรมเพิ่มขึ้นและที่ตั้งของพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการขาดแคลนแหล่งน้ำ 8. แรงงานยังขาดทักษะ การขยายตัวต่ำ และต้องพึ่งพาแรงงานต่างประเทศ 9. ขาดการรวมกลุ่มระดับผลผลิตต่างๆ และบูรณาการระดับพื้นที่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลดความเสี่ยงและความเสียหายจากภัยพิบัติซึ่งกระทบต่อการเกษตรและการท่องเที่ยวอันเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร 2. เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรเพื่อรับมือกับวิกฤติการขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศอื่นๆ
ภัยคุกคาม (Threats)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. การขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ และประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคาของยางพาราและปาล์มน้ำมันในอนาคต 2. วิกฤตเศรษฐกิจโลก การกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เช่น Food Safety ทางด้านการประมง ผลผลิตทางการเกษตร ทำให้กำลังซื้อลดลง การเกิดภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรปทำให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าวลดลง 3. ไม้ผลและสินค้าประมงสามารถผลิตในพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ และประชาคมอาเซียน 4. ภัยพิบัติ (น้ำท่วม ดินถล่ม) และโรคระบาดในพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และสัตว์น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร 	

<p>5. ปัจจัยทางการผลิตของผลผลิตทางการเกษตรมีแนวโน้มสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เช่น ปุ๋ย พันธุ์ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และ การขาดแคลนแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น</p> <p>6. โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติและกระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของภาคประชาชน</p>	
---	--

2.6.5 สรุปยุทธศาสตร์และเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

<p>ยุทธศาสตร์ การพัฒนา เชิงรุก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้โอกาสจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรและการมีสถานศึกษาระดับ อุดมศึกษาวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ อาหารทะเล รวมทั้งโคขุน) ของประเทศ 2. ใช้ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว และกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ สร้างโอกาสจากกระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ 3. สร้างโอกาสจาก กระแสนิยมอาหารปลอดภัย ในการรุกสู่การเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยและมีคุณภาพ (กุ้งทะเลและไม้ผล) 4. ใช้ทำเลที่ตั้งที่ได้เปรียบสร้างโอกาสจากนโยบายภาครัฐและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
<p>ยุทธศาสตร์ การพัฒนา เชิงป้องกัน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างมูลค่าเพิ่มและศักยภาพในการแข่งขันโดยใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่ายางพารา ปาล์มน้ำมันเพื่อรับมือกับปริมาณความต้องการวัตถุดิบยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยที่จะลดลงในอนาคตโดยการพัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) 2. ใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มรับมือกับโรคระบาดในพืช และเพิ่มมูลค่าและศักยภาพ (ปริมาณและคุณภาพ) ผลไม้และสินค้าประมงให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่นๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้ 3. ส่งเสริมให้นำทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ มาสร้างจุดเด่น จุดขายทางการท่องเที่ยวซึ่งสามารถสร้างความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ชาติเพื่อป้องกันการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ ได้อีกด้วย 4. ใช้ประโยชน์จากสถาบันศึกษาเพื่อศึกษา และวิจัยในด้านต่างๆ เพื่อแก้ไข ป้องกัน และพัฒนา

<p>ยุทธศาสตร์ การพัฒนา เชิงแก้ไข</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้โอกาสจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรในการเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง) 2. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนเมืองให้ยั่งยืน เพื่อสร้างโอกาสจากกระแสการท่องเที่ยวโลก (การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ) 3. นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาพัฒนาภาคเกษตรตั้งแต่การผลิต แปรรูป การตลาดและการบริโภค (value chain) ให้มี ประสิทธิภาพ คุณภาพและปลอดภัย 4. ใช้โอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อเชื่อมต่อการท่องเที่ยวและสื่อสาร 5. ใช้โอกาสจากแผนพัฒนาภาคในการรวมกลุ่มระดับผลผลิต เช่น โคขุน
<p>ยุทธศาสตร์ การพัฒนา เชิงตั้งรับ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลดความเสี่ยงและความเสียหายจากภัยพิบัติซึ่งกระทบต่อการเกษตรและการท่องเที่ยวอันเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร 2. เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรเพื่อรับมือกับวิกฤติการขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศอื่นๆ

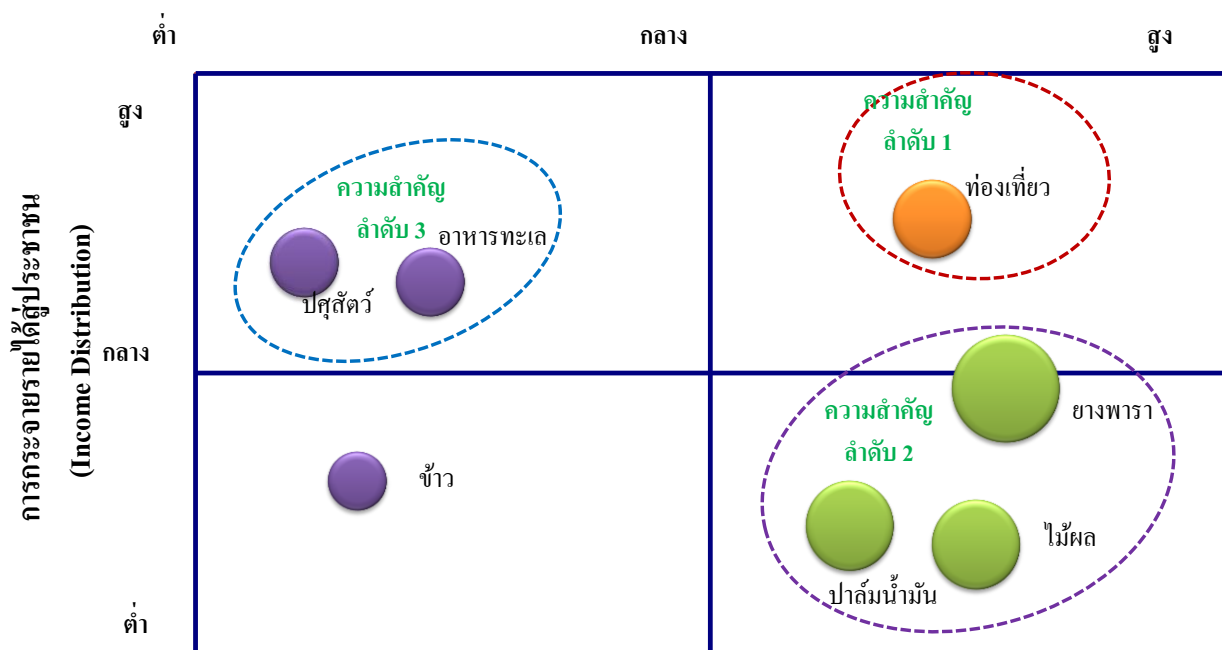
2.6.6 การวิเคราะห์เป้าหมายการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้วิเคราะห์เป้าหมายการพัฒนา (Industry Matrix) ในการสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดในระดับที่ลดลงไป ก่อนที่จะจับออกมาเป็นวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ สู่ระดับโครงการ สรุปได้ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

- (1) ด้านการท่องเที่ยว
- (2) สินค้าเกษตรด้านปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และยางพารา
- (3) อาหารทะเล และสัตว์เศรษฐกิจอื่น เช่น ด้านปศุสัตว์

การวิเคราะห์เป้าหมายการพัฒนา (Industry Matrix)

การสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(GPP Growth)

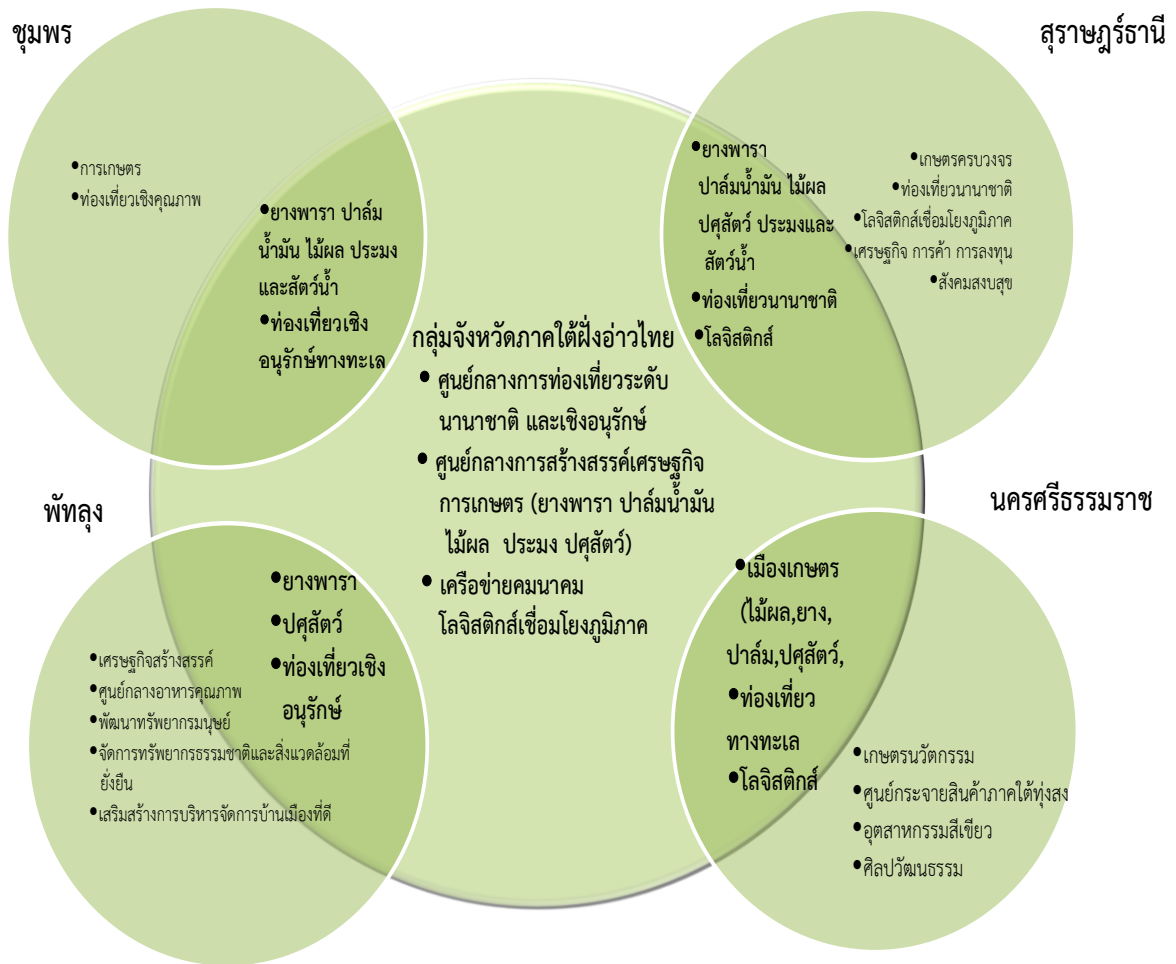
4

2.6.7 ตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

สู่จุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มุ่งเน้นทางด้านเศรษฐกิจและสร้างรายได้ คือ

1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยว (เชิงอนุรักษ์ และ นานาชาติ)
2. ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์)
3. เครือข่ายคมนาคมโลจิสติกส์ เชื่อมโยงภูมิภาค

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ตามแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2564) เน้นเฉพาะเรื่องสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและสร้างรายได้ภายใต้วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ส่วนที่ 3

แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561 – 2564)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561 - 2564

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ศูนย์กลาง การเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ
มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ”

นิยามวิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการเกษตร หมายถึง การมีความโดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ด้านปริมาณการผลิต (การปลูกหรือการเพาะเลี้ยง) ด้านการแปรรูป ด้านการตลาด หรือการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ หมายถึง การมีความโดดเด่นในด้านจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ

มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ หมายถึง การมีระบบคมนาคมที่เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ และเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนการพัฒนา ด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด

การเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หมายถึง การพัฒนาในทุกด้านของกลุ่มจังหวัด จะต้องไม่สร้างปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อป้องกัน หรือ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนา การผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และไม้ผล
2. พัฒนาการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ รวมถึงการปศุสัตว์ที่สามารถสร้างความโดดเด่น
3. พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การบริหารจัดการ และสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัด
4. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
5. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และสภาพสังคมที่ดี

เป้าประสงค์รวม

1. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยาพารา ปาล์มน้ำมัน ของประเทศ
2. เป็นกลุ่มจังหวัดชั้นนำด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
3. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
4. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของกลุ่ม
5. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมที่ดี

เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			2561	2562	2563	2564
1. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยาพารา ปาล์ม น้ำมัน ของประเทศ	-ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2 % จากค่าฐาน	139,826 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 52-56)	0.5 %	1.0 %	1.5 %	2 %
2. เป็นกลุ่มจังหวัดชั้นนำด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่	-ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 6 % จากค่าฐาน	51,061 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 52-56)	3 %	4 %	5 %	6 %
3. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว	ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น 15% จากค่าฐาน	65,236.84 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 54-58)	13 %	14 %	15 %	15 %

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			2561	2562	2563	2564
4.มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาต่าง ๆ ของกลุ่ม	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น 10 % จากค่าฐาน	14,498 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 52-56)	4 %	6 %	8 %	10 %
5.กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมที่ดี	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม เพิ่มขึ้น 13 %	7,617 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 52-56)	10 %	11 %	12 %	13 %
	สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งทะเลของกลุ่มจังหวัดลดลง 4 % จากค่าฐาน	196.38 กิโลเมตร (ค่าฐานปี 57)	1 %	2 %	3 %	4 %

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ปีงบประมาณพ.ศ.2561-2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ (ภาคใต้)

“ศูนย์กลางผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันของภูมิภาค แหล่งผลิตภัณฑอาหารทะเลที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล แหล่งท่องเที่ยวที่นิยมในระดับโลก”

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ (กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย)

- 1.เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร อาทิ รักษาฐานการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันให้เข้มแข็งและยั่งยืน สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตโคเนื้อศรีวิชัยในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- 2.ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว อาทิ ส่งเสริมและพัฒนากิจการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันและอ่าวไทย และแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณพื้นที่ตอนในที่มีศักยภาพสูง
- 3.วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรฯ และสิ่งแวดล้อม อาทิ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ การบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและผังเมืองอย่างเคร่งครัด

จุดยืนทางยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

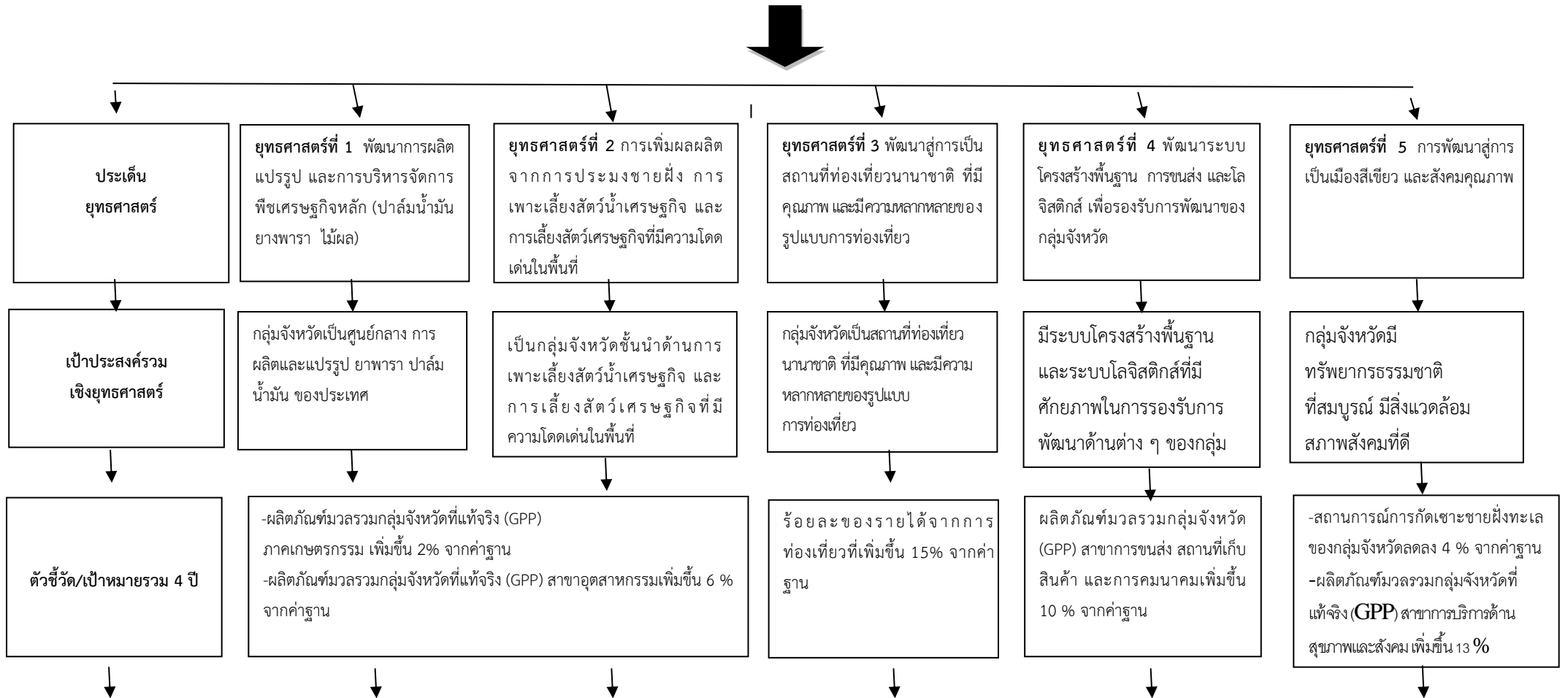
- 1.ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ และเชิงอนุรักษ์
- 2.ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์)
- 3.เครือข่ายคมนาคมโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ปีงบประมาณพ.ศ.2561-2564) (ต่อ)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

“ศูนย์กลาง การเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ”

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ปีงบประมาณพ.ศ.2561-2564) (ต่อ)

<p>ห่วงโซ่คุณค่า</p>	<p>1.ต้นทาง</p> <p>1.1 การวิจัยพัฒนาและบริหารปัจจัยพื้นฐาน</p> <p>1.2 การกระบวนข้อมูล</p> <p>1.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.กลางทาง</p> <p>2.1 การแปรรูปและสร้างมูลค่า</p> <p>2.2 การพัฒนาเครือข่าย</p> <p>3.ปลายทาง</p> <p>3.1 การส่งเสริมด้านการตลาด</p>	<p>1.ต้นทาง</p> <p>1.1 การวิจัยพัฒนาและบริหารปัจจัยพื้นฐาน</p> <p>1.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.กลางทาง</p> <p>2.1 การแปรรูปและสร้างมูลค่า</p> <p>3.ปลายทาง</p> <p>3.1 การส่งเสริมด้านการตลาด</p>	<p>1.ต้นทาง</p> <p>1.1 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.กลางทาง</p> <p>2.1 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว</p> <p>2.2 การพัฒนาเส้นทาง สถานที่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>3.ปลายทาง</p> <p>3.1 การประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรม และการตลาด เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว</p>	<p>1.ต้นทาง</p> <p>1.1 การศึกษาวิจัย ออกแบบ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>2.กลางทาง</p> <p>2.1 การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์</p> <p>3.ปลายทาง</p> <p>3.1 การดำเนินกิจกรรมเพื่อเชื่อมโยงตลาดและธุรกิจผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์</p>	<p>1.ต้นทาง</p> <p>1.1 การพัฒนาบุคลากร และการวิจัยเพื่อพัฒนา</p> <p>2.กลางทาง</p> <p>2.1 การส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อความยั่งยืน</p> <p>2.2 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ</p> <p>3.ปลายทาง</p> <p>3.1 การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>
----------------------	---	---	---	--	---

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ปีงบประมาณพ.ศ.2561-2564) (ต่อ)

<p>โครงการที่สนับสนุนการ ขับเคลื่อน</p>	<p>- โครงการขับเคลื่อนต้นทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดยุค 2.โครงการพัฒนาและยกระดับคุณภาพปาล์มน้ำมันกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3.โครงการลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรสวนปาล์ม 4.โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมัน และยางพารา ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 5.โครงการพัฒนาเกษตรกรดั้งเดิมสู่เกษตรกรอัจฉริยะ smart farmer 	<p>- โครงการขับเคลื่อนกลางทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าประมงที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 2.โครงการโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและประมงต้นแบบ 3.โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ/โคขุนศรีวิชัย Sriwichai Beef 4.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำมันดิบGMP <p>- โครงการขับเคลื่อนปลายทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการจัดมหกรรมซีฟูदनานาชาติ 	<p>- โครงการขับเคลื่อนต้นทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการพัฒนาบุคลากรตามอาชีพการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ (Job trainers) <p>- โครงการขับเคลื่อนกลางทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ mice ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สู่การเป็น mice destination ของภาคใต้ 2.โครงการเสริมศักยภาพเชิงบูรณาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน 	<p>- โครงการขับเคลื่อนต้นทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลภาคใต้-ทุ่งสง แบบครบวงจร 2.โครงการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาเส้นทางเที่ยวชายฝั่งทะเลในกลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน 3.โครงการศึกษานามบินเกาะพะงัน <p>- โครงการขับเคลื่อนกลางทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ทุ่งสง 2.โครงการพัฒนาเส้นทางเที่ยวทางรถไฟจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช- ชุมทางเขาชุมทอง 	<p>- โครงการขับเคลื่อนต้นทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการอุทยานวัฒนธรรมทางการเกษตรแห่งอาเซียน 2.โครงการจัดตั้งหน่วยบริการด้านชีวอนามัย ความปลอดภัยสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต 3.โครงการอบรม อังกฤษ ภาษาจีน และ ภาษาอาเซียนเพื่อการสื่อสาร และประกอบอาชีพ 4.โครงการเทคโนโลยีอัจฉริยะเพื่อสังคมในยุคไทยแลนด์ 4.0 5.โครงการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัด 6.โครงการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์
--	---	---	--	--	---

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ปีงบประมาณพ.ศ.2561-2564) (ต่อ)

<p>โครงการที่สนับสนุนการ ขับเคลื่อน</p>	<p>- โครงการขับเคลื่อนกลางทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการส่งเสริมและสนับสนุนโรง อบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร 2.โครงการพัฒนาสร้างความเข้มแข็ง กลุ่มคลัสเตอร์ ปาล์มน้ำมันในกลุ่ม จังหวัด 3.โครงการโรงงานต้นแบบการทำ ผลิตภัณฑ์เปลือกยางพาราและ คอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมวัสดุ ทางการเกษตรในชุมชนกลุ่มภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย 	<p style="font-size: 2em;">-</p>	<ol style="list-style-type: none"> 3.โครงการพัฒนาโครงข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน(เส้นทางการ ท่องเที่ยวแบบวงรอบ) ภายในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและพื้นที่ เชื่อมโยง 4.โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือที่มี มาตรฐานเพื่อการท่องเที่ยว 5.โครงการพัฒนาเส้นทางจักรยาน การท่องเที่ยวทะเลน้อย เส้นทาง ลำปำ ทะเลน้อย-อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช 6.โครงการพัฒนาเส้นทางจักรยาน เพื่อการท่องเที่ยวบ้านคีรีวงค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 7.โครงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด 	<ol style="list-style-type: none"> 3.โครงการพัฒนาเส้นทางสาย นศ 3011 แยกทางหลวงพวงอำเภอ ร่อน พิบูลย์ เฉลิมพระเกียรติ จังหวัด นครศรีธรรมราช 4.โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อ ระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัด สุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอละ แม จังหวัดชุมพร กับ ตำบล คันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัด สุราษฎร์ธานี 5.โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อ ระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับ จังหวัดชุมพร ตำบลคันธุลี จังหวัด สุราษฎร์ธานี กับ ตำบลละแม จังหวัด ชุมพร ตอน 4 	<p>- โครงการขับเคลื่อนกลางทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.โครงการส่งเสริมและสนับสนุน การใช้แก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์ หรือเศษอาหารระดับครัวเรือน 2.โครงการติดตั้งสถานีตรวจวัด คุณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3.โครงการพัฒนาจังหวัดนครศรี เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล 4.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ ให้บริการทางการแพทย์ สู่ความเป็นเลิศ
---	--	----------------------------------	---	--	--

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ปีงบประมาณพ.ศ.2561-2564) (ต่อ)

<p>โครงการที่สนับสนุนการ ขับเคลื่อน</p>	-	-	<p>8.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณ บึงขุนทะเล</p> <p>9.โครงการพัฒนาอุทยาน พฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัย ลักษณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศ</p> <p>10.โครงการสร้าง landmark สถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>11.โครงการพัฒนาเครือข่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชน (otop) เพื่อการ ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>- โครงการขับเคลื่อนปลายทาง</p> <p>1.โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าว ไทย</p>	<p>6.โครงการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยง สนามบินพาณิชย์นครศรีธรรมราช กับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัด นครศรีธรรมราช</p> <p>7.โครงการก่อสร้างสะพาน คสล.ข้าม แม่น้ำตาปี (บ้านเวียง) ตำบล เวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี</p> <p>8.โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง แอสฟัลท์ ดิคคอนกรีตริมห้วยไก่อ จังหวัดพัทลุง</p> <p>9.โครงการปรับปรุงถนนเชื่อมต่อ ระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับ จังหวัดกระบี่ ตำบลคลองชะอุ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับตำบล ปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่</p>	<p>-โครงการขับเคลื่อนปลายทาง</p> <p>1.โครงการพัฒนาระบบเตือนภัย พิบัติทางธรรมชาติ</p> <p>2.โครงการจัดตั้งศูนย์การแพทย์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์</p>
---	---	---	--	---	--

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ปีงบประมาณพ.ศ.2561-2564) (ต่อ)

<p>โครงการที่สนับสนุนการ ขับเคลื่อน โครงการ</p>	-	-	-	<p>10.โครงการเชื่อมโยงถนน จาก จังหวัดชุมพร สู่ตำบลเกาะสอง เขต ตะนาวศรี ประเทศเมียนมาร์ เพื่อ รองรับการรวมประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน</p> <p>11.โครงการก่อสร้างพัฒนาถนน สายเลียบชายทะเลภาคใต้ฝั่งอ่าว ไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมต่อ ระหว่างกลุ่มจังหวัด</p> <p>12.โครงการพัฒนาเส้นทางสู่แหล่ง ท่องเที่ยวสำคัญ</p> <p>13.โครงการก่อสร้างอาคาร ผู้โดยสารหลังใหม่</p>	-
---	---	---	---	--	---

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)

(ล้านบาท)

เป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
เพิ่มคุณภาพผลผลิตขั้นต้น และชั้นกลางของ อุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมัน	- ผลผลิตปาล์ม น้ำมันจากสวนมี ผลปาล์มดิบไม่เกิน ร้อยละ 10 ต่อปี - ปริมาณน้ำมันที่ สกัดได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี	- กำหนดมาตรฐาน ผลผลิตจากสวนปาล์ม และมาตรฐานลานเท	- โครงการพัฒนาและยกระดับคุณภาพปาล์มน้ำมัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	6	6	6	6
เพิ่มคุณภาพผลผลิตขั้นต้น และชั้นกลางของ อุตสาหกรรม ยางพารา	- มีโรงอบแห้งที่ใช้ พลังงาน แสงอาทิตย์ เพิ่มขึ้น 10 แห่ง/ จังหวัด/ปี - มีวิทยากรด้าน พลังงานประจำ ชุมชน 20 คน/ จังหวัด/ปี	- ติดตั้งระบบอบแห้ง พลังงานแสงอาทิตย์ใน แต่ละจังหวัด -อบรมให้ความรู้ หรือ ศึกษาดูงานเพื่อสร้าง วิทยากรด้านพลังงาน ประจำชุมชน	- โครงการส่งเสริมและสนับสนุนโรงอบแห้งพลังงาน แสงอาทิตย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร (โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ขนาด 3x4 ม)	30	30	30	30

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีที่ดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ยางพารา ปาล์มน้ำมันที่ ครบถ้วน ถูกต้อง เพื่อใช้ ประกอบการวางแผน และ การให้การสนับสนุน	- มีฐานข้อมูลด้าน ยางพาราที่ ครบถ้วนรอบด้าน 1 ฐานข้อมูล - มีฐานข้อมูลด้าน ปาล์มน้ำมันที่ ครบถ้วนรอบด้าน 1 ฐานข้อมูล	- สร้างฐานข้อมูล ยางพารา และปาล์ม น้ำมันที่มีข้อมูลครบถ้วน รอบด้าน	-โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของปาล์มน้ำมัน และยางพารา ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	8			
มีเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการและหน่วยงาน ภาครัฐ เพื่อร่วมกันพัฒนา อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน	- มีคลัสเตอร์ ปาล์มน้ำมันใน พื้นที่กลุ่มจังหวัดที่ มีความเข้มแข็ง อย่างน้อย 2 กลุ่ม	- สนับสนุนการจัดตั้ง กลุ่ม หรือการพัฒนา กลุ่มคลัสเตอร์ปาล์ม น้ำมัน ในกลุ่มพื้นที่	โครงการพัฒนาสร้างความเข้มแข็ง กลุ่มคลัสเตอร์ปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัด	5	3	3	3
สร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือ ใช้จากอุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมัน และยางพารา	- มีงานวิจัยเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม จากต้นปาล์ม น้ำมันหมดอายุ จำนวน 1 เรื่อง	- สนับสนุนหน่วย งานวิจัยภาครัฐเพื่อ พัฒนางานวิจัยการใช้ ประโยชน์จากต้นปาล์ม หมดอายุ	- โครงการศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์ม หมดอายุ	2.5	0.5		

เป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีที่ดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
มีการแปรรูปเพื่อเพิ่มราคา ยางพารา	- มีโรงงานแปรรูป ยางพาราเป็น ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน จังหวัดละ 1 โรงงาน	- สนับสนุนการสร้าง โรงงานแปรรูปยางพารา ในแต่ละจังหวัด	- โครงการโรงงานต้นแบบการทำผลิตภัณฑ์บล็อก ยางพาราและคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมวัสดุทางการ เกษตรในชุมชนกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	35	4	1	
พัฒนาระบบการเกษตร สมัยใหม่ (smart farmer)	- มีผู้ประกอบการ ที่เป็น smart farmer เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ปีละ 100 ราย	- อบรมผู้ประกอบการ smart farmer	- โครงการพัฒนาเกษตรกรดั้งเดิมสู่เกษตรกรอัจฉริยะ smart farmer - โครงการลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรสวนปาล์ม	16	16	16	16
				7.5			

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

(ล้านบาท)

เป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีที่ดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
มูลค่าของสัตว์น้ำเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น	- เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเศรษฐกิจ ร้อยละ 5 ต่อปี	- เพิ่มการเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจชนิดใหม่ และพัฒนาการเลี้ยงเดิมให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น - จัดกิจกรรม/โครงการที่ช่วยกระตุ้นการบริโภคผลผลิตสัตว์น้ำเศรษฐกิจ	- โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าประมงที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	80	80	80	80
			- โครงการจัดมหกรรมซีฟู๊ดนานาชาติ	50	50	50	50
			-โครงการโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและประมงต้นแบบ	25	25	25	25

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุนเพิ่มขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - มีเกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุนเพิ่มขึ้นปีละ 10% - มีผลิตภัณฑ์แบรนด์โคขุนศรีวิชัยออกสู่ตลาดจำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ 	- สร้างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ /โคขุน	- โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ/โคขุนศรีวิชัย Sriwichai Beef	60.505	39.831	39.831	39.833
เพิ่มจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรผู้เลี้ยงโคนมได้รับรองมาตรฐานฟาร์มร้อยละ 80 - มีศูนย์รวบรวมน้านมดิบ 1 ศูนย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างและพัฒนาเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมรายใหม่ - พัฒนาจุดรวบรวมนมที่ได้มาตรฐาน GMP 	- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้านมดิบ GMP	35.5			

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

(ล้านบาท)

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีที่ดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี	- พัฒนาการท่องเที่ยวแบบ mice	โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ mice (การพัฒนาสถานที่ การจัดประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมการประชุมนานาชาติ และกิจกรรมการท่องเที่ยว)	2	30	10	8
		- ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	โครงการพัฒนาโครงการท่องเที่ยวโดยชุมชน (เส้นทางการท่องเที่ยวแบบวงรอบ) ภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและพื้นที่เชื่อมโยง	2	15	10	8
		- พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมบริการเพื่อการบริการที่มีคุณภาพ	โครงการพัฒนาบุคลากรตามอาชีพการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ (Job trainers)	50	50	50	50
		- พัฒนาทำเทียบเรือสำราญ เกาะสมุย	โครงการพัฒนาทำเทียบเรือที่มีมาตรฐานเพื่อการท่องเที่ยว	20	20	20	20

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	- มีเส้นทางจักรยานสำหรับการท่องเที่ยวในทุกจังหวัดอย่างน้อยจังหวัดละ 1 เส้นทาง	- สร้างเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละจังหวัด	- โครงการพัฒนาเส้นทางจักรยานการท่องเที่ยว ทะเลน้อย เส้นทางลำปำ ทะเลน้อย-อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช - โครงการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว บ้านคีรีวงค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	80	80		

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	- จำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี -รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี	- พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวหรือผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ - พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	- โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	25	10	10	5
			-โครงการเสริมศักยภาพเชิงบูรณาการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภาคใต้ตอนบน	15			
			- โครงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	140	50	50	50
			- โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณบึงขุนทะเล	20	20	20	20
			- โครงการพัฒนาอุทยานพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	6	6	6	6

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
		- สร้าง landmark การท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มจังหวัด	- โครงการสร้าง landmark สถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		100	50	50
		-การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างรายได้และสนับสนุนการท่องเที่ยว	-โครงการพัฒนาเครือข่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (otop) เพื่อการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	18	18	18	18

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

(ล้านบาท)

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีที่ดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
ลดต้นทุนการขนส่งและโลจิสติกส์	- ลดต้นทุนการขนส่งและโลจิสติกส์ร้อยละ 5 ต่อปี	- เพิ่มการขนส่งทางรางโดยการเชื่อมโยงระบบรางกับการขนส่งทางบก ทางเรือ	-โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้า ภาคใต้ พุ่งสูง (ก่อสร้างระบบรางเพิ่ม และสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างลานเก็บตู้คอนเทนเนอร์ เฟส 1)	30	3.8		
			-โครงการพัฒนาเส้นทางเลียบริมทางรถไฟ จากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช- ชุมทางเขาชุมทอง	50	50	50	50
			โครงการศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล ภาคใต้-พุ่งสูง แบบครบวงจร	5			
		- พัฒนาถนนเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายการจราจรทางบกให้สมบูรณ์	-โครงการพัฒนาเส้นทางสาย นศ 3011 แยกทางหลวงหลวงอำเภอร่อนพิบูลย์ เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช	75	75	75	75

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีเพื่อดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
			<ul style="list-style-type: none"> - โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดชุมพร กับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร กับ ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี - โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับจังหวัดชุมพร ตำบลคันธุลี จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับ ตำบลละแม จังหวัดชุมพร ตอน 4 - โครงการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงสนามบินพาณิชย์ นครศรีธรรมราช กับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช - โครงการก่อสร้างสะพาน คสล.ข้ามแม่น้ำตาปี (บ้านเวียง) ตำบลเวียงสระ อำเภовеียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี - โครงการก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ริมห้วยไก่อ จังหวัดพัทลุง 	40			
				25	24		
				75	75	75	75
						30	19
							25

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
			- โครงการปรับปรุงถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับจังหวัดกระบี่ ตำบลคลองชะอุ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่		35		
มีเส้นทางรองรับการเปิด AEC และการค้าชายแดน ไทย-พม่า	- มีเส้นทางรองรับการขนส่งผลผลิตชายแดนไทย พม่า เพิ่มขึ้น 1 เส้นทาง	- สร้างเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดชุมพร และ เกาะสองของพม่า	- โครงการเชื่อมโยงถนน จากจังหวัดชุมพร สู่อำเภอเกาะสอง เขตตะนาวศรี ประเทศเมียนมาร์ เพื่อรองรับการรวมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	20	30	30	25

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
มีเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัด	- มีเส้นทางเลียบชายทะเลเพิ่มขึ้น 1 เส้นทาง	- ศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวเส้นทางที่เหมาะสม	- โครงการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลในกลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน	30			
		- สร้างเส้นทางเลียบชายทะเลเชื่อมระหว่างกลุ่มจังหวัด	-โครงการก่อสร้างพัฒนาถนนสายเลียบชายทะเลภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมต่อระหว่างกลุ่มจังหวัด	105	200	200	200
		- ปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	- โครงการพัฒนาเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	10	10	10	10
เป็น HUB ด้านการบินของภูมิภาค	- สนามบินสุราษฎร์ธานีได้รับการพัฒนาให้เป็นสนามบินหลักของภูมิภาคฝั่งอ่าวไทย	-พัฒนาสนามบินพาณิชย์ที่สำคัญให้เป็นสนามบินนานาชาติที่สามารถรองรับเครื่องบินพาณิชย์ขนาดใหญ่	-โครงการศึกษาออกแบบอาคารผู้โดยสารหลังใหม่	35			
			-โครงการศึกษาสนามบินเกาะพะงัน	10			

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

(ล้านบาท)

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีที่ดำเนินการและงบประมาณ				
				61	62	63	64	
สร้างความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- เพิ่มการใช้ประโยชน์จากขยะให้ได้ 10% ต่อปี	- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี	-โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์หรือเศษอาหารระดับครัวเรือน	10	10	10	10	
			-โครงการอุทยานนวัตกรรมทางการเกษตรแห่งอาเซียน	75	75	75	75	
ชุมชนมีความพร้อมต่อการป้องกันและการแก้ไขภัยพิบัติ	- มีการวางระบบป้องกันภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงอย่างน้อย 10 จุด	- ติดตั้งระบบเตือนภัยที่เหมาะสมกับชนิดของภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่เสี่ยงของกลุ่มจังหวัด	- โครงการพัฒนาระบบเตือนภัยและการบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ	33				
			-จัดตั้งหน่วยงานให้บริการด้านอาชีวอนามัยความปลอดภัยสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต	-โครงการจัดตั้งหน่วยบริการด้านชีวอนามัย	10	5	5	5
			- โครงการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	12	12	12	12	

เป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
ชุมชนมีรายได้ จากการท่องเที่ยว	- มีผลิตภัณฑ์ เพื่อการท่องเที่ยว (Champion product) ในทุกจังหวัด	- พัฒนาการผลิต ผลิตภัณฑ์สำหรับ นักท่องเที่ยวโดยชุมชน	- โครงการพัฒนาจังหวัดนครศรีเป็นศูนย์กลางอาหาร ฮาลาล	10	10	10	10
	- มีโครงการเตรียม ความพร้อมให้กับ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน เพื่อรองรับ การท่องเที่ยว อย่างน้อย ปีละ 1 กิจกรรม	- จัดโครงการพัฒนาเพิ่ม ศักยภาพบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนเพื่อ รองรับการท่องเที่ยว นานาชาติ	- โครงการอบรม อังกฤษ ภาษาจีน และ ภาษา อาเซียน เพื่อการสื่อสาร และประกอบอาชีพ	25	15	15	15
			-โครงการเทคโนโลยีอัจฉริยะเพื่อสังคมในยุคไทย แลนด์ 4.0	10	10	10	10

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	ปีดำเนินการและงบประมาณ			
				61	62	63	64
มีพื้นที่และกิจกรรมรองรับสังคมผู้สูงอายุทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเชื่อมโยงเข้ากับการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ	- มีพื้นที่และกิจกรรมรองรับสังคมผู้สูงอายุ โดยมีพื้นที่ในทุกจังหวัด และมีกิจกรรมไม่น้อยกว่า 3 กิจกรรมต่อปี	- พัฒนากิจกรรมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ	- โครงการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัด (3 กิจกรรมต่อปี) - โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการแพทย์สู่ความเป็นเลิศ - โครงการจัดตั้งศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	10	10	10	10
	- มีกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่แพทย์พยาบาล บุคลากรทางการแพทย์อย่างน้อย 1 กิจกรรมต่อปี	- จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์	- โครงการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์	5	5	5	5

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 – พ.ศ. 2564

วิสัยทัศน์ : ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
พัฒนาการผลิต แปรรูป และการ บริหารจัดการ พืช เศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)	เพิ่มคุณภาพผลผลิต ขั้นต้นและขั้นกลาง ของอุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมัน	- ผลผลิต ปาล์มน้ำมัน จากสวนมี ผลปาล์มดิบ ไม่เกินร้อยละ 10 - ปริมาณ น้ำมันที่สกัด ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1ต่อปี	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1		- กำหนดมาตรฐาน ผลผลิตจากสวน ปาล์ม และ มาตรฐานลานเท
	เพิ่มคุณภาพผลผลิต ขั้นต้นและขั้นกลาง ของอุตสาหกรรม ยางพารา	- มีโรง อบแห้ง ที่ใช้ พลังงาน แสงอาทิตย์ เพิ่มขึ้น 10 แห่ง/ จังหวัด/ปี - มีวิทยากร ด้าน พลังงาน ประจำ ชุมชน 20 คน/จังหวัด/ ปี	40	40	40	40	160	- ติดตั้งระบบ อบแห้งพลังงาน แสงอาทิตย์ในแต่ละ จังหวัด
			80	80	80	80	320	-อบรมให้ความรู้ หรือศึกษาดูงานเพื่อ สร้างวิทยากรด้าน พลังงานประจำ ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
	มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ยางพารา ปาล์มน้ำมันที่ ครบถ้วน ถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบการ วางแผน และการให้ การสนับสนุน	- มี ฐานข้อมูล ด้าน ยางพาราที่ ครบถ้วน รอบด้าน 1 ฐานข้อมูล - มี ฐานข้อมูล ด้านปาล์ม น้ำมันที่ ครบถ้วน รอบด้าน 1 ฐานข้อมูล	1				1	- สร้างฐานข้อมูล ยางพารา และปาล์ม น้ำมันที่มีข้อมูล ครบถ้วน รอบด้าน
	มีเครือข่ายความ ร่วมมือระหว่าง เกษตรกร ผู้ประกอบการและ หน่วยงานภาครัฐ เพื่อร่วมกันพัฒนา อุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมัน	- มีคลัง เตอร์ปาล์ม น้ำมัน ในพื้นที่กลุ่ม จังหวัด ที่มีความ เข้มแข็ง อย่างน้อย 2 กลุ่ม		1		1	2	- สนับสนุนการ จัดตั้งกลุ่ม หรือการพัฒนา กลุ่มคลัสเตอร์ ปาล์มน้ำมัน ในกลุ่มพื้นที่
	สร้างมูลค่าเพิ่มจาก วัสดุเหลือใช้จาก อุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมัน และ ยางพารา	- มีงานวิจัย เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม จากต้น ปาล์ม หมดอายุ จำนวน 1 เรื่อง	1				1	- สนับสนุนหน่วย งานวิจัยภาครัฐเพื่อ พัฒนางานวิจัยการ ใช้ประโยชน์ต้น ปาล์มหมดอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
	มีการแปรรูปเพื่อ เพิ่มราคาขายพารา	- มีโรงงาน แปรรูป ยางพารา เป็น ผลิตภัณฑ์ที่ ใช้ในชีวิต ประจำ วันจังหวัด ละ 1 โรงงาน		1	1	2	4	- สนับสนุนการสร้าง โรงงานแปรรูป ยางพาราใน แต่ละจังหวัด
	พัฒนาระบบ การเกษตรสมัยใหม่ (smart farmer)	- มีผู้ ประกอบ การที่เป็น smart farmer เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ปีละ 100ราย	100	100	100	100	400	- อบรม ผู้ประกอบการ smart farmer - สนับสนุน งบประมาณเพื่อการ สร้าง หรือ ปรับเปลี่ยน เกษตรกรเป็น smart farmer
การเพิ่มผลผลิตจาก การประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำเศรษฐกิจ และ การเลี้ยงสัตว์ เศรษฐกิจที่มีความ โดดเด่นในพื้นที่	มูลค่าของสัตว์น้ำ เศรษฐกิจเพิ่มขึ้น	- เพิ่ม ผลผลิตสัตว์ น้ำเศรษฐกิจ ร้อยละ 5 ต่อปี	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	- เพิ่มการเลี้ยงสัตว์ น้ำเศรษฐกิจชนิด ใหม่ และพัฒนาการ เลี้ยงเดิมให้ได้ ผลผลิตสูงขึ้น - จัดกิจกรรม/ โครงการที่ช่วย กระตุ้นการบริโภค ผลผลิตสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
	จำนวนเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคขุนเพิ่มขึ้น	- มีเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคขุน เพิ่มขึ้นปีละ 10% - มีผลิตภัณฑ์ แปรรูปโคขุน ศรีวิชัย ออกสู่ ตลาดจำนวน 5 ผลิตภัณฑ์	10	10	10	10	10	- สร้างเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคเนื้อ /โคขุน
	เพิ่มจำนวนเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคนม	- เกษตรผู้เลี้ยง โคนมได้รับ รองมาตรฐาน ฟาร์ม ร้อยละ 80 - มีศูนย์ รวบรวมนม ดิบ 1 ศูนย์	ร้อย ละ 80	ร้อย ละ 80	ร้อย ละ 80	ร้อย ละ 80	ร้อยละ 80	- สร้างและพัฒนา เกษตรกรผู้เลี้ยง โคนมรายใหม่ - พัฒนาจตุรบรรณม ให้ได้มาตรฐาน GMP
พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความ หลากหลายของรูปแบบ การท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยว คุณภาพเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ต่อปี	ร้อย ละ 10	ร้อย ละ 10	ร้อย ละ 10	ร้อย ละ 10	ร้อยละ 10	- พัฒนาการท่องเที่ยว แบบ mice - ยกย่องคุณภาพการ ท่องเที่ยวชุมชนเพื่อ รองรับนักท่องเที่ยว ต่างประเทศ - พัฒนาบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว และ อุตสาหกรรมบริการ เพื่อการบริการที่มี คุณภาพ - พัฒนาทำเทียบเรือ สำราญ เกาะสมุย
	มีกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพในพื้นที่กลุ่ม จังหวัด	- มีเส้นทาง จักรยาน สำหรับการ ท่องเที่ยว ในทุกจังหวัด อย่างน้อย	1	1	1	1	4	- สร้างเส้นทางจักรยาน เพื่อการท่องเที่ยวใน สถานที่ท่องเที่ยว ที่สำคัญในแต่ละจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
		จังหวัดละ 1 เส้นทาง						
	รายได้และจำนวน นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	- จำนวน นักท่องเที่ยว ในพื้นที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี -รายได้จาก นักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	- พัฒนาเส้นทาง การท่องเที่ยวหรือ ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ๆ - พัฒนาปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยวที่สำคัญของ กลุ่มจังหวัด - สร้าง landmark การท่องเที่ยวในแต่ละ กลุ่มจังหวัด -การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุมชนเพื่อสร้างรายได้ และสนับสนุนการ ท่องเที่ยว
พัฒนาระบบโครงสร้าง พื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัด	ลดต้นทุนการขนส่งและ โลจิสติกส์	- ลดต้นทุน การขนส่งและ โลจิสติกส์ ร้อยละ 5 ต่อปี	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	- เพิ่มการขนส่งทางราง โดยการเชื่อมโยง ระบบรางกับการขนส่ง ทางบก ทางเรือ -พัฒนาดนเพื่อ เชื่อมโยงโครงข่าย การจราจรทางบกให้ สมบูรณ์
	มีเส้นทางรองรับการ เปิด AEC และการค้า ชายแดนไทย-พม่า	- มีเส้นทาง รองรับการ ขนส่งผลผลิต ชายแดนไทย พม่าเพิ่มขึ้น 1 เส้นทาง				1	1	- สร้างเส้นทางเชื่อมโยง จังหวัดชุมพร และ เกาะสองของพม่า
	มีเส้นทางเลียบ ชายทะเลแหล่ง ท่องเที่ยวสำคัญ ของกลุ่มจังหวัด	- มีเส้นทาง เลียบ ชายทะเล เพิ่มขึ้น 1 เส้นทาง				1	1	- ศึกษาวิจัยเพื่อหา แนวเส้นทางที่เหมาะสม -สร้างเส้นทางเลียบ ชายทะเลเชื่อมระหว่าง กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
		-มีการพัฒนา เส้นทางเข้าสู่ แหล่ง ท่องเที่ยว ที่สำคัญอย่าง น้อย 1 เส้นทาง				1	1	-ปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ของกลุ่มจังหวัด
	เป็น HUB ด้านการบิน ของภูมิภาค	- สนามบิน สุราษฎร์ธานี ได้รับการ พัฒนาให้เป็น สนามบินหลัก ของภูมิภาค ฝั่งอ่าวไทย				1	1	-พัฒนาสนามบิน พาณิชย์ที่สำคัญให้เป็น สนามบินนานาชาติที่ สามารถรองรับ เครื่องบินพาณิชย์ขนาดใหญ่
การพัฒนาสู่การเป็น เมืองสีเขียว และสังคม คุณภาพ	สร้างความสมดุล ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	- เพิ่มการใช้ ประโยชน์จาก ขยะให้ได้ 10% ต่อปี	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10	ร้อยละ10	- ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนทุกภาค ส่วนในการจัดการขยะ มูลฝอยอย่างถูกวิธี
	ชุมชนมีความพร้อม ต่อการป้องกันและ การแก้ไขภัยพิบัติ	- มีการวาง ระบบป้องกัน ภัยพิบัติใน พื้นที่เสี่ยง อย่างน้อย 10 จุด	2	2	3	3	10	- ติดตั้งระบบเตือนภัย ที่เหมาะสมกับชนิดของ ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นใน พื้นที่เสี่ยงของกลุ่ม จังหวัด - จัดตั้งหน่วยงาน ให้บริการ ด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมและ คุณภาพชีวิต
	ชุมชนมีรายได้ จากการท่องเที่ยว	- มีผลิตภัณฑ์ เพื่อการ ท่องเที่ยว (Champion	1	1	1	1	4	- พัฒนาการผลิต ผลิตภัณฑ์สำหรับ นักท่องเที่ยวโดยชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
		product) ในทุกจังหวัด - มีโครงการ เตรียมความ พร้อมให้กับ บุคลากร ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนเพื่อ รองรับการ ท่องเที่ยว อย่างน้อยปีละ 1 กิจกรรม	1	1	1	1	4	- จัดโครงการพัฒนา เพิ่มศักยภาพบุคลากร ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนเพื่อรองรับการ ท่องเที่ยวนานาชาติ
	มีพื้นที่และกิจกรรม รองรับสังคมผู้สูงอายุทั้ง ในประเทศ และ ต่างประเทศเพื่อ เชื่อมโยงเข้ากับการ ท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ	- มีพื้นที่และ กิจกรรม รองรับสังคม ผู้สูงอายุ โดยมีพื้นที่ ในทุกจังหวัด และมีกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3 กิจกรรมต่อปี - มีเครื่องมือ แพทย์เพื่อการ รักษาพยาบาล เพิ่มขึ้น 1 ชุด ต่อปี - มีกิจกรรม อบรมให้ ความรู้ แก่แพทย์ พยาบาล บุคลากร ทางการแพทย์	3	3	3	3	12	- พัฒนากิจกรรม เพื่อรองรับสังคม ผู้สูงอายุ
			1	1	1	1	4	
			1	1	1	1	4	

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2)	เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ (3)	ตัวชี้วัด ประเด็น ยุทธศาสตร์ (4)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561 (5)	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561-2564 (6)	
		อย่างน้อย 1 กิจกรรมต่อปี						
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ			5	5	5	5	20	

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการ บริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)									
1. โครงการพัฒนาและยกระดับ คุณภาพปาล์มน้ำมันกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - จัดทำสื่อและ ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบ ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความ ตระหนักรู้ ความเข้าใจ ให้กับทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง ทั้งเกษตรกร ผู้ตัดปาล์ม ลานเท โรงงาน หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็น ความสำคัญในการพัฒนา และยกระดับคุณภาพ ปาล์มน้ำมันกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - พัฒนามาตรฐานลานเท เพื่อให้การซื้อขายปาล์ม น้ำมันที่มีคุณภาพ เป็นไปตามมาตรฐานที่ กำหนดโดยการจัดทีม ที่ปรึกษาเข้าตรวจเยี่ยม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ	กำหนดมาตรฐาน ผลผลิตจากสวน ปาล์มและ มาตรฐาน ลานเท	1	1	สำนักงาน พาณิชย์ จังหวัด สุราษฎร์ธานี	1	1	1	1	4
					2	2	2	2	8

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ / โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
<p>ความรู้ในการจัดระบบให้ลานเทได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>- จัดจ้างวิจัยเพื่อศึกษา/พัฒนา/จัดหาเครื่องมือในการวัดปริมาณปาล์มน้ำมัน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในการซื้อขายผลปาล์มน้ำมัน</p>					3	3	3	3	12
2. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร (โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ขนาด 3 x 4 ม.)	ติดตั้งระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ในแต่ละจังหวัด	1	1	สำนักงานพลังงานจังหวัดชุมพร	2.9	2.9	2.9	2.9	11.6
3. โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์ม น้ำมันและยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	สร้างฐานข้อมูลยางพาราและปาล์มน้ำมันที่มีข้อมูลครบถ้วนรอบด้าน	1	1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	2	2	3	3	10
4. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งกลุ่มคลัสเตอร์ปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัด <i>กิจกรรมหลัก 1</i>	สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มหรือการพัฒนา	2	1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	5	3	3	3	14

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ / โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
<ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจังหวัดนครศรีธรรมราชและพัทลุง - จัดกิจกรรมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มคลัสเตอร์ทั้ง 4 กลุ่มในพื้นที่ต่างๆ ของกลุ่มจังหวัด 	กลุ่มคลัสเตอร์ยางพาราและปาล์มน้ำมันในกลุ่มพื้นที่			วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี					2
<p><i>กิจกรรมหลัก 2</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม/โครงการต่างๆ ตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มทุกกลุ่มในพื้นที่ (เป็นลักษณะของโครงการพระราชรัฐ โดยรัฐสมทบงบประมาณส่วนหนึ่งและภาคเอกชนคือกลุ่มคลัสเตอร์สมทบงบประมาณอีกส่วนหนึ่ง 									3
<p>5. โครงการศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดยุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาวิจัย การใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มน้ำมันที่หมดยุ - การถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดยุให้แก่เกษตรกรทั้ง 4 จังหวัด 	สนับสนุนหน่วยงานวิจัยภาครัฐเพื่อพัฒนางานวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดยุ	1	1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	2				2
					0.5	0.5	0.5	0.5	2
6. โรงงานต้นแบบการทำผลิตภัณฑ์บล็อกลายพาราและคอนกรีตบล็อก	สนับสนุนการสร้างโรงงาน	1	1	มหาวิทยาลัยสงขลา					

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ / โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
- สนับสนุนปุ๋ยเคมี จำนวน 60 กลุ่ม - การติดตามประเมินผล และบริหารจัดการ โครงการ					6 0.820				6 0.820
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจาก การประมง ชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ที่มีความโดดเด่นในพื้นที่									
1. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้า ประมงที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย - กิจกรรมเพิ่มผลผลิตสัตว์ น้ำเศรษฐกิจในแหล่งน้ำ ธรรมชาติ - กิจกรรมพัฒนาการเลี้ยง ปลาน้ำจืด ด้วยระบบการ ผลิตปลาคุณภาพ	เพิ่มการเลี้ยง สัตว์น้ำ เศรษฐกิจชนิด ใหม่ และ พัฒนาการเลี้ยง เดิมให้ได้ ผลผลิตสูงขึ้น	1	1	สำนักงาน ประมงจังหวัด นครศรี ธรรมราช	10 2	10 2	10 3	10 3	40 10
2. โครงการโรงงานแปรรูปผลิตผลทาง การเกษตรและประมงต้นแบบ	จัดกิจกรรม กระตุ้นการ บริโภค	2	1	มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี	25	25	25	25	100
3. โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม โคเนื้อ/โคขุนศรีวิชัย : Sriwichai Beef - การขึ้นทะเบียนเกษตรกร - พัฒนาปรับปรุงพันธุ์ และ การเพิ่มปริมาณโค	สร้างและ พัฒนาระบบ การเลี้ยง โคเนื้อ/โคขุน	1	1	สำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัด พัทลุง	60.505	39.831	39.831	39.833	180

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ / โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
<ul style="list-style-type: none"> - การดูแลสุขภาพ - การพัฒนาระบบการผลิต สู่มาตรฐานฟาร์ม GAP - พัฒนาและปรับปรุงโรง ฆ่าโคสู่มาตรฐาน GMP พร้อมรถห้องเย็น - 6.พัฒนาระบบตลาด (Roadshow) และการ ฝึกอบรม - 7.ซื้อรถขนส่งสัตว์มีชีวิต 6 ล้อ 									
<p>4. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p> น่านมดิบ GMP</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้างศูนย์รวบรวม น่านมดิบพร้อมติดตั้ง อุปกรณ์สู่มาตรฐาน GMP ขนาด 30 ตันต่อวัน พร้อมห้องปฏิบัติการและ อุปกรณ์ตรวจสอบ คุณภาพน่านม - พัฒนาฟาร์มโคนมให้ได้รับ มาตรฐานฟาร์มทุกราย - ศึกษาดูงานด้านโคนม (การผลิตน่านมดิบที่มี คุณภาพ การจัดการ โรงงานผลิตก้อนนม การแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากนม) 	พัฒนาจุด รวบรวมนม ที่ได้มาตรฐาน GMP	1	1	สำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัด พัทลุง	35.410				35.410
5. โครงการจัดมหกรรมซื้อฟูดานาชาติ		1	1	สำนักงาน พาณิชย์ จังหวัด สุราษฎร์ธานี	13.5	16.2	18.9	21.6	70.2
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3</p> <p>พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยว</p> <p>น่านาชาติที่มีคุณภาพ และมีความ</p> <p>หลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว</p>									

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
<p>เชื่อมโยง พร้อมจัดลำดับ ความสำคัญโดยพิจารณา ตามระดับศักยภาพแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยว</p> <p><u>กิจกรรมหลัก 2</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดประชุมเครือข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับ กลุ่มจังหวัดสัญจรครั้งที่ 5-8 เพื่อวางแผนการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวของ ชุมชน และระดมความ คิดเห็นในการร่วมกัน กำหนดโครงข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่สะท้อนถึงศักยภาพและ ความเป็นไปได้ในการพัฒนา เส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชน แบบวงรอบ - ดำเนินการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของชุมชน ตามแผน <p><u>กิจกรรมหลัก 3</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ทดสอบเส้นทางท่องเที่ยว โดยชุมชนแบบโครงข่ายการ ท่องเที่ยวหรือการท่องเที่ยว แบบระบบเส้นทางวงรอบ (Looping System) ภายใน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ร่วมกับผู้ประกอบการ สื่อมวลชน นักวิชาการ ตัวแทนนักท่องเที่ยวเพื่อ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ใน การส่งเสริมการตลาด 									15
									10

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดประชุมเครือข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับกลุ่ม จังหวัดสัปดาห์ครั้งที่ 9-12 ถอด บทเรียนการทดสอบเส้นทาง และประเมินผล <i>กิจกรรมหลัก 4</i> - ผลิตสื่อสำหรับการตลาด เช่นสื่อโทรทัศน์ สื่อดิจิทัล สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น - สัญจรงานวิถีไทย วิถีได้ฝั่ง อ่าวไทย เปิดตลาดสู่ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ - การจัดประชุมเครือข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับ กลุ่มจังหวัดครั้งที่ 13-16 ถอดบทเรียนการตลาดและ งานสัญจร ติดตามและ ประเมินผล 									8
<p>3. โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม บริการ (Job Trainers)</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ขีดความสามารถของ บุคลากรที่ทำหน้าที่พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวด้าน ความรู้ ด้านทักษะ ด้านบริการของ กลุ่มท่องเที่ยว ภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทยประเทศไทย - จัดทำมาตรฐานขีด ความสามารถบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวและบริการ - สร้างหลักสูตรและจัดอบรม บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว ภาครัฐ/เอกชน ให้มีศักยภาพ ด้านความรู้ความเข้าใจด้าน 	พัฒนา บุคลากรด้าน การท่องเที่ยว และ อุตสาหกรรม บริการเพื่อ การบริการที่มี คุณภาพ	1	1	มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี					15 10 25

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
การบริหารการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมีคุณภาพ									
4. โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือที่มีมาตรฐานเพื่อการท่องเที่ยว - สำรวจพื้นที่ที่มีความเหมาะสมเพื่อเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำในเชิงการท่องเที่ยวทางทะเลในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - รับฟังความคิดเห็นเพื่อศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ - ก่อสร้างท่าเทียบเรือสำราญขนาดใหญ่ รองรับการท่องเที่ยวทางทะเลบนเกาะสมุย	พัฒนาท่าเทียบเรือสำราญเกาะสมุย	2	1	กรมเจ้าท่า					
5. โครงการพัฒนาเส้นทางจักรยานการท่องเที่ยวทะเลน้อยเส้นทางลำปำ ทะเลน้อย – อำเภอหัวไทร - ก่อสร้างเส้นทางจักรยาน (Bike lane) ผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต กว้าง 2.50 เมตร พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก และเครื่องหมายจราจรอำนวยความสะดวกปลอดภัย	สร้างเส้นทางจักรยานเพื่อนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละจังหวัด	1	1	แขวงทางหลวงชนบทพัทลุง	80				80
6. พัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวบ้านคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช - พัฒนาเส้นทางจักรยานตามแบบมาตรฐานสากล	สร้างเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่	1	1	แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช	80				80

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ / โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
แล้วเสร็จ ระยะทาง 15.1 กิโลเมตร	สำคัญในแต่ละ จังหวัด								
7. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - กิจกรรมยกระดับการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สู่อาเซียน - กิจกรรมเปิดตลาด การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	พัฒนาเส้นทาง การท่องเที่ยว ที่สามารถ เชื่อมโยง สถานที่ ท่องเที่ยวและ งานวัฒนธรรม ประเพณีใน กลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่ม จำนวนวันพัก ของ นักท่องเที่ยว	1	1	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรี ธรรมราช พัทลุง					30 15
8. โครงการเสริมศักยภาพ เชิงบูรณาการด้านการท่องเที่ยว ของจังหวัดภาคใต้ตอนบน - จัดกิจกรรมการอบรมวิชาการ ทางการท่องเที่ยวเชิงบูรณา การภายใต้แนวคิด Green Tourism และ Agro Tourism : รู้ทัน เข้าใจ และนำไปใช้	พัฒนาเส้นทาง การท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ การท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ ๆ	2	1	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	14.428				14.428
9. โครงการปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่ม จังหวัด - พัฒนาทะเลน้อยให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวหลักของ กลุ่มจังหวัด - ปรับปรุงภูมิทัศน์เขาพับผ้า ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญของจังหวัด - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดชุมพร,	พัฒนา ปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยวที่ สำคัญของ กลุ่มจังหวัด			สำนักงาน โยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัด พัทลุง ชุมพร นครศรี ธรรมราช สุราษฎร์ธานี	150 60		100 100		150 60 200

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
นครศรีธรรมราช และ สุราษฎร์ธานี - พื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ระเบิด หินเก่าที่ทิ้งกร้างให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด พัทลุง - ก่อสร้างท่าเทียบเพื่อรองรับ การท่องเที่ยวบริเวณที่ทำ การเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเล หลวง - พัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ หาดพัทลุงให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่ยั่งยืนของจังหวัดพัทลุง								50 10 10	50 10 10
10. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณ บึงขุนทะเล	พัฒนา ปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยว ที่สำคัญของ จังหวัด	2	1	เทศบาลนคร สุราษฎร์ธานี	149.043				149.043
11. พัฒนาอุทยานพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	พัฒนา ปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยว ที่สำคัญของ กลุ่มจังหวัด	2	1	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	24				24
12. ก่อสร้าง Landmark ในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	สร้าง Landmark การท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัด	1	1	กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย		100	50	50	200
13. ส่งเสริมการพัฒนาเครือข่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP เพื่อการ ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย - เพิ่มประสิทธิภาพ คณะกรรมการเครือข่าย	การพัฒนา ผลิตภัณฑ์ ชุมชนเพื่อ สร้างรายได้ และสนับสนุน การท่องเที่ยว	1	1	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรี ธรรมราช พัทลุง	0.500				0.500

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
<p>OTOP กลุ่มจังหวัด (เครือข่าย OTOP ศรีวิชัย) เพื่อ เชื่อมโยง เครือข่าย ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว และท่องเที่ยวชุมชน ในกลุ่ม จังหวัด</p> <p>- เชื่อมโยงตลาดสินค้า OTOP ระหว่างเครือข่าย OTOP และ ผู้ประกอบการด้านการ ท่องเที่ยว โรงแรม ร้านค้า และเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชน ในกลุ่มจังหวัด</p> <p>- เชื่อมโยงตลาดเครือข่าย OTOP กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย และเครือข่าย OTOP กลุ่มจังหวัดอื่น</p> <p>- ส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุมชน OTOP เพื่อเป็นของ ฝากของที่ระลึกสำหรับ นักท่องเที่ยว</p> <p>- งบประมาณโครงการ</p>					0.800				0.800
					8				8
					2				2
					0.700				0.700
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4									
พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด									
1. พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้- ทุ่งสง	พัฒนาศูนย์ กระจายสินค้า เพื่อความถี่ใน การขนส่ง	1	1	เทศบาลเมือง ทุ่งสง					30
- ก่อสร้างระบบราง (เพิ่มเติม) เข้าสู่โครงการพัฒนาศูนย์ กระจายสินค้าภาคใต้ - ทุ่งสง									3.800
- ระบบไฟฟ้าส่องสว่างลาน เก็บตู้คอนเทนเนอร์เพื่อ รองรับการใช้งาน (เฟส 1)									

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
2. พัฒนาเส้นทางเลียบบทางรถไฟจาก อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ถึงชุม ทางเขาชุมทอง - ปรับปรุงถนนลาดยาง แอสฟัลติกคอนกรีต	เพิ่มการขนส่ง ทางรางโดย การเชื่อมโยง ระบบรางกับ การขนส่ง ทางบก ทางเรือ	1	1	แขวงทาง หลวงชนบท นครศรี ธรรมราช					200
3. ศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้า ฮาลาลภาคใต้ – หุ้่งสง แบบครบวงจร - ศึกษาออกแบบศูนย์ กระจายสินค้าฮาลา ภาคใต้ – หุ้่งสงแบบ ครบวงจร - ศึกษาปัจจัยเบื้องต้น ความต้องการของธุรกิจ และงบประมาณที่จำเป็น ต่อการพัฒนาศูนย์ กระจายสินค้าฮาลาล	พัฒนาศูนย์ กระจายสินค้า เพื่อความถี่ ในการขนส่ง	1	1	เทศบาลเมือง หุ้่งสง					5
4. พัฒนาเส้นทางสาย นศ.3011 แยกทางหลวงหมายเลข 403 – บ้าน ทางพูน อำเภอรัตนพิบูลย์, เฉลิมพระ เกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช	เพิ่มการขนส่ง ทางรางโดย การเชื่อมโยง ระบบรางกับ การขนส่ง ทางบก ทางเรือ	1	1	แขวงทาง หลวงชนบท นครศรี ธรรมราช					300
5. โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อ ระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัด สุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอ ละแม จังหวัดชุมพร กับ ตำบล คลองพา ตำบลคันจูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานใน พื้นที่เศรษฐกิจ	1	1	แขวง ทางหลวง ชนบทชุมพร	40				40
6. โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่าง จังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัด ชุมพร กับตำบลคลองพา ตำบลคันจูลี	พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานใน พื้นที่เศรษฐกิจ	1	1	แขวง ทางหลวง ชนบท สุราษฎร์ธานี			49		49

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ตอน 4)									
7. พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงสนามบินพาณิชย์นครศรีธรรมราช กับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	เพิ่มการขนส่งทางรางโดยการเชื่อมโยงระบบรางกับการขนส่งทางบกทางเรือ	1	1	แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช					90
8. โครงการก่อสร้างสะพาน คสล.ข้ามแม่น้ำตาปี (บ้านเวียง) ตำบลเวียงสระอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทาง 2.500 กิโลเมตร - ก่อสร้างสะพาน คสล. - ก่อสร้างถนนลาดยาง	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เศรษฐกิจ	1	1	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี			30	19	30 19
9. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตริมห้วยไก่อังหวัดพัทลุง ระยะทาง 2.00 กม.	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เศรษฐกิจ	2	1	แขวงทางหลวงชนบทพัทลุง				25	25
10 โครงการปรับปรุงถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดกระบี่ ตำบลคลองชะอุ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยาจังหวัดกระบี่	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เศรษฐกิจ	2	1	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี	35				35
11 เชื่อมโยงถนนจากจังหวัดชุมพรสู่ตำบลเกาะสอง เขตตะนาวศรีประเทศพม่า เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	สร้างเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดชุมพรและเกาะสองของพม่า	1	1	แขวงทางหลวงชนบทชุมพร	18				18
12. ศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาเส้นทางเลียบริมชายฝั่งทะเลในกลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน	ศึกษาวิจัยเส้นทาง	1	1	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	30				30

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ / โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
13. ก่อสร้างพัฒนากอนสายเลียบ ชายทะเลภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมต่อระหว่าง จังหวัดในกลุ่มจังหวัด - พัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล อำเภอสิชล - ชนอม เพื่อการอนุรักษ์และส่งเสริม การท่องเที่ยว กิจกรรม ปรับปรุงเส้นทางศึกษา ธรรมชาติโดยรถยนต์ (อ่าวท่องเที่ยว - อ่าวท่องเที่ยว) - ก่อสร้างถนนลาดยาง แอสฟัลต์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 7.00 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างข้างละ 1.00เมตร ระยะทาง 2.400 กิโลเมตร - ปรับปรุงเส้นทางเลียบชาย ทะเลสาบสงขลาในพื้นที่ จังหวัดพัทลุง - ปรับปรุงเส้นทางเลียบ ชายทะเลในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	สร้างเส้นทาง เลียบ ชายทะเลเชื่อม ระหว่าง จังหวัดชุมพร - พัทลุง	1	1	แขวง ทางหลวง ชนบทชุมพร	105				105
				แขวง ทางหลวง ชนบทชุมพร	18				18
				แขวง ทางหลวง ชนบทพัทลุง		112			112
				แขวง ทางหลวง ชนบท			200	200	400
14. โครงการพัฒนาเส้นทางสู่ แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ - งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4270 ตอน ทุ่งชุมพล - ลานข่อย ระหว่าง กม. 39+200 - กม.40+000 - งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4164 ตอน สี่แยกโพธิ์ทอง - เขาปู่ ระหว่าง กม.2+100 - กม 2+600 - งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4270	พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานใน พื้นที่เศรษฐกิจ	1	1	แขวงทาง หลวงพัทลุง	20				20
						20			20
							20		20

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
ตอน ทุ่งชุมพล – ลานข่อย ระหว่าง กม. 40+000 – กม.40+800 - งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4164 ตอน สี่แยกโพธิ์ทอง – เขาปู่ ระหว่าง กม.1+600 – กม.2+100								20	20
15. โครงการอาคารที่พักผู้โดยสาร หลังใหม่ที่ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี	พัฒนา สนามบิน สุราษฎร์ธานี ชุมพร ให้เป็น สนามบิน นานาชาติ ที่สามารถ รองรับ เครื่องบิน พาณิชย์ ขนาดใหญ่	2	1	กรม ท่าอากาศยาน					35
16. โครงการศึกษาสนามบิน เกาะพะงัน	สร้างเส้นทาง เชื่อมโยง สนามบินกับ สถานที่สำคัญ ในจังหวัด	2	1	กรม ท่าอากาศยาน					10
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และ สังคมคุณภาพ									
1. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการ ใช้แก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์หรือเศษ อาหารระดับครัวเรือน	ส่งเสริมการ มีส่วนร่วมของ ประชาชนใน การจัดการ ขยะมูลฝอย อย่างถูกวิธี	1	3	สำนักงาน พลังงาน จังหวัดชุมพร	0.730	0.730	0.730	0.730	2.920
2. โครงการอุทยานนวัตกรรมทาง การเกษตรแห่งอาเซียน	ส่งเสริมการ มีส่วนร่วมของ ประชาชนใน	2	1	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์					300

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
	การจัดการ ขยะมูลฝอย อย่างถูกวิธี								
3. โครงการพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัย และการบริหารจัดการภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ - ดำเนินโครงการพัฒนา ระบบแจ้งเตือนภัยและ การบริหารจัดการภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ โดยติดตั้ง ระบบติดตามและเตือน ภัยพื้นที่เสี่ยงภัย จำนวน 1 ชุด / จังหวัด - ดำเนินการเสริมสร้างและ พัฒนาเครือข่าย อาสาสมัครแจ้งเตือนภัย ในพื้นที่เสี่ยงภัยกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 24 ชุมชน ๆ ละ 60 คน - การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ ป้องกันภัยพิบัติประจำ ชุมชนครอบคลุมพื้นที่ เสี่ยงภัยพิบัติ กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 24 ชุมชน โดย เมื่อการดำเนินกิจกรรมจะ มีการโอนทรัพย์สินของ โครงการไปอยู่ในความ รับผิดชอบขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ติดตั้งระบบ เตือนภัยที่ เหมาะสมกับ ชนิดของภัย พิบัติที่เกิดขึ้น ในพื้นที่เสี่ยง ของกลุ่ม จังหวัด	1	4	สำนักงาน ป้องกันและ บรรเทา สาธารณภัย จังหวัด สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรี ธรรมราช พัทลุง					32.369
4. ศูนย์บริการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม - จัดหาครุภัณฑ์และอุปกรณ์ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และ สิ่งแวดล้อม	การจัดตั้ง หน่วยงาน ให้บริการด้าน อาชีวอนามัย ความ ปลอดภัย	1	3	มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี					10

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
- การขออนุญาตเป็นหน่วย บริการ และการเตรียม ความพร้อมด้านต่าง ๆ - การประชาสัมพันธ์ การสำรวจความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมาย และ การให้บริการแก่ กลุ่มเป้าหมาย	สิ่งแวดล้อม และคุณภาพ ชีวิต								5 5
5. โครงการติดตั้งสถานีตรวจวัด คุณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพ อากาศ จำนวน 3 สถานี ณ จังหวัดพัทลุง และ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี	จัดตั้ง หน่วยงาน ให้บริการด้าน อาชีวอนามัย ความ ปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และคุณภาพ ชีวิต	1	3	สำนักงาน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดพัทลุง นครศรี ธรรมราช สุราษฎร์ธานี					18
6. พัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็น ศูนย์กลางอาหารฮาลาล - ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการ ผลิตสินค้าเกษตร ตาม กระบวนการผลิตสินค้า ฮาลาล และแผนการผลิตของ ชุมชน	พัฒนาการ ผลิต ผลิตภัณฑ์ สำหรับ นักท่องเที่ยว โดยชุมชน	2	1	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	10	10	10	10	40
7. โครงการอบรมภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน ให้ชุมชนเพื่อการสื่อสารใน ชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ (การพัฒนาและปรับปรุงศูนย์ภาษา กลุ่มจังหวัด การอบรมทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษภาษาจีนและภาษา อาเซียน) - การพัฒนาศูนย์กลางการ เรียนรู้ทางภาษาที่ทันสมัย เพื่อให้บริการด้าน	มีกิจกรรมเพื่อ พัฒนา บุคลากร ภาครัฐ/ ภาคเอกชน/ ประชาชนด้าน ทักษะการใช้ ภาษา ต่างประเทศ	1	2	มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี					10

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) ⁽¹²⁾				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
<p>ภาษาต่างประเทศแก่ กลุ่มประชากรจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดหลักสูตรอบรม เพื่อพัฒนาการใช้ทักษะ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติและ ใช้ภาษาจริงในพื้นที่ภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย และการ เดินทางไปต่างประเทศ (เน้นพื้นที่ในภูมิภาค อาเซียน) 									60
<p>8. เทคโนโลยีอัจฉริยะเพื่อสังคมในยุค ไทยแลนด์ 4.0</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งศูนย์เครือข่ายความรู้ เฉพาะทางเทคโนโลยี อัจฉริยะสำหรับกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - ฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถทางการ ประยุกต์เทคโนโลยี สารสนเทศ 	การพัฒนา กิจกรรมเพื่อ รองรับสังคม ผู้สูงอายุ และ จัดโครงการ ฝึกอาชีพให้แก่ ประชาชนใน พื้นที่	1	2	มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี.					7 3
<p>9. โครงการประสานความร่วมมือ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุใน พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านการอบรมประกอบ อาชีพเสริม - ด้านกิจกรรมนันทนาการ - ด้านกิจกรรมเพื่อสุขภาพ - ด้านกิจกรรมผู้นำชุมชน - การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิตผู้สูงอายุภายใต้กรอบ 	พัฒนา กิจกรรมเพื่อ รองรับสังคม ผู้สูงอายุ	1	2	มหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี					10

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท) (12)				
ประเด็นยุทธศาสตร์ /โครงการ (8)	กลยุทธ์	แหล่ง งปม. (9)	ผลผลิต (10)	หน่วย ดำเนินการ (11)	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
กิจกรรมหลัก 4 ด้าน (การประกอบอาชีพเสริม, กิจกรรมนันทนาการ, กิจกรรม เพื่อสุขภาพ และกิจกรรมผู้นำ ชุมชน)									
10. เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ทางการแพทย์สู่ความเป็นเลิศ - จัดหารถพยาบาลสมรรถนะ สูง จำนวน 1 คัน - จัดหารถตรวจสุขภาพ เคลื่อนที่ จำนวน 1 คัน	พัฒนา กิจกรรมเพื่อ รองรับสังคม ผู้สูงอายุ	1	2	สำนักงาน สาธารณสุข จังหวัด สุราษฎร์ธานี					5 15
11. โครงการจัดตั้งศูนย์การแพทย์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ - ก่อสร้างอาคารศูนย์การแพทย์ พร้อมระบบสาธารณูปการ	พัฒนา กิจกรรมเพื่อ รองรับสังคม ผู้สูงอายุ	2	2	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	635.577				635.577
12. โครงการพัฒนาบุคลากร ทางการแพทย์		2	2	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์					
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน กลุ่ม จังหวัดแบบบูรณาการ					5	5	5	5	20
รวมทั้งสิ้น					1,658.157	456.161	577.861	515.563	4,586.911

ภาคผนวก

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
๑) นำข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดของจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตามที่ ก.น.จ. กำหนด	✓	
๒) จัดประชุมหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้ง ผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑	✓	
๓) การประชุมของ ก.บ.ก. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายวงศศิริ พรหมชนะ)

หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

หมายเหตุ ให้จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเป็นผู้จัดทำ

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561-2564)

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557 - 2560)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564)	เหตุผลของการ ปรับเปลี่ยน
วิสัยทัศน์	ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจ การเกษตรและการท่องเที่ยว ระดับนานาชาติ บนฐานราก ชุมชนที่เข้มแข็ง	ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม	เพื่อเพิ่มจุดเน้นด้านการ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นพื้นฐานรองรับการ พัฒนาในทุกด้าน เช่นการ ขนส่งคน การขนส่งผลผลิต ทางการเกษตร การท่องเที่ยว และการ ดูแลสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็น จุดเน้นในแผนยุทธศาสตร์ ชาติ 20 ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 12 และแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาภาคใต้ ของสำนักงานเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ
เป้าประสงค์ รวม	1 พืชเศรษฐกิจยางพารา และ ปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการ แข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ ระบบเศรษฐกิจ 2 การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา บนฐานทรัพยากรที่หลากหลายให้ มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ	1. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ของประเทศ 2. เป็นกลุ่มจังหวัดชั้นนำ ด้านการประมง และการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ที่มีความโดดเด่นในพื้นที่	1 ในภาพรวมการกำหนด เป้าประสงค์ใหม่ จะกำหนดโดยเขียนให้เห็น ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่าง ชัดเจนเป็นรูปธรรม 2.ด้านการเกษตรจะเพิ่ม เป้าประสงค์ด้านการ ประมงและเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ซึ่งผลผลิตและ

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557 - 2560)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564)	เหตุผลของการ ปรับเปลี่ยน
	<p>3 สินค้าเกษตรปลอดภัยต่อการบริโภคและมีศักยภาพในการส่งออก</p> <p>4 การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดสามารถรองรับการค้าการลงทุน</p>	<p>3 กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว นานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย ของรูปแบบการท่องเที่ยว</p> <p>4 มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ ที่มีศักยภาพในการรองรับ การพัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่ม</p> <p>5 กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมที่ดี</p>	<p>ผลิตภัณฑ์ประมง เป็นผลิตภัณฑ์หลักที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งของกลุ่มจังหวัด</p> <p>3 จะเพิ่มเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม และการสร้างสังคมที่ดี โดยเฉพาะการรองรับสังคมผู้สูงอายุ</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิตแปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว</p>	<p>1 เพิ่มยุทธศาสตร์ด้านการประมง และการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ซึ่งเป็นภาคเกษตรที่สำคัญอีกประเภทหนึ่งของกลุ่มจังหวัด</p> <p>2 เพิ่มยุทธศาสตร์ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมและการสร้างสภาพสังคมที่ดี</p>

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557 - 2560)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564)	เหตุผลของการ ปรับเปลี่ยน
		<p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบ โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการ พัฒนาของกลุ่มจังหวัด</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่ การเป็นเมืองสีเขียว และสังคม คุณภาพ</p>	

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดและรายจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด
ตามแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 – 2564

กลุ่มจังหวัด	จังหวัดชุมพร	จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จังหวัดนครศรีธรรมราช	จังหวัดพัทลุง
ท่องเที่ยวนานาชาติ และเชิงอนุรักษ์	ท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	ท่องเที่ยวนานาชาติ	ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและ วัฒนธรรม	ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
เกษตรสร้างสรรค์	เกษตรครบวงจร	เกษตรครบวงจร	เกษตรนวัตกรรม	ศูนย์กลางอาหารคุณภาพ
เครือข่ายคมนาคม โลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค	-	การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม และศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน	ศูนย์กระจายสินค้า	-
	-	-	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมอุดมสมบูรณ์	การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
	-	สังคมสงบสุข	-	พัฒนาคนและสังคม ให้มีคุณภาพ
	-	-	-	เสริมสร้างการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี

ภาคผนวก ง
ภาพถ่ายกิจกรรม

ประชุมเชิงปฏิบัติการ “เสวนาทิศทางของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยใน 20 ปีข้างหน้า : มุมมองจากผู้บริหารของกลุ่มจังหวัดฯ ณ โรงแรมราชาธิรี รีสอร์ทแอนสปา อำเภอนนทบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ 21-22 มิถุนายน 2559

ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 4 ปี (2561-2564)
วันที่ 25-26 กรกฎาคม 2559 ณ โรงแรมบรรจงบุรี

ประชุมประชาคม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
4 ปี (พ.ศ.2561 - 2564)

วันที่ 1 กันยายน 2559 ณ ห้องศรีวิชัย B โรงแรมวังใต้ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

เพื่อพิจารณาแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 4 ปี (พ.ศ.2561 – 2564)

วันที่ 1 กันยายน 2559 ณ ห้องศรีวิชัย B โรงแรมวังใต้อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

และ วันที่ 12 กันยายน 2559 ณ ห้องประชุมเมืองคนดี ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี

PROJECT IDEA

Project Idea
โครงการตามยุทธศาสตร์ที่ 1

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Idea) ของโครงการภายใต้งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)
กลยุทธ์ กำหนดมาตรฐานผลผลิตจากสวนปาล์มและมาตรฐานลานเท

หัวข้อ	รายละเอียด																																			
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและยกระดับคุณภาพปาล์มน้ำมันกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย																																			
2. ความสำคัญของโครงการ	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย : มีพื้นที่ปลูกปาล์มที่ให้ผลแล้ว ในปี 2559 จำนวน 2,265,896 ไร่ มีผลผลิตรวม 5,648,833 ตัน คิดเป็นร้อยละ 50 และ 51.28 ของพื้นที่ และผลผลิตของประเทศตามลำดับ โดยมีผลผลิตเฉลี่ย 2.49 ตัน/ไร่ มีอัตราเปอร์เซ็นต์การสกัดน้ำมัน เฉลี่ย 17 เปอร์เซ็นต์ ดังรายละเอียดดังนี้</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>จังหวัด</th> <th>พื้นที่ปลูก (ไร่)</th> <th>ผลผลิตรวม(ตัน)</th> <th>ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ (กก.)</th> <th>% การสกัดน้ำมันที่ผลิตได้</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>รวมทั้งประเทศ</td> <td>4,515,679</td> <td>10,944,884</td> <td>2,424</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ชุมพร</td> <td>848,945</td> <td>1,955,969</td> <td>2,304</td> <td>18.34</td> </tr> <tr> <td>สุราษฎร์ธานี</td> <td>1,031,533</td> <td>2,787,202</td> <td>2,702</td> <td>16.53</td> </tr> <tr> <td>นครศรีธรรมราช</td> <td>343,954</td> <td>829,617</td> <td>2,412</td> <td>16.96</td> </tr> <tr> <td>พัทลุง</td> <td>41,464</td> <td>76,045</td> <td>1,834</td> <td>25.27</td> </tr> <tr> <td>รวมกลุ่มอ่าวไทย</td> <td>2,265,896</td> <td>5,648,833</td> <td>2,313</td> <td>17.20</td> </tr> </tbody> </table> <p>ในสภาพปัจจุบัน เกษตรผู้ปลูกปาล์มยังไม่ให้ความสนใจ เอาใจใส่ ดูแลการผลิตอย่างถูกต้องทั่วถึง และกระบวนการรับซื้อขายปาล์มถึงโรงงาน ยังไม่มีการดำเนินการให้เต็มศักยภาพของการผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐาน เช่น การตัดปาล์มดิบ รดน้ำ ใช้ตะแกรงร่อน และส่งโรงงานช้ามากกว่า 24 ชั่วโมง จึงทำให้ เปอร์เซ็นต์น้ำมันที่สกัดได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้เกษตรกร ลานเท (Lamp) และโรงงาน ยังไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบ/ข้อกำหนด และประกาศที่เกี่ยวข้องในการซื้อขายปาล์ม และภาครัฐก็ยังไม่ได้นำกฎหมาย ระเบียบ ประกาศดังกล่าวมาบังคับใช้ ส่งผลให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และประเทศ ตามลำดับ ซึ่งตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) เรื่อง แนวทางปฏิบัติการรับซื้อผลปาล์มทะเลและปาล์มร่วง ได้กำหนดราคา รับซื้อผลปาล์มตามชั้นคุณภาพ โดยหากมีการผลิตปาล์มตามเปอร์เซ็นต์อัตรากรน้ำมัน กล่าวคือหาก ผลปาล์มสามารถสกัดน้ำมันเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซ็นต์ จะสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น 300 บาท/ตัน และจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น กว่า 1,695 ล้านบาท จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าในพื้นที่จังหวัดพัทลุง โรงงานรับซื้อเฉพาะผลปาล์มคุณภาพ สามารถสกัดน้ำมันปาล์มที่มีเปอร์เซ็นต์น้ำมัน สูงที่สุด</p> <p>ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์สูงสุดของทุกภาคส่วน จึงเห็นควรให้มีการดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ประชาสัมพันธ์ รมรงค์ ให้ทุกภาคส่วน มีการผลิต ซื้อ ขาย ปาล์มที่มีคุณภาพ ตามประกาศ ระเบียบ กฎหมายกำหนด ซึ่งจะส่งผลให้ปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการผลิต ซื้อขายปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพทั้งระบบ และสามารถสกัดน้ำมันปาล์มได้ในอัตราที่สูง และเกิดความเป็นธรรม ในการซื้อขาย จะสามารถ สร้างรายได้เพิ่มให้แก่เกษตรกรและเพิ่มความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวม</p>	จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิตรวม(ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ (กก.)	% การสกัดน้ำมันที่ผลิตได้	รวมทั้งประเทศ	4,515,679	10,944,884	2,424		ชุมพร	848,945	1,955,969	2,304	18.34	สุราษฎร์ธานี	1,031,533	2,787,202	2,702	16.53	นครศรีธรรมราช	343,954	829,617	2,412	16.96	พัทลุง	41,464	76,045	1,834	25.27	รวมกลุ่มอ่าวไทย	2,265,896	5,648,833	2,313	17.20
จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิตรวม(ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ (กก.)	% การสกัดน้ำมันที่ผลิตได้																																
รวมทั้งประเทศ	4,515,679	10,944,884	2,424																																	
ชุมพร	848,945	1,955,969	2,304	18.34																																
สุราษฎร์ธานี	1,031,533	2,787,202	2,702	16.53																																
นครศรีธรรมราช	343,954	829,617	2,412	16.96																																
พัทลุง	41,464	76,045	1,834	25.27																																
รวมกลุ่มอ่าวไทย	2,265,896	5,648,833	2,313	17.20																																
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>3.1 เพื่อสร้างความตระหนัก และกระตุ้นเตือนให้เกษตรกร ลานเท และโรงงานพัฒนาการผลิตและซื้อขายปาล์มน้ำมันคุณภาพ และปฏิบัติตามประกาศ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3.2 เพื่อพัฒนาและยกระดับการผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่เป้าหมายให้เป็นระบบที่ได้มาตรฐาน</p> <p>3.3 เพื่อเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรจากการจำหน่ายผลผลิตที่มีคุณภาพสูงขึ้นและเป็นธรรม</p>																																			

หัวข้อ	รายละเอียด				
	ตัวชี้วัด	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละ ของน้ำมันปาล์มที่สกัดได้เพิ่มขึ้น	18	19	20	21
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	5.1 เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น 5.2 มูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมันโดยรวมเพิ่มสูงขึ้น 5.3 ความสามารถในการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น				
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	1) ยุทธศาสตร์ชาติ ข้อ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และข้อ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน) 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)				
7. ระยะเวลา	4 ปี (ปีงบประมาณ 2561-2564)				
8. กิจกรรมหลักโครงการ					
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1	8.1) จัดทำสื่อและประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจ ให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งเกษตรกร ผู้ตัดปาล์ม ลานเท โรงงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นความสำคัญ ในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพปาล์มน้ำมันกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย				
งบประมาณ(ระบุปีงบประมาณ)	งบประมาณปี 2561	งบประมาณปี 2562	งบประมาณปี 2563	งบประมาณปี 2564	
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1 ล้าน	1.5 ล้าน	1.5 ล้าน	1 ล้าน	
	สำนักงานเกษตรจังหวัด สภาเกษตรกรจังหวัด สมาคมชาวสวนปาล์ม สมาคม/สมาพันธ์ลานเท โรงงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด				
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2	8.2) พัฒนามาตรฐานลานเท เพื่อให้การซื้อขายปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยการจัดทีมที่ปรึกษาในระดับจังหวัด และระดับอำเภอ เข้าตรวจเยี่ยม ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการซื้อขาย การแสดงป้ายราคารับซื้อ การใช้เครื่องชั่งที่ได้มาตรฐาน การให้ความรู้ คำแนะนำในการจัดระบบให้ลานเทได้มาตรฐาน ตามข้อกำหนดของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งการปฏิบัติให้เป็นไป ตามประกาศ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
งบประมาณ	งบประมาณปี 2561	งบประมาณปี 2562	งบประมาณปี 2563	งบประมาณปี 2563	
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2 ล้าน	3 ล้าน	3 ล้าน	3 ล้าน	
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานจังหวัด ตวงวัด สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด สมาคม/ สมาพันธ์การค้าลานเทปาล์มน้ำมันจังหวัด				
8.3 กิจกรรมหลักที่ 3	8.2 จัดจ้างทำวิจัยเพื่อศึกษา/พัฒนา/จัดหาเครื่องมือในการวัดเปอร์เซ็นต์ปาล์มน้ำมัน ให้เกษตรกรใช้เป็นเครื่องมือตรวจวัดเปอร์เซ็นต์น้ำมันเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการซื้อขาย และสร้างความเป็นธรรม				

หัวข้อ	รายละเอียด			
งบประมาณ	งบประมาณ ปี 2561	งบประมาณ ปี 2562	งบประมาณ ปี 2563	งบประมาณ ปี 2563
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3 ล้าน	3 ล้าน	3 ล้าน	3 ล้าน
	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน สถาบันการศึกษา/มหาวิทยาลัยของรัฐ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานสภาเกษตรจังหวัด สมาคมชาวสวนปาล์มน้ำมัน			

สำนักงานพาณิชย์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

13 กันยายน 2559

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1: พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)

กลยุทธ์ : ติดตั้งระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ในแต่ละจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร (โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด 3 x 4 ม.)
2) ความสำคัญของโครงการ	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมแก่การ ทำเกษตรกรรม จึงมีการปลูกพืชเศรษฐกิจมากที่สุด คือปาล์มน้ำมัน รองลงมาคือยางพาราและเกษตรกรรมอื่นๆ มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปีและมีฤดูฝนยาวนาน สภาพอากาศดังกล่าวทำให้เกษตรกรผู้ทำแผ่นยางพาราดิบ ประสบปัญหาด้านคุณภาพของแผ่นยางที่ไม่ได้มาตรฐาน มีความชื้นสูง ทำให้เกิดเชื้อราได้ง่าย โดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยร้อยละ 90 และ เป็นสวนยางขนาดเล็ก ไม่มีโรงรมควันเป็นของตัวเอง จึงใช้วิธีตากยางแผ่นดิบให้แห้งด้วยวิธีผึ่งยางในที่ร่ม และผึ่งแดด ซึ่งใช้เวลาในการตาก 10 -15 วัน การอบแห้งยางพาราด้วยโรงอบแห้งยางพาราพลังงานแสงอาทิตย์ จึงเป็นกรรมวิธีอย่างหนึ่งที่ทำให้ยางแผ่นแห้งสนิท แผ่นยางพารามีความโปร่งใสกว่าการผึ่งแผ่นยางพาราในที่ร่ม ไม่ขึ้นราในขณะเก็บ ใช้เวลาในการตาก 2 – 3 และเป็นการใช้พลังงานทดแทนที่มีศักยภาพ ลดการนำเข้าพลังงานรูปแบบอื่นที่มีราคาแพงและยังช่วยแก้ปัญหาวิกฤตเรื่องการขาดแคลนพลังงานอีกทางหนึ่งด้วย ในการดำเนินการในโครงการฯ นอกจากสนับสนุนอุปกรณ์แล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความรู้ถึงขั้นตอนวิธีการ และการบำรุงรักษา โดยการดำเนินการดังกล่าวกระทำโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่
3) วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทนที่มีความเหมาะสมในการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร
4) ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มีการใช้โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด 3x4 ม. เพิ่มขึ้นปีละ 20 แห่ง ประกอบด้วย 1. จังหวัดชุมพร ปีละ 10 แห่ง 2. จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีละ 5 แห่ง 3. จังหวัดพัทลุง ปีละ 5 แห่ง
5) ผลผลิต/ผลลัพธ์	1. โรงอบแห้งตากยางพาราพลังงานแสงอาทิตย์ สามารถระยะเวลาในการตากลงได้ ร้อยละ 80 2. มีวิทยากรตัวคูณด้านพลังงานประจำชุมชนเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด										
	3. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น 4. เผยแพร่ความรู้ด้านพลังงานให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น										
6) ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก										
7) ระยะเวลา	4 ปี (พ.ศ.2561-2564)										
8) กิจกรรมหลัก โครงการ											
กิจกรรมหลักที่ 1	<ol style="list-style-type: none"> จัดประชุม/คณะกรรมการพลังงาน / อส.พน. ประกาศรับสมัครและลงพื้นที่สำรวจพื้นที่และคัดเลือกครัวเรือน ชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ จัดฝึกอบรมให้ความรู้หรือศึกษา ดูงาน ดำเนินการติดตั้งระบบอบแห้ง สร้างองค์ความรู้สู่ชุมชน / ศูนย์เรียนรู้ของตำบล ติดตามตรวจสอบและประเมินผล <table border="1" data-bbox="432 1037 1342 1167"> <tr> <td>งบประมาณ</td> <td>ปี 2561</td> <td>ปี 2562</td> <td>ปี 2563</td> <td>ปี 2564</td> </tr> <tr> <td>(ล้านบาท)</td> <td>2.9</td> <td>2.9</td> <td>2.9</td> <td>2.9</td> </tr> </table> <p>งบประมาณ 11,600,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานพลังงานจังหวัดชุมพร</p>	งบประมาณ	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	(ล้านบาท)	2.9	2.9	2.9	2.9
งบประมาณ	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564							
(ล้านบาท)	2.9	2.9	2.9	2.9							

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของ/กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน

.....ยางพารา และผลไม้

กลยุทธ์ สร้างฐานข้อมูลยางพาราและปาล์มน้ำมันที่มีข้อมูลครบถ้วน รอบด้าน

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมันและยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากวิสัยทัศน์ของประเทศไทยและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ. ศ. 2560-2564) ที่กล่าวถึงการพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยเฉพาะ ในส่วนของความมั่งคั่งนั้น จะมุ่งประเด็นในการสร้างฐานเศรษฐกิจ ที่สามารถสร้างรายได้ โดยรัฐบาล มีนโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy) และกรอบนโยบาย การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ.2554 – 2563 (ICT 2020) เป็นนโยบายที่สำคัญเกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ ให้เข้ากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ โดยปาล์ม น้ำมัน และยางพารา จัดเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่ทำรายได้หลักให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้และมีพื้นที่ที่ปลูกมากที่สุดในประเทศ เนื่องจากมีชัยภูมิ ที่เหมาะสม และมีศักยภาพในการปลูกทั้งปาล์มน้ำมัน และยางพารา เพราะมีสภาพอากาศร้อนชื้น อยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร จึงทำให้ปาล์มน้ำมันและยางพาราเจริญเติบโตได้ดีทางภาคใต้ของประเทศ</p> <p>การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จึงเป็นวิธีพัฒนาขีดความสามารถ เพิ่มศักยภาพได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พืชเศรษฐกิจหลักอย่าง ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ที่สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสร้างนวัตกรรมทางความรู้ สร้างความได้เปรียบกว่าคู่แข่งทางการค้า โดยนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมัน หรือยางพารา ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ในด้านต่างๆ เชิงพื้นที่ (Spatial data analysis) ได้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิต วิเคราะห์สายพันธุ์ของปาล์มน้ำมัน หรือยางพารากับพื้นที่เพาะปลูก หรือ วิเคราะห์ความสอดคล้องของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมกับจำนวนปริมาณของผลิต เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น จำเป็นจะต้องมีระบบฐานข้อมูลมาเกี่ยวข้องเพื่อเก็บข้อมูลต่าง ๆ ของ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ปาล์มน้ำมัน หรือยางพารา ซึ่งในปัจจุบันนี้เป็นเพียงการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และเจาะจงเป็นส่วนๆ ไป ทำให้ข้อมูลข่าวสารมีมากจนเกิดเป็นยุคของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) ทำให้ผู้ใช้หรือผู้บริโภคเทคโนโลยีสารสนเทศใช้งานได้ อย่างยากลำบาก</p> <p>ดังนั้น จึงควรมีระบบการนำเสนอข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของการแสดงผลข้อมูลเสมือน (Data visualization) และนำข้อมูลขนาดใหญ่นี้มาวิเคราะห์เพื่อให้ได้นวัตกรรมทางความรู้ใหม่ๆ ที่นำไปใช้ประกอบการยกระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วขึ้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ เช่น อำนวยความสะดวกแก่กลุ่มเกษตรกรให้สามารถขึ้นทะเบียนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และยางพาราผ่านเว็บไซต์ได้ มีข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์เกี่ยวกับการปลูกปาล์มน้ำมันหรือยางพารา เป็นต้น ส่วนประโยชน์ของภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการลงทุนจัดสร้างโรงงานรับซื้อหรือแปรรูปผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมัน เป็นต้น สำหรับหน่วยงานภาครัฐสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนในหลาย ๆ ด้าน เช่น วางแผนการ Zoning เพื่อรองรับให้เกษตรกรเพาะปลูกพืชชนิดอื่น ๆ กรณีที่พื้นที่นั้นมีผลผลิตน้อย ไม่เหมาะแก่การปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน วางแผนและประเมินในการเยียวยาเกษตรกรกรณีพื้นที่ปลูกยางพาราหรือปาล์มน้ำมันได้รับความเสียหายหรือราคาผลผลิตตกต่ำ และประเมินความเสียหายกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติประเภทต่างๆ ต่อไป</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>โครงการนาร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมันและยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีวัตถุประสงค์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกยางพารา โดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยนำข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สถานวิจัยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคใต้) เป็นต้น

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> ● เพื่อจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยนำข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สถาบันวิจัยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคใต้) เป็นต้น ● เพื่อจัดทำเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลสำหรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางพารา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ● เพื่อจัดทำเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลสำหรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ● เพื่อนำข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราจากระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่พัฒนาขึ้นร่วมกับข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์อื่นๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์พื้นที่ยางพาราที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตยางพารา ○ วิเคราะห์การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ วิเคราะห์ระดับความเหมาะสมในการปลูกยางพาราของแต่ละพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด <p>และนำเสนอในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ประชาชนเข้าถึงได้</p> ● เพื่อนำข้อมูลพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจากระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่พัฒนาขึ้น ร่วมกับข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์อื่น ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์พื้นที่ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตปาล์มน้ำมัน ○ วิเคราะห์การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์ระดับความเหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมันของแต่ละพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด และนำเสนอในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ประชาชนเข้าถึงได้ ● เพื่อถ่ายทอดและเผยแพร่เทคโนโลยีที่พัฒนาสู่ภาคประชาชนให้สามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลได้
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>ระบุตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ที่ครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัย ● มีระบบฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ที่ครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัย ● มีเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลสำหรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางพารา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราหรือผู้นำหมู่บ้าน โดยผู้ใช้งานมีความพึงพอใจต่อระบบดังกล่าวไม่น้อยกว่า 70% ● มีเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลสำหรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันหรือผู้นำหมู่บ้าน โดยผู้ใช้งานมีความพึงพอใจต่อระบบดังกล่าวไม่น้อยกว่า 70% ● มีผลลัพธ์การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของยางพารา ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ○ พันธุ์ยางพาราที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตยางพารา ○ การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ ระดับความเหมาะสมในการปลูกยางพาราของแต่ละพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด ● มีผลลัพธ์การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมัน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ○ พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> ○ ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตปาล์มน้ำมัน ○ การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ ระดับความเหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมัน ของแต่ละพื้นที่ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด และนำเสนอในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ประชาชนเข้าถึงได้ <p>● ประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง มีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการถ่ายทอดและเผยแพร่ความรู้ โดยผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีที่พัฒนาไม่น้อยกว่า 70%</p>
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p>ผลผลิต/ผลลัพธ์ของโครงการ มีดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ● มีระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ● มีเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลเพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางพารา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ● มีเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลเพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ● การวิเคราะห์ข้อมูลยางพาราในด้านต่าง ๆ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์พันธุ์ยางพาราที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตยางพารา ○ วิเคราะห์การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ วิเคราะห์ระดับความเหมาะสมในการปลูกยางพาราของแต่ละพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด และนำเสนอในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ประชาชนเข้าถึงได้ ● มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลปาล์มน้ำมันในด้านต่าง ๆ ได้แก่

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตปาล์มน้ำมัน ○ วิเคราะห์การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ วิเคราะห์ระดับความเหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมันของแต่ละพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด และนำเสนอในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ประชาชนเข้าถึงได้
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>ความเชื่อมโยงของโครงการกับยุทธศาสตร์ระดับต่าง ๆ ของระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น มีรายละเอียดดังนี้</p> <p>1) ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมัน และยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นการสนับสนุนการเริ่มต้นในการปฏิบัติการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร เนื่องจากการที่จะสามารถสร้างความสามารถทางการแข่งขันทางการเกษตร (ยางพาราและปาล์ม น้ำมัน) ได้นั้น จำเป็นต้องมีข้อมูลที่ใช้สำหรับเป็นข้อมูลเบื้องต้นและข้อมูลประกอบการตัดสินใจสำหรับการวางแผนเพื่อให้สามารถมีความได้เปรียบเหนือประเทศคู่แข่ง <p>2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมัน และยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนากลุ่มจังหวัดและพื้นที่เศรษฐกิจ โดยมีการวางแนวทางพัฒนาที่สำคัญคือ พัฒนาให้ภาคใต้ เป็นศูนย์กลางผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันของภูมิภาค <p>3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ● โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมัน และยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล) (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 2559)</p> <p>4) ยุทธศาสตร์จังหวัด –</p> <p>5) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมัน และยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรม ปี 2559-2564 ที่มีการกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คือ เป็นศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร ซึ่งได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล และประมง อีกทั้งวางแผนให้มีการเตรียมพร้อมในการจัดทำข้อมูลเขตพื้นที่ปลูกยางพารา (Zoning) (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2557) ● โครงการนำร่องในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของปาล์มน้ำมัน และยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ กรอบนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2554 – 2563 (ICT 2020) ของประเทศไทย ที่เน้นการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อยกระดับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนไทย และนำพาประเทศไทยเข้าสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยเฉพาะ ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต ให้สามารถพึ่งตนเองและแข่งขันได้ในระดับโลก โดยเฉพาะ ภาคการเกษตร ซึ่งปาล์มและยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศที่สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ <p>ความพร้อมของโครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● คณะผู้วิจัยมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยหลายด้าน ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ระบบจัดการฐานข้อมูล การสำรวจระยะไกล คณิตศาสตร์ และสถิติ ● คณะผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการ ● เครื่องมือดำเนินการ มีบางส่วนและต้องจัดหาเพิ่มเติม

หัวข้อ	รายละเอียด
7. ระยะเวลา	4 ปี (รายละเอียด แสดงในหัวข้อระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงาน ตลอดโครงการ ตามเอกสารแนบท้าย)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1	<p>พัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกยางพาราในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย</p> <p>1.1) จัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกยางพารา โดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยนำข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สถาบันวิจัยสารสนเทศภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคใต้) เป็นต้น</p> <p>1.2) จัดทำเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลสำหรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางพารา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง</p> <p>1.3) นำข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราจากระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่พัฒนาขึ้นร่วมกับข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์อื่น ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตยางพารา ○ วิเคราะห์การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ วิเคราะห์ระดับความเหมาะสมในการปลูกยางพาราของแต่ละพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด <p>และนำเสนอในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ประชาชนเข้าถึงได้</p> <p>1.4) ถ่ายทอดและเผยแพร่เทคโนโลยีที่พัฒนาสู่ภาคประชาชนให้สามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลได้</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p> <p>10 ล้านบาท ผศ.ดร.จิราภรณ์ เมืองประทับ และคณะ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p> <p>หน่วยงานหลัก</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานเกษตรจังหวัด ● สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ● กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา <p>หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ● สถานวิจัยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคใต้) ● กรมพัฒนาที่ดิน ● กรมทรัพยากรน้ำ ● กรมอุตุนิยมวิทยา
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2	<p>พัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย</p> <p>1.1) จัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยนำข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สถานวิจัยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคใต้) เป็นต้น</p> <p>1.2) จัดทำเว็บแอปพลิเคชันและระบบฐานข้อมูลสำหรับการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งประกอบด้วย ชมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง</p> <p>1.3) นำข้อมูลพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจากระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่พัฒนาขึ้นร่วมกับข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์อื่นๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตปาล์มน้ำมัน

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ วิเคราะห์ระดับความเหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมันของแต่ละพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใดและนำเสนอในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ประชาชนเข้าถึงได้ <p>1.4) ถ่ายทอดและเผยแพร่เทคโนโลยีที่พัฒนาสู่ภาคประชาชนให้สามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลได้</p> <p>10 ล้านบาท</p> <p>ดร.สุพัตรา พุฒินาวรัตน์ และคณะ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p> <p>หน่วยงานหลัก</p> <p>หน่วยงานหลัก</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานเกษตรจังหวัด ● กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ● เป็นต้น <p>หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ● สถานวิจัยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคใต้) ● กรมพัฒนาที่ดิน ● กรมทรัพยากรน้ำ ● กรมอุตุนิยมวิทยา <p>เป็นต้น</p>

ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลา (ปี พ.ศ.)				ผลที่ได้รับ (Results)
	2561	2562	2563	2564	
1. ศึกษา สำรวจ รวบรวมจัดเก็บ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ศึกษาทฤษฎี และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ วิธีการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของพื้นที่ปลูกลายพาราและปาล์ม น้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี					มีข้อมูลลายพารา ปาล์มน้ำมัน และข้อมูล ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พร้อมสำหรับการจัดทำ ฐานข้อมูล
2. จัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ ปลูกลายพาราและปาล์มน้ำมัน โดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและ เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี					มีฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของพื้นที่ปลูกลายพารา ปาล์มน้ำมัน และข้อมูล ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. พัฒนาเว็บแอปพลิเคชันและ ระบบฐานข้อมูลสำหรับการ ขึ้นทะเบียนผู้ปลูกลายพาราและ ปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดสุราษฎร์ ธานี					มีเว็บแอปพลิเคชัน สำหรับแสดงผลข้อมูล พื้นที่ปลูกลายพารา ปาล์มน้ำมัน และขึ้นทะเบียน ผู้ปลูกพืชทั้ง 2 ชนิด ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ ธานี
4. ศึกษา สำรวจ รวบรวมจัดเก็บ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ศึกษาทฤษฎี และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ วิธีการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของพื้นที่ปลูกลายพาราและปาล์ม น้ำมันจังหวัดชุมพร					มีข้อมูลลายพารา ปาล์มน้ำมัน และข้อมูล ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จังหวัดชุมพร พร้อมสำหรับการจัดทำ ฐานข้อมูล
5. จัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ ปลูกลายพาราและปาล์มน้ำมัน โดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและ					มีฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของพื้นที่ปลูกลายพารา ปาล์มน้ำมัน และข้อมูล

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลา (ปี พ.ศ.)				ผลที่ได้รับ (Results)
	2561	2562	2563	2564	
เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในจังหวัดชุมพร					ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จังหวัดชุมพร
6. พัฒนาเว็บแอปพลิเคชันและ ระบบฐานข้อมูลสำหรับการขึ้น ทะเบียน ผู้ปลูกยางพาราและ ปาล์มน้ำมันในจังหวัดชุมพร					มีเว็บแอปพลิเคชัน สำหรับแสดงผลข้อมูล พื้นที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และขึ้นทะเบียนผู้ปลูก พืชทั้ง 2 ชนิด ในพื้นที่ จังหวัดชุมพร
7. ศึกษา สำรวจ รวบรวมจัดเก็บ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ศึกษาทฤษฎี และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ วิธีการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของพื้นที่ปลูกยางพาราและ ปาล์มน้ำมันจังหวัดนครศรีฯ และพัทลุง					มีข้อมูลยางพารา ปาล์มน้ำมัน และข้อมูล ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จังหวัดนครศรีฯ และพัทลุง พร้อมสำหรับการจัดทำ ฐานข้อมูล
8. จัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของพื้นที่ปลูกยางพาราและ ปาล์มน้ำมัน โดยใช้ข้อมูลจาก ดาวเทียมและเทคโนโลยี สารสนเทศภูมิศาสตร์ ในจังหวัดนครศรีฯ และพัทลุง					มีฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ของพื้นที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และข้อมูล ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จังหวัดนครศรีฯ และ พัทลุง
9. พัฒนาเว็บแอปพลิเคชันและ ระบบฐานข้อมูลสำหรับ การขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางพารา					มีเว็บแอปพลิเคชัน สำหรับแสดงผลข้อมูล พื้นที่ปลูกยางพารา

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลา (ปี พ.ศ.)				ผลที่ได้รับ (Results)
	2561	2562	2563	2564	
และปาล์มน้ำมัน ในจังหวัด นครศรีฯ และพัทลุง					ปาล์มน้ำมัน และขึ้นทะเบียนผู้ปลูกพืชทั้ง 2 ชนิด ในพื้นที่จังหวัดนครศรีฯ และพัทลุง
10. นำข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจากระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่พัฒนาขึ้น ร่วมกับข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์อื่น ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ○ วิเคราะห์พื้นที่ยางพารา หรือปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูกของแต่ละพื้นที่ ○ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตยางพาราหรือปาล์มน้ำมัน ○ วิเคราะห์การวางแผนการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ○ วิเคราะห์ระดับความเหมาะสมในการปลูกยางพาราหรือปาล์มน้ำมันของพื้นที่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด 					มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data Analysis) ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราและปาล์มน้ำมัน
11. ถ่ายทอดและเผยแพร่เทคโนโลยีที่พัฒนาและประเมินความถูกต้องและความพึงพอใจของผู้ใช้					มีผลความพึงพอใจจากผู้ใช้และข้อเสนอแนะ

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลา (ปี พ.ศ.)				ผลที่ได้รับ (Results)
	2561	2562	2563	2564	
12. สรุปผลการวิจัยและ จัดทำรายงาน					รายงานฉบับสมบูรณ์

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่ม
จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก

(ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)

กลยุทธ์ : สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม หรือการพัฒนาclusters ยางพาราและปาล์มน้ำมันใน กลุ่มพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาความเข้มแข็งกลุ่มคลัสเตอร์ปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัด
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>นโยบายการสนับสนุนให้กลุ่มผู้ประกอบการ รวมถึงกันจัดตั้งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster Development) เป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล ด้วยเห็นว่ากลุ่มคลัสเตอร์ เป็นเครื่องมือและกลไกที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ และด้วยอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมหลักของพื้นที่กลุ่มจังหวัด และระดับประเทศ แต่ปัจจุบันมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในพื้นที่ ต้องมีการปรับตัวเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้มากขึ้น ซึ่งกลไกหนึ่งที่สำคัญคือ การรวมกลุ่มกันของผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดการวางแผนพัฒนาร่วมกัน และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ในการดำเนินการร่วมกัน เกิดการแชร์ทรัพยากร ต่างๆ ร่วมกัน นำไปสู่การประหยัด และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสมาชิกทุกฝ่ายในกลุ่มคลัสเตอร์ทั้งหมด ซึ่งปัจจุบันได้มีการจัดตั้งกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในพื้นที่ จำนวน 2 กลุ่มคือ กลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจังหวัดชุมพร และกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี เรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่ครอบคลุมจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง ดังนั้นด้านหนึ่งก็ต้องพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจังหวัดนครศรีธรรมราช และพัทลุงเพิ่มเติม และต้องพัฒนาให้เกิดความร่วมมือกันด้านต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มคลัสเตอร์ทั้ง 4 จังหวัด</p> <p>นอกจากสนับสนุนการจัดตั้งคลัสเตอร์จังหวัดนครศรีธรรมราช และพัทลุงแล้ว กิจกรรมของโครงการอีกด้านหนึ่งคือการสนับสนุนการดำเนินการ โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้มีการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ตามแผนยุทธศาสตร์ของกลุ่มไว้แล้ว แต่ยังคงขาดงบประมาณที่จะสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่วางไว้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>1. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการร่วมกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจังหวัด นครศรีธรรมราช และพัทลุง เพื่อร่วมกันสร้างความสามารถในการแข่งขันของ สมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2. เพื่อส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมหรือเครือข่ายวิสาหกิจในประเทศ รวมทั้งหน่วยงาน BDS (Business Development Service) เช่น สถาบันการเงิน สถาบันการศึกษาวิจัยและพัฒนา องค์กรภาครัฐและสมาคมเอกชนที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นเครือข่าย (Network) ที่แข็งแกร่งที่พร้อมจะสนับสนุนการขับเคลื่อนของ คลัสเตอร์อุตสาหกรรมให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนและมั่นคงต่อไป</p> <p>3 เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงกิจกรรมและความร่วมมือระหว่างคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มทั้ง 4 จังหวัดในกลุ่ม</p> <p>4 เพื่อสนับสนุนกิจกรรม โครงการ ที่กำหนดไว้ตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มคลัสเตอร์ทั้ง 4 ในแต่ละปี</p>
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>1 เกิดการร่วมกลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในพื้นที่กลุ่มจังหวัด มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยางพารา และไม้ยางพารา</p> <p>2 กลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ทุกกลุ่มในพื้นที่กลุ่มจังหวัด มีการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์ 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี</p> <p>3 กลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในกลุ่มจังหวัดมีความร่วมมือและ กิจกรรมร่วมกัน</p> <p>4 กลุ่มคลัสเตอร์สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงาน ประจำปี</p>
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p>1 มีกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มครบทุกพื้นที่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด</p> <p>2. มีแผนยุทธศาสตร์ 4 ปีและแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มคลัสเตอร์</p> <p>3. กลุ่มคลัสเตอร์ทุกกลุ่มสามารถดำเนินกิจกรรม โครงการได้ไม่น้อยกว่า 80% ตามที่ตั้งไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี</p>
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12</p> <p>ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ให้กลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นศูนย์กลางด้านยางพารา ปาล์ม น้ำมันและไม้ผล และนโยบายการจัดตั้งกลุ่ม อุตสาหกรรม (คลัสเตอร์) เป็นนโยบายหลักของภาครัฐและตามยุทธศาสตร์ที่ 3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>2) ยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์มของประเทศ ปี 2556-2560 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการ การจัดตั้งองค์กรและกองทุนพัฒนาปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม เพื่อบริหารจัดการพัฒนา</p> <p>3) แผนพัฒนาการเกษตร ช่วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ด้านการส่งเสริมการรวมกลุ่มสถาบันการเกษตร</p> <p>4) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)</p> <p>5) ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2557-2560) วิสัยทัศน์ “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข” ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียวและสังคมคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีนโยบายในการสนับสนุนภารกิจด้านการ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เนื่องจากมีความพร้อมทั้งในด้านหลักวิชาการ บุคลากรที่มีความสามารถและประสบการณ์ โดยการให้บริการวิชาการ จะช่วยส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก เป็นการพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชนของกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p>
7. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินการ 4 ปี
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมที่ 1	<ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งกลุ่มคัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จังหวัดนครศรีธรรมราชและพัทลุง - จัดกิจกรรมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มคัสเตอร์ทั้ง 4 กลุ่มในพื้นที่ต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด
งบประมาณ	2 ล้านบาท
ผู้รับผิดชอบ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
กิจกรรมที่ 2 สนับสนุนกิจกรรม โครงการตาม แผนปฏิบัติการประจำปีของ กลุ่มคลัสเตอร์ทุกกลุ่มในพื้นที่ กลุ่มจังหวัด	- สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม/ โครงการ ต่างๆ ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มทุกกลุ่มในพื้นที่ (เป็นลักษณะ ของโครงการภาครัฐ โดยรัฐสมทบงบประมาณส่วนหนึ่งและภาคเอกชน คือกลุ่มคลัสเตอร์สมทบงบประมาณอีกส่วนหนึ่ง
งบประมาณ	3 ล้านบาท
ผู้รับผิดชอบ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน
ยางพารา ไม้ผล)

กลยุทธ์ : สนับสนุนหน่วยงานวิจัยภาครัฐเพื่อพัฒนางานวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบัน ชิ้นส่วนและวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์ม และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งได้เกือบทุกส่วน เช่น เส้นใยทลายปาล์ม กะลาปาล์ม ได้นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง หรือแม้กระทั่งน้ำเสียจากโรงงาน อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ยังสามารถนำไปใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้า เป็นต้น แต่ส่วนที่ยังไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ ก็คือส่วนของต้นปาล์มที่หมดอายุแล้ว ซึ่งปัจจุบันเมื่อต้นปาล์มหมดอายุการเก็บเกี่ยวแล้ว จะเป็นภาระของเกษตรกรต้องจ้างในการกำจัดออกไป ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งของเกษตรกร และด้วยปัจจุบัน ต้นปาล์มน้ำมันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอยู่ในช่วงทยอยหมดอายุแล้ว จึงเป็นปัญหาที่สำคัญของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มในพื้นที่ ดังนั้นจึงมีความน่าสนใจในการหาวิธีใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มที่หมดอายุแล้ว ซึ่งหากทำได้ก็จะช่วยลดต้นทุน ค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งให้กับเกษตรกร ในทางตรงข้าม อาจเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรโดยการขายต้นปาล์มหมดอายุได้อีกด้วย จึงได้นำเสนอโครงการศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณสนับสนุน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	4.1 มีผลการศึกษาวิจัย การใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ 4.2 มีการอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ ให้แก่กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	5.1 มีรายการการศึกษาวิจัย การใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ อย่างน้อย 1 รายการ 5.2 มีการอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุ อย่างน้อย 4 ครั้ง ครั้งละ 1 จังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ยุทธศาสตร์การพัฒนากภาค เมืองฯ) : ด้านเศรษฐกิจ การหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง 3) แผนยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันของชาติ : การปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ทดแทนสวนปาล์มเก่า 4) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล) 5) ยุทธศาสตร์จังหวัด : การเป็นเมืองเกษตรคุณภาพ
7. ระยะเวลา	ปี 2561-2562
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มน้ำมันที่หมดอายุ 2,000,000 นิตศน์ เพราแก้ว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มหมดอายุให้แก่เกษตรกรทั้ง 4 จังหวัด ปีละละ 500,000 บาท นิตศน์ เพราแก้ว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

โครงการแบบย่อ (Project Brief) (1 ชุด : 1 โครงการ)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน

ยางพารา

ไม้ผล)

กลยุทธ์ สนับสนุนการสร้างโรงงานแปรรูปยางพาราในแต่ละจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โรงงานต้นแบบการทำผลิตภัณฑ์บล็อกยางพาราและคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพาราผสมวัสดุทางการเกษตรในชุมชนกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกยางพาราอันดับ 1 ของโลก จากข้อมูลสำนักงานการวิจัยการเกษตร การใช้ยางพาราทำเป็นผลิตภัณฑ์ยางพาราภายในประเทศน้อยมากเพียงร้อยละ 13.34 ของปริมาณการผลิตยางพาราทั้งหมด ส่วนที่เหลือส่งออกในรูปของยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น เมื่อเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจการใช้ยางพาราทั้งภายในประเทศและต่างประเทศลดลงมาก ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาคือยางพาราล้นตลาดและราคาตกต่ำ แม้ว่ารัฐบาลจะใช้เงินเพื่อพยุงราคาก็ตามแต่ก็เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น หากได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการใช้ยางพาราในประเทศให้สูงขึ้นโดยการเพิ่มการจ้างงานและลดการพึ่งพาสถานที่ต่างประเทศในการส่งออกยางพาราให้น้อยลง</p> <p>แนวทางแก้ปัญหาจึงควรสนับสนุนให้มีการนำยางพารามาทำเป็นผลิตภัณฑ์ยางใหม่มากขึ้น การส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านเทคโนโลยีการผลิต การควบคุมทางด้านคุณภาพเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสามารถลดต้นทุนการผลิตและการทำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีความหลากหลาย มีคุณภาพดีเป็นไปตามมาตรฐานสากลที่สามารถแข่งขันได้ ซึ่งประเทศไทยมีความได้เปรียบในด้านอุตสาหกรรมยางความเป็นไปได้ในการพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปเบื้องต้นให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของผู้ใช้ได้ รวมทั้งพัฒนาการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ยางในชั้นปลาย</p> <p>ผลิตภัณฑ์บล็อกปูพื้นชนิดหนึ่งที่ยังคงเป็นที่ต้องการในตลาดคือ ผลิตภัณฑ์บล็อกยางปูพื้น (Floor Rubber Block) มักใช้ปูพื้นแทนอิฐบล็อกคอนกรีต ผลิตภัณฑ์มีข้อได้เปรียบกว่าบล็อกคอนกรีตคือ เบากว่า ผิวมีสปริง ยืดหยุ่นได้เวลาเดินล้ม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>จึงไม่บาดเจ็บมากและไม่เป็นแผล ส่วนใหญ่มักผลิตจากยางธรรมชาติผสมกับยางรีไซเคิลธรรมชาติหรือสังเคราะห์ ปัจจุบันยังคงไม่ค่อยนิยมใช้ยางบล็อกปูพื้นเพราะราคาค่อนข้างสูงกว่าบล็อกคอนกรีต ดังนั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตัวนี้จึงน่าสนใจมากทั้งในด้านการลดต้นทุนการผลิต และการนำวัสดุเหลือทิ้งมาใช้ร่วมกับยางในการผลิต จึงน่าสนใจตลอดจนการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานเพื่อศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาดกับบล็อกคอนกรีต</p> <p>ผลิตภัณฑ์บล็อกยางปูพื้น เป็นผลิตภัณฑ์ยางชนิดใหม่ที่มีผู้ผลิตในประเทศไม่มากนัก แต่เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพทางการตลาดสูงทั้งตลาดต่างประเทศและตลาดภายในประเทศเนื่องจากมีราคาไม่แพงมีสีสันสวยงาม มีความทนทานและมีความปลอดภัยในการใช้งานสูง สามารถใช้งานได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง บล็อกยางปูพื้นเหมาะสำหรับปูพื้นในบริเวณที่อาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย เช่น โรงเรียน สนามเด็กเล่น สนามกีฬาบ้านพักคนชรา บ้านพักคนพิการ และโรงพยาบาล เป็นต้น จากงานวิจัยของกรมวิทยาศาสตร์บริการได้ศึกษาและพัฒนาสูตรและกระบวนการผลิตบล็อกยางปูพื้น โดยทำเป็นเนื้อยาง 2 ชั้นยางชั้นบนมีสีสันและลวดลายต่างๆ สวยงาม มีความคงทนต่อการใช้งานและสภาวะแวดล้อมได้ดี ส่วนยางชั้นล่างซึ่งไม่สัมผัสกับแสงแดด โดยตรงได้ทำเป็นยางสีดำและมีคุณภาพปานกลางเหมาะสมกับการใช้งานเพื่อลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง โดยวัตถุดิบที่ใช้ ได้แก่ ยางพารา ยางรีไซเคิล (ยางรถยนต์ที่นำกลับมาใช้ใหม่) และแคลเซียมคาร์บอเนต ซึ่งเป็นวัตถุดิบภายในประเทศมากกว่าร้อยละ 90 และสารเคมียางอีกประมาณร้อยละ 10 ผลจากการศึกษาได้สูตรยางที่เหมาะสมในการผลิตเชิงพาณิชย์จำนวน 10 สูตร แบ่งเป็นสูตรยางชั้นบน 5 สูตร โดยยางทั้ง 10 สูตรมีสมบัติเชิงกล ได้แก่ ความต้านแรงดึง ความยืดเมื่อขาด ความแข็ง การยุบตัวและคุณสมบัติภายหลังการบ่มแรงด้วยความร้อนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการทำบล็อกยางปูพื้น นอกจากนี้จากงานวิจัยของศุภชัย แก้วจิ้ง (2552) ได้ศึกษาการนำยางสกินผสมกับยางอีพิตีเอ็มและผงฝุ่นซีลี้อยู่ไม่ยางพาราเป็นสารตัวเติมในการผลิตผลิตภัณฑ์บล็อกยางปูพื้น เพื่อลดต้นทุนและลดปริมาณการใช้ยางธรรมชาติให้น้อยลง ซึ่งการนำผงฝุ่นซีลี้อยู่ไม่ยางพาราเข้ามาเป็นส่วนผสมอย่างหนึ่งในการทำวัสดุผสมบล็อกยางปูพื้นกับยาง สกินเนื่องด้วยผงฝุ่นซีลี้อยู่ไม่ยางพาราที่เบาและราคาถูก เป็นการเพิ่มมูลค่าของผงฝุ่นซีลี้อยู่ไม่ยางพาราโดยทำเป็นผลิตภัณฑ์ยางปูพื้นในส่วนองฐานบล็อกยางปูพื้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>จากการสำรวจงานวิจัยเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ในการทำบล็อกยางปูพื้น พบว่ายังไม่มีผู้ใดศึกษาการนำเถ้าจากกะลาปาล์มมาใช้เป็นสารตัวเติมในการทำบล็อกยางปูพื้น ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงสนใจการเพิ่มความแข็งแรงและสมบัติของบล็อกยางปูพื้นจากเถ้ากะลาปาล์มน้ำมัน และยังสามารถช่วยลดต้นทุน เนื่องจากเถ้ากะลาปาล์มมีราคาที่ถูกกว่าสารตัวเติมอื่น เช่น เขม่าดำ ซิลิกา และ แคลเซียมคาร์บอเนตเป็นต้น อีกทั้งหาซื้อเถ้ากะลาปาล์มได้ง่าย ซึ่งในปัจจุบันเถ้ากะลาปาล์มเป็นของเหลือทิ้งจากการเผากะลาปาล์มเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง ทั้งในโรงงานที่ใช้พลังงานจากไอน้ำ และโรงงานที่ผลิตกระแสไฟฟ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกะลาปาล์มเป็นผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะในภาคใต้ซึ่งมีโรงงานที่สกัดน้ำมันปาล์มเพราะมีผลพลอยได้คือกะลาปาล์มจำนวนมากและเป็นสารที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพทางกลได้เป็นอย่างดี</p> <p>สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รายงานว่า ในปี พ.ศ. 2555 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกปาล์มประมาณ 5 ล้านไร่ ผลผลิตผลปาล์มสด 11.33 ล้านตัน ผลิตเป็นน้ำมันปาล์มดิบได้ 1.93 ล้านตัน มีมูลค่าทางเศรษฐกิจของปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มไม่ต่ำกว่า 64,000 ล้านบาท ทำให้กากของผลปาล์มมีปริมาณที่สูงตามผลการผลิตปาล์ม ประมาณ 3.73 ล้านตันต่อปี ผลผลิตจากปาล์มน้ำมันประกอบด้วยทะลายปาล์ม ใบจากเปลือก และกะลาปาล์มน้ำมัน (นันทชัย, 2556) หลังจากที่ใช้ผลิตน้ำมันปาล์มแล้ว จะเหลือกะลาปาล์มน้ำมันเป็นจำนวนมาก เถ้ากะลาปาล์มน้ำมันเป็นวัสดุพลอยได้จากการนำกะลาของผลปาล์มน้ำมัน มาเผาเป็นเชื้อเพลิงให้กับหม้อกำเนิดไอน้ำเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า มีอุณหภูมิที่ใช้ในการเผาไหม้ประมาณ 800 - 900 °C เถ้ากะลาปาล์มน้ำมันมีลักษณะเป็นผงฝุ่นน้ำหนักเบา เถ้ากะลาปาล์มน้ำมันที่เกิดขึ้นมีการนำมาใช้ประโยชน์น้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณที่เกิดขึ้นในแต่ละปี ส่วนใหญ่ต้องนำไปทิ้ง ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการกำจัดทิ้งตามมา เช่น ปัญหาทางด้านสภาวะแวดล้อม เป็นต้น</p> <p>ในงานวิจัยนี้จึงสนใจทำการศึกษานำเอาของเหลือทิ้งทางเกษตรมาพัฒนาทดแทนสารตัวเติมเพื่อช่วยให้สามารถลดต้นทุนและยังเป็นแนวทางกำจัดของเสียอย่างยั่งยืนอีกด้วย ดังนั้นในการศึกษานี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์บล็อกยางปูพื้นที่มีศักยภาพสูงจากยางธรรมชาติสริมผสมกับเศษยางอีพีดีเอ็มเหลือทิ้งจากขอบกระจก รถยนต์ โดยใช้เถ้ากะลาปาล์มน้ำมันที่เป็นสิ่งเหลือทิ้งจากโรงงานผลิตไฟฟ้าเป็นสารตัวเติมในสูตร โดยทำการศึกษาสูตรยางเพื่อผลิตบล็อกยางปูพื้น โดยแบ่งเป็นสูตรสำหรับชั้นผิวหุ้มด้านบนและชั้นล่าง โดยชั้นบนจะทำการศึกษาการเพิ่มสมบัติและคุณภาพตามมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ (มอก. 2378-2551 เช่น ความแข็งแรง ความต้านทาน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ต่อแรงดึง ความต้านทานต่อการฉีกขาด ค่าการกระเด็งกระดอน ความร้อนสะสม และสมบัติหลังการบ่มเร่ง ส่วนสูตรทำฐานชั้นล่างของบล็อกยางจะมุ่งเน้นการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ และทนทานต่อการใช้งาน และทั้งจะทำการศึกษากระบวนการผลิต เช่น ผลของระบบการวัลคาไนซ์ต่อสมบัติทางฟิสิกส์ และเพื่อลดเวลาการขึ้นรูป ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะข้อหนึ่งที่น่าสนใจของ ศุภชัย (2552) เนื่องจาก ระยะเวลา และ ความร้อนที่ใช้ในการขึ้นรูปเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งในการผลิตบล็อกยางปูพื้น ซึ่งการใช้ระบบการวัลคาไนซ์ที่เหมาะสมน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถลดพลังงานในการผลิตได้ ในงานวิจัยนี้ยังมุ่งสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผสมและการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์บล็อกยางปูพื้นและองค์ความรู้การผสมยางกับสารตัวเติม เช่น ไข่ไก่อันตรกิริยาที่เกิดขึ้นระหว่างยางและเถ้ากะลาปาล์มน้ำมัน และการเพิ่มสมบัติของยางผสมสารตัวเติมประเภทเถ้ากะลาปาล์มเพื่อใช้ในการทำผลิตภัณฑ์บล็อกยางปูพื้น พร้อมทั้งทดสอบการใช้งานจริง เช่น การบ่มเร่ง (Aging test) ความทนทานต่อการขีดสี และความทนทานต่อสภาวะการใช้งาน นอกจากนี้เมื่อได้ชิ้นงานที่ผ่านมาตรฐานจะทำการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ได้ให้กับกลุ่มสหกรณ์กองทุนสวนยางสวนยางของเกษตรกรในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในการพัฒนาเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างโรงงานต้นแบบการทำผลิตภัณฑ์บล็อกยางพาราและบล็อกคอนกรีตผสมวัสดุทางการเกษตรในชุมชนกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 2. เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตบล็อกยางพาราและบล็อกคอนกรีตผสมวัสดุทางการเกษตร
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างโรงงานต้นแบบการทำผลิตภัณฑ์บล็อกยางพาราและคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพาราผสมวัสดุทางการเกษตรในชุมชนกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 2. เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตบล็อกยางพาราและบล็อกคอนกรีตผสมวัสดุทางการเกษตร <p>ผลลัพธ์ :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาอาชีพเกษตรกรและอุตสาหกรรมคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพาราขนาดเล็ก จนเป็นผลให้ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ 2. เกิดองค์ความรู้และทักษะในกลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์บล็อกยางพาราและคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพารา

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีโรงงานต้นแบบและศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์บล็อกยางพาราและคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพารา 2. มีเครือข่ายเกษตรกร ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพาราหรืออุตสาหกรรมคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพาราอย่างน้อย 1 กลุ่ม 3. มีจำนวนเกษตรกร หรือจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการอบรมทักษะการทำผลิตภัณฑ์อย่างน้อยจังหวัดละ 1 กลุ่ม 4. อย่างน้อยร้อยละ 10% กลุ่มผู้ประกอบการขนาดเล็กสามารถปรับปรุงผลิตภัณฑ์คอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพาราได้ 5. อย่างน้อยร้อยละ 5% ของเกษตรกรสามารถนำความรู้ที่ได้หลังจากการอบรมไปจัดตั้งกลุ่มผู้ประกอบการขนาดเล็กในการผลิตผลิตภัณฑ์บล็อกยางพาราได้
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และนโยบายอื่นๆ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน 2. สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต สร้างความมั่นคงของประชาชน ตลอดจนการบำรุงศาสนา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>เริ่มต้นปี เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 สิ้นสุดปี เดือนกันยายน พ.ศ. 2564</p>
<p>8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ 1 จัดตั้งโรงงานต้นแบบและศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์บล็อกยางพาราและคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพาราซึ่งประกอบไปด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อาคารโรงงานต้นแบบ 2. ไลน์การผลิตบล็อกยางปูพื้น 3. ไลน์การผลิตบล็อกโฟมยางปูพื้น 4. ไลน์การผลิตคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพารา 5. ศูนย์ทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ 6. ห้องประชุมถ่ายทอดเทคโนโลยี <p>จะดำเนินการในระยะที่ 1 ด้วยงบประมาณ 35 ล้านบาท</p> <p>กิจกรรมหลักที่ 2 สร้างผลิตภัณฑ์และมาตรฐานผลิตภัณฑ์บล็อกยางปูพื้น บล็อกโฟมยางปูพื้น และคอนกรีตบล็อกมวลเบาผสมน้ำยางพารา</p> <p>จะดำเนินการในระยะที่ 2 ด้วยงบประมาณ 4 ล้านบาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	กิจกรรมหลักที่ 3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีการทำผลิตภัณฑ์ จะดำเนินการในระยะที่ 3 ด้วยงบประมาณ 1 ล้านบาท
9. งบประมาณ	40,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สาขาเทคโนโลยียางและสาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด พัฒนาระบบการเกษตรสมัยใหม่ (Smart farmer) และ
เกษตรอินทรีย์
กลยุทธ์ การปรับเปลี่ยนเกษตรกรรมเป็น Smart farmer

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาเกษตรกรรมดั้งเดิมสู่เกษตรกรรมอัจฉริยะ (Smart Farmer)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตั้งแต่โมเดล “ประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นภาคการเกษตร ไปสู่ “ประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และก้าวสู่โมเดลปัจจุบัน “ประเทศไทย ๓.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมหนัก ทว่าภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๓.๐” ที่เป็นอยู่กันตอนนี้ต้องเผชิญกับดักสำคัญที่ไม่อาจนำพาประเทศพัฒนาไปมากกว่านี้ จึงเป็นประเด็นที่รัฐบาลต้องสร้างโมเดลใหม่ขึ้นมาเพื่อปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศและนำพาประชาชนทั้งประเทศไปสู่โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” ให้ได้ภายใน ๓-๕ ปีนี้</p> <p>“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือในปัจจุบัน เรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เราต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” นั้นหมายถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติสำคัญ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” ๒. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ๓. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น <p>ประเทศไทย ๔.๐ จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์ประกอบที่สำคัญคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)</p> <p>๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่มีรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง</p> <p>๓. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services</p> <p>๔. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง</p> <p>“ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นการถักทอเชื่อมโยงเทคโนโลยีหลัก ที่ต้นน้ำ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่อยู่กลางน้ำ และ Startups ต่างๆที่อยู่ปลายน้ำ โดยใช้พลัง “ประชารัฐ” ในการขับเคลื่อน</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีพืชเศรษฐกิจจำนวนมากไม่น้อย เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน พืชสวน (เงาะ มังคุดทุเรียน) พืชไร่ และข้าว พื้นที่เมืองที่มีชื่อเสียง เช่น ข้าวหอมนิล ข้าวหอมพันธุ์ไชยา ข้าวสังข์หยด เป็นต้น ซึ่งแต่ละจังหวัดย่อมมีผลผลิตทางการเกษตรที่แตกต่างกัน อาจจะเนื่องจากปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ ที่จะส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรแตกต่างกัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเด่นของแต่ละพื้นที่</p> <p>อีกทั้งในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านอินเทอร์เน็ต ได้พัฒนามาเป็น อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) มาช่วยเพิ่มศักยภาพของอุปกรณ์ต่างๆ ให้อัจฉริยะขึ้น เพื่อประยุกต์ใช้ในหลายด้าน ทั้งด้านการเกษตร สิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรม การดำรงชีวิต สุขภาพ เช่น สมาร์ทโฮม (Smart home) สมาร์ทฟาร์ม (Smart farm) สมาร์ทบิลดิ้ง (Smart building) สมาร์ทซิตี (Smart city) สมาร์ทเฮลธ์ (Smart health) เป็นต้น</p> <p>ดังนั้นการพัฒนาของเทคโนโลยีในด้านต่างๆ จะส่งผลให้มีการพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตรที่จะส่งผลให้เกษตรกรสามารถปรับปรุง/พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรคือการพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ทำเกษตรอัจฉริยะ และมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ทางการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความพร้อมในการปรับเปลี่ยนเข้าสู่เกษตรกรอัจฉริยะ(Smart Farmer) ได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาบุคลากรภาครัฐ/เอกชน ทางการเกษตรในการรองรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ๒. ส่งเสริมให้บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีการทำเกษตรแบบอัจฉริยะ ๓. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรในการพัฒนาเกษตรกรแบบดั้งเดิมเข้าสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. บุคลากรภาครัฐ/เอกชน ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ Smart Farming เพื่อขยายผลต่อเกษตรกรในชุมชน ๒. บุคลากรภาครัฐ/เอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการทำ Smart Farm ในชุมชนเพิ่มขึ้น ๓. เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมทางการเกษตรให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 และเข้าสู่เกษตรกรอัจฉริยะมากขึ้น
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีหน่วยการเรียนรู้เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒. บุคลากรภาครัฐ/เอกชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน/ปี จากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยทั้ง ๔ จังหวัด ผ่านการอบรมความรู้เกี่ยวกับ Smart Farming ๓. บุคลากรภาครัฐ/เอกชน มีการทำ Smart Farm ในชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ จากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ทั้ง ๔ จังหวัด
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ: สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ <ol style="list-style-type: none"> (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>(๕) ยุทธศาสตร์ด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองฯ): สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่</p> <p>(๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม</p> <p>(๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวทางการปฏิรูปประเทศ</p> <p>(๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข</p> <p>๓) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด พัฒนาระบบการเกษตรสมัยใหม่ (Smart farmer) และเกษตรอินทรีย์</p> <p>๔) ยุทธศาสตร์จังหวัด สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่</p> <p>(๑) การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร</p> <p>(๓) การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน</p> <p>๕) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ ฯลฯ สอดคล้องกับทิศทางการบริหารประเทศของรัฐบาล เกี่ยวกับต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้โมเดลประเทศไทย ๔.๐ หรือที่เรียกว่า “ไทยแลนด์ ๔.๐”</p> <p>โครงการนี้มีความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากร ทรัพยากร และสถานที่ โดยบุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้กับศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเจริญเติบโตของข้าวหอมพันธุ์ไชยา หม้อข้าวหม้อแกงลิง และการเจริญเติบโตของกุ้ง และพัฒนาเป็นสื่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียนและครูในโรงเรียน ร่วมกับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และมีประสบการณ์ทั้งการเรียนรู้ การฝึกอบรม ประชุม/สัมมนา ทั้งในและต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย จีน อินโดนีเซีย เป็นต้น และการเป็นวิทยากรทั้งระดับชาติและระดับสากล อีกทั้งยังมีเครือข่ายทั้งองค์กรของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทางการเกษตร และองค์กรที่เกี่ยวกับชุมชน อีกทั้งมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนทั้ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด																									
	และต่างประเทศ เช่น สสวท. สวทช. BIOTEC NECTEC GISTDA NASA เป็นต้น																									
๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาทั้งหมดของโครงการ ๔ ปี																									
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม																									
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>จัดตั้งหน่วยการเรียนรู้เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ(Smart Farm) ๘ ล้านบาท/ปี จำนวน ๔ ปี ดร. ณัฐพล บุญนำ, ดร. ศิริวรรณ วงศ์กุล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>กิจกรรม</th> <th>ปีที่ ๑</th> <th>ปีที่ ๒</th> <th>ปีที่ ๓</th> <th>ปีที่ ๔</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>จัดประชุมเครือข่าย ทั้งภาครัฐ/เอกชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทาง การเกษตรในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย</td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> </tr> <tr> <td>จัดตั้งหน่วยการเรียนรู้</td> <td>x</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>จัดทำระบบ Smart Farming ต้นแบบ เพื่อการเรียนรู้</td> <td>x</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เผยแพร่/ขยายผล การเรียนรู้ Smart Farming สู่ภาค การเกษตรในชุมชน ในทุกจังหวัด</td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> </tr> </tbody> </table>	กิจกรรม	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	จัดประชุมเครือข่าย ทั้งภาครัฐ/เอกชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทาง การเกษตรในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย	x	x	x	x	จัดตั้งหน่วยการเรียนรู้	x				จัดทำระบบ Smart Farming ต้นแบบ เพื่อการเรียนรู้	x				เผยแพร่/ขยายผล การเรียนรู้ Smart Farming สู่ภาค การเกษตรในชุมชน ในทุกจังหวัด	x	x	x	x
กิจกรรม	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔																						
จัดประชุมเครือข่าย ทั้งภาครัฐ/เอกชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทาง การเกษตรในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย	x	x	x	x																						
จัดตั้งหน่วยการเรียนรู้	x																									
จัดทำระบบ Smart Farming ต้นแบบ เพื่อการเรียนรู้	x																									
เผยแพร่/ขยายผล การเรียนรู้ Smart Farming สู่ภาค การเกษตรในชุมชน ในทุกจังหวัด	x	x	x	x																						

หัวข้อ	รายละเอียด																				
	ติดตามผลจากกลุ่ม เกษตรกรจังหวัด	x	x	x	x																
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่</p> <p>เกี่ยวข้อง</p>	<p>ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาเกษตรกรเข้าสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)</p> <p>๔ ล้านบาท/ปี จำนวน ๔ ปี</p> <p>ดร. ศิริวรรณ วงศ์กุล, ดร. ณัฐพล บุญนำ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <table border="1" data-bbox="635 645 1267 1982"> <thead> <tr> <th data-bbox="635 645 892 757">กิจกรรม</th> <th data-bbox="892 645 984 757">ปีที่ ๑</th> <th data-bbox="984 645 1077 757">ปีที่ ๒</th> <th data-bbox="1077 645 1169 757">ปีที่ ๓</th> <th data-bbox="1169 645 1267 757">ปีที่ ๔</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="635 757 892 1149">จัดประชุมเครือข่าย ทั้งภาครัฐ/เอกชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทาง การเกษตรในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย</td> <td data-bbox="892 757 984 1149">x</td> <td data-bbox="984 757 1077 1149">x</td> <td data-bbox="1077 757 1169 1149">x</td> <td data-bbox="1169 757 1267 1149">x</td> </tr> <tr> <td data-bbox="635 1149 892 1541">ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่หลักสูตร อบรมSmart Famer ผ่านสื่อ ดิจิทัล และชุมชน/ สำนักงานเกษตร จังหวัด</td> <td data-bbox="892 1149 984 1541">x</td> <td data-bbox="984 1149 1077 1541">x</td> <td data-bbox="1077 1149 1169 1541">x</td> <td data-bbox="1169 1149 1267 1541">x</td> </tr> <tr> <td data-bbox="635 1541 892 1982">จัดอบรมส่งเสริม ความรู้แก่บุคลากร/ เกษตรกร - Internet of Things - Smart Farming - การติดตั้งอุปกรณ์/ เทคโนโลยีที่ใช้</td> <td data-bbox="892 1541 984 1982">x</td> <td data-bbox="984 1541 1077 1982">x</td> <td data-bbox="1077 1541 1169 1982">x</td> <td data-bbox="1169 1541 1267 1982">x</td> </tr> </tbody> </table>	กิจกรรม	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	จัดประชุมเครือข่าย ทั้งภาครัฐ/เอกชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทาง การเกษตรในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย	x	x	x	x	ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่หลักสูตร อบรมSmart Famer ผ่านสื่อ ดิจิทัล และชุมชน/ สำนักงานเกษตร จังหวัด	x	x	x	x	จัดอบรมส่งเสริม ความรู้แก่บุคลากร/ เกษตรกร - Internet of Things - Smart Farming - การติดตั้งอุปกรณ์/ เทคโนโลยีที่ใช้	x	x	x	x
กิจกรรม	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔																	
จัดประชุมเครือข่าย ทั้งภาครัฐ/เอกชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทาง การเกษตรในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย	x	x	x	x																	
ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่หลักสูตร อบรมSmart Famer ผ่านสื่อ ดิจิทัล และชุมชน/ สำนักงานเกษตร จังหวัด	x	x	x	x																	
จัดอบรมส่งเสริม ความรู้แก่บุคลากร/ เกษตรกร - Internet of Things - Smart Farming - การติดตั้งอุปกรณ์/ เทคโนโลยีที่ใช้	x	x	x	x																	

หัวข้อ	รายละเอียด										
	- การอ่าน/แปลผล และการนำไปใช้										
	ติดตามผลการ เรียนรู้/ผลผลิตทาง การเกษตร	x	x	x	x						
<p>๘.๓กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่</p> <p>เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>๔ ล้านบาท/ปี จำนวน ๔ ปี</p> <p>ดร. ศิริวรรณ วงศ์กุล, ดร. ณิชพล บุญนำ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช</p>	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="632 1043 882 1144">กิจกรรม</th> <th data-bbox="890 1043 983 1144">ปีที่ ๑</th> <th data-bbox="983 1043 1075 1144">ปีที่ ๒</th> <th data-bbox="1075 1043 1168 1144">ปีที่ ๓</th> <th data-bbox="1168 1043 1260 1144">ปีที่ ๔</th> </tr> </thead> </table>	กิจกรรม	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔				
กิจกรรม	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔							
<p>จัดประชุมเครือข่าย</p> <p>ทั้งภาครัฐ/เอกชน</p> <p>และหน่วยงานที่</p> <p>เกี่ยวข้องทาง</p> <p>การเกษตรในกลุ่ม</p> <p>จังหวัดภาคใต้ฝั่ง</p> <p>อ่าวไทย</p>	x	x	x	x							
<p>จัดอบรมส่งเสริม</p> <p>ความรู้แก่เกษตรกร</p> <p>ในการประยุกต์ใช้</p> <p>เทคโนโลยีในการ</p> <p>แก้ปัญหาทาง</p> <p>การเกษตรและการ</p> <p>เพิ่มผลผลิตทาง</p> <p>การเกษตร ณ</p>	x	x	x	x							

หัวข้อ	รายละเอียด					
	หน่วยการเรียนรู้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และลงพื้นที่ในแต่ละ จังหวัด					
	ติดตามผลการ เรียนรู้/ผลผลิตทาง การเกษตร	x	x	x	x	

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก
(ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)

กลยุทธ์ ลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยในสวนปาล์ม

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรสวนปาล์ม
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากการสำรวจสภาพปัญหาการผลิตภาคเกษตรพบว่า ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันมีค่าใช้จ่ายหลักเป็นค่าปุ๋ย ซึ่งปัจจุบันเกษตรกรใช้ทั้งปุ๋ยเคมี และปุ๋ยอินทรีย์ ซึ่งคุณภาพปุ๋ย และการปฏิบัติของเกษตรกร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการผลิตด้านต้นทุน และผลผลิตต่อไร่ การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินในพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน จะช่วยให้เกษตรกรสามารถใช้ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้มีผลผลิตและรายได้ที่เหมาะสมตามสภาพเศรษฐกิจ เกิดความยั่งยืนในการประกอบอาชีพทำสวนปาล์มน้ำมัน ช่วยเพิ่มรายได้หลักผลิตภัณฑั้มวลรวมภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อลดต้นทุนการปลูกปาล์มน้ำมัน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ลดต้นทุนการปลูกปาล์มน้ำมันลง 5 เปอร์เซ็นต์
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	มีศูนย์เรียนรู้ชุมชนด้านการใช้ปุ๋ยลดต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน จำนวน 60 แห่ง เป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้การผลิตปาล์มน้ำมัน
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)
7. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินการโครงการ 1 ปี เริ่มมกราคม ปี 2561 สิ้นสุดปี 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ (ระบุปีงบประมาณ) ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	8.1 กิจกรรม ถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร จำนวน 60 กลุ่ม งบประมาณ 744,000 บาท ปี 2561 ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จ.สุราษฎร์ธานี , จ.ชุมพร , จ.นครศรีธรรมราช , จ.พัทลุง
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2	8.2 กิจกรรม สนับสนุนปุ๋ยเคมี จำนวน 60 กลุ่ม

งบประมาณ (ระบุปีงบประมาณ) ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณ 6,000,000 บาท ปี 2561 ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จ.สุราษฎร์ธานี , จ.ชุมพร , จ.นครศรีธรรมราช , จ.พัทลุง
8.3 กิจกรรมหลักที่ 3 งบประมาณ(ระบุปีงบประมาณ) ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	8.3 กิจกรรม การติดตามประเมินผล และบริหารจัดการโครงการ งบประมาณ 820,000 บาท ปี 2561 ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จ.สุราษฎร์ธานี , จ.ชุมพร , จ.นครศรีธรรมราช , จ.พัทลุง

Project Idea
โครงการตามยุทธศาสตร์ที่ 2

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
 เศรษฐกิจและการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
 ยุทธศาสตร์ : เพิ่มการเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจชนิดใหม่ และพัฒนาการเลี้ยงเดิมให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
1.ชื่อโครงการ	เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าประมงที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2.ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สินค้าประมงที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความหลากหลาย ทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงผลผลิต ทั้งสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่ได้จากการจับจากแหล่งน้ำธรรมชาติและจากการเพาะเลี้ยง เช่น ปลาทะเล หอยทะเล ปูทะเล กุ้งทะเล ปลานิล กุ้งก้ามกราม ความต้องการผลผลิตสินค้าประมงเพิ่มขึ้น เพราะเป็นแหล่งอาหารโปรตีนที่มีคุณภาพทางโภชนาการเหมาะกับคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกชาติ ศาสนา เป็นอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพของผู้บริโภค ส่งผลให้ตลาดสินค้าประมงในประเทศและต่างประเทศยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับศักยภาพของพื้นที่จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีความเหมาะสมในการผลิตสินค้าประมงเศรษฐกิจข้างต้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าประมงให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดและกระจายรายได้สู่ผู้ประกอบการประมงอย่างทั่วถึง โดยส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการสร้างศักยภาพการแข่งขันให้แก่เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าประมงในพื้นที่กลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มผลผลิตสินค้าประมงให้มีคุณภาพและมาตรฐาน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด ว่า “ศูนย์กลาง การเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”
3.วัตถุประสงค์โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งน้ำธรรมชาติ 2. เพื่อพัฒนาการเลี้ยงปลาน้ำจืด ด้วยระบบการผลิตปลาคุณภาพ
4.ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น กุ้งก้ามกราม กุ้งแชบ๊วย หอยทะเล ปลาตุ๊กทะเล ปลาน้ำจืด เป็นต้น ในพื้นที่ 4 จังหวัด 2. พัฒนาการเลี้ยงปลาน้ำจืด ด้วยระบบการผลิตปลาคุณภาพ ผู้เพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 10 ราย ต่อปี ใน 4 จังหวัด 3.สร้างเครือข่ายการผลิตและการตลาดผู้เลี้ยงปลาน้ำจืด
5.ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งน้ำธรรมชาติ ร้อยละ 5 ต่อปี 2. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปลาคุณภาพ ร้อยละ 5 ต่อปี

หัวข้อ	รายละเอียด
6.ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>จากการประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่ามิติการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว และมิติประสิทธิภาพของภาครัฐ เป็นปัญหาสำคัญของกลุ่มจังหวัด และทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่ต้องการปรับโครงสร้างการผลิตการเกษตร โดยผลักดันด้านเกษตรขั้นปฐมภูมิเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูง มีคุณภาพและมาตรฐานสากล เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ของประเทศ สำหรับผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ 20 ปี การพัฒนาที่สมดุล ระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ สังคมที่มีคุณภาพ คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งจะเปลี่ยนผ่านสู่ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ตามโมเดลประเทศไทย 4.0</p> <p>ความพร้อมของกิจกรรม มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร พื้นที่ดำเนินการ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญ ตลอดจนองค์ความรู้ของเจ้าหน้าที่ผู้บริหารโครงการและผู้ปฏิบัติงาน</p>
7.ระยะเวลา	<p>ระยะเวลาทั้งหมด 4 ปี (2561 – 2564)</p> <p>ปีงบประมาณ 2561 ระยะเวลาตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561</p>
8.กิจกรรมหลักของโครงการ	
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรมเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งน้ำธรรมชาติ</p> <p>40,000,000 บาท</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานประมงจังหวัดชุมพร สำนักงานประมงจังหวัดพัทลุง</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุราษฎร์ธานี ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดนครศรีธรรมราช ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพัทลุง ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำชุมพร ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งชุมพร ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งสุราษฎร์ธานี ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งนครศรีธรรมราช ศูนย์พัฒนาประมงพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ</p>
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	<p>กิจกรรมพัฒนาการเลี้ยงปลาในน้ำจืด ด้วยระบบการผลิตปลาคุณภาพ</p> <p>10,000,000 บาท</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานประมงจังหวัดชุมพร สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานประมงจังหวัดพัทลุง ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุราษฎร์ธานี ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดนครศรีธรรมราช ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพัทลุง ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำชุมพร เครือข่ายผู้เลี้ยงปลาภาคใต้

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
 ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด .ภาคใต้.ฝั่งอ่าวไทย
 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ
 และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
 กลยุทธ์ จัดกิจกรรมกระตุ้นการบริโภค

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการโรงงานแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงต้นแบบ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีผลิตผลทางการเกษตรและประมง อุดมสมบูรณ์ ดังคำกล่าวที่ว่า “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” อย่างไรก็ตาม ผลิตผลทางการเกษตรและประมงมักเสื่อมเสียง่าย ทำให้มูลค่าผลิตผลลดลง การเพิ่มมูลค่าผลิตผลทางการเกษตรและประมงได้จึงเป็นทางออกของการ ยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ วิธีการหนึ่ง ที่นิยมนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลิตผลทางการเกษตรและประมง คือการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงให้มีความหลากหลาย พร้อมทั้งตรงตามความต้องการของผู้บริโภค เช่น การแปรรูปโดยการ สกัดสารสำคัญที่มีปริมาณน้อยแต่มีมูลค่าสูง การแปรรูปโดยการบรรจุ กระป๋อง การแปรรูปโดยการทำแห้ง การแปรรูปโดยการ บรรจุแบบตัดแปลง สภาพบรรยากาศพร้อมกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ การแปรรูปโดย คงคุณค่าสารอาหารด้วยการใช้ความร้อนต่ำ เช่น การแปรรูปด้วยเทคนิค ความดันสูง ดังนั้นการมีโรงงานแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมง จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันให้กับภาคการผลิต อีกทั้งยัง สามารถเป็นศูนย์กลางฐานความรู้(Knowledge base center) ทางด้านการ แปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ที่เกษตรกรและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสามารถมาใช้บริการหรือขอคำปรึกษาใน การแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อก่อสร้างโรงงานแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงต้นแบบ 2. เพื่อเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลทาง การเกษตรและประมงให้กับเกษตรกรและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้มาเรียนรู้ จากการปฏิบัติงานในโรงงานต้นแบบ

หัวข้อ	รายละเอียด
	3. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>ระบุตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการที่สามารถวัดผลสำเร็จได้เป็นรูปธรรมภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <ol style="list-style-type: none"> มีโรงงานสำหรับแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงต้นแบบจำนวน 5 โรงงาน ได้แก่ โรงเรือนการแปรรูปด้วยความร้อน (การฆ่าเชื้ออาหารกระป๋อง การพาสเจอร์ไรซ์) โรงเรือนแปรรูปด้วยความเย็นร่วมกับเทคนิคการเก็บรักษาต่าง ๆ โรงเรือนที่ใช้ในการสกัดสารสำคัญของผลิตผลทางการเกษตร โรงเรือนสำหรับตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ (ด้านเคมี ชีวภาพ กายภาพและประสาทสัมผัส)
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p>ระบุผลผลิต/ผลลัพธ์ของโครงการที่สามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <ol style="list-style-type: none"> สามารถเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงให้แก่เกษตรกรและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ไม่น้อยกว่า 1,000 คน (หรือตามความต้องการของเกษตรกรหรือผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) สามารถแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ ปลอดภัยและผ่านมาตรฐานได้ไม่น้อยกว่า 100 ผลิตภัณฑ์ (หรือตามความต้องการของเกษตรกรหรือผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) สามารถเพิ่มมูลค่าผลิตผลทางการเกษตรและประมงได้อย่างน้อยร้อยละ 20
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ชาติ <ul style="list-style-type: none"> ข้อที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด <ul style="list-style-type: none"> - ยุทธศาสตร์จังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>-</p> <p>5) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ ฯลฯ</p> <p>-</p> <p>พร้อมทั้งระบุความพร้อมของโครงการ</p> <p>สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีคณาจารย์ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งสิ้น 8 ท่าน ปริญญาโท 2 ท่าน ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนวน 4 ท่าน โดยทุกท่านล้วนมี ประสบการณ์ความรู้ความสามารถด้านการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร และประมง และสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตผลการเกษตร และประมงสู่เกษตรกรและผู้เพาะเลี้ยง เพื่อให้ได้ผลิตผลทางการเกษตรและ ประมงที่มีมูลค่าสูง ทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางระบบ เศรษฐกิจ</p>
7. ระยะเวลา	ระยะเวลา 4 ปี (พ.ศ. 2561-2564)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการ บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
<p>กิจกรรมหลักที่</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กิจกรรม การสร้างโรงงานแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมงต้นแบบ</p> <p>ปี 2561 : การสร้างโรงเรือนพร้อมไฟฟ้า น้ำประปา จำนวน 5 โรงเรือน</p> <p>ปี 2562 : การจัดหาเครื่องมือในการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและ ประมง</p> <p>ปี 2563 : การเผยแพร่ความรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมง สู่เกษตรกรและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ช่วงที่ 1 จำนวน 50 ผลิตภัณ์ท์</p> <p>ปี 2564 : การเผยแพร่ความรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและประมง สู่เกษตรกรและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ช่วงที่ 2 จำนวน 50 ผลิตภัณ์ท์</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ปี 2561 : 25 ล้านบาท</p> <p>ปี 2562 : 25 ล้านบาท</p> <p>ปี 2563 : 25 ล้านบาท</p> <p>ปี 2564 : 25 ล้านบาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>ดร.วิบูลย์ ป้องกันภัย (หัวหน้ากิจกรรมย่อยที่ 2) ผศ.วันชัย สุทธิรัตน์ ผศ.ดร.เบญจมาพร พิมพา ผศ.ดร.ชัชวาล โขติมากร ผศ.ดร.สมหวัง เล็กจริง ดร.พรพงษ์ สุทธิรักษ์ ดร.ปารมี หนูนิ่ม Dr.Karthikeyan Venkatachalam. ดร.ชูขวัญ เตชกานนท์ อาจารย์ธีรศักดิ์ ปันวิชัย นางสาวผกาวัลย์ ชูเชิด</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุราษฎร์ธานี</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (2) : การเพิ่มผลผลิตจากประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจและการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

กลยุทธ์ สร้างและพัฒนาระบบการเลี้ยงโคเนื้อ/โคขุน

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ/กิจกรรม	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ/โคขุนศรีวิชัย : Sriwichai Beef
2. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>การเลี้ยงโคเนื้อ – โคขุนคุณภาพเป็นการสร้างความสมดุลด้านอุปสงค์และอุปทานของพื้นที่ที่เหมาะสมกับโครงสร้างการผลิต และภูมิปัญญาบนฐานทรัพยากรเพื่อสร้างความสมดุล การผลิต การตลาด และความปลอดภัยของผู้บริโภค รวมทั้งเป็นระบบการผลิตที่เชื่อมโยง เอื้อประโยชน์ต่อภูมิสังคมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ทั้ง 5 มิติ กล่าวคือ ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมภาคเกษตร ภาคสังคม ภาคการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และภาคการท่องเที่ยว การบูรณาการขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ/โคขุนศรีวิชัยระยะที่ 1 ปี พ.ศ. 2561 เป็นการตัดตอนเฉพาะกิจกรรมที่สำคัญๆ ในการเริ่มต้นโครงการฯ ให้เป็นรูปธรรม ภายใต้โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ/โคขุนศรีวิชัย : Sriwichai Beef โครงการใหญ่ และให้สามารถขับเคลื่อนในปีต่อไปจนแล้วเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2564 นั่นคือสามารถมีผลิตภัณฑ์แปรรูปหรืออาหารบรรจุกระป๋อง หรือเนื้อโคขุนคุณภาพตราศรีวิชัย : Sriwichai Beef กระจายสู่ผู้บริโภคและปรากฏอยู่บนตลาดชั้นสูงนั่นเอง</p> <p>ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ/โคขุนศรีวิชัย : Sriwichai Beef เป็นการสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร เชื่อมโยงการท่องเที่ยวรวมทั้งสร้างโอกาสให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ/โคขุน ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นการสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์คุณภาพเพิ่มมูลค่าและลดการนำเข้าโคขุนจากนอกพื้นที่หรือต่างประเทศในการเปิดการค้าเสรี รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค/นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และเป็นสินค้าดาวรุ่งในสภาวะพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และข้าว) ประสบปัญหาราคาคงต่ำไม่แน่นอน</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>ระยะที่ 1 ปี 2561</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ได้สมาชิกและจำนวนโคทุกตัวที่เข้าร่วมโครงการ 2. พัฒนาพันธุ์และเพิ่มปริมาณโค 3. ดูแลสุขภาพโค

หัวข้อ	รายละเอียด
	4.พัฒนาการฆ่า การบ่มซาก การตัดแต่ง และ การแปรรูปเนื้อโค
4. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.สร้างร้านค้าต้นแบบ 2.พัฒนาระบบขนส่ง
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ระยะที่ 1 ปี 2561 1.เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ/โคขุน 1,200 รายได้รับการพัฒนาอาชีพที่มั่นคง 2.สามารถผลิตเนื้อโคขุนคุณภาพภายใต้ตราสินค้าศรีวิชัยและสร้างผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดอย่างน้อย 3 ผลิตภัณฑ์
6. ผลผลิต/ผลลัพธ์โครงการ	ระยะที่ 1 ปี 2561 1.เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ 60/1,200 กลุ่ม/ราย 2.จำนวนโคเนื้อ/โคขุนที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการ 4,800 ตัว 3.มีเนื้อโคคุณภาพพร้อมผลิตภัณฑ์แปรรูปภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัยสู่ผู้บริโภค
7.ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรและอุตสาหกรรม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก(ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพและมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
8.ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561
9.กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	กิจกรรมที่ ระยะที่ 1 พ.ศ.2561 1.การขึ้นทะเบียนเกษตรกร 2.พัฒนาปรับปรุงพันธุ์ และการเพิ่มปริมาณโค 3.การดูแลสุขภาพ 4.การพัฒนาระบบการผลิตสู่มาตรฐานฟาร์ม GAP 5.พัฒนาและปรับปรุงโรงฆ่าโคสู่มาตรฐาน GMP พร้อมรถห้องเย็น 6.พัฒนาระบบตลาด (Roadshow) และการฝึกอบรม 7.ซื้อรถขนส่งสัตว์มีชีวิต 6 ล้อ
10. งบประมาณ	60,505,000 บาท
11. ผู้รับผิดชอบหน่วยงานหลัก	1.สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานร่วม ดำเนินงาน	2.สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชุมพร 3.สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุราษฎร์ธานี 4.สำนักงานปศุสัตว์นครศรีธรรมราช 5.ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์สุราษฎร์ธานี 6.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์
เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

กลยุทธ์ : พัฒนาจตุรบรรณมที่ได้มาตรฐาน GMP

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ/ กิจกรรม	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำนมดิบ GMP
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	<p>โคนม เป็นสัตว์ที่เลี้ยงเพื่ออุปสงค์โดยอ้อม กล่าวคือ ฟาร์มโคนมทุกฟาร์มเลี้ยงโคนมเพื่อวัตถุประสงค์ให้ได้น้ำนมดิบ และต้องเป็นน้ำนมดิบที่มีคุณภาพ เพราะนมคืออาหารที่มีคุณค่าต่อผู้บริโภคที่มีอยู่ทุกภูมิภาคทั่วโลก</p> <p>จังหวัดพัทลุงหนึ่งในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีโรงงานผลิตภัณฑนมที่ใหญ่ที่สุด กำลังการผลิตของโรงงานที่พัฒนาเติบโตรองรับการผลิตของเกษตรกรอย่างต่อเนื่องจากเริ่มต้นด้วยนมพาสเจอร์ไรซ์ อัตราการผลิต 10 ตันต่อวัน เป็น 30 ตันต่อวัน และปัจจุบันขยายเครื่องจักรที่มีอัตราการผลิต 80 ตันต่อวัน และเมื่อต้นปี พ.ศ.2558 การผลิตน้ำนมดิบของเกษตรกรเพิ่มขึ้นตามความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น และขยายวงกว้างขึ้นในต่างจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาและผู้บริโภคทั่วไปได้ดื่มนมเพิ่มขึ้น โรงงานผลิตภัณฑนมจึงได้ขยายกิจการเพิ่มโรงงานผลิตภัณฑนมยูเอชที (หรือเรียกทั่วไปว่านมกล่อง) ซึ่งเก็บรักษาไว้ได้นานและเปิดโรงงานดังกล่าวเมื่อต้นปี พ.ศ. 2558 มีอัตราการผลิต 80 ตันต่อวัน นี่คือนโยบายของเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่จะขับเคลื่อนการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร (น้ำนมดิบ) ให้เป็นศูนย์กลางการเกษตรอย่างดี เพราะปัจจุบันการผลิตภัณฑนมพัทลุงทั้งพาสเจอร์ไรซ์และยูเอชที ผลิตเพียง 40 ตันต่อวัน เป็นน้ำนมดิบของเกษตรกรในจังหวัดพัทลุง ประมาณ 11 ตัน ที่เหลือรับซื้อจาก อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ จ.ชุมพร ซึ่งอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเช่นกัน</p> <p>ในขณะที่เดียวกันการตลาดผลิตภัณฑนมพัทลุงสามารถขยายสู่กลุ่มผู้บริโภคเป็นวงกว้าง ผลผลิตน้ำนมดิบที่ได้ยังมีน้อยกว่าความต้องการของตลาดอยู่มาก</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ซึ่งยังไม่รวมนมที่เข้าร่วมโครงการอาหารเสริม (นมโรงเรียน) ของรัฐบาล ปัญหาที่ประสบในขณะนี้ คือ เมื่อรัฐบาลเข้มงวดเรื่องคุณภาพน้ำนมดิบเพื่อให้ผลิตภัณฑ์นมที่มีคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยตามนโยบายด้านอาหารปลอดภัย (Food Safety) สู่ผู้บริโภค ส่วนที่เป็นต้นน้ำ คือในระดับฟาร์มเกษตรกรในจังหวัดพัทลุง จังหวัดพัทลุงได้สนับสนุนงบประมาณตามโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดให้ดำเนินการขับเคลื่อนฟาร์มโคนมทุกฟาร์มในจังหวัดพัทลุงให้ได้มาตรฐานฟาร์ม (GAP) และมีแนวโน้มว่าในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยอาจจะมีฟาร์มของเกษตรกรและผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-Up) เพิ่มขึ้นอีกด้วย เพราะการตลาดน้ำนมดิบแน่นอนและมั่นคง แต่ยังคงขาดศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบที่ได้มาตรฐาน GMP รองรับ จังหวัดพัทลุงจึงขอเสนอตัวเป็นเจ้าของภาพหลักในการขับเคลื่อนการผลิตและผลิตภัณฑ์นมที่มีคุณภาพรองรับการขยายตัวดังกล่าว และขับเคลื่อนให้เป็นศูนย์กลางสินค้าเกษตรประเภทนมคุณภาพตามวิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัดฯ ข้างต้น โดยขออนุมัติงบประมาณ ดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำนมดิบ GMP ด้วยงบประมาณในปี 2561 จำนวน 35,409,958 บาท รายละเอียดปรากฏ ใน Project Idea นี้แล้ว</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบรองรับการผลิตเต็มศักยภาพ และมีคุณภาพตามมาตรฐาน GMP 2. ผู้บริโภคในและต่างจังหวัดได้รับการดูแลด้านอาหารปลอดภัย Food safety ตามนโยบายรัฐบาล 3. เป็นศูนย์กลางการผลิตนมโคคุณภาพ (ศูนย์กลางการเกษตร)
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบได้มาตรฐาน GMP จำนวน 1 ศูนย์ 2. ขยายการตลาดผลิตภัณฑ์นม สร้างรายได้ที่มั่นคงแก่ฟาร์มโคนมทุกฟาร์มในกลุ่มจังหวัด
<p>5. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบได้มาตรฐาน GMP จำนวน 1 ศูนย์ 2. ผลิตภัณฑ์นมมีคุณภาพ ผู้บริโภคปลอดภัย
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างและพัฒนาศักยภาพของมนุษย์โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย เด็กวัยเรียน ด้วยโครงการอาหารเสริม (นมโรงเรียน)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ด้วยการเป็นศูนย์กลางการเกษตร ผลิตภัณฑ์นม
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ก่อสร้างศูนย์รวบรวมนํ้านมดิบพร้อมติดตั้งอุปกรณ์สู่มาตรฐาน GMP ขนาด 30 ตันต่อวัน พร้อมห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์ตรวจสอบคุณภาพนํ้านม 2. พัฒนาฟาร์มโคนมให้ได้รับมาตรฐานฟาร์มทุกราย 3. ศึกษาดูงานด้านโคนม (การผลิตนํ้านมดิบที่มีคุณภาพ การจัดการโรงงานผลิตภัณฑ์นม การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากนม)
9. จำนวนงบประมาณ	35,409,958 บาท
10. หน่วยงานเจ้าภาพหลัก	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช 3. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชุมพร 4. สหกรณ์โคนมพัทลุง จำกัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Idea) ของโครงการภายใต้งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
1 ชื่อโครงการ	โครงการจัดมหกรรมซีฟู๊ดนานาชาติ
2 ความสำคัญของโครงการ	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความหลากหลายของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สูงมากเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งกำเนิดอาหารสูง เนื่องจากกลุ่มภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทยตั้งแต่จังหวัดชุมพร จนถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ความยาวตลอดแนวชายฝั่งประมาณ 600 กิโลเมตร และมีสภาพเป็นอ่าวที่เหมาะสมโดยเฉพาะอ่าวบ้านดอน นอกจากนี้ ยังมีทรัพยากรป่าชายเลนที่เชื่อมโยงกันจำนวน 192,993.02 ไร่ จึงเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านการประมงแห่งหนึ่งของประเทศ การประมงในพื้นที่มีการประมงทะเล การประมง น้ำจืด การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง เมื่อพิจารณา การประมงทะเลของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จากปริมาณการจับสัตว์น้ำเค็ม ณ ทำขึ้นทำเทียบเรือขององค์กรสะพานปลา ในปี พ.ศ. 2552 พบว่า ปริมาณการจับสัตว์น้ำโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวน 19,299 เมตริกตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.97 ของภาคใต้ โดยที่จังหวัดชุมพรมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำสูงสุด ร้อยละ 64.03 ของทั้งกลุ่มจังหวัด ขณะที่การประมงน้ำจืดและน้ำกร่อยกระจาย อยู่ตามริมปากแม่น้ำ หรือคลองในบริเวณที่มีลักษณะน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็มมาผสมกัน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างอุดมสมบูรณ์</p> <p>ในขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความสำคัญต่อการส่งออกสัตว์น้ำ ที่สำคัญ คือ กุ้งทะเล และสัตว์น้ำอื่นๆ โดยในปี 2559 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีพื้นที่เพาะเลี้ยง กุ้งทะเลแบบพัฒนา จำนวน 35,939 ไร่ มีผลผลิตรวม 55,454 ตัน โดยในระยะแรกของการเลี้ยงเป็นการเลี้ยงแบบเลียนแบบธรรมชาติ แบบกึ่งพัฒนา และแบบพัฒนา โดยได้มีการพัฒนาเพิ่มศักยภาพในระบบการเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐาน มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ</p> <p>ดังนั้น เพื่อเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ถึงศักยภาพ ความพร้อมในการผลิตสินค้าอาหารทะเล และผลิตภัณฑ์ฝั่งอ่าวไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั่วโลก และเพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางและโอกาสทางการตลาดด้านอาหารทะเลภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และเป็นการเชื่อมโยงด้านอาหารทะเลสู่การท่องเที่ยวในพื้นที่อีกทาง หนึ่งด้วย</p>
3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพ มาตรฐานการผลิต การจำหน่าย การให้บริการ ของธุรกิจด้านอาหารทะเลและผลิตภัณฑ์ 2) เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์อาหารทะเลและผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย 3) เพื่อเพิ่มมูลค่า และช่องทางการตลาด สร้างรายได้จากธุรกิจอาหารทะเล 4) เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ด้านการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด																				
4 ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<table border="1" data-bbox="512 282 1139 748"> <thead> <tr> <th data-bbox="512 282 767 367">ตัวชี้วัด</th> <th data-bbox="767 282 863 367">ปี 2561</th> <th data-bbox="863 282 959 367">ปี 2562</th> <th data-bbox="959 282 1054 367">ปี 2563</th> <th data-bbox="1054 282 1139 367">ปี 2564</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="512 367 767 495">ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายอาหารทะเลเพิ่มขึ้น</td> <td data-bbox="767 367 863 495">2</td> <td data-bbox="863 367 959 495">2</td> <td data-bbox="959 367 1054 495">2</td> <td data-bbox="1054 367 1139 495">2</td> </tr> <tr> <td data-bbox="512 495 767 622">ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร/พ่อครัว/เชฟได้รับการพัฒนา (ราย)</td> <td data-bbox="767 495 863 622">120</td> <td data-bbox="863 495 959 622">140</td> <td data-bbox="959 495 1054 622">160</td> <td data-bbox="1054 495 1139 622">180</td> </tr> <tr> <td data-bbox="512 622 767 748">จำนวนคู่ค้าและช่องทางการจำหน่ายอาหารทะเลและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น(ราย)</td> <td data-bbox="767 622 863 748">8</td> <td data-bbox="863 622 959 748">10</td> <td data-bbox="959 622 1054 748">15</td> <td data-bbox="1054 622 1139 748">20</td> </tr> </tbody> </table>	ตัวชี้วัด	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายอาหารทะเลเพิ่มขึ้น	2	2	2	2	ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร/พ่อครัว/เชฟได้รับการพัฒนา (ราย)	120	140	160	180	จำนวนคู่ค้าและช่องทางการจำหน่ายอาหารทะเลและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น(ราย)	8	10	15	20
ตัวชี้วัด	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564																	
ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายอาหารทะเลเพิ่มขึ้น	2	2	2	2																	
ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร/พ่อครัว/เชฟได้รับการพัฒนา (ราย)	120	140	160	180																	
จำนวนคู่ค้าและช่องทางการจำหน่ายอาหารทะเลและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น(ราย)	8	10	15	20																	
5 ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1) เกษตรกร/ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น 2) อาหารทะเลและผลิตภัณฑ์จากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นที่รู้จักของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น 3) สถานประกอบการร้านอาหารและบุคลากร ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานมากขึ้น 																				
6 ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ ข้อ 2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่น ในพื้นที่ 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดฯ ของหอการค้าไทย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคธุรกิจการท่องเที่ยวทางทะเล เพื่อทำให้เกิดการจ้างงาน และกระจายรายได้ 																				
7 ระยะเวลา	4 ปี (ปีงบประมาณ 2561-2564)																				
8 กิจกรรมหลักโครงการ																					
กิจกรรมหลักที่ 1	<p>8.1) พัฒนา เพิ่มศักยภาพ ยกระดับเกษตรกร (ชาวประมง) ผู้ประกอบการและบุคลากร ด้านการผลิตอาหารทะเลให้เข้าสู่มาตรฐานและสามารถแข่งขันได้ โดย</p> <p>8.1.1) สำรวจ ข้อมูล และคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย นำมาแบ่งกลุ่มตามประเภท ศักยภาพ และความพร้อมในการได้รับการพัฒนา</p> <p>8.1.2) พัฒนา ให้ความรู้ในด้านการประกอบธุรกิจอาหาร กฎ ระเบียบ มาตรฐาน ในการผลิตและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขอนามัย หลักการและวิธีการปรุงอาหาร การดัดแปลง คิดค้นสูตร และเมนูอาหารใหม่ การตลาดสมัยใหม่ เทคนิคการนำเสนอสินค้าและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น</p> <p>8.1.3) พิจารณาคัดเลือกผู้ที่ได้รับการพัฒนาจาก 8.1.2) ที่มีศักยภาพ จำนวน 40 ราย มาพัฒนาความรู้ในเชิงลึกแบบเข้มข้น เช่น การเขียนแผนธุรกิจ การเตรียมความพร้อมและบริหารจัดการในการเข้าร่วมออกร้าน/จัดแสดงและจำหน่ายในงานระดับต่างๆ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการในรูปแบบต่างๆ</p> <p>8.1.4) ส่งเสริมผู้ได้รับการพัฒนาเข้าร่วมงานในระดับต่าง ๆ ตามศักยภาพ</p>																				

หัวข้อ	รายละเอียด											
<p>งบประมาณ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>งบประมาณ ปี 2561 1 ล้านบาท</p>	<p>งบประมาณ ปี 2562 1.2 ล้านบาท</p>	<p>งบประมาณ ปี 2563 1.4 ล้านบาท</p>	<p>งบประมาณ ปี 2563 1.6 ล้านบาท</p>								
<p>กิจกรรมหลักที่ 2</p> <p>งบประมาณ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>8.2) จัดแสดงและจำหน่ายสินค้าซีฟู้ดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ส่วน นิทรรศการ จัดสัมมนาทางวิชาการ การประกวดเมนูอาหาร การประกวดร้านค้าวิสาหกิจผู้บริโภค และจัดแสดงและประชาสัมพันธ์ผู้ชนะจากการประกวดการทำอาหารจากการอบรม</p> <table border="1" data-bbox="507 667 1145 790"> <tr> <td>งบประมาณ ปี 2561</td> <td>งบประมาณ ปี 2562</td> <td>งบประมาณ ปี 2563</td> <td>งบประมาณ ปี 2563</td> </tr> <tr> <td>10 ล้านบาท</td> <td>12 ล้านบาท</td> <td>14 ล้านบาท</td> <td>16 ล้านบาท</td> </tr> </table> <p>สำนักงานประมงจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สมาคมธุรกิจร้านอาหาร/ภัตตาคาร</p>				งบประมาณ ปี 2561	งบประมาณ ปี 2562	งบประมาณ ปี 2563	งบประมาณ ปี 2563	10 ล้านบาท	12 ล้านบาท	14 ล้านบาท	16 ล้านบาท
งบประมาณ ปี 2561	งบประมาณ ปี 2562	งบประมาณ ปี 2563	งบประมาณ ปี 2563									
10 ล้านบาท	12 ล้านบาท	14 ล้านบาท	16 ล้านบาท									
<p>กิจกรรมหลักที่ 3</p> <p>งบประมาณ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>8.3) นำคณะผู้ประกอบการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าและพบปะเจรจาการค้านานาชาติ ใน ประเทศ THAIFEX World of FOOD ASIA ณ ศูนย์แสดงสินค้าเมืองทองธานี โดย</p> <p>8.2.1) พิจารณาคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ และความพร้อม ผ่านการพัฒนา เข้าร่วมงาน</p> <p>8.2.2) จัดเข้าพื้นที่ในการจัดแสดงและจำหน่ายพร้อมตกแต่ง จำนวน 90 ตารางเมตร(10 คูหา)</p> <p>8.2.3) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ประกอบการเจรจาธุรกิจและการจัดแสดงสินค้า เช่น VDE Presentation แผ่นพับ และเอกสารแนะนำประชาสัมพันธ์สินค้า และบริการเด่นในกลุ่มจังหวัด</p> <p>8.2.4) นำคณะสื่อมวลชนต่างประเทศและผู้นำเข้าที่สนใจอาหารทะเลของกลุ่มมาเยี่ยมชมสถานที่ประกอบการในพื้นที่</p> <table border="1" data-bbox="507 1400 1117 1534"> <tr> <td>งบประมาณ ปี 2561</td> <td>งบประมาณ ปี 2562</td> <td>งบประมาณ ปี 2563</td> <td>งบประมาณ ปี 2563</td> </tr> <tr> <td>2.5 ล้านบาท</td> <td>3 ล้านบาท</td> <td>3.5ล้านบาท</td> <td>4 ล้านบาท</td> </tr> </table> <p>กระทรวงพาณิชย์ หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย</p>				งบประมาณ ปี 2561	งบประมาณ ปี 2562	งบประมาณ ปี 2563	งบประมาณ ปี 2563	2.5 ล้านบาท	3 ล้านบาท	3.5ล้านบาท	4 ล้านบาท
งบประมาณ ปี 2561	งบประมาณ ปี 2562	งบประมาณ ปี 2563	งบประมาณ ปี 2563									
2.5 ล้านบาท	3 ล้านบาท	3.5ล้านบาท	4 ล้านบาท									

Project Idea

โครงการตามยุทธศาสตร์ที่ 3

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด .ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย

.....ของ รูปแบบ การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ MICE

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบ MICE ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สู่การเป็น MICE Destination ของภาคใต้
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	MICE เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด โดยมีขอบข่ายครอบคลุมธุรกิจ 4 กลุ่ม ได้แก่ ธุรกิจการจัดประชุม (Meetings) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentives) ธุรกิจการจัดประชุมนานาชาติ (Conventions) และธุรกิจการจัดแสดงสินค้า/นิทรรศการ (Exhibitions) ในบริบทของประเทศไทยอุตสาหกรรมไมซ์มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ TCEB ในปี พ.ศ. 2553 นักท่องเที่ยวไมซ์มีจำนวน 740,412 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65 ของนักท่องเที่ยวทั่วไป สร้างรายได้ให้แก่ประเทศมากถึงประมาณ 53,226 ล้านบาท ภาพรวมของอุตสาหกรรมไมซ์ในปี พ.ศ. 2555 พบว่ามีนักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์ในประเทศทั้งสิ้น 3.82 ล้านคน มีจำนวนเงินสะพัดในประเทศกว่า 12,461 ล้านบาท โดยการแสดงสินค้าภายในประเทศ หรือ Domestic Exhibition มีสัดส่วนสูงสุด 5,820 ล้านบาท ตามด้วยตลาดการประชุมองค์กรในประเทศ 3,950 ล้านบาท ตลาดการประชุมสมาคมและองค์กรภาครัฐ 1,720 ล้านบาท และตลาดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล 970 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2557 จากรายงานของ IPK's Asian Travel Monitor ชี้ให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไมซ์คิดเป็นสัดส่วน 54% ของตลาดการเดินทางเพื่อธุรกิจโดยรวม ซึ่งมีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งในส่วนของ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลซึ่งมีอัตราการเติบโต 61% การประชุมนานาชาติ (Conventions) มีการเติบโตที่ 44% และการประชุม (Meetings) มีการเติบโต 27 % โดยเป็นยอดสะสมนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 และข้อมูลล่าสุดจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินการว่ามูลค่ารายได้จากธุรกิจไมซ์จากนักท่องเที่ยวต่างชาติจะเพิ่มขึ้น เป็น 113,982 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2559 หรือเติบโตขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปีโดยการแสดงสินค้านานาชาติ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และการประชุมนานาชาติมีการเติบโตอย่างโดดเด่น นอกจากนั้น ธุรกิจรับจัดอีเวนต์ในประเทศไทยจะเติบโตขึ้นจากมูลค่าประมาณ 13,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2557 ไปสู่มูลค่า 13,500-13,800 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2558</p> <p>ตัวเลขการเติบโตของอุตสาหกรรมไมซ์ที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นเป็นสิ่งยืนยันถึงศักยภาพและข้อได้เปรียบในเชิงการแข่งขันของประเทศไทย จากการจัดอันดับความสามารถการแข่งขันด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวของ World Economic Forum (WEF) ปี พ.ศ. 2554 พบว่าประเทศไทยถูกจัดอันดับที่ 41 จาก 139 ประเทศทั่วโลก และ ข้อมูลจาก International Congress and Convention Association (ICCA) พบว่า ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยมีการจัดประชุมนานาชาติ 88 ครั้ง เมื่อเปรียบเทียบกับในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) แล้วประเทศไทยมีจำนวนครั้งในการจัดประชุมนานาชาติอยู่ในลำดับที่ 3 ต่อจากประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งภูมิภาคอาเซียนได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางไมซ์ระดับโลก จากข้อมูลเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2556 พบว่าประเทศไทยเป็นหนึ่งใน 3 เมืองอาเซียนที่ติดอันดับในกลุ่มเมืองสำคัญ 10 เมืองแรกสำหรับการจัดประชุมและอีเวนต์ในเอเชียและโอเชียเนีย โดยประเทศไทยโดยประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุมนานาชาติมากกว่า 136 ครั้ง</p> <p>จากการการเติบโตของอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศไทยทั้งในระดับนานาชาติและในระดับประเทศส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนมุ่งขยายการพัฒนาพื้นที่ที่จะเป็นศูนย์กลางของการจัดแสดงสินค้าจากกรุงเทพมหานครไปยังทุกภูมิภาคของประเทศ ที่เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมคือการพัฒนาการแสดงสินค้าภายในประเทศโดยการดำเนินกลยุทธ์การตลาดของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) ร่วมกับภาคเอกชนท้องถิ่นในการเข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาจังหวัดหรือเมืองใหญ่ให้เป็นศูนย์กลางการจัดแสดงสินค้าภายในประเทศ หรือ “ไมซ์ ซิตี้” (MICE City) ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมไมซ์ หลังจากการเปิดเขตประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ AEC ในเดือนธันวาคม 2558 นี้ โดยมีกำหนดกรอบศักยภาพด้านพื้นที่ของจังหวัดที่จะได้รับการพัฒนาว่า ต้องมีการเดินทางคมนาคมสะดวกสบาย มีสนามบินรองรับ มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาตั้งอยู่ในพื้นที่เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากร ตลอดจนมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ในเบื้องต้นได้กำหนด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>4 จังหวัดใหญ่ใน 4 ภูมิภาคของประเทศที่กำหนดเป็น MICE City กลุ่มแรก ได้แก่ เชียงใหม่ ชลบุรี (พัทยา) ขอนแก่น และภูเก็ต</p> <p>อย่างไรก็ตามสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ยังส่งเสริมกิจกรรมไมซ์และกิจกรรมส่งเสริมการขาย Domestic MICE Mart และ Familiarity Trip ในจังหวัดอื่นที่มีศักยภาพในการเป็น MICE City นอกเหนือจากกลุ่ม 4 จังหวัดข้างต้น ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี หนึ่งในจังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมดังกล่าว ตัวอย่างเช่นในปี พ.ศ. 2554 สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการร่วมกับสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) หรือ TICA จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด Familiarity Trip ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยมีผู้บริหารระดับสูงจากหอการค้า สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเข้าร่วมด้วย อีกทั้งเมื่อวันที่ 23-36 กรกฎาคม 2558 ที่ผ่านมา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระทรวงพาณิชย์ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนไทย-อินเดีย จัดงานแสดงสินค้า Southern International Trade Expo ที่ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล พลาซ่า การจัดประชุมนานาชาติในครั้งนี้อัดคล้องกับกลยุทธ์ของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ในการสร้างเวทีการขายในหน่วยงานภาคี กับตลาดหอการค้าประเทศอินเดีย และยังชี้ให้เห็นความพร้อมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่การพัฒนาการเป็น MICE City ของภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>อย่างไรก็ตาม จังหวัดสุราษฎร์ธานียังต้องการการพัฒนาศักยภาพใน 3 ด้านสำคัญคือ (1) สิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะสถานที่จัดประชุมที่มีความทันสมัยระดับนานาชาติ โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวแบบ MICE ดังกล่าวนี้นั้น เสนอเพื่อปรับปรุงสถานที่จัดประชุม และกิจกรรมด้าน MICE ที่จะรองรับจำนวนและขนาดของการจัดประชุม นิทรรศการได้อย่างหลากหลาย โดยมีพื้นที่ดำเนินการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีความพร้อมในเชิงพื้นที่ และสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกจากทุกจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยทั้งชุมพร นครศรีธรรมราช และพัทลุง (2) รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อกลุ่มตลาด MICE โดยเฉพาะอย่างยิ่ง incentive tours ซึ่งเป็นตลาดกลุ่ม high-end มีกำลังจ่าย และต้องการไปเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง การพัฒนากิจกรรมที่จะส่งเสริมให้จังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นที่รู้จักและยอมรับในฐานะที่เป็น incentive tour destination จึงมีความจำเป็นเร่งด่วน (3) การประชาสัมพันธ์จังหวัดกลุ่มภาคใต้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ฝั่งอ่าวไทยในฐานะที่เป็น MICE City เพื่อให้เป็นที่รู้จักในหมู่ผู้จัดประชุม องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งในระดับชาติและนานาชาติได้ต่อไป</p> <p>โครงการการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวแบบ MICE จะมีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ เนื่องจากมีความพร้อมทั้งในด้านสถานที่ ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของสถาบัน ความพร้อมด้านบุคลากรทั้งเชิงบริหาร วิชาการและฝ่ายสนับสนุน ซึ่งทั้งหมดนี้จะส่งเสริมให้การพัฒนา MICE ของจังหวัดกลุ่มภาคใต้ตอนบนมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน</p>
<p>3 วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาศักยภาพและความพร้อมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในการพัฒนาเป็น MICE Destination 2. เพื่อปรับปรุงสถานที่สำหรับรองรับการจัดประชุมทั้งระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ และนานาชาติ 3. เพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ MICE ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 4. เพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรด้าน MICE ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานวิจัยศึกษาศักยภาพพื้นที่อย่างน้อย 1 ชิ้นงาน 2. จำนวนห้องประชุมขนาดต่างๆจำนวนอย่างน้อย 10 ห้อง และสิ่งอำนวยความสะดวกในการรองรับการพัฒนาและการเติบโต MICE ในเขตสถาบันการศึกษาได้แก่ ห้องพักร้อยอย่างน้อย 10 ห้อง ร้านอาหารและเครื่องดื่ม 1 ร้าน ห้องสปา 1 ห้อง เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในสถาบันการศึกษา องค์กรภาครัฐ ในเขตกลุ่มจังหวัดสามารถขอเข้ามาใช้บริการได้ตามความเหมาะสม 3. จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว MICE ในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ชาติหรือนานาชาติ อย่างน้อย 5 กิจกรรมต่อปี 4. จำนวนกิจกรรมประชาสัมพันธ์ MICE ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายจำนวนอย่างน้อย 3 กิจกรรมต่อปี 5. จำนวนโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร MICE ของกลุ่มจังหวัด อย่างน้อย 3 โครงการต่อปี และจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการอย่างน้อย 500 คนต่อปี

หัวข้อ	รายละเอียด
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p><u>ผลผลิต</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ผลงานวิจัยศึกษาศักยภาพ MICE จำนวน 1 งาน จำนวนห้องประชุม จำนวนห้องพักและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะรองรับจำนวนการจัดประชุม สัมมนา นิทรรศการ โดยแบ่งเป็น (1) ห้องประชุมขนาด 50-100 ที่นั่งพร้อมอุปกรณ์ และครุภัณฑ์ จำนวนอย่างน้อย 10 ห้อง (2) ห้องพักประมาณ 10 ห้อง (3) สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารที่พักแรม ได้แก่ ห้องอาหารและเครื่องดื่ม ห้องสปา ห้องประชุม พื้นที่ลือบปี (4) ห้องฝึกปฏิบัติการด้าน MICE เพื่อพัฒนานักศึกษาด้านการท่องเที่ยว จำนวน 2 ห้อง จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว MICE ในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ชาติหรือนานาชาติ อย่างน้อย 5 กิจกรรมต่อปี จำนวนกิจกรรมประชาสัมพันธ์ MICE ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายจำนวนอย่างน้อย 3 กิจกรรมต่อปี จำนวนโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร MICE ของกลุ่มจังหวัด อย่างน้อย 3 โครงการต่อปี และจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการอย่างน้อย 500 คนต่อปี มีระดับความพึงพอใจของการเข้าร่วมโครงการในระดับมากขึ้นไปอย่างน้อย ร้อยละ 70 <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งจำนวนและคุณภาพ เพื่อให้สามารถรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวแบบ MICE ในจังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยเป็นการเติบโตทั้งในด้านกิจกรรมช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว MICE ที่หลากหลาย เช่น การจัดประชุม สัมมนา นิทรรศการ และเติบโตในแง่ของการเป็นที่รู้จักในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่ บริษัทผู้จัดงานประชุมสัมมนา บริษัทผู้จัดทัวร์แบบ Incentive travels องค์กรภาครัฐ นักท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ รวมทั้งประชาชนทั่วไป อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้าน MICE จากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการพัฒนาทั้งความรู้ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้าน MICE ด้านการบริหารจัดการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	การเงินการลงทุน การตลาด ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม MICE และการสร้างเครือข่าย MICE ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ โครงการนี้มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศ 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพและมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว 4) ยุทธศาสตร์จังหวัด 5) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ ฯลฯ สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว แยกการพัฒนาเชิงพื้นที่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว
7. ระยะเวลา	<p>ระยะเวลารวม 4 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2561-2564</p> <p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เริ่มต้น ต.ค.2561-ก.ย.2563 (กิจกรรมย่อยที่ 1)</p> <p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 2,3,4 เริ่มต้น ต.ค.2562-ก.ย.2564 (กิจกรรมย่อยที่ 2-4)</p>
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<p>ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม</p>
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ	ศึกษาศักยภาพและความพร้อมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในการพัฒนาเป็น MICE Destination

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ดำเนินงานโดยวิธีการวิจัย เพื่อศึกษาศักยภาพพื้นที่ทั้งในส่วนที่จะรองรับ Meetings/ Incentive travels/ Conference/ Exhibitions ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ</p> <p>งบประมาณ 2 ล้านบาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>กิจกรรมหลักที่ 2</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ปรับปรุงสถานที่ห้องประชุมและอาคารที่พักเรือนครินทร์</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 1 ปรับปรุงห้องประชุมย่อย ห้องพัก และสิ่งอำนวยความสะดวก ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีเพื่อรองรับการเติบโต ของ MICE</p> <p>งบประมาณ 30 ล้านบาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>กิจกรรมหลักที่ 3</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ MICE</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 1 จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในงานส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งในและนอกประเทศ</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 2 จัดทำ Familiarity Trip เปิดตลาด Incentive tours โดยใช้รูปแบบตามที่ศึกษาได้ในกิจกรรมที่ 1</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 3 การศึกษาดูงานด้าน MICE ในต่างประเทศที่เป็น MICE destination ของโลก</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 4 จัดประชุมวิชาการด้าน MICE และด้านการท่องเที่ยว ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 5 จัดทำ website เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูล MICE ของกลุ่มจังหวัด</p> <p>งบประมาณ 10 ล้านบาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>กิจกรรมหลักที่ 4</p>	<p>พัฒนาศักยภาพบุคลากร MICE ของกลุ่มจังหวัด</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 1 จัดอบรมบุคลากรการสอนด้าน MICE สำหรับ สถาบันการศึกษาในเขตกลุ่มจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรมย่อยที่ 2 จัดศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศสำหรับบุคลากร ด้าน MICE ทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 3 จัดฝึกอบรมทักษะที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้าน MICE ให้แก่บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับ MICE</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 4 จัดตั้งเครือข่ายบุคลากร MICE ในกลุ่มจังหวัด</p> <p>งบประมาณ 8 ล้านบาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด .ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2. การพัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพและมีความหลากหลาย

ของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ : ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

หัวข้อ	รายละเอียด
1 ชื่อโครงการ	การพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และพื้นที่เชื่อมโยง
2 ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวหลักที่มีความโดดเด่นและหลากหลายของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย(ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง) ทั้งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของคนปักษ์ใต้ผ่านรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนยังประกอบไปด้วยความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักดีเช่น บ้านเกาะพิทักษ์(ชุมพร) ศูนย์กสิกรรมธรรมชาติบ้านลุงนิล (ชุมพร) บ้านถ้ำผิง (สุราษฎร์ธานี) กลุ่มลีเล็ดท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) บ้านคีรีวง (นครศรีธรรมราช) เป็นต้น และอีกหลายชุมชนที่กำลังได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้มีการจัดการท่องเที่ยวชุมชนที่เข้มแข็ง</p> <p>ที่ผ่านมาการท่องเที่ยวกระแสหลักและการท่องเที่ยวโดยชุมชนยังไม่เคยมีการเชื่อมต่อ หรือยังดำเนินการได้บางระดับในแต่ละชุมชน แต่ละจังหวัดตามระดับศักยภาพของพื้นที่และกิจกรรมที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน จึงเล็งเห็นว่าควรมีการพัฒนาบูรณาการรูปแบบการท่องเที่ยวในลักษณะโครงข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงในแหล่งท่องเที่ยวกระแสหลัก ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาระบบเส้นทางการท่องเที่ยวแบบโครงข่ายการท่องเที่ยวหรือแบบวงรอบ (looping system) โดยไม่คำนึงถึงเฉพาะจุดท่องเที่ยวจุดใดจุดหนึ่ง แต่มุ่งพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในเส้นทางท่องเที่ยวตามระดับศักยภาพและกิจกรรมที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวสามารถประกอบกิจกรรมได้หลากหลายขึ้น สร้างกลุ่มตลาดใหม่ที่มีคุณภาพ สร้างความพร้อมและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนท่องเที่ยวทั้ง 4 จังหวัด และสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สู่ระดับสากลได้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลาง การเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ มิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ.2561-2564 ซึ่งเน้นการพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพตามยุทธศาสตร์ที่ 5</p>
<p>3 วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสังเคราะห์บริบทการจัดการเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 2. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ 3. เพื่อพัฒนาระบบเส้นทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบโครงข่ายการท่องเที่ยวหรือการท่องเที่ยวแบบระบบเส้นทางวงรอบ (Looping System) ภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและทดสอบร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อนำเสนอขาย 4. เพื่อส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสู่ภูมิภาคอื่น (สัญจรงานวิถีไทย วิถีใต้ฝั่งอ่าวไทย)
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อมูลพื้นฐานและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พร้อมจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาตามระดับศักยภาพและความเชื่อมโยงของกิจกรรมการท่องเที่ยว 2. แนวคิดการพัฒนาระบบเส้นทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบโครงข่ายการท่องเที่ยวหรือแบบวงรอบภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3. แนวทางการส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชนกลุ่มจังหวัดเพื่อสัญจรเปิดตลาดสู่ภูมิภาคอื่น
<p>5. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>ผลผลิต</p> <p>ปีที่ 1(วัตถุประสงค์ข้อที่ 1)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ได้สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเขตภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 1.2 ได้ระดับศักยภาพของการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเขตภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย <p>ปีที่ 2-3 (วัตถุประสงค์ข้อที่ 2,3 และ4)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>1.3 ได้แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนในเขตภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>1.4 ได้โครงการการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยพร้อมขยายอย่างน้อย 4 เส้นทาง</p> <p>1.5 มีกิจกรรมส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชนร่วมกับผู้ประกอบการอย่างน้อย 4 ครั้ง (ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้)</p> <p>ผลลัพธ์</p> <p>การพัฒนาโครงการการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งคำนึงถึงอุปสงค์และอุปทานทางการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ ชุมชนและสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จะทำให้เกิดเส้นทางท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและความพร้อมตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ</p>
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>สอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศ</p> <p><u>สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560</u></p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยว แยกการพัฒนาเชิงพื้นที่</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว</p> <p><u>สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ.2561-2564</u></p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพตาม</p>
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>เริ่มต้นปี เดือนตุลาคม พ.ศ. 2561 สิ้นสุดปี เดือนกันยายน พ.ศ. 2564</p> <p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เริ่มต้น ต.ค.61-ก.ย.62</p> <p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 2,3 เริ่มต้น ต.ค.62-ก.ย.64</p> <p>วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เริ่มต้น ต.ค.63-ก.ย.64</p>
<p>8 กิจกรรมหลักของโครงการ</p>	<p>กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1</p> <p>1.1 การจัดประชุมเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยครั้งที่ 1 เพื่อให้ทราบสถานการณ์ปัจจุบันและการดำเนินงานของ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับจังหวัด ประชุมสัญจรครั้งที่ 2-4 เพื่อพัฒนาเครือข่าย ติดตามและประเมินผล</p> <p>1.2 ศึกษาและสำรวจแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง พร้อมจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาตามระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว</p> <p>กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2</p> <p>2.1 การจัดประชุมเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับกลุ่มจังหวัดสัญจรครั้งที่ 5-8 เพื่อวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน และระดมความคิดเห็นในการร่วมกันกำหนดโครงข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่สะท้อนถึงศักยภาพและความเป็นไปได้ในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบวงรอบ</p> <p>2.2 ดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนตามแผน</p> <p>กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 3</p> <p>3.1 ทดสอบเส้นทางกรท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบโครงข่ายการท่องเที่ยวหรือการท่องเที่ยวแบบระบบเส้นทางวงรอบ(Looping System) ภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยร่วมกับผู้ประกอบการ สื่อมวลชน นักวิชาการ ตัวแทนนักท่องเที่ยวเพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการตลาด</p> <p>3.2 การจัดประชุมเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับกลุ่มจังหวัดสัญจรครั้งที่ 9-12 ถอดบทเรียนการตลาดและประเมินผล</p> <p>กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 4</p> <p>4.1 ผลิตสื่อสำหรับการตลาด เช่นสื่อโทรทัศน์ สื่อดิจิทัล สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น</p> <p>4.2 สัญจรงานวิถีไทย วิถีใต้ฝั่งอ่าวไทย เปิดตลาดสู่ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้</p> <p>4.3 การจัดประชุมเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนระดับกลุ่มจังหวัดครั้งที่ 13-16 ถอดบทเรียนการตลาดและงานสัญจร ติดตามและประเมินผล</p>
งบประมาณ	<p>กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 งบประมาณ 2 ล้านบาท</p> <p>กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 งบประมาณ 15 ล้านบาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 งบประมาณ 10 ล้านบาท กิจกรรมหลักในวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 งบประมาณ 8 ล้านบาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาทั้ง 4 จังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทั้ง 4 จังหวัด เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนทั้ง 4 จังหวัด สมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคใต้ ผู้ประกอบการ สื่อมวลชน ฯลฯ</p>

แบบสรุปโครงการย่อ (Project idea)

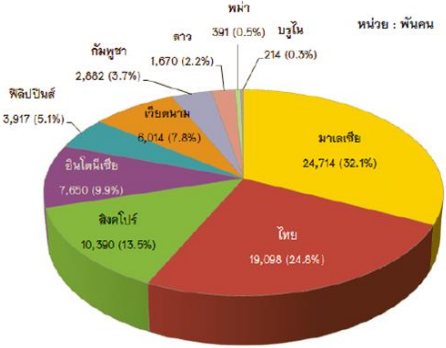
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพและมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ : พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมบริการเพื่อการบริการที่มีคุณภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาบุคลากรตามอาชีพการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ (Job Trainers)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์แนวความคิดเรื่องการเปิดเสรีสินค้าและบริการแพร่ขยายอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงานระหว่างประเทศมากขึ้น กระตุ้นการแข่งขันด้านการค้าและบริการระหว่างประเทศให้มีความรุนแรงมากขึ้น ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่มีพันธกรณีภายใต้กรอบความตกลงเรื่องการเปิดเสรีด้านการบริการในระดับต่างๆ โดยสาขาการท่องเที่ยว (Tourism and Travel Related Services) เป็นหนึ่งในสาขาบริการที่ต้องเปิดเสรี ซึ่ง ภายใต้กรอบอาเซียนการท่องเที่ยวนับเป็นสาขาบริการเร่งรัดเพราะมีการเคลื่อนย้ายบุคลากร จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ให้บริการสามารถเดินทางไปให้บริการในประเทศอาเซียนได้มากขึ้น (กรมการท่องเที่ยว 2555) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเข้มแข็งสร้างรายได้มหาศาลให้ประเทศ ที่เป็นนัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทิศทางการท่องเที่ยวในแถบอาเซียนมีการขยายตัวที่สูงมาก สถานการณ์การตลาดการท่องเที่ยวในอาเซียนรายงาน The ASEAN Travel & Tourism Competitiveness Report 2012 พบว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอาเซียนมีประมาณ 77 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ 19 ล้านคน หรือคิดเป็นส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 24.8 เป็นรองเพียงประเทศมาเลเซียที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 25 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.1 ในขณะที่อันดับที่ 3 คือ ประเทศสิงคโปร์จำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 10 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
--------	------------

ภาพที่ 1 :แผนภูมิส่วนแบ่งการตลาดการท่องเที่ยวในกลุ่มอาเซียน ปี
แหล่งที่มา : The ASEAN Travel & Tourism Competitiveness Report

กลยุทธ์การจัดการสมัยใหม่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้มีการปรับเปลี่ยนไปอย่างมากโดย มีทิศทางที่หันมาให้ความสำคัญกับ “การพัฒนาบุคลากรและคุณภาพบริการ (Human Resource and Service Quality Development)” ควบคู่ไปกับการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยเหตุของการเกิดขึ้นใหม่อย่างมากของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อีกประเด็นความสำคัญที่เป็นเรื่องเร่งด่วนทำให้ต้องตระหนักถึงความ จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพบุคลากรและคุณภาพบริการของธุรกิจบริการที่มีการเอื้ออำนวยสู่การรองรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยว ฝั่งอ่าวไทย ที่ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุงในภาวะที่ผู้ประกอบการเกิดความกังวลเกี่ยวกับการแข่งขันและความอยู่รอดของธุรกิจให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่นับว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักที่อ่อนไหวต่อสิ่งกระทบจากทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมือง เหตุการณ์ความรุนแรงภายในประเทศ และภัยธรรมชาติ ปัจจัยที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับทั้งผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวก็คือ “คุณภาพการบริการ” ที่นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ จะช่วยดึงดูดและรักษารฐานจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้ยังคงเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและใช้บริการในสถานประกอบการเดิมซ้ำอีกกลายเป็นแขกหรือลูกค้าประจำ (regular/ repeated guest) ซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีความสำคัญมากสำหรับธุรกิจบริการและธุรกิจท่องเที่ยวอื่นๆ ซึ่งในการสร้าง คุณภาพบริการให้เกิดขึ้นนั้นตัวแปรสำคัญ คือ บุคลากรผู้ให้บริการ เพราะบริการที่มีคุณภาพย่อมเกิดจากผู้ให้บริการที่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพที่ดีในการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ให้บริการด้วยเหตุนี้จึงทำให้ ทั้งหน่วยงานของรัฐและธุรกิจบริการต่าง ๆ ตระหนักถึงความสำคัญของ “บุคลากรผู้ให้บริการคือรากฐาน ของการบริการที่ดี” และให้ความสนใจทุ่มเทในการพัฒนาบุคลากรผู้ให้บริการนำมาซึ่งความร่วมมือจัดทำ แผนพัฒนาบุคลากรด้านการบริการในกลุ่มท่องเที่ยว ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมและ พัฒนาบุคลากรในสายงานบริการ ให้มีคุณภาพเพื่อยกระดับการบริการให้ดียิ่งขึ้นมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้สามารถรองรับสมรรถนะขั้นพื้นฐานของ บุคลากรที่ประกอบวิชาชีพท่องเที่ยว(ASEAN – Common Competency Standards for Tourism Professionals (ACCSTP)) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของความตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน (MRA - ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Tourism Professionals)</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อวิเคราะห์ขีดความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่บริการตามแหล่งท่องเที่ยว ทางด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านบริการรวมถึงการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย กลยุทธ์ แผนปฏิบัติการในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย 2. เพื่อจัดทำมาตรฐานขีดความสามารถ ของบุคลากรในการให้บริการในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3. เพื่อสร้างหลักสูตรและอบรมบุคลากร ในแหล่งท่องเที่ยวภาครัฐ/เอกชน ให้มีศักยภาพด้านความรู้ด้านทักษะด้านบริการในอาชีพการบริการเป็นการลดปัญหาด้านการขาดแคลน แรงงาน แรงงานมีทักษะฝีมือไม่ตรงกับความต้องการกับตลาดแรงงานในเขตพัฒนา การท่องเที่ยวภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการที่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง พัฒนาปรับปรุงบุคลากรในธุรกิจของตนในการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว 2. หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น สำนักงานการ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงาน พัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง วางแผนและจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อ สนับสนุนหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทางด้าน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ขีดความสามารถของ บุคลากรทางด้านอุตสาหกรรม อันนำไปสู่การประกอบอาชีพใน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและเหมาะสม</p> <p>3. ผู้ประกอบการรายใหม่ในธุรกิจด้านอุตสาหกรรมบริการสามารถ คัดสรรบุคลากร และกำหนดแผนการเพิ่มพูนความสามารถของ บุคลากรในธุรกิจของตน เพื่อสร้างโอกาสทางการแข่งขัน กับการท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่นๆ</p> <p>4. เป็นฐานข้อมูลให้กับผู้ที่สนใจ อาทิเช่น นักวิจัย นักท่องเที่ยว ที่จะ ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ และการเตรียมความพร้อม อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาคให้สามารถมี ศักยภาพใน การแข่งขัน และสามารถรองรับนักท่องเที่ยวจากหลากหลายภูมิภาค</p>
<p>5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้าน การท่องเที่ยวและบริการมีขีดความสามารถด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านบริการเพิ่มขึ้นหลังอบรม 2. จำนวนสถานประกอบการด้านท่องเที่ยวและบริการเข้ารับการ อบรมอาชีพการบริการ 1,200 ราย 3. จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติมีส่วนร่วม 1,600 คน 4. หลักสูตรการอบรมอาชีพด้านการท่องเที่ยวและบริการที่ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง จำนวน 4 หลักสูตร 5. เครือข่ายผู้ประกอบการการท่องเที่ยวและบริการ 4 กลุ่ม 6. ศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ 1 ศูนย์
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและนโยบายอื่นๆ</p>	<p>สอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12</p> <p><u>ยุทธศาสตร์ที่ 9</u>การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศ</p> <p>สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560</p> <p><u>ยุทธศาสตร์ที่ 1</u>การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว</p> <p><u>ยุทธศาสตร์ที่ 2</u>การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวแยกการพัฒนาเชิงพื้นที่</p> <p><u>ยุทธศาสตร์ที่ 3</u>การบริหารจัดการการท่องเที่ยว</p>

หัวข้อ	รายละเอียด				
7. ระยะเวลา ปีงบประมาณ 2561- 2564 (ดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง)	กิจกรรม	ปีที่			
		1	2	3	4
	วิเคราะห์ขีดความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่พัฒนา แหล่ง ท้องเที่ยวด้าน ความรู้ ด้านทักษะ ด้านบริการของ กลุ่มท่องเที่ยว ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยประเทศไทย โดยทำการ จัดประชุมและการสำรวจ ทั้ง 4 จังหวัด				
	จัดทำมาตรฐานขีดความสามารถ ของบุคลากรในการ ให้บริการ ทั้ง 4 จังหวัด				
จัดอบรม สถานที่อบรมอาชีพ จังหวัดสุราษฎร์ธานี สถานที่อบรมอาชีพ จังหวัดชุมพร สถานที่อบรมอาชีพ จังหวัดนครศรีธรรมราช สถานที่อบรมอาชีพ จังหวัดพัทลุง					

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.กิจกรรมสำคัญของโครงการ</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ขีดความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้าน ความรู้ ด้านทักษะ ด้านบริการของกลุ่มท่องเที่ยวภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยประเทศไทย โดยทำการจัดประชุมและการสำรวจ ทั้ง 4 จังหวัด ดังนี้</p> <p>ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการอุตสาหกรรมบริการ รวมทั้งคน ในชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ท้องถิ่น นักวิชาการ หน่วยงานด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ทั้งจากส่วนกลางและท้องถิ่น หน่วยงาน เอกชนต่าง ๆ สมาคมอื่น ๆ</p> <p>ตัวแทนเกี่ยวข้องกับการจัดการอุตสาหกรรมบริการ ประชาชน ในชุมชน ผู้นำชุมชน ตัวแทนบุคลากรของหน่วยงาน/องค์กรของภาครัฐ และตัวแทนบุคลากรของภาคเอกชน ในจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัด นครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง แบ่งเป็นจังหวัดละ 30 คน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน รวมทั้งหมดจำนวน 120 คน ดังนี้</p> <p>กลุ่มที่ 1 ตัวแทนคนในชุมชน ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน สมาชิกในชุมชน กลุ่มต่างๆในชุมชน</p> <p>กลุ่มที่ 2 ตัวแทนผู้ประกอบการด้านต่างๆ ได้แก่ บริษัททัวร์ มีคเคเทคก์ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร ขนส่ง ธุรกิจจำหน่ายของที่ระลึก รวมทั้งสมาคมของผู้ประกอบการด้านต่างๆ</p> <p>กลุ่มที่ 3 ตัวแทนกลุ่มหน่วยงานสนับสนุน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐทั้งจากส่วนกลางและ ท้องถิ่น หน่วยงานเอกชนต่างๆ</p> <p>งบประมาณ: 15,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อจัดทำมาตรฐานขีดความสามารถบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ โดยมีขั้นตอนดังนี้</p> <p>2.1 สํารวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อขีดความสามารถของบุคลากรในการบริการในแหล่งท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย โดยสํารวจดังนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว</p> <p>รายละเอียดดังนี้</p> <p>จังหวัดชุมพร 400 คน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 400 คน</p> <p>จังหวัดนครศรีธรรมราช 400 คน จังหวัดพัทลุง 400 คน</p> <p>โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง กระจายตามสถานที่ท่องเที่ยวใน จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง และ ใช้การสุ่มแบบ Accidental Random Sampling ตามสถานที่ท่องเที่ยว นำผลมาประมวลเพื่อหาความคาดหวังและความต้องการในการรับ บริการ</p> <p>2.2 สํารวจความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเพื่อกําหนดเกณฑ์มาตรฐาน ขีดความสามารถของบุคลากร</p> <p>2.3 สํารวจและวัดระดับขีดความสามารถของบุคลากรในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อนำไปสู่การสร้าง หลักสูตรฝึกอบรม</p> <p>งบประมาณ 10,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ :คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>กิจกรรมหลักที่ 3</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อสร้างหลักสูตรและจัดอบรมบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวภาครัฐ/เอกชน ให้มีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมีคุณภาพ โดยมีผู้เข้าอบรม ดังนี้</p> <p>ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการอุตสาหกรรมบริการ รวมทั้งคนในชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ท้องถิ่น นักวิชาการ หน่วยงานด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ทั้งจากส่วนกลางและท้องถิ่น หน่วยงาน เอกชนต่าง ๆ สมาคมอื่น ๆ</p> <p>1. ตัวแทนเกี่ยวข้องกับการจัดการอุตสาหกรรมบริการ ประชาชน ในชุมชน ผู้นำชุมชน ตัวแทนบุคลากรของหน่วยงาน/ องค์กรของภาครัฐ และ ตัวแทนบุคลากรของภาคเอกชน จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง แบ่งเป็น จังหวัดละ 300 คน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 1,200 คน ดังนี้</p> <p>กลุ่มที่ 1 ตัวแทนคนในชุมชน ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน สมาชิกในชุมชน กลุ่มต่างๆ ในชุมชน</p> <p>กลุ่มที่ 2 ตัวแทนผู้ประกอบการด้านต่างๆ ได้แก่ บริษัททัวร์ มัคคุเทศก์ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร ขนส่ง ธุรกิจจำหน่ายของที่ระลึก รวมทั้งสมาคมของผู้ประกอบการด้านต่างๆ</p> <p>กลุ่มที่ 3 ตัวแทนกลุ่มหน่วยงานสนับสนุน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐทั้งจากส่วนกลาง และ ท้องถิ่น หน่วยงานเอกชนต่าง ๆ</p> <p>ประเมินผลการฝึกอบรมวิชาชีพทางการท่องเที่ยวและบริการเพื่อให้ได้หลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในครั้งต่อไป</p> <p>งบประมาณ: 25,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ :คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>9. งบประมาณรวม</p>	<p>50,000,000 บาท</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ : พัฒนาท่าเทียบเรือสำราญ เกาะสมุย

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือที่มีมาตรฐานเพื่อการท่องเที่ยว
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันธุรกิจการท่องเที่ยวเดินเรือสำราญ (Cruise) กำลังเติบโตและขยายตลาดในประเทศ เป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพ รายจ่ายต่อคนต่อวันค่อนข้างสูง ซึ่งการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยยังขาดท่าเทียบเรือหลักที่รองรับเรือสำราญขนาดใหญ่ ดังนั้น หากมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ และท่าเรือที่มีมาตรฐานจะทำให้เพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยว รวมทั้งมีบทบาทสำคัญเพื่อเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวในภาคการค้า การอุตสาหกรรม และการลงทุนในพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	มีท่าเรือและเส้นทางทางเรือที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	เส้นทางเดินเรือและท่าเทียบเรือด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	- ท่าเรือและเส้นทางเดินเรือที่มีมาตรฐาน - มีนักท่องเที่ยวคุณภาพเพิ่มขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	1) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด :

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p align="center">ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของ รูปแบบการท่องเที่ยว</p>
7. ระยะเวลา	4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ.2561 - 2564)
8. กิจกรรมหลักของ โครงการ	
<p>กิจกรรมหลักที่ 1</p> <p align="center">งบประมาณ</p> <p align="center">ผู้รับผิดชอบ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจพื้นที่ที่มีความเหมาะสมเพื่อเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำในเชิงการท่องเที่ยวทางทะเลในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - รับฟังความคิดเห็นเพื่อศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ <p align="center">-</p> <p align="center">กรมเจ้าท่า</p>
<p>กิจกรรมหลักที่ 2</p> <p align="center">งบประมาณ</p> <p align="center">ผู้รับผิดชอบ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้างท่าเทียบเรือสำราญขนาดใหญ่ รองรับการท่องเที่ยวทางทะเลบนเกาะสมุย <p align="center">-</p> <p align="center">กรมเจ้าท่า</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย
ของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ สร้างเส้นทางจักรยานเพื่อนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ/ กิจกรรม	โครงการพัฒนาเส้นทางจักรยานการท่องเที่ยวทะเลน้อยเส้นทางลำปำ ทะเลน้อย - อำเภอหัวไทร
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้เล็งเห็นว่า ทะเลน้อยซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงเป็นพื้นที่รอยต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีคุณค่า และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวมานานในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวทะเลน้อยเป็นจำนวนมากเนื่องจากการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับหลายจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, จังหวัดภาคใต้ชายแดน และจังหวัดภาคใต้อันดามัน ทำให้ทะเลน้อยยังคงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีมนต์เสน่ห์ทางธรรมชาติ รวมถึงวิถีความเป็นอยู่แบบชาวบ้าน ที่นักท่องเที่ยวประสงค์จะมาเยือนทุกปี แต่เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว ยังขาดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเติบโตอย่างยั่งยืน และกระจายรายได้หลักให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดพัทลุง และจังหวัดใกล้เคียง จำเป็นจะต้องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมที่จะรองรับการขยายตัว และสามารถเชื่อมโยงสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดที่อยู่ภายใต้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง ในการนี้ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยพิจารณาแล้ว เห็นว่า ทะเลน้อยและพื้นที่ที่เชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก ควรจะได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อที่จะสามารถรองรับและเป็นจุดพักนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากขึ้น โดยทำการก่อสร้างเส้นทางจักรยาน (Bike lane) และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ประชาน อนึ่ง การจัดทำเส้นทางจักรยาน จากพื้นที่ทะเลสาบลำปำ ไปสู่ทะเลน้อย - อำเภอหัวไทร และยังสามารถเชื่อมต่อไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการเพิ่มพื้นที่ และเส้นทางการท่องเที่ยวให้หลากหลายขึ้น
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	ก่อสร้างเส้นทางจักรยานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญเลียบทะเลสาบสงขลา เส้นทางลำปำทะเลน้อย-อำเภอหัวไทร พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องหมายจราจรอำนวยความสะดวก

หัวข้อ	รายละเอียด
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มีเส้นทางจักรยาน (Bike lane) ที่ได้มาตรฐานมีความปลอดภัยกับนักปั่นจักรยาน ไม่ว่าจะเป็นการปั่นเพื่อการท่องเที่ยว หรือใช้เป็นเส้นทางเพื่อการแข่งขัน และออกกำลังกาย จากลำป่าสู่ทะเลน้อย - อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดนครศรีธรรมราช
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	มีเส้นทางจักรยาน (Bike lane) ที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการปั่นจักรยาน ไม่ว่าจะเพื่อการท่องเที่ยว ออกกำลังกาย หรือการแข่งขัน
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว - พัฒนาสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แบบเพิ่มคุณค่าครบวงจรที่ยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ก่อสร้างเส้นทางจักรยาน (Bike lane) ผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต กว้าง 2.50 เมตร พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก และเครื่องหมายจราจรอำนวยความสะดวก
9. จำนวนงบประมาณ	80,000,000 บาท
10. หน่วยงานเจ้าภาพหลัก	แขวงทางหลวงชนบทพัทลุง
11. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ สร้างเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวบ้านคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การพัฒนาเส้นทางสนับสนุนการใช้จักรยานการออกกำลังกายและการท่องเที่ยวบ้านคีรีวง
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งทางบกสนับสนุนการท่องเที่ยวและการออกกำลังกายของนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ปรับปรุงและพัฒนาเส้นทางจักรยานตามแบบมาตรฐานสากลแล้วเสร็จ ระยะทาง 15.100 กิโลเมตร
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	พัฒนาเส้นทางจักรยานตามแบบมาตรฐานสากลแล้วเสร็จ ระยะทาง 15.100 กิโลเมตร สนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๓) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ที่ 4 ๔) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๕) นโยบายรัฐบาล โครงการมีความพร้อม โดยดำเนินการบนเส้นทางสาธารณะเดิม
7. ระยะเวลา	1 ปี
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	พัฒนาเส้นทางจักรยานตามแบบมาตรฐานสากลแล้วเสร็จ ระยะทาง 15.100 กิโลเมตร
งบประมาณ	80,000,000.- บาท
ผู้รับผิดชอบ	แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อบต.ท่าดี, อบต.กำโลน อำเภอลานสกา

โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวและงานวัฒนธรรมประเพณีในกลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มจำนวนวันพักของนักท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สังคมในปัจจุบันมีความตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะ วัฒนธรรม เทศกาล รวมถึงมรดกทางวัฒนธรรมพื้นบ้านมากขึ้น ทั้งนี้การตื่นตัวต่อวัฒนธรรมประกอบกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของในแต่ละพื้นที่เป็นจุดกำเนิดของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังจะเห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้กลายเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในยุโรป อีกทั้งประเทศอื่น ๆ ได้พยายามที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเทศของตนเอง</p> <p>นอกจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศและนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระดับประเทศและระดับภูมิภาคแล้ว การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป</p> <p>สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยแล้ว การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่สร้างรายได้และการจ้างงานให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามกลางการแข่งขันของตลาดท่องเที่ยวที่สูงขึ้น กระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงได้รับความสนใจเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยว และมรดกทางวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้มีการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาที่มีชื่อเสียง อย่าง พระธาตุสวี จ.ชุมพร พระบรมธาตุไชยา จ.สุราษฎร์ธานี พระบรมธาตุเจดีย์ นครศรีธรรมราช จ.นครศรีธรรมราช และวัดเขียนบางแก้ว จ.พัทลุง และยังมีวัดที่มีชื่อเสียงอีกหลายวัด ซึ่งเหมาะสำหรับการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในกลุ่มจังหวัดให้เป็นที่นิยมในระดับประเทศและระดับอาเซียน นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เช่น ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จ.ชุมพร เกาะพะงัน ซึ่งพระพุทธเจ้าหลวงรัชกาลที่ 5 ทรงเสด็จมาประพาสถึง 16 ครั้ง
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้เป็นที่รู้จักในระดับอาเซียน 2. เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยให้เป็นที่รู้จัก
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 10
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นที่รู้จักในระดับอาเซียน 2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 3. การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว 3) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว 4) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพให้มีการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน 5) ยุทธศาสตร์สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ ในระดับประเทศและระดับนานาชาติ 6) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2557 - 2560 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่ 7) ยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องและการท่องเที่ยว) อย่างมีเสถียรภาพ
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ 2561 -2564 (ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	<p>กิจกรรมยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสู่อาเซียน</p> <p>1. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยโดยการสนับสนุนการจัดกิจกรรมประเพณี (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง) งบประมาณ 20,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา 4 จังหวัด</p> <p>2. กิจกรรมสนับสนุนมวยไชยาสู่นานาชาติ งบประมาณ 5,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p> <p>3. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย งบประมาณ 5,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p>
กิจกรรมหลักที่ 2	<p>กิจกรรมเปิดตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>1. จัดกิจกรรมการประกวดภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญต่างๆของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเพื่อแสดงที่สนามบิณสุวรรณภูมิและดอนเมืองและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ งบประมาณ 5,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p> <p>2. จัดกิจกรรมแรลลี่ (rally) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย งบประมาณ 5,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา 4 จังหวัด</p> <p>3. จัดกิจกรรมไหว้พระวัดสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย งบประมาณ 5,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา 4 จังหวัด</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, ชุมพร และพัทลุง)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ : พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการเสริมศักยภาพเชิงบูรณาการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภาคใต้ตอนบน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ และเพื่อเป็นการผลักดัน โดยอาศัยองค์ความรู้ภายในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในการร่วมกันขับเคลื่อนหน่วยงานของภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อให้เกิดการบูรณาการจากศาสตร์ องค์ความรู้ในด้านต่างๆ ยกระดับการจัดการเสริมศักยภาพเชิงบูรณาการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภาคใต้ตอนบน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงเทคโนโลยีที่บูรณาการกับศิลปวัฒนธรรม และการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน (ชุมพร ระนอง กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช) 2. เพื่อยกระดับขีดความสามารถด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับการแข่งขันและการเติบโตทางด้านการท่องเที่ยวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3. เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับประเทศ 4. เพื่อพัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบนให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ จากการเข้าร่วมโครงการไปใช้ในการทำงานอาสาสมัคร มีคฤเทศก์ได้เป็นอย่างดี

หัวข้อ	รายละเอียด
5. ผลลัพธ์	<p>1. นักเรียน ผู้ประกอบการ ประชาชนทั่วไป หน่วยงานราชการ และหน่วยงานของรัฐ สามารถจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้คงความสวยงามและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้</p> <p>2. แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบนได้รับการพัฒนาให้เป็นที่รู้จักในระดับประเทศ</p>
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <p>1) ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณธรรม และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว</p> <p>4) ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม</p> <p>5) นโยบายสำคัญหรือ อื่นๆ ฯลฯ</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561

หัวข้อ	รายละเอียด
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<p>จัดกิจกรรมการอบรมวิชาการทางการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการภายใต้แนวคิด Green Tourism และ Agro Tourism : รู้ทัน เข้าใจ และนำไปใช้</p> <p>งบประมาณ 14,427,220 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความ

หลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ : พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก บนพื้นฐานเศรษฐกิจที่ดีแล้ว โครงสร้างพื้นฐานที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ และบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวที่ดีแล้ว ก็ต้องเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและภาคชุมชน ที่จะต้องเข้ามาดูแลรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟูธรรมชาติและบูรณะมรดกทางวัฒนธรรมให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์</p> <p>กลุ่มจังหวัดฯ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวอยู่อันดับต้นๆ ของประเทศ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์และสวยงาม หรือแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่บอกเล่าเรื่องราวและอารยธรรมของบรรพชน ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ฯ เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่เกาะ ที่จัดได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับสากล และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอื่นๆ</p> <p>ปัจจุบันสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวไม่ว่าจะเกิดจากภัยทางธรรมชาติ หรือสภาวะแวดล้อมอื่นๆ ดังนั้นการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการท่องเที่ยวเพื่อความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของกลุ่มจังหวัดฯ เพราะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและความสร้างประทับใจจากนักท่องเที่ยวและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด 2. เพื่อสร้างภูมิทัศน์ที่ดีของแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์และสวยงาม สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก 2. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 10
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสวยงามและความสะอาดเรียบร้อยของแหล่งท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
	2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว 3) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว 4) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพให้มีการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน 5) ยุทธศาสตร์สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ ในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ 2561 - 2564 (ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	กิจกรรมการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ.2561 <ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาทะเลน้อยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่มจังหวัด งบประมาณ 150,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพัทลุง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย, เทศบาลตำบลพนางตุง, เทศบาลตำบลทะเลน้อย 2. ปรับปรุงภูมิทัศน์เขาพับผ้าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด งบประมาณ 60,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพัทลุง, แขวงทางหลวงพัทลุง

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2563</p> <p>1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชุมพร, นครศรีธรรมราช และ สุราษฎร์ธานี</p> <p>งบประมาณ ปีละ 100 ล้านบาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง , แขวงทางหลวงชนบท, สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 4 จังหวัด, ฯลฯ</p> <p>ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564</p> <p>1. พื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ระเบิดหินเก่าที่ทิ้งรกร้างให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของ จังหวัดพัทลุง</p> <p>งบประมาณ 50,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพัทลุง</p> <p>2. ก่อสร้างท่าเทียบเพื่อรองรับการท่องเที่ยวบริเวณที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ทะเลหลวง</p> <p>งบประมาณ 10,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพัทลุง</p> <p>3. พัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์หาดพัทลุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยั่งยืนของจังหวัดพัทลุง</p> <p>งบประมาณ 10,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพัทลุง</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณบึงขุนทะเล
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีภูมิประเทศเอื้ออำนวยในการท่องเที่ยว เป็นจังหวัดที่มีทะเลที่สวยงาม มีเกาะแก่งมากมายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ แต่แหล่งท่องเที่ยวอยู่นอกเขตอำเภอเมือง ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่แวะพักในตัวเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่มุ่งไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นหลัก</p> <p>ทะเลน้ำจืดกลางเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี (บึงขุนทะเล) บึงขุนทะเลเป็นแหล่งน้ำจืดที่คล้ายทะเลสาบขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเนื้อที่ประมาณ 1,271 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 3 ตำบล ของอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี คือ ตำบลมะขามเตี้ย ตำบลขุนทะเล และตำบลวัดประดู่ ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมือง สุราษฎร์ธานี บึงแห่งนี้เป็นที่อยู่ของสัตว์น้ำและนกน้ำหลายชนิด สภาพพื้นที่เหมาะที่จะปรับปรุงให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนักท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการประมง</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ริมบึงขุนทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดใกล้เคียง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนใจกลางเมืองสุราษฎร์ธานีแห่งใหม่ 2. เพื่อคุ้มครองรักษาแหล่งน้ำบึงขุนทะเลให้สามารถอำนวยประโยชน์ด้านท่องเที่ยว การเกษตรและการประมง 3. เพื่อป้องกันและควบคุมปัญหามลพิษทางน้ำของบึงขุนทะเล 4. เพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ทำให้พื้นที่บริเวณบึงขุนทะเลมีความสวยงาม มีสถานที่ท่องเที่ยวภายในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 50,000 คนต่อปี

หัวข้อ	รายละเอียด
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p>- ผลผลิต :</p> <p>ก่อสร้างปรับปรุงพื้นที่บริเวณด้านหน้าบึงขุนทะเล ประกอบด้วย อาคารร้านอาหาร ค.ศ.ล. ชั้นเดียว , อาคารบริการนักท่องเที่ยวเป็น อาคาร ค.ศ.ล. ชั้นเดียวรูปทรงหกเหลี่ยม, อาคารหอสูง, ศาลเจ้าพ่อบึงขุนทะเล, อาคารศาลากลางน้ำ, ศาลาชมธรรมชาติและทางเดินชมธรรมชาติ, อาคารห้องน้ำสาธารณะ, ลานกิจกรรม, ท่าเทียบเรือ, ซุ้มทางเข้าโครงการและรั้ว, เขื่อนป้องกันตลิ่ง, งานปลูกต้นไม้ และจัดสวน, งานไฟฟ้าและระบบส่องสว่าง และงานระบบภายนอกอาคาร</p> <p>- ผลลัพธ์ :</p> <p>ทำให้มีสถานที่ท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายเพิ่ม สามารถคุ้มครองแหล่งน้ำบึงขุนทะเลให้สามารถอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว การเกษตร และประมง สามารถเพิ่มนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น</p>
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	<p>ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาค เมืองฯ) 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด 4) ยุทธศาสตร์จังหวัด 5) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ ฯลฯ <p>พร้อมทั้งระบุความพร้อมของโครงการ</p>
7. ระยะเวลา	1 ปี เริ่มต้นปี เดือนตุลาคม 2560 สิ้นสุดปี เดือนกันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	<p>งานปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่บริเวณด้านหน้าบึงขุนทะเล</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาคารร้านอาหาร อาคาร ค.ศ.ล. ชั้นเดียว - อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว - อาคารหอสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - ศาลเจ้าพ่อบึงขุนทะเล - อาคารศาลากลางน้ำ - ศาลาชมธรรมชาติและทางเดินชมธรรมชาติ - อาคารห้องน้ำสาธารณะ - ลานกิจกรรม - ท่าเทียบเรือ - ซุ้มป้ายทางเข้าโครงการ - เชื้อนป้องกันตลิ่ง - งานปลูกไม้และจัดสวน - งานระบบภายนอกอาคาร <p>งานระบบไฟฟ้าและระบบแสงสว่าง</p>
9. งบประมาณ	149,043,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมี

ความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ : พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาอุทยานพฤกษศาสตร์ ม.วลัยลักษณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การพัฒนาทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ เนื่องจาก แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรสำคัญในการสร้างรายได้ให้ประเทศชาติ เป็นแหล่งนันทนาการที่ดี อีกทั้งยังเป็นแหล่งเรียนรู้ของเยาวชนไทยและบุคคลทั่วไป</p> <p>อุทยานพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นหน่วยงานที่รวบรวมพรรณไม้ตามวงศ์ เผยแพร่ความรู้ด้านพฤกษศาสตร์และสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีทรัพยากรด้านธรรมชาติที่สมบูรณ์ ในพื้นที่ 1,370 ไร่ ในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ จึงต้องมีการพัฒนาไปสู่แหล่งท่องเที่ยวที่มีรูปแบบที่เหมาะสมและเป็นสวนพฤกษศาสตร์ที่มีความสำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช ของภาคใต้และประเทศชาติต่อไป</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาอุทยานพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. เพื่อพัฒนาอุทยานพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านพรรณไม้และพักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษาและประชาชน 3. เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้การศึกษาเกี่ยวกับอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแก่นักศึกษาให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1 จำนวนผู้เข้าใช้บริการ ปีละ 500,000 คน (ตามแผนการใช้บริการ ศูนย์การแพทย์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
5. ผลลัพธ์	จังหวัดนครศรีธรรมราช และภาคใต้ตอนบน มีแหล่งทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และมีคุณภาพในระดับประเทศ
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>1) ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณธรรม และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว</p> <p>4) ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<p>พัฒนาอุทยานพฤกษศาสตร์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านพฤกษศาสตร์และสวนสมุนไพรของจังหวัดนครศรีธรรมราช ของภาคใต้และประเทศชาติต่อไป</p> <p>งบประมาณ 24,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความ
หลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ : สร้าง Landmark การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	ก่อสร้าง Landmark ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากในบริบทปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงสัญลักษณ์ในลักษณะจุดเด่นเชิงพื้นที่กำลังเป็นกระแสนิยม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พิจารณาแล้วเห็นว่าหากมีการก่อสร้างรูปทรงสัญลักษณ์ในเชิงพื้นที่ให้ผู้ที่มาเยี่ยมชมเยือนได้เก็บภาพประทับใจ ฝังไว้ จะส่งผลต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่กลุ่มจังหวัด และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันได้มากขึ้น
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยว
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	Landmark ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จังหวัดละ 1 แห่ง
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	- สถานที่สัญลักษณ์ (Landmark) - มีนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนมากขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	1) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
7. ระยะเวลา	3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ.2562 - 2564)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	ก่อสร้าง Landmark ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

<p>งบประมาณ</p>	<p>200 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2562 จำนวน 100 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2563 จำนวน 50 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2564 จำนวน 50 ล้านบาท</p>
<p>หัวข้อ</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย หน่วยงานผู้รับผิดชอบในพื้นที่</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพและมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว กลยุทธ์สร้างช่องทางการประชาสัมพันธ์ และช่องทางการขายที่หลากหลาย
 กลยุทธ์ : การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างรายได้และสนับสนุนการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP เพื่อการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากการกำหนดตำแหน่งการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย การเป็นศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมถึงได้กำหนดพันธกิจการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การบริหารจัดการและการสร้างเครือข่าย การท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัดและการเชื่อมโยงสู่นานาชาติ</p> <p>ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวปีที่ผ่านมา กลุ่มจังหวัดได้ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) และเชื่อมโยงและส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายกลุ่มผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ในกลุ่มจังหวัด ซึ่งส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงด้านการตลาดในกลุ่มผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ในกลุ่มจังหวัดแต่ยังขาดโอกาสในการเชื่อมโยงกับ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว รวมถึงเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชน</p> <p>ปัจจุบันกลุ่มผู้บริโภคโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มอาเซียน กำลังอยู่ในกระแสบริโภคนิยมสินค้าที่เป็นธรรมชาติสินค้าที่อิงกับวัฒนธรรม สินค้าที่ส่งเสริมสุขภาพการมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือสินค้าที่ช่วยสนับสนุนชุมชน รวมถึงกระแสความนิยมในความเป็นเอเชียดังนั้น สินค้า OTOP สามารถได้รับประโยชน์จากกระแสการบริโภคนี้เพราะ OTOP เป็นสินค้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างอาชีพรายได้แก่ชุมชน รวมถึงเป็นสินค้าที่สื่อถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นของคนไทยแต่ในสถานการณ์ปัจจุบันต้องแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกันที่ล้วนหันมาให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพของชุมชนด้านวัฒนธรรมภูมิปัญญาผลิตเป็นสินค้าและบริการเช่นกัน ทำให้ผู้ผลิตและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ประกอบการOTOP ต้องปรับตัวรับการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้นและในปัจจุบันมีผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชน มีจำนวน 1,859 ราย 4,147 ผลิตภัณฑ์ ในปี 2558 กลุ่มจังหวัดมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าOTOP 5,138 ล้านบาท (อ้างอิงจากศูนย์ข้อมูลกลางกรมการพัฒนาชุมชน) ถือเป็นรายได้ที่ไม่น้อยหากต้องเสียโอกาสในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>3.1 เพื่อส่งเสริมด้านการผลิต สินค้า OTOP เป็นของฝากของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว</p> <p>3.2 เพื่อเชื่อมโยงตลาดสินค้า OTOP ระหว่างเครือข่าย OTOP และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร และเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชน</p> <p>3.3 เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการประกอบธุรกิจ OTOP เพื่อการท่องเที่ยวแบบครบวงจร</p> <p>3.4 เพื่อส่งเสริมด้านการเชื่อมโยงตลาดเครือข่าย OTOP กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และเครือข่าย OTOP กลุ่มจังหวัดอื่น</p>
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>4.1 จำนวนช่องทางการกระจายสินค้า ผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด</p> <p>4.2 ร้อยละของรายได้จากจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น</p>
<p>5. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>5.1 จำนวน สินค้า OTOP ที่ได้รับการพัฒนาเป็นสินค้าเด่นสำหรับเป็นของฝากของที่ระลึกในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>5.2 จำนวนกลุ่ม/ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมพัฒนาการประกอบธุรกิจ OTOP เพื่อการท่องเที่ยวแบบครบวงจร</p>
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>1. การพัฒนาเครือข่าย OTOP ในระดับกลุ่มจังหวัด เป็นพัฒนาศักยภาพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจชุมชน ให้มีความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด ซึ่งในแผนพัฒนาชาติ 20ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมพัฒนา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กลุ่มผู้ผลิตผู้ประกอบการทั้งขนาดกลางและขนาดย่อม SME รวมถึงผู้ผลิตผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น อีกทั้งต้องมีความพร้อมสามารถแข่งขันใน ประชาคมอาเซียน (AEC)</p> <p>2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์OTOP เพื่อการท่องเที่ยวรวมถึงการเชื่อมโยงตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP กับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเป็นการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นช่องทางการเพิ่มรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนแก่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดการดำเนินโครงการ สามารถดำเนินการได้ทันทีหลังจากได้รับอนุมัติโครงการ</p>
7. ระยะเวลา	1. ดำเนินการ ในระหว่าง ตุลาคม 2560 – กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	<p>กิจกรรมหลักที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพคณะกรรมการเครือข่าย OTOP กลุ่มจังหวัด (เครือข่าย OTOP ศรีวิชัย) เพื่อเชื่อมโยง เครือข่ายผู้ประกอบการการท่องเที่ยว และท่องเที่ยวชุมชน ในกลุ่มจังหวัดงบประมาณ 500,000 บาท</p> <p>หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p>
กิจกรรมหลักที่ 2	<p>กิจกรรมหลักที่ 2 เพื่อเชื่อมโยงตลาดสินค้า OTOP ระหว่างเครือข่าย OTOP และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว โรงแรม ร้านค้า และเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชน ในกลุ่มจังหวัด</p> <p>งบประมาณ 800,000 บาท</p> <p>หน่วยงานรับผิดชอบ สนง. พัฒนาชุมชน ทั้ง 4 จังหวัด</p>
กิจกรรมหลักที่ 3	<p>กิจกรรมหลักที่ 3 เชื่อมโยงตลาดเครือข่าย OTOP กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และเครือข่าย OTOP กลุ่มจังหวัดอื่น (Road show)</p> <p>งบประมาณ 8,000,000 บาท</p> <p>หน่วยรับผิดชอบสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัด ชุมพร</p>
กิจกรรมหลักที่ 4	<p>กิจกรรมหลักที่ 4 ส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP เพื่อเป็นของฝากของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว</p> <p>งบประมาณ 2,000,000 บาท</p> <p>หน่วยรับผิดชอบ สนง พช.ทั้ง 4 จังหวัด</p>
กิจกรรมหลักที่ 5	กิจกรรมหลักที่ 5 งบประมาณโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - บริหารจัดการ - ประชาสัมพันธ์ - ประเมินผล งบประมาณ 700,000 บาท สนง. พช. ทั้ง 4 จังหวัด
งบประมาณทั้งสิ้น	12,000,000 บาท

Project Idea
โครงการตามยุทธศาสตร์ที่ 4

โครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าเพื่อความถี่ในการขนส่ง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ/กิจกรรม	พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – ท่งสง
2. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>ตามนโยบายพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 ข้อ 6.13 ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนในภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการขนส่งมากขึ้น ประกอบกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยฉบับที่ 2 (2556-2560) “การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการจัดการโซ่อุปทานเพื่อความสามารถในการแข่งขัน” ภารกิจที่ 2 การยกระดับประสิทธิภาพระบบอำนวยความสะดวกทางการค้า (Trade Facilitation Enhancement) ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์ตามเส้นทางยุทธศาสตร์โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพบริการขนส่งหรือเครือข่ายโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงตลอดทั้งต้นทางและปลายทางของเส้นทาง โลจิสติกส์ที่มีการขนส่งสินค้าและจรรยาบรรณแน่นโดยปรับลดเส้นทางที่ขาดหาย (Missing Link) หรือคอขวด (Bottle neck) ในเส้นทางขนส่งหลักและเส้นทางสำรองรองรับการหยุดชะงักของโซ่อุปทานจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆในการขนส่งสินค้า ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในระหว่างขนส่งรวมทั้งสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งไปสู่รูปแบบการขนส่งในรูปแบบที่ประหยัดพลังงานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – ทู่งสง เป็นวาระเร่งด่วนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง) และวาระของชาติในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม อีกทั้งเป็นโครงการสำคัญตามความร่วมมือ IMT –GT ดังนั้นเพื่อเป็นการลดการใช้พลังงาน ลดโลกร้อน โดยปรับเปลี่ยนจากการขนส่งทางรถยนต์เป็นขนส่งระบบรางรถไฟซึ่งมีต้นทุนที่ต่ำกว่า เช่นเดียวกับต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องก่อสร้างศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทู่งสง เป็นศูนย์เก็บรวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค IMT – GT และอาเซียน</p> <p>เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานการขนส่ง และจัดเก็บสินค้า ตามแผนปฏิบัติการของศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทู่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช และสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เสนอโครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – ทู่งสง จำนวน 2 กิจกรรม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรม ก่อสร้างระบบราง (เพิ่มเติม) เข้าสู่โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – ทู่งสง งบประมาณ 30,000,000.- บาท 2. กิจกรรม ระบบไฟฟ้าส่องสว่างลานเก็บตู้คอนเทนเนอร์เพื่อรองรับการใช้งาน (เฟส 1) งบประมาณ 3,800,000.- บาท
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> (1) เพื่อส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาพื้นที่อำเภอทู่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นศูนย์กระจายสินค้าของภาคใต้ – ทู่งสง (2) เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัด และภูมิภาค เป็นการรองรับการเปิดเสรีทางการค้า และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน ซึ่งจะเกิดขึ้นในปี 2558 (3) เพื่อลดต้นทุนการขนส่งสินค้าภายในประเทศและส่งออก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจการเกษตร ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและของประเทศ (4) เพื่อเพิ่มการจ้างงาน และรายได้ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ให้สูงขึ้น โดยเฉพาะ GPP ภาคการเกษตรและการค้าการลงทุน การส่งออกและพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ลดภาระของรัฐในการอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หัวข้อ	รายละเอียด
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ก่อสร้างระบบราง (เพิ่มเติม) เข้าสู่โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทุ่งสง จำนวน 3 ราง เพื่อรองรับการขนส่งที่เพิ่มขึ้น งบประมาณดำเนินการ 30,000,000.- บาท 2. วางระบบไฟฟ้าส่องสว่างลานเก็บตู้คอนเทนเนอร์ เพื่อรองรับการใช้งาน (เฟส 1) งบประมาณ 3,800,000 บาท 3. ต้นทุนด้านการขนส่งสินค้าภายในและส่งออกของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ลดลงทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจการเกษตรสูงขึ้น
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต/ผลลัพธ์ มีระบบราง (เพิ่มเติม) เข้าสู่โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้- ทุ่งสง จำนวน 3 ราง เพื่อรองรับการขนส่งที่เพิ่มขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	สนับสนุนการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรของจังหวัด
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2560 - กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นธรรม
<u>กิจกรรม ก่อสร้างระบบราง (เพิ่มเติม) เข้าสู่โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ - ทุ่งสง</u>	1. ดำเนินการออกแบบระบบรางรถไฟเข้าสู่โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ - ทุ่งสง กม.759+200- 760 +720 ระหว่างสถานีทุ่งสง - ที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการก่อสร้างราง ขนาด 100 ปอนด์ 2. ดำเนินการก่อสร้างตามแบบที่กำหนดโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการเทศบาลเมืองทุ่งสงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 3. ประเมินผลโครงการตามตัวชี้วัดและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตัวชี้วัดการประเมินผลลัพธ์ 3.1 ปริมาณสินค้าที่ขนส่งเข้า - ออกโกดังศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทุ่งสง ที่ก่อสร้างหนึ่งหลัง 3.2 ร้อยละของต้นทุนการขนส่งสินค้าของจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรังบางส่วน สุราษฎร์ธานีบางส่วน และใกล้เคียงบางจังหวัดลดลง

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	30,000,000 บาท นายทรงชัย วงษ์วัชรดำรง นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งสง 1. เทศบาลเมืองทุ่งสง 2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 3. สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช 4. สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช
กิจกรรม ระบบไฟฟ้า ส่องสว่างลานเก็บตู้คอน เทนเนอร์เพื่อรองรับการ ใช้งาน (เฟส 1) งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. แบบแปลนไฟฟ้าส่องสว่างโครงการ ถอดแบบจากรายละเอียดออกแบบศูนย์กระจายสินค้าทั้งระบบได้ดำเนินการไว้แล้ว ซึ่งได้รับงบประมาณจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เมื่อปีงบประมาณ 2555 2. ดำเนินการก่อสร้างตามแบบที่กำหนดโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ โครงการเทศบาลเมืองทุ่งสงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 3. ประเมินผลโครงการตามตัวชี้วัดและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตัวชี้วัดการประเมินผลลัพธ์ 3.1 ปริมาณสินค้าที่ขนส่งเข้า - ออกโกดังศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทุ่งสง ที่ก่อสร้างหนึ่งหลัง 3.2 ร้อยละของต้นทุนการขนส่งสินค้าของจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรังบางส่วน สุราษฎร์ธานีบางส่วน และใกล้เคียงบางจังหวัดลดลง 3,800,000 บาท นายทรงชัย วงษ์วัชรดำรง นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งสงนครศรีธรรมราช 1. สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการ
พัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ เพิ่มการขนส่งทางรางโดยการเชื่อมโยงระบบรางกับการขนส่งทางบก ทางเรือ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาเส้นทางเลียบริมทางรถไฟจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ถึงชุมทางเขาชุมทอง
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	พัฒนาเส้นทางเพื่อยกระดับมาตรฐานทางและรองรับการขนส่งทางราง ระหว่างเมืองนครศรีธรรมราช กับสถานีรถไฟเขาชุมทอง
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	ปรับปรุงและพัฒนาเส้นทาง ระยะทาง 32 กิโลเมตร
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	ปรับปรุงพัฒนาเส้นทางพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งทางบกเชื่อมต่อบรราง
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ปรับปรุงและพัฒนาเส้นทาง ระยะทาง 32 กิโลเมตร เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่งทางบกเชื่อมต่อบรราง
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ 1) ยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด 4) ยุทธศาสตร์จังหวัด 5) นโยบายรัฐบาล พร้อมทั้งระบุความพร้อมของโครงการ ดำเนินการบนเขตรถไฟและถนน สาธารณะ
7. ระยะเวลา	4 ปี
8. กิจกรรมหลักของ โครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต 200,000,000.- บาท แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช การรถไฟแห่งประเทศไทย อำเภอพระพรหม อำเภออ่อนพิบูลย์

โครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าเพื่อความถี่ในการขนส่ง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ/กิจกรรม	ศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลภาคใต้ – หุ้่งสง แบบครบวงจร
2. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของโลก มีทรัพยากรและวัตถุดิบในการผลิตอย่างเพียงพอ สินค้าอาหารของไทยได้รับความนิยมจากลูกค้าทั่วโลกจึงกลายเป็นข้อได้เปรียบของประเทศไทย ทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าอาหาร โดยเฉพาะสินค้าฮาลาลมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ไทยจึงกลายเป็นประเทศหลักของการส่งออกสินค้าฮาลาลโลก จากแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย(Indonesia Malaysia Thailand Growth Triangle : IMT – GT)ประเทศไทยมีภาวะดูแลในด้านผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาลจึงได้รับความร่วมมือจากประเทศมาเลเซียในการพัฒนาอุตสาหกรรมสินค้าฮาลาลให้กลายเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสินค้าฮาลาลของภูมิภาค อย่างไรก็ตามประเทศไทยจะมีศักยภาพในการผลิตสินค้าฮาลาลออกสู่ตลาดโลก แต่ยังไม่มีความถี่ในการกระจายสินค้าฮาลาลอย่างเต็มรูปแบบ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบ Supply chain ของสินค้าฮาลาลในประเทศไทยและสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลที่ครบวงจร เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับสินค้าฮาลาลและสอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพของฮาลาลระดับโลก</p> <p>โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลภาคใต้ – หุ้่งสง เป็นโครงการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลแห่งแรกของประเทศไทย เป็นโครงการที่สอดคล้องตามความร่วมมือ IMT – GT โดยมีระบบคมนาคมการขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าฮาลาลและสามารถเชื่อมโยงกับท่าเรือสำคัญต่างๆของโลก ดังนั้น การพัฒนาโครงการนี้จึงทำให้สามารถเพิ่มมูลค่าและปริมาณการส่งออกสินค้าฮาลาลโดยเฉพาะสินค้าประเภทเนื้อสัตว์และสินค้าอุปโภคบริโภคให้เป็นที่ยอมรับของประเทศมุสลิมทั่วโลก</p> <p>การดำเนินงานของศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลภาคใต้ – หุ้่งสง จำเป็นต้องมีการวางแผนการดำเนินงานซึ่งประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก ดังนี้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>1. คลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้า (Halal Warehouse and Distribution) ทำหน้าที่รับสินค้าจากผู้ผลิตเพื่อจัดเก็บในคลังสินค้าฮาลาล หรือการเปลี่ยนถ่ายสินค้า รวมถึงการจัดการคำสั่งซื้อสินค้าฮาลาลและจัดส่งสินค้าไปยังลูกค้า</p> <p>2. ฮาลาลโลจิสติกส์(Halal Logistics) ทำหน้าที่ในบรรจุและเปิดตู้คอนเทนเนอร์สินค้าฮาลาล การบริหารจัดการลานตู้คอนเทนเนอร์ การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเพื่อให้ตู้สินค้าฮาลาลไปถึงปลายทางส่งออกได้อย่างถูกต้อง รวมถึงการดูแลมาตรฐานด้านโลจิสติกส์ของสินค้าฮาลาล</p> <p>3. ท่าเรือฮาลาล(Halal Port and Terminal) ทำหน้าที่บริหารจัดการท่าเรือ การให้บริการตู้คอนเทนเนอร์สำหรับการส่งออก การบรรจุและเปิดตู้สินค้า และดำเนินงานด้านเอกสารทางด้านการค้าระหว่างประเทศโดยใช้วิธีการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>(1) เพื่อศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – หุ้่งสงแบบครบวงจรให้เป็นศูนย์กลางการส่งออกสินค้าฮาลาลของประเทศไทย ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าและปริมาณการส่งออกสินค้าฮาลาล รวมถึงเชื่อมโยงระบบการค้าของไทยและประเทศในภูมิภาค</p> <p>(2) เพื่อศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – หุ้่งสงแบบครบวงจรให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าฮาลาลของไทยกับท่าเรือต่างๆของโลก กลายเป็นแหล่งส่งออกสินค้าฮาลาลที่สำคัญและได้รับมาตรฐานฮาลาลในระดับสากล</p>
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>1. รายงานสรุปผลการศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – หุ้่งสงแบบครบวงจร ให้เป็นศูนย์กลางการส่งออกสินค้าฮาลาลของประเทศไทย</p> <p>2. รายงานสรุปผลการศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – หุ้่งสงแบบครบวงจร ให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าฮาลาลของไทยกับท่าเรือต่างๆของโลก ทั้งนี้ ผลการศึกษาประกอบด้วยการศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้นของการพัฒนาโครงการ รูปแบบของธุรกิจที่เหมาะสมกับโครงการ โครงสร้างรูปแบบอาคารประมาณการด้านการเงินของโครงการ และงบประมาณสำหรับการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม</p>
<p>5. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>ผลผลิต/ผลลัพธ์</p> <p>มีศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – หุ้่งสงแบบครบวงจรให้เป็นศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	การออกแบบศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – พุ่งสงแบบครบวงจรให้เป็นศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลสนับสนุนยุทธศาสตร์จังหวัดด้านโลจิสติกส์และการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
7. ระยะเวลา	โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ – พุ่งสงให้เป็นศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลใช้ระยะเวลา 1 ปี
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นธรรม
8.1 กิจกรรม การศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลภาคใต้ – พุ่งสงแบบครบวงจร	1. ดำเนินการศึกษาออกแบบศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลภาคใต้ – พุ่งสง แบบครบวงจร ตั้งแต่การปัจจัยเบื้องต้น ความต้องการธุรกิจ และออกแบบศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล
8.2 กิจกรรม การศึกษาปัจจัยเบื้องต้น ความต้องการของธุรกิจ และงบประมาณที่จำเป็นต่อการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล	2. ดำเนินการก่อสร้างตามแบบที่กำหนดโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ โครงการเทศบาลเมืองพุ่งสงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. ประเมินผลโครงการตามตัวชี้วัดและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
งบประมาณ	ตัวชี้วัดการประเมินผลลัพธ์ 3.1 ปริมาณสินค้าฮาลาลที่ขนส่งเข้า - ออกโกดังศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-พุ่งสงที่ก่อสร้างหนึ่งหลัง 3.2 การขยายตัวของกลุ่มธุรกิจสินค้าฮาลาล ที่รองรับสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ผู้รับผิดชอบ	5,000,000 บาท นายทรงชัย วงษ์วีชรดำรง นายกเทศมนตรีเมืองพุ่งสง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. เทศบาลเมืองพุ่งสง 2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 3. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการ
พัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ เพิ่มการขนส่งทางรางโดยการเชื่อมโยงระบบรางกับการขนส่งทางบก ทางเรือ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาเส้นทางสาย นศ. 3011 แยกทางหลวงหมายเลข 403 – บ้านทาง พูน อำเภอร่อนพิบูลย์, เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	เพื่อยกระดับมาตรฐานทางเพื่อรองรับการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและ อุตสาหกรรม สนับสนุนศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ ท่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	ก่อสร้างถนนลาดยางสี่ช่องจราจรมาตรฐาน ระยะทาง 15.700 กิโลเมตร
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ก่อสร้างถนนลาดยาง ระยะทาง 15.700 กิโลเมตร
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด 4) ยุทธศาสตร์จังหวัด 5) นโยบายรัฐบาล พื้นที่โครงการมีความพร้อมเนื่องจากก่อสร้างในเขตทางเดิม
7. ระยะเวลา	4 ปี
8 กิจกรรมหลักของ โครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ก่อสร้างถนนลาดยางระยะทาง 15.700 กิโลเมตร 300,000,000.- บาท แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช เทศบาลตำบลทางพูน และ อบต.เสาชิง

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เศรษฐกิจ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร กับ ตำบลคลองพา ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากถนนสายดังกล่าวข้างต้นเป็นเส้นทางที่ตัดผ่านพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ จึงทำให้เกษตรกรตลอดจนผู้ใช้เส้นทางอื่น ๆ ใช้เป็นเส้นทางในการคมนาคมขนส่งผลิตผลทางการเกษตรออกสู่ตลาด ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการยกระดับจากถนนลูกรังเป็นถนนลาดยางมาแล้วในปีงบประมาณ 2556 – 2560 เป็นระยะทาง 33.350 กิโลเมตร เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายให้สมบูรณ์ คงเหลือระยะทางในพื้นที่จังหวัดชุมพร ที่เป็นถนนลูกรังอีก 6.150 กิโลเมตร
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบประปาและระบบไฟฟ้า ให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมการประหยัดพลังงานและลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมทั้งสร้างโอกาส กระจายรายได้ กระจายเศรษฐกิจ และกระจายการลงทุนสู่ชนบท
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ระยะทาง 6.150 กิโลเมตร
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใช้เส้นทางในการคมนาคมขนส่งได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง - ลดต้นทุน ค่าใช้จ่าย และระยะเวลาในการเดินทาง - ลดค่าใช้จ่ายในการใช้รถและการซ่อมบำรุง - ประชาชนที่อาศัยอยู่สองข้างทางมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบประปาและระบบไฟฟ้า ให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมการประหยัดพลังงานและลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการ

	แข่งขัน พร้อมทั้งสร้างโอกาส กระจายรายได้ กระจายเศรษฐกิจ และกระจายการลงทุนสู่ชนบท
7. ระยะเวลา	1 ปี เริ่มต้นวันที่ 1 ตุลาคม 2560 สิ้นสุดวันที่ 31 กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต กว้าง 6.00 เมตร ไหล่ทางลาดยางแบบแอสฟัลต์ติก คอนกรีต กว้างข้างละ 0.50 เมตร ระยะทาง 6.150 กิโลเมตร งบประมาณ 40,000,000 .- บาท ผู้รับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทชุมพร

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4... พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน... การขนส่ง และโลจิสติกส์... เพื่อรองรับการพัฒนา
ของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์... พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เศรษฐกิจ.....

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร กับ ตำบลคลองพา ตำบลคันธุลีอำเภอนาขัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ตอน 4)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทางตลอดสาย 7.150 กิโลเมตร ตัดผ่านพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ทำให้เกษตรกรและผู้ใช้เส้นทาง ใช้เป็นเส้นทางในการคมนาคมขนส่งผลิตผลทางการเกษตรออกสู่ตลาด กลุ่มจังหวัดภาคใต้และอ่าวไทย ได้สนับสนุนงบประมาณดำเนินการก่อสร้างยกระดับจากถนนลูกรังเป็นถนนลาดยางตั้งแต่ปีงบประมาณ 2556 – 2560 คงเหลือระยะทางในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ต้องปรับปรุงระยะทาง 7.150 กิโลเมตร
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงเพียงพอ และลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมทั้งสร้างโอกาส กระจายรายได้ กระจายเศรษฐกิจ และกระจายการลงทุนสู่ชนบท
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ก่อสร้างถนนลาดยาง ระยะทาง 7.150 กิโลเมตร
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใช้เส้นทางในการคมนาคมขนส่งได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง - ลดต้นทุน ค่าใช้จ่าย และระยะทางในการเดินทาง - ลดค่าใช้จ่ายในการใช้รถและการซ่อมบำรุง - ประชาชนที่อาศัยอยู่สองข้างทางมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบประปาและระบบไฟฟ้าให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมการประหยัดพลังงานและลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมทั้งสร้างโอกาส กระจายรายได้ กระจายเศรษฐกิจ และกระจายการลงทุนสู่ชนบท
7. ระยะเวลา	1 ปี เริ่มต้นวันที่ 1 ตุลาคม 2562 สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2563
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีต กว้าง 6.00 เมตร ไหล่ทางลาดยางแบบแอสฟัลต์ติก คอนกรีต กว้างข้างละ 1.00 เมตร ระยะทาง 7.150 กิโลเมตร
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	49,000,000.- บาท แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี กรมทางหลวงชนบท -

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการ
พัฒนา ของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ เพิ่มการขนส่งทางรางโดยการเชื่อมโยงระบบรางกับการขนส่งทางบก ทางเรือ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงสนามบินพาณิชย์นครศรีธรรมราช กับมหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	เพื่อพัฒนาเส้นทางจราจรและอำนวยความสะดวกและปลอดภัยให้กับผู้ใช้ เส้นทางและนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้กับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	เพื่อยกระดับมาตรฐานทางเพื่อรองรับการขนส่งในการเปิดศูนย์การแพทย์ ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางภายในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์และเส้นทางบริเวณ โดยรอบ ระยะทาง 12 กิโลเมตร แล้วเสร็จ
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	เพื่อยกระดับมาตรฐานทางเพื่อรองรับการขนส่งในการเปิดศูนย์การแพทย์ ของ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวด้านการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ที่ 4 4) ยุทธศาสตร์จังหวัด 5) นโยบายรัฐบาล โครงการมีความพร้อม โดยดำเนินการบนเส้นทางสาธารณะเดิม
7. ระยะเวลา	5 ปี
8. กิจกรรมหลักของ โครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ปรับปรุงเส้นทางภายในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ระยะทาง 5.000 กิโลเมตร 90,000,000.- บาท แขวงทางหลวงชนบทนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ /อบต ไทยบุรี/อบต ท่าศาลา/อบต หัวตะพาน

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4... พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน... การขนส่ง และโลจิสติกส์... เพื่อรองรับการพัฒนาของ
กลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์... พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เศรษฐกิจ.....

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการก่อสร้างสะพาน คสล.ข้ามแม่น้ำตาปี (บ้านเวียง) ตำบลเวียงสระอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทาง 2.500 กิโลเมตร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากถนนสายดังกล่าวเป็นเส้นทางที่ตัดผ่านพื้นที่เกษตรกรรมและแหล่งท่องเที่ยว แต่มีปัญหาในการเดินทางเนื่องจากมีแม่น้ำตาปีขวางกั้น จึงจำเป็นต้องเชื่อมโยงฝั่งแม่น้ำทั้งสองฝั่ง โดยก่อสร้างสะพาน คสล. และถนนให้เชื่อมโยงเป็นโครงข่ายทางให้สมบูรณ์ เพื่อให้เกษตรกรนักท่องเที่ยว ตลอดจนผู้ใช้เส้นทางอื่นๆ ใช้เป็นเส้นทางในการคมนาคม ได้สะดวก
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงเพียงพอ และลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมทั้งสร้างโอกาส กระจายรายได้กระจายเศรษฐกิจ และกระจายการลงทุนสู่ชนบท
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ปรับปรุง/ก่อสร้างเส้นทางให้ได้มาตรฐาน ระยะทาง 2.500 กิโลเมตร
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใช้เส้นทางในการคมนาคมขนส่งได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง - ลดต้นทุน ค่าใช้จ่าย และระยะทางในการเดินทาง - ลดค่าใช้จ่ายในการใช้รถและการซ่อมบำรุง - ประชาชนที่อาศัยอยู่สองข้างทางมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	- ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
7. ระยะเวลา	2 ปี เริ่มต้นวันที่ 1 ตุลาคม 2563 สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565

หัวข้อ	รายละเอียด
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	ปรับปรุง/ก่อสร้างสะพาน คสล. และถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต กว้าง 6.00 เมตร ไหล่ทางลาดยางแบบแอสฟัลท์ติก คอนกรีต กว้างข้างละ 1.00 เมตร ระยะทาง 2.500 กิโลเมตร
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ก่อสร้างสะพาน คสล. 30,000,000.- บาท แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี กรมทางหลวงชนบท -
กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ก่อสร้างถนนลาดยาง 19,000,000.- บาท แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี กรมทางหลวงชนบท -

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้าง การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีตริมห้วยไก่อ่ จังหวัดพัทลุง ระยะทาง 2.00 กม.
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากจังหวัดพัทลุง เป็นจังหวัดที่มีการเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ไม่ว่าจะเป็นการปลูกยางพารา ปาล์ม ตลอดจนข้าว ล้วนแต่เป็นสินค้าที่เป็นที่ต้องการของตลาดภายนอกจังหวัด ปัจจุบันเส้นทางที่เชื่อมต่อไปยังแหล่งผลิตสินค้าการเกษตร ยังไม่ครอบคลุม ทำให้การขนถ่ายสินค้ามีความลำบาก ลำบาก บางครั้งก่อให้เกิดการสูญเสียโอกาสของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4001
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. มีเส้นทาง (ถนน) เศรษฐกิจเพิ่มขึ้น จำนวน 1 เส้นทาง 2. ขนถ่ายสินค้าทางการเกษตรได้เพิ่มมากขึ้น 3. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น เพิ่มโอกาสขยายตัวทางเศรษฐกิจ
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต 1. มีถนนเพิ่มขึ้น จำนวน 1 เส้นทาง 2. ประชาชนผู้ใช้เส้นทางได้รับความสะดวกและปลอดภัย ผลลัพธ์ 1. ประชาชนผู้ใช้เส้นทางได้รับความสะดวกและปลอดภัย 2. รองรับการค้าคมนาคมขนส่ง ทางการเกษตร และส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 รองรับการค้าคมนาคมขนส่งและส่งเสริมการท่องเที่ยว
7. ระยะเวลา	พ.ศ. 2564
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีตริมห้วยไก่อ่ จังหวัดพัทลุง ระยะทาง 2.00 กม.
9. จำนวนงบประมาณ	25,000,000 บาท
10.หน่วยงานเจ้าภาพหลัก	แขวงทางหลวงชนบทพัทลุง

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการ พัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการปรับปรุงถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดกระบี่ ตำบลคลองชะอุ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดกระบี่ ตำบลคลองชะอุ่น จังหวัด สุราษฎร์ธานี กับ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ เป็นเส้นทางที่นักท่องเที่ยวและประชาชนใช้เป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร และเด็กนักเรียนอาศัยเส้นทางไปโรงเรียน แต่ในสภาพปัจจุบันถนนเป็นลูกรัง ในหน้าแล้งเป็นฝุ่นละอองจำนวนมาก ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเจ็บป่วยจากระบบทางเดินหายใจ ฤดูฝน น้ำฝนกัดเซาะถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้เกิดอุบัติเหตุบนถนนบ่อยครั้ง ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและเด็กนักเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงถนนสายดังกล่าวโดยพัฒนาเป็นถนนลาดยาง
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาและยกระดับมาตรฐานโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และการโลจิสติกส์ให้สะดวกปลอดภัย 2. เพื่อเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้สะดวก รวดเร็วทุกฤดูกาล ลดต้นทุนการขนส่ง
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ปรับปรุงถนนลูกรังเป็นถนนลาดยาง ระยะทาง 5.000 กิโลเมตร
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ถนนลาดยาง ระยะทาง 5.000 กิโลเมตร
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	
7. ระยะเวลา	1 ปี เริ่มต้นปี ตุลาคม 2560 สิ้นสุดปี กันยายน 2561

หัวข้อ	รายละเอียด
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ปรับปรุงถนนลูกรังเป็นถนนลาดยาง ระยะทาง 5.000 กิโลเมตร ตำบลคลองชะอุ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี และตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่
9. งบประมาณ	35,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนา

ของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ สร้างเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดชุมพร และเกาะสองของพม่า

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	เชื่อมโยงถนนจากจังหวัดชุมพรสู่ตำบลเกาะสอง เขตตะนาวศรี ประเทศพม่า เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอาณาเขตที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านคือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ซึ่งได้แก่ตำบลรับร่อ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร โดยตำบลรับร่อเป็นขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่กว้างขวางมากถึง 368.39 ตารางกิโลเมตร มีประชากรเกินกว่า 18,000 คน เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ประชาชนใช้ประโยชน์จากพื้นที่ส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีผลิตผลทางการเกษตรออกสู่ตลาดในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก จึงถือเป็นตำบลที่น่าจะมีศักยภาพและความพร้อมที่จะเจริญเติบโตใน หลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้าน การเกษตรกรรม เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต การท่องเที่ยว และทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากปัจจัยดังกล่าว ทำให้เขตพื้นที่ตำบลรับร่อมีศักยภาพที่จะเปิดเป็นด่านชายแดน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เชื่อมโยงและยกระดับคุณภาพการคมนาคมขนส่งเพื่อรองรับการเติบโตด้าน เกษตรกรรม การท่องเที่ยว และส่งเสริมคุณภาพชีวิตเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ระยะทาง 2.300 กิโลเมตร
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใช้เส้นทางในการคมนาคมขนส่งได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ในการเดินทาง - ลดต้นทุน ค่าใช้จ่าย และระยะเวลาในการเดินทาง - ลดค่าใช้จ่ายในการใช้รถและการซ่อมบำรุง - ประชาชนที่อาศัยอยู่สองข้างทางมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบประปาและระบบไฟฟ้า ให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงเพียงพอ รวมทั้งการส่งเสริมการประหยัดพลังงาน และลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถในการ

	แข่งขันพร้อมทั้งสร้างโอกาส กระจายรายได้ กระจายเศรษฐกิจ และกระจาย การลงทุนสู่ชนบท
7. ระยะเวลา	1 ปี เริ่มต้นวันที่ 1 ตุลาคม 2560 สิ้นสุดวันที่ 31 กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ก่อสร้างถนนคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 7.00 เมตร ไหล่ทางลูกรัง กว้างข้างละ 1.00 เมตร ระยะทาง 2.300 กิโลเมตร
งบประมาณ	18,000,000 .- บาท
ผู้รับผิดชอบ	แขวงทางหลวงชนบทชุมพร

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับ
การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ : ศึกษาวิจัยเส้นทาง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	-ศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลในกลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	-เส้นทางถนนสายดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีชายฝั่งทะเลประมาณ 600 กิโลเมตร ซึ่งพื้นที่สายดังกล่าวมีศักยภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการท่องเที่ยว ฯลฯ เพื่อที่จะเชื่อมโยงสู่บริบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เป็นเส้นทางที่สามารถเชื่อมนักท่องเที่ยวฝั่งอันดามันให้เดินทางมาท่องเที่ยว หรือแม้กระทั่งนักท่องเที่ยวในพื้นที่ทางทะเลของฝั่งอ่าวไทย หากมีการจัดสรรพื้นที่ที่น่าสนใจ และเนื่องจากถนนสายดังกล่าวยังห่างไกลจากลำดับความสำคัญของหน่วยงานระดับกรม กลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับสภาพปัญหาเห็นควรเป็นอย่างยิ่งที่จะผลักดันและขับเคลื่อนอย่างจริงจัง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	-งานศึกษาวิจัยสามารถชี้รูปแบบในการพัฒนาเส้นทางดังกล่าว
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-งานการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเส้นทางเลียบชายฝั่งอย่างเต็มรูปแบบ 1 ฉบับ
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	-ผลงานวิจัยในการพัฒนาถนนเลียบชายฝั่ง
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	1) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ</p> <p>3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด :</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด</p> <p>-ดำเนินการได้ทันทีหากได้รับงบประมาณ</p>
7. ระยะเวลา	1 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ.2561)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
<p>กิจกรรมหลักที่ 1</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>-ว่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทาง พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงประเด็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่</p> <p>30 ล้านบาท (ปีงบประมาณ พ.ศ.2561)</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (กรมทางหลวงชนบท)</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับ
การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด**

กลยุทธ์ : สร้างเส้นทางเลียบชายทะเลเชื่อมระหว่างจังหวัดชุมพร – พัทลุง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	-ก่อสร้างพัฒนาถนนสายเลียบชายทะเลภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	-เส้นทางถนนสายดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีชายฝั่งทะเลประมาณ 600 กิโลเมตร ซึ่งพื้นที่สายดังกล่าวมีศักยภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการท่องเที่ยว ฯลฯ เพื่อที่จะเชื่อมโยงสู่บริบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เป็นเส้นทางที่สามารถเชื่อมนักท่องเที่ยวฝั่งอันดามันให้เดินทางมาท่องเที่ยว หรือแม้กระทั่งนักท่องเที่ยวในพื้นที่ทางทะเลของฝั่งอ่าวไทย หากมีการจัดสรรพื้นที่ให้น่าสนใจ และเนื่องจากถนนสายดังกล่าวยังห่างไกลจากลำดับความสำคัญของหน่วยงานระดับกรม กลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับสภาพปัญหาเห็นควรเป็นอย่างยิ่งที่จะผลักดันและขับเคลื่อนอย่างจริงจัง
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	-เพื่อพัฒนาเส้นทางถนนสายเลียบชายหาด และสายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-เส้นทางถนนสายเลียบชายหาด และสายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนา
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	-ถนนได้รับการพัฒนา -การคมนาคมขนส่งมีความสะดวกสบาย
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	1) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด</p> <p>สามารถดำเนินการได้ทันทีหากได้รับงบประมาณ</p>
7. ระยะเวลา	2 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2564)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
<p>กิจกรรมหลักที่ 1</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนและสิ่งก่อสร้างเพื่อพัฒนาเส้นทางดังกล่าว ปีงบประมาณ พ.ศ.2561</p> <p>1.พัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลอำเภอสิชล - ชนอม เพื่อการอนุรักษ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว กิจกรรมปรับปรุงเส้นทางศึกษาธรรมชาติโดยรถยนต์ (อ่าวท่องเที่ยว - อ่าวทองหยี)</p> <p>105 ล้านบาท</p> <p>-อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะทะเลใต้ -กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>สาระสำคัญของโครงการ</p> <p>1) เส้นทางคอนกรีตเสริมเหล็ก หน้า 20 เซนติเมตร กว้าง 6 เมตร ไหล่ทางคอนกรีต (เส้นทางจักรยาน) ช้างละ 1 เมตร ระยะทาง 3.009 กิโลเมตร</p> <p>2) ป้อมยาม/จุดตรวจ ดูแลรักษาความปลอดภัย 3 หลัง</p> <p>3) ศาลาชมวิว 3 หลัง</p> <p>2.ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 7.00 เมตร ไหล่ทางลูกรังกว้างข้างละ 1.00 เมตร ระยะทาง 2.400 กิโลเมตร</p> <p>18 ล้านบาท</p> <p>-แขวงทางหลวงชนบทชุมพร -กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p>
กิจกรรมหลักที่ 2	<p>ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนและสิ่งก่อสร้างเพื่อพัฒนาเส้นทางดังกล่าว ปีงบประมาณ พ.ศ.2562</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.ปรับปรุงเส้นทางเลียบชายทะเลสาบสงขลาในพื้นที่จังหวัดพัทลุง 112 ล้านบาท -แขวงทางหลวงชนบทพัทลุง -กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
กิจกรรมหลักที่ 3 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนและสิ่งก่อสร้างเพื่อพัฒนาเส้นทางดังกล่าว ปีงบประมาณ พ.ศ.2563 - 2564 1.ปรับปรุงเส้นทางเลียบชายทะเลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปีละ 200 ล้านบาท -แขวงทางหลวงชนบท, สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัด, ฯลฯ -กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

แบบ จ.1-1/กจ.1-1
(Project idea รายโครงการ)

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่ม
จังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด พัฒนาระบบโครงสร้าง การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อ
รองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ 1. กิจกรรมบำรุงรักษาทางหลวง โครงการงานขยายทางจราจร ทางหลวง หมายเลข 41640100 ตอน สีแยกโพธิ์ทอง – เขาปู่ ระหว่าง กม.1+600 – กม.2+600 2. กิจกรรมบำรุงรักษาทางหลวง โครงการงานขยายทางจราจร ทางหลวง หมายเลข 4270 ตอน ทุ้งชุมพล – ลานข่อย ระหว่าง กม.39+200 –กม.40+800
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	เนื่องจากทางหลวงสายดังกล่าวเป็นเส้นทางสายรองที่ใช้เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับ จังหวัดตรัง และเป็นเส้นทางนำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของ จ.พัทลุง เพื่อ อำนวยความสะดวกปลอดภัยแก่ผู้ใช้เส้นทาง แขวงทางหลวงพัทลุง เห็นควรขยาย ทางจราจรทางหลวงสายดังกล่าว
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่ออำนวยความสะดวกและปลอดภัยแก่ผู้ใช้เส้นทาง 2. เพื่อรองรับการคมนาคมขนส่ง และส่งเสริมการท่องเที่ยว
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. ความพึงพอใจแก่ผู้ใช้เส้นทาง 2. ความปลอดภัยของผู้ใช้เส้นทาง
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต 1. ได้รับการปรับปรุงถนนให้มีสภาพที่ดียิ่งขึ้น 2. ประชาชนผู้ใช้เส้นทางได้รับความสะดวกและปลอดภัย ผลลัพธ์ 1. ประชาชนผู้ใช้เส้นทางได้รับความสะดวกและปลอดภัย 2. รองรับการคมนาคมขนส่ง และส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 รองรับการคมนาคมขนส่งและส่งเสริมการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
7. ระยะเวลา	150วัน
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4270 ตอน ทุ่งชุมพล –ลานข่อย ระหว่าง กม.39+200 – กม.40+000 ปี 2561 : 20 ลบ แขวงทางหลวงพัทลุง
กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4164 ตอน สี่แยกโพธิ์ทอง – เขาปู่ ระหว่าง กม.2+100 – กม.2+600 ปี 2562 : 20 ลบ แขวงทางหลวงพัทลุง
กิจกรรมหลักที่ 3 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4270 ตอน ทุ่งชุมพล – ลานข่อย ระหว่าง กม.40+000 – กม.40+800 ปี 2563 : 20 ลบ แขวงทางหลวงพัทลุง
กิจกรรมหลักที่ 4 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4164 ตอน สี่แยกโพธิ์ทอง – เขาปู่ ระหว่าง กม.1+600 – กม.2+100 ปี 2564 : 20 ลบแขวงทางหลวงพัทลุง

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนา
ของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ พัฒนาสนามบินสุราษฎร์ธานี ชุมพร ให้เป็นสนามบินนานาชาติที่สามารถรองรับเครื่องบินพาณิชย์
ขนาดใหญ่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. โครงการ	โครงการอาคารที่พักผู้โดยสารหลังใหม่ที่ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ด้วยในปัจจุบันมีแนวโน้มการขยายตัวของผู้ใช้บริการที่ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานีได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จากสถิติปี 2558 จำนวนผู้โดยสารทั้งสิ้น 1,842,858 คน และคาดว่าในปี 2559 ผู้โดยสารจะมีแนวโน้มเกิน 2 ล้านคน จึงมีความจำเป็นต้องจ้างออกแบบอาคารผู้โดยสารหลังใหม่เพื่อให้รองรับการขยายตัวของผู้โดยสารแยกส่วนการให้บริการผู้โดยสารภายในประเทศและผู้โดยสารต่างประเทศออกจากกัน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการที่ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	แบบอาคารที่พักผู้โดยสารหลังใหม่ ที่แยกการให้บริการสำหรับผู้โดยสารต่างประเทศ
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	อาคารผู้โดยสารหลังใหม่
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
7. ระยะเวลา	4 ปี
8. กิจกรรมหลักของโครงการ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพื่อบริการนักท่องเที่ยวหรือผู้มาใช้บริการที่ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี งบประมาณ 35,000,000 บาท หน่วยงาน กรมท่าอากาศยาน ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับ
การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
กลยุทธ์ สร้างเส้นทางเชื่อมโยงสนามบินกับสถานที่สำคัญในจังหวัด**

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการศึกษาสนามบินเกาะพะงัน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติอย่างเกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า ที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวสร้างรายได้ไม่ต่ำกว่า 30,000 ล้านบาทต่อปี</p> <p>เกาะพะงันมีศักยภาพโดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวในด้านความงามตามธรรมชาติ มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ น้ำตก ภูเขา ชายหาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมเฉลิมฉลองคืนวันพระจันทร์เต็มดวงของทุกๆ เดือน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่โด่งดังไปทั่วโลก (Full Moon Party) มีความพร้อมในการแข่งขันตลาดการท่องเที่ยว มีศักยภาพของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทุกๆ ด้าน และมีนักท่องเที่ยวเดินทางมายังเกาะพะงันในช่วง Full Moon Party ไม่ต่ำกว่า 40,000 คน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ อีกเช่น Half Moon Festival ซึ่งจัดอยู่เป็นประจำมีนักท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่าละ 20,000 คน แต่ในปัจจุบันการเดินทางมายังเกาะพะงันมีความยากลำบาก</p> <p>ดังนั้น การศึกษาการก่อสร้างสนามบินจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพิ่มช่องทางการขนส่ง ทั้งยังช่วยในการขนส่งผู้บาดเจ็บหรือผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาอุปสงค์การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวด้วยระบบขนส่งทางอากาศของเกาะพะงัน 2. เพื่อคัดเลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดสร้างสนามบินโดยวิเคราะห์จากผลการศึกษาเบื้องต้น ด้านเศรษฐศาสตร์ วิศวกรรม สิ่งแวดล้อม และสังคม โดยพิจารณาจากพื้นที่ทางเลือกไม่น้อยกว่า 3 พื้นที่ 3. เพื่อออกแบบแนวคิดสนามบินที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้สำหรับรองรับความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมต่อกับเกาะพะงัน

หัวข้อ	รายละเอียด
	4. เพื่อจัดทำข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติ (Terms of Reference) ของงาน ออกแบบขั้นรายละเอียดก่อสร้าง (Detail Design) และการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) กรณีเข้าข่ายโครงการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหากผลศึกษาโครงการมีความเป็นไปได้ และมีความเหมาะสมในการลงทุน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	รายงานโครงการสนามบินเกาะพะงันฉบับสมบูรณ์ให้กับกลุ่มจังหวัด
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	รายงานโครงการสนามบินเกาะพะงันฉบับสมบูรณ์ให้กับกลุ่มจังหวัด
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2564
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	<ol style="list-style-type: none"> ศึกษาวิเคราะห์แนวนโยบายของรัฐบาล เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงคมนาคม แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/จังหวัดบริเวณพื้นที่โครงการ การใช้สอยพื้นที่บนพื้นที่คัดเลือกแผนส่งเสริมอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับต่างประเทศ รวบรวมข้อมูลและศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาสนามบินที่เกาะพะงัน และเส้นทางการเดินทางที่มีความเป็นไปได้โดยมุ่งเน้นการเชื่อมต่อการเดินทางกับตัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดอื่นๆ ที่มีศักยภาพ เพื่อประกอบการพิจารณาและวิเคราะห์ความต้องการเดินทาง ซึ่งจะไปสู่การกำหนดขนาดสนามบินที่มีความเป็นไปได้ ศึกษาเส้นทาง ปริมาณและคาดการณ์ต้นทาง-ปลายทางของการเดินทาง

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>4. ศึกษาความต้องการเชื่อมต่อการเดินทางจากสนามบินเข้าสู่พื้นที่ต่างๆ บนเกาะ รวมทั้งแนวทางการพัฒนาจุดเชื่อมต่อการเดินทางกับระบบขนส่งอื่นๆ ในพื้นที่บริเวณสนามบิน</p> <p>5. ศึกษาเพื่อคัดเลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดสร้างสนามบินในพื้นที่อำเภอเกาะพะงันโดยศึกษาวิเคราะห์ผลเบื้องต้นด้านเศรษฐศาสตร์ วิศวกรรม สิ่งแวดล้อม และสังคมโดยพิจารณาจากพื้นที่ทางเลือกไม่น้อยกว่า 3 พื้นที่</p> <p>6. ออกแบบแนวคิดสนามบินบนพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน ภายในพื้นที่ที่ผ่านการคัดเลือกว่ามีความเหมาะสมในการจัดสร้างสนามบินสูงสุด โดยแบบแนวคิดจะต้องประกอบไปด้วย โครงสร้างสิ่งปลูกสร้าง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นที่เป็นองค์ประกอบ ซึ่งรวมถึงอาคารสนามบิน และสิ่งปลูกสร้างอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสนามบิน ถนน และลานจอดรถ ฯลฯ</p> <p>งบประมาณ 10,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ท่าอากาศยาน / นายกษมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน</p>

Project Idea
โครงการตามยุทธศาสตร์ที่ 5

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาเพื่อเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ : ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์หรือเศษอาหารระดับครัวเรือน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นจังหวัดที่มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักโดยเฉพาะการปศุสัตว์ ทำให้เกิดมูลสัตว์จำนวนมากโดยที่ไม่มีการบริหารจัดการที่ดี ก่อให้เกิดปัญหา เช่น การส่งกลิ่นเหม็นไปรอบชุมชนใกล้เคียง ทำให้เกิดโรคระบาด เป็นต้น แม้ในครัวเรือนก็มีเศษอาหารเหลือทิ้งที่ไม่สามารถกำจัดได้หมด หากมีการนำมูลสัตว์และเศษอาหารเหลือทิ้งมาผลิตแก๊สจะสามารถลดปัญหาสภาพแวดล้อม ได้ผลพลอยได้เป็นปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพดี และลดค่าใช้จ่ายแก่ประชาชน ทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองด้านพลังงานได้ระดับหนึ่งมีมูลสัตว์และเศษอาหารเหลือทิ้งจำนวนมากที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดโรคระบาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน อีกทั้งก๊าซหุงต้มที่มีแนวโน้มว่าจะหมดไปจากโลกนี้ ทำให้มีราคาสูงขึ้น จึงต้องการให้ประชาชนรู้จักการผลิตและใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับก๊าซชีวภาพ รมณรงค์ส่งเสริมให้มีการใช้ก๊าซชีวภาพ จากมูลสัตว์หรือเศษอาหารสู่ชุมชนและประชาชนทั่วไป เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการใช้ก๊าซหุงต้ม (LPG) ให้ชุมชนเกิดการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มีการผลิตและใช้ก๊าซชีวภาพจากบ่อหมักก๊าซชีวภาพแบบถุง PVC ขนาด 4 ลบ.ม. เพิ่มขึ้นปีละ 60 บ่อ ประกอบด้วย

หัวข้อ	รายละเอียด					
	<ol style="list-style-type: none"> 1. จังหวัดชุมพร ปีละ 50 บ่อ 2. จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีละ 10 บ่อ 					
5. ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถลดการใช้แก๊สหุงต้มลงได้ 100 บ./ครัวเรือน 2. มีวิทยากรตัวคุณด้านพลังงานประจำชุมชนเพิ่มขึ้น 3. ลดปัญหามลภาวะที่เกิดจากมูลสัตว์และเศษอาหารเหลือทิ้ง 4. เผยแพร่ความรู้ด้านพลังงานให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น 					
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดชุมพร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืน กลยุทธ์ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก และยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ กลยุทธ์จัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม</p>					
7. ระยะเวลา	4 ปี (พ.ศ.2561-2564)					
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดประชุม/คณะกรรมการพลังงาน / อส.พน. 2. ประกาศรับสมัครและลงพื้นที่สำรวจพื้นที่และคัดเลือกครัวเรือนชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ 3. จัดฝึกอบรมให้ความรู้หรือศึกษา ดูงาน 4. ดำเนินการติดตั้งระบบบ่อแก๊ส 5. สร้างองค์ความรู้สู่ชุมชน / ศูนย์เรียนรู้ของตำบล 6. ติดตามตรวจสอบและประเมินผล <table border="1" data-bbox="523 1870 1300 1930"> <tr> <td>งบประมาณ</td> <td>ปี 2561</td> <td>ปี 2562</td> <td>ปี 2563</td> <td>ปี 2564</td> </tr> </table>	งบประมาณ	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
งบประมาณ	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564		

หัวข้อ	รายละเอียด				
	(ล้านบาท)	0.73	0.73	0.73	0.73
	งบประมาณ 2,920,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานพลังงานจังหวัดชุมพร				

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, ชุมพร และพัทลุง)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ : ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการอุทยานนวัตกรรมทางการเกษตรแห่งอาเซียน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามข้อสังเกตคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เกี่ยวกับงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ข้อ 4 นโยบายการจัดทำฟาร์มที่ทันสมัย (Smart Farming) และเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ซึ่งจังหวัดควรเสนอให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบดำเนินการมากขึ้น เนื่องจากเป็นโครงการที่ดีและช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดทำฟาร์มได้มาก ควรถือเป็นโครงการเร่งด่วน และต้องรีบใช้โอกาสในการก้าวสู่ประชาอาเซียนด้วยการเป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ซึ่งมหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านบุคลากรในการดำเนินงาน และได้มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐหรือเอกชนไว้เบื้องต้นแล้ว
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อใช้เป็นสถานที่จัดแสดงนวัตกรรมทางการเกษตรแบบถาวรและมีชีวิต การให้บริการตรวจวิเคราะห์ ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร และเป็นศูนย์บริการวิชาการที่สำคัญแก่เกษตรกรของประเทศไทย และในกลุ่มประเทศอาเซียน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ระบบและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมด้านการเกษตรใน 9 ระบบ (ทั้งโครงการ)
5. ผลลัพธ์	เพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก เพิ่มผลผลิต และเพิ่มคุณภาพของผลิตผล รวมถึงการจัดการผลิตผลเกษตรหลังการเก็บเกี่ยวและการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้เป็นที่ต้องการของตลาดในประเทศและต่างประเทศ
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุดูความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 4 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก 4) ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 บริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐาน ครบวงจร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 5) นโยบายสำคัญหรือ อื่นๆ ฯลฯ
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2554 – 30 กันยายน 2562
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<p>วางแผนผังภาพรวมและระบบสาธารณูปโภค และเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ระบบ Aquaponics ผลผลิตสูง 2) โรงงานผลิตแมลงวันผลไม้เป็นหมันเพื่อควบคุมประชากรแมลงวันผลไม้ 3) ห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร 4) ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ความต้องการปุ๋ยและสารอาหารในพืช 5) โรงงานต้นแบบการแปรรูปและใช้ประโยชน์ปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร <p>งบประมาณ 300,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช</p>

หมายเหตุ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกลุ่มจังหวัด จำนวน 300,000,000 บาท
(งบประมาณทั้งโครงการ)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project ideas)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ ดัดตั้งระบบเตือนภัยที่เหมาะสมกับชนิดของภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่เสี่ยงของกลุ่มจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
1.ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัยและการบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ
2.ความสำคัญของโครงการ หลักการเหตุผล	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) มุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ พัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ พัฒนาระบบการเตือนภัย ตลอดจนจูงส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการพัฒนาระบบจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต พื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นพื้นที่ฝนตกตลอดปี จึงเป็นพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยทั้งจากฝนตก และน้ำทะเลหนุนสูง โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกล ที่ยังไม่มีไฟฟ้าเข้าถึง อีกทั้งสัญญาณของการรับส่งข้อมูลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เสถียรข้อมูลตรวจสอบที่วัดได้ มีความคลาดเคลื่อน ขาดหาย อาจทำให้การเตรียมรับมือไม่ทันท่วงที เกิดความเสียหายตามมาได้ ระบบแจ้งเตือนภัยในพื้นที่จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยเจ้าหน้าที่ ในการรับข้อมูลจากสถานีได้อย่างแม่นยำ ได้ในทุกสถานการณ์ เพื่อให้การประเมินและเตือนภัยล่วงหน้า แจ้งข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชน ให้เตรียมรับมือ และอพยพ เพื่อทำการช่วยเหลือเยียวยา และป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชน ลดจำนวนการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งของประชาชนและภาครัฐ
3.วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาระบบเตือนภัยให้มีความพร้อมในการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีความพร้อมในการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
4.ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	จำนวนชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่มีความพร้อมในการบริหารจัดการภัยพิบัติ
5.ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต มีระบบแจ้งเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ การประเมินสถานการณ์ และเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติของประชาชนและเจ้าหน้าที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที

หัวข้อ	รายละเอียด
6.ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
7.ระยะเวลา	เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี ภายในปีงบประมาณ พ.ศ.2561 เริ่มต้น ตุลาคม 2560 สิ้นสุด กันยายน 2561
8.กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
8.1กิจกรรมหลักที่ 1	-ดำเนินโครงการพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัยและการบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยติดตั้งระบบติดตามและเตือนภัยพื้นที่เสี่ยงภัย จำนวน 1 ชุด / จังหวัด -ดำเนินการเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครแจ้งเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยงภัยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 24 ชุมชน ๆ ละ 60 คน -การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันภัยพิบัติประจำชุมชนครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 24 ชุมชน โดยเมื่อการดำเนินกิจกรรมจะมีการเฝ้าระวังภัยของโครงการ ไปอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
งบประมาณ	32,369,000.-บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสุราษฎร์ธานี,จังหวัดชุมพร,
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จังหวัดนครศรีธรรมราช,จังหวัดพัทลุง

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ การจัดตั้งหน่วยงานให้บริการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมและคุณภาพ

ชีวิต

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	ศูนย์บริการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เป็น 1 ใน 5 วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพันธกิจการพัฒนาคนและท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ได้เปิดสอนหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 โดยมีความมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะการพัฒนางาน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับมาตรการทางกฎหมายและการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมุ่งเสริมสร้างเจตคติและทักษะในการส่งเสริม ป้องกัน ปกป้องคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน และชุมชน ในยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในช่วงปี 2555 – 2558 ได้เน้นนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการทุกภาคส่วนตั้งแต่ในพื้นที่จนถึงระดับประเทศ ดังนั้นการมีสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงถือเป็นจุดแข็งในการส่งเสริมให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>จากนโยบายของรัฐบาลในด้านการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ได้เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภคและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด รวมทั้งผลจากการบังคับใช้ พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 และกฎหมายฉบับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในช่วงที่ผ่านมา ได้สร้างกระแสที่ส่งผลให้สถานประกอบการต่างๆ ในประเทศไทยเกิดการตื่นตัวด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการบังคับของกฎหมายได้กำหนดให้สถานประกอบการต่างๆ ต้องจัดให้มีบุคลากรด้านความปลอดภัย เช่น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (5 ระดับ) คณะกรรมการความปลอดภัยฯ หน่วยงานความปลอดภัยฯ รวมถึงบุคลากรความปลอดภัยในงานเฉพาะด้านต่างๆ โดยบุคลากรกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่ทางกระทรวงแรงงานกำหนด (กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549) นอกจากนี้สถานประกอบการต่างๆ จะต้องจัดให้มีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านแสงสว่าง ความร้อน เสียง ฝุ่นละออง และสารเคมีทั้งในบรรยากาศการทำงานและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง</p> <p>จากเหตุผลข้างต้นนับเป็นโอกาสที่ดีที่ช่วยเปิดช่องทางให้มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เนื่องจากมีความพร้อมทั้งในด้านหลักวิชาการ บุคลากรที่มีความสามารถและประสบการณ์ โดยการให้บริการวิชาการจะช่วยส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอกและส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงจัดทำ “โครงการศูนย์บริการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม” เพื่อให้บริการด้านฝึกอบรม ให้คำปรึกษา และให้บริการตรวจวัดด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม แก่สถานประกอบการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดพระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ ซึ่งจะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มรายได้ของสถานประกอบการ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานและประชาชนในชุมชน</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	2. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของสถานประกอบการด้วยการพัฒนาทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. อาคารห้องปฏิบัติการสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและอาชีวเวชศาสตร์ ตามมาตรฐานสากล จำนวน 1 อาคาร 2. จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมที่ให้บริการ 3. จำนวนของประเภทการตรวจวัดที่ให้บริการ 4. จำนวน/ร้อยละของสถานประกอบการที่ให้บริการการฝึกอบรมหรือให้บริการการตรวจวัดหรือให้คำปรึกษา 5. ความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อการให้บริการ
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	1. สถานประกอบการสามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 2. ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการและชุมชนใกล้เคียงสถานประกอบการมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น 3. สิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการและชุมชนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	1) ยุทธศาสตร์ชาติ วิสัยทัศน์ของประเทศไทย “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ยุทธศาสตร์ชาติ -การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือเศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค เมืองฯ) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย วิสัยทัศน์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>“ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติบนรากฐานของชุมชนที่เข้มแข็ง”</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียวและสังคมคุณภาพ</p> <p>4) ยุทธศาสตร์จังหวัด</p> <p>ยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2557-2560)</p> <p>วิสัยทัศน์</p> <p>“เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียวและสังคมคุณภาพ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีนโยบายในการสนับสนุนภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เนื่องจากมีความพร้อมทั้งในด้านหลักวิชาการ บุคลากรที่มีความสามารถและประสบการณ์ โดยการให้บริการวิชาการจะช่วยส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก เป็นการพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p>
7. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินการ 4 ปี
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1 จัดหาครุภัณฑ์และอุปกรณ์ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม	กิจกรรมประกอบด้วย การการจัดซื้อ ครุภัณฑ์ วัสดุและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับห้องปฏิบัติการสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและอาชีวเวชศาสตร์
งบประมาณ	10 ล้านบาท
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
กิจกรรมหลักที่ 2 การขออนุญาตเป็นหน่วยบริการ และการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ	กิจกรรมประกอบด้วยการขออนุญาตเป็นหน่วยบริการฯ จากกระทรวงแรงงาน การจัดทำสื่อการอบรม การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและกระบวนการในการทำงานของศูนย์บริการฯ
งบประมาณ	5 ล้านบาท
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
กิจกรรมหลักที่ 3 การประชาสัมพันธ์ การสำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย	การประชาสัมพันธ์การให้บริการของหน่วยบริการ การจัดทำแผนเชิงรุกเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย
งบประมาณ	5 ล้านบาท
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ จัดตั้งหน่วยงานให้บริการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมีการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ อย่างน้อย 3 สถานี โดยเฉพาะค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดจากหมอกควันจากประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งส่งผลกระทบต่อเพื่อการเฝ้าระวังและเตือนภัยแก่หน่วยงานราชการ และภาคเอกชน ที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยทุกปี ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี พ.ศ. 2559 สถานการณ์หมอกควันไฟจากประเทศอินโดนีเซีย ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ภาคใต้ทั้งหมด โดยพบว่าปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน มีค่าเกินมาตรฐานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายสัปดาห์ ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต และเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรายได้หลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย แต่กลุ่มจังหวัดฯ ประสบปัญหาขาดข้อมูลที่จะใช้ในการเฝ้าระวังและเตือนภัยให้กับประชาชนและการวางแผนการควบคุม ป้องกันปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่ ซึ่งหน่วยงานต่างๆ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลประกอบการทำงาน เช่น สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นข้อมูลสำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้ง 4 จังหวัด เพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และเพื่อแจ้งสถานการณ์ให้กับประชาชนได้รับทราบ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบต่อเนื่อง และสามารถให้ข้อมูลแบบ real time เพื่อใช้ในการเฝ้าระวังและเตือนภัยได้ทันที</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศเพื่อเฝ้าระวังและเตือนภัยจากสถานการณ์หมอกควันข้ามแดนจากประเทศอินโดนีเซีย ไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ ได้แก่ ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน จำนวน 3 สถานี
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีข้อมูลคุณภาพอากาศ (ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน) เพื่อการเฝ้าระวังและเตือนภัย 2. ประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้รับทราบสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ที่ทันต่อสถานการณ์ และสามารถเตรียมพร้อมในการป้องกันผลกระทบได้อย่างเหมาะสม 3. ลดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	เชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
7. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2564
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ 1	<p>ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ จำนวน 3 สถานี ณ จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่ละสถานี ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตู้สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ พร้อมฐานรองรับตู้สถานี เครื่องตรวจวัดและอุปกรณ์ที่ติดตั้งในสถานี ระบบควบคุมอุณหภูมิ ระบายอากาศ ระบบป้องกันการโจรกรรม ระบบไฟฟ้า ระบบสื่อสาร 2. เสาสำหรับติดตั้งเครื่องวัดสภาพอากาศทางอุตุนิยมวิทยา 3. เครื่องตรวจวัดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน 4. เครื่องตรวจวัดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน 5. เครื่องวัดสภาพอากาศทางอุตุนิยมวิทยา คือ เครื่องวัดความเร็วลม เครื่องวัดทิศทางลม เครื่องวัดอุณหภูมิ พร้อมระบบรับส่งข้อมูล

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>6. เครื่องบันทึกผลข้อมูล (Data logger)</p> <p>7. ชุดประมวลผลและโปรแกรมประมวลผลข้อมูล</p> <p>8. เครื่องพิมพ์</p> <p>9. อะไหล่และวัสดุสิ้นเปลืองสำหรับเครื่องตรวจวัด ตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต ให้มีการใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 1,460 วัน (4 ปี)</p> <p>งบประมาณ 18,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ : พัฒนาการผลิต ผลิตภัณฑ์สำหรับนักท่องเที่ยวโดยชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรให้คงบทบาทสำคัญในการเป็นฐานการผลิต โดยพัฒนาการผลิตพืชอาหารที่สามารถเข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูป โดยเฉพาะอาหารฮาลาลซึ่งเป็นอาหารที่จำเป็นสำหรับชาวมุสลิมและมีตลาดกว้าง นิยมและกำลังขยายตัวในประเทศดังกล่าวอยู่แล้ว เนื่องจากผู้บริโภคชาวมุสลิมให้การยอมรับว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดี เช่น ผลไม้สดและแปรรูป ข้าวสาร สัตว์ปีก สัตว์ทะเล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการต้องควบคุมคุณภาพในการผลิตตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงขั้นตอนการผลิตที่พิถีพิถันและถูกต้องตามหลักศาสนา เพราะหากไม่ถูกต้องเพียงขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งก็ทำให้ความน่าเชื่อถือในมาตรฐานฮาลาลของไทยลดลง</p> <p>ด้วยมหาวิทยาลัยประกอบด้วยสำนักวิชาและสาขาวิชาที่สามารถรองรับกระบวนการให้ความรู้ในการผลิตสินค้าฮาลาล ทั้งหลักสูตรอุตสาหกรรมเกษตร สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร หลักสูตรการออกแบบอุตสาหกรรม หลักสูตรวิศวกรรมกระบวนการ และหลักสูตรบริหารธุรกิจ ซึ่งมีศักยภาพที่จะช่วยพัฒนาและให้ความรู้ในการผลิตสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐานฮาลาลในเขตภาคใต้ตอนบนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่ออบรมให้ความรู้เพื่อการขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตร ให้เป็นสินค้าฮาลาล นับตั้งแต่กระบวนการผลิต ออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้า การขอการรับรองฮาลาล
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มผลิตภัณฑ์สินค้าฮาลาลในเขตจังหวัดภาคใต้ตอนบน 2. เพิ่มผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยว (Champion product)
5. ผลลัพธ์	ผลิตภัณฑ์สินค้าฮาลาลในเขตจังหวัดภาคใต้ตอนบนเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ</p> <p>4) ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 บริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<p>ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตสินค้าเกษตร ตามกระบวนการผลิตสินค้าฮาลาล และแผนการผลิตของชุมชน</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่ม
จังหวัด แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561-2564

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียวและสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ จัดโครงการพัฒนาเพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
นานาชาติ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการอบรมภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน ให้ชุมชนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ (การพัฒนาและปรับปรุงศูนย์ภาษากลุ่มจังหวัด การอบรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษภาษาจีนและภาษาอาเซียน)
2. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>จากสถิติของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) พบว่า ในครั้งปีแรกตั้งแต่เดือน มกราคม- มิถุนายน 2558 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยแล้วจำนวนทั้งสิ้น 14,861,443 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 53.6 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีการขยายตัวมากถึงร้อยละ 187.5 ในปี 2556 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 69,114.81 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ซึ่งมีมูลค่า 50,372.97 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.20 ซึ่งจัดเป็นลำดับที่ 2 ของภาคใต้รองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดย มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 2,869,588 คน</p> <p>สถานการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับกระแสการขยายตัวของแนวโน้มการท่องเที่ยวโลก ซึ่งองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization: UNWTO) คาดการณ์ไว้ว่าในปี พ.ศ. 2563 จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางระหว่างประเทศจำนวน 1,600 ล้านคน และภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมคือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิก และกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กรมการท่องเที่ยว, 2554) แนวโน้มดังกล่าวเป็นโอกาสที่สำคัญสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่จะพัฒนาศักยภาพและความแข็งแกร่งทางการท่องเที่ยวในด้านต่างๆให้พร้อมสู่การแข่งขันในระดับสากล</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การพัฒนาความเข้มแข็งด้านการใช้ภาษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในการสร้างศูนย์กลางในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และภาษาอาเซียน ให้กับบุคลากรภาครัฐ เอกชน กลุ่มนักเรียน นักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไปในการใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียนเพื่อการสื่อสารและการประกอบอาชีพ ทั้งนี้เพื่อรองรับการพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียวและสังคมที่มีคุณภาพ</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาศูนย์กลางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาต่างประเทศอื่นๆ โดยการจัดตั้งสถาบันภาษา ที่มุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาคอาเซียน เพื่อจัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะภาษาให้กับภาครัฐและเอกชน นักเรียน นักศึกษาและประชากรกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย การจัด English Camp การอบรมการใช้ภาษาในการประกอบอาชีพด้านต่างๆตามความต้องการของประชากร รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชากรทางด้านการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์จริง การใช้ภาษาในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการเป็นศูนย์กลางการจัดสอบวัดความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาเพื่อประกอบอาชีพ รวมถึงการบริการห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องปฏิบัติการทางภาษาด้วยตนเอง (Self Access Learning) ทรัพยากรสารสนเทศด้านภาษา ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ด้านภาษาที่ทันสมัยของท้องถิ่นและกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาอาเซียน โดยการจัดอบรมและจัดค่ายภาษา โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน และภาษาอาเซียนอื่นๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน การปฏิบัติงาน และเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ซึ่งสามารถต่อยอดความรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป รวมทั้งกระตุ้นความสนใจและเห็นความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทักษะภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาที่ทันสมัย และให้บริการด้านการจัดอบรมและพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ 2. มีผู้สนใจเข้าร่วมฝึกอบรมในหลักสูตรการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการอาชีพต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามเป้าหมาย

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>โครงการที่กำหนดไว้ (4 รุ่น รุ่นละ 300 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,200 คน)</p> <p>3. ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการฝึกอบรมอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าค่อนข้างมาก</p> <p>ผลลัพธ์ :</p> <p>ร้อยละ 80 ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านการทดสอบทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในระดับพื้นฐาน</p>
<p>5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>1. มีผู้ใช้บริการจากสถาบันภาษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการใช้บริการทดสอบภาษาต่างประเทศ จำนวน 5,000 คน</p> <p>2. มีผู้เข้าร่วมอบรมด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาอาเซียนจำนวนทั้งสิ้น 1,200 คนร้อยละ 80 ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านการทดสอบทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในระดับพื้นฐาน</p>
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และนโยบายอื่นๆ</p>	<p>1. เชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมที่มีคุณภาพ</p> <p>2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง โดยการพัฒนาผลิตภาพแรงงาน การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ</p>
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>เริ่มต้นปี พ.ศ. 2561 สิ้นสุดปี พ.ศ. 2564</p>
<p>8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ</p>	<p>1. การพัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ทางภาษาที่ทันสมัย เพื่อให้บริการด้านภาษาต่างประเทศแก่กลุ่มประชากรจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>2. การจัดหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน</p>
<p>9. งบประมาณ</p>	<p>กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ทางภาษาที่ทันสมัย เพื่อให้บริการด้านภาษาต่างประเทศแก่กลุ่มประชากรจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย งบประมาณ 10,000,000 บาท (ทั้งนี้ มีงบประมาณสมทบการสร้างศูนย์จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี)</p> <p>กิจกรรมที่ 2 การจัดหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติและใช้ภาษาจริงในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และการเดินทางไปต่างประเทศ (เน้นพื้นที่ในภูมิภาคอาเซียน)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	งบประมาณ 60,000,000 บาท รวมงบประมาณทั้งสิ้น 70,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ จัดโครงการพัฒนาเพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยว นานาชาติ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	เทคโนโลยีอัจฉริยะเพื่อสังคมในยุคไทยแลนด์ 4.0
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันที่มีการเจริญเติบโตอย่างก้าวกระโดด และนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy) ซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญเกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งการขับเคลื่อนเข้าสู่ความเป็นดิจิทัลมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน อีกทั้งรัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้โมเดลประเทศไทย 4.0 หรือที่เรียกว่า “ไทยแลนด์ 4.0” ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น</p> <p>นอกจากนี้ รัฐบาลมีกรอบนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2554 – 2563 (ICT 2020) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและประยุกต์ใช้ ICT ในด้านการค้า (Electronics Commerce) อุตสาหกรรม (Electronics Industry) ด้านการศึกษาและพัฒนาคนและสังคม (Electronics Education and Electronics Society) และในการดำเนินงานของภาครัฐ รวมไปถึงการเสริมสร้างอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Industry) ให้มีขีดความสามารถและความเข้มแข็งมากขึ้น</p> <p>ดังนั้นการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านเทคโนโลยี บุคลากร และทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้รู้เท่าทันเทคโนโลยี และสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข มีประสิทธิภาพ อีกทั้งชุมชนจะได้มีการวางแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ของเทคโนโลยี เพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสังคมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงยุคไทยแลนด์4.0
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) เพื่อพัฒนาบุคลากรภาครัฐ/เอกชน ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการรองรับยุคไทยแลนด์4.0 2) เพื่อสร้างเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับเทคโนโลยีอัจฉริยะ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3) เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศในการตอบสนองความต้องการของสังคมผู้สูงอายุ เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมทางด้านสุขภาพ เป็นต้น 4) เพื่อนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมความรู้ความสามารถของบุคลากร ให้สอดคล้องกับความต้องการและลดอัตราการว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยทั้ง 4 จังหวัด ได้รับการอบรมเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) มีเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับเทคโนโลยีอัจฉริยะในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อเป็นศูนย์จัดอบรมให้แก่บุคลากรในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3) มีระบบสารสนเทศเพื่อรองรับกิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 4) บุคลากรและชุมชนสามารถนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น
5 ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1) บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ผ่านการอบรมเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างน้อย 100 คน/ปีจากทั้งหมด 4 จังหวัด 2) มีศูนย์การเรียนรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับเทคโนโลยีอัจฉริยะในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 1 ศูนย์ภายใน 1 ปี 3) มีระบบสารสนเทศ อย่างน้อย 2 ระบบ เพื่อรองรับกิจกรรมต่างๆ ของสังคมผู้สูงอายุ เช่น การท่องเที่ยว สุขภาพ เป็นต้น 4) บุคลากรและชุมชนมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้เพื่อส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน อย่างน้อย 3 กิจกรรม เช่น การท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
	(Smart Tourism) สุขภาพ (Smart Health) การศึกษา (Smart Education) และลดอัตราการว่างงานได้ไม่น้อยกว่า 3%
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ: สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ <ol style="list-style-type: none"> (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองฯ): สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ <ol style="list-style-type: none"> (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด สอดคล้องกับกลยุทธ์ด้านการพัฒนากิจกรรมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และจัดโครงการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 4) ยุทธศาสตร์จังหวัด สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ <ol style="list-style-type: none"> (1) การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร (2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (3) การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน 5) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ ฯลฯ สอดคล้องกับทิศทางการบริหารประเทศของรัฐบาล เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้โมเดลประเทศไทย 4.0 หรือที่เรียกว่า “ไทยแลนด์ 4.0” <p>โครงการนี้มีความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากร ทรัพยากร และสถานที่ โดยบุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้กับศาสตร์ต่างๆ และมีประสบการณ์ทั้งการเรียนรู้อ การฝึกอบรม ประชุม/สัมมนา ทั้งในและต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย จีน อินโดนีเซีย เป็นต้น และการเป็นวิทยากรทั้งระดับชาติและระดับสากล อีกทั้งยังมีเครือข่ายทั้งองค์กรของรัฐและเอกชน ทั้งภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับชุมชน อีกทั้งมีประสบการณ์ในการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด																																			
	ทำงานร่วมกันกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งและต่างประเทศ เช่น สสวท. กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ GISTDA NASA เป็นต้น																																			
7. ระยะเวลา	ระยะเวลาทั้งหมดของโครงการ 4 ปี																																			
8. กิจกรรมหลักของโครงการ																																				
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>จัดตั้งศูนย์เครือข่ายความรู้เฉพาะทางเทคโนโลยีอัจฉริยะสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>7 ล้านบาท/ปี จำนวน 4 ปี</p> <p>ดร. ศิริวรรณ วงศ์กุล, ดร. ณัฐพล บุญนำ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>กิจกรรม</th> <th>ปีที่ 1</th> <th>ปีที่ 2</th> <th>ปีที่ 3</th> <th>ปีที่ 4</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>จัดประชุมเครือข่าย</td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> </tr> <tr> <td>ปรับปรุง/เตรียมสถานที่เพื่อจัดตั้งศูนย์ฯ</td> <td>x</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>จัดตั้งศูนย์ฯ</td> <td>x</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ขยายเครือข่ายการเรียนรู้ไปยังกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</td> <td></td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> </tr> <tr> <td>พัฒนาระบบสารสนเทศ</td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ทดลอง/ปรับปรุงระบบ</td> <td></td> <td>x</td> <td>x</td> <td>x</td> </tr> </tbody> </table>	กิจกรรม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	จัดประชุมเครือข่าย	x	x	x	x	ปรับปรุง/เตรียมสถานที่เพื่อจัดตั้งศูนย์ฯ	x				จัดตั้งศูนย์ฯ	x				ขยายเครือข่ายการเรียนรู้ไปยังกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		x	x	x	พัฒนาระบบสารสนเทศ	x	x	x		ทดลอง/ปรับปรุงระบบ		x	x	x
กิจกรรม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4																																
จัดประชุมเครือข่าย	x	x	x	x																																
ปรับปรุง/เตรียมสถานที่เพื่อจัดตั้งศูนย์ฯ	x																																			
จัดตั้งศูนย์ฯ	x																																			
ขยายเครือข่ายการเรียนรู้ไปยังกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		x	x	x																																
พัฒนาระบบสารสนเทศ	x	x	x																																	
ทดลอง/ปรับปรุงระบบ		x	x	x																																
กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>ฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถทางด้านการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>3 ล้านบาท/ปี จำนวน 4 ปี</p> <p>ดร. ศิริวรรณ วงศ์กุล, ดร. ณัฐพล บุญนำ</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>																																			

หัวข้อ	รายละเอียด				
	กิจกรรม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4
	จัดประชุมเครือข่าย	x	x	x	x
	ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่หลักสูตร อบรมผ่านสื่อดิจิทัล	x	x	x	x
	จัดอบรมส่งเสริม ความรู้แก่บุคลากร	x	x	x	x
	ติดตามผล	x	x	x	x
	จัดแสดงผลงานใน เวทีการประชุม/ สถานที่ต่างๆ	x	x	x	x

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ภายใต้งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียวและสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ . พัฒนากิจกรรมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเคลื่อนเข้าสู่ความเป็นสังคมของผู้สูงอายุ (Aging Society) หรือสังคมชราภาพมากขึ้น ไม่ต่างไปจากชาติสมาชิกอาเซียนอื่นๆ ตัวเลขสำรวจในปี พ.ศ. 2557 พบว่า ผู้สูงอายุของประเทศไทยนั้นมีสัดส่วนถึงร้อยละ 14.9 ของประชากรทั้งประเทศ และแนวโน้มยังจะคงทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากรายงานจากธนาคารโลก (World Bank) ระบุว่า ในปี พ.ศ. 2559 นี้ 11% ของประชากรไทยหรือราว 7.5 ล้านคน จะมีอายุเกินกว่า 65 ปีซึ่งถือว่าเป็นประชากรในวัยสูงอายุหลังเกษียณ ส่งผลให้ประชากรวัยทำงานในประเทศลดลงจากราว 49 ล้านคน เหลือเพียง 40.5 ล้านคน โดยธนาคารโลกคาดว่าในปี พ.ศ. 2583 ประชากรสูงอายุของไทยจะมีมากถึง 17 ล้านคน หรือคิดเป็นราว 1 ใน 4 ของประชากรทั้งประเทศ</p> <p>ด้วยเหตุดังนั้น การพัฒนาคุณภาพของผู้สูงอายุจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่อาจเลี่ยงได้หากจะรับมือกับแนวโน้มของความเป็นสังคมสูงอายุ โครงการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง) จึงมุ่งที่จะตอบโจทย์ที่ท้าทายดังกล่าวเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้สูงขึ้นและตอบโจทย์ที่สำคัญของประเทศ</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัดใน 4 จังหวัดเป้าหมาย ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดชุมพร ใน 4 ด้านสำคัญ ได้แก่ การประกอบอาชีพเสริม กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมเพื่อสุขภาพ กิจกรรมผู้นำชุมชน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	กลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป้าหมายภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีการวิเคราะห์และมีกระบวนการเรียนรู้ ดำเนินกิจกรรมใน 4 ด้าน (การประกอบอาชีพเสริม กิจกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>นันทนาการ และกิจกรรมเพื่อสุขภาพ กิจกรรมผู้นำชุมชน) เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น ตัวชี้วัดความสำเร็จพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตสำรวจจากจำนวนหรือปริมาณที่วัดได้ของกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย</p>
<p>5. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>ผู้สูงอายุกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ 4 จังหวัด (กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย) ร้อยละ 80 มีคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและเป็นรูปธรรม ผ่านกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอบรมการประกอบอาชีพเสริม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมผู้นำชุมชน</p>
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>โครงการประสานความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง) มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และนโยบายเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ในประเด็นที่ตอบโจทย์การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุใน 4 ด้านที่สำคัญ (ด้านการอบรมประกอบอาชีพเสริม, ด้านกิจกรรมนันทนาการ, ด้านกิจกรรมเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมผู้นำชุมชน) โดยเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ด้วยการพัฒนากระบวนการดูแลผู้สูงอายุผ่านกิจกรรม 4 ด้านโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบการประสานความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น</p> <p>ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ</p>
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>ระยะเวลาทั้งหมดของการดำเนินโครงการที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ใช้ระยะเวลา 1 ปี และต่อเนื่องอีก 3 ปี</p>
<p>8. กิจกรรมหลักของโครงการ</p> <p>งบประมาณ : 10 ล้านบาท</p>	<p>กิจกรรมและแนวทางการดำเนินงานหลักของโครงการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมการอบรมประกอบอาชีพเสริม 2. กิจกรรมนันทนาการ 3. กิจกรรมเพื่อสุขภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
	4. กิจกรรมผู้นำชุมชน
กิจกรรมหลักที่ 1	<p>กิจกรรมหลักที่ 1 : ด้านการอบรมประกอบอาชีพเสริม</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : ว่าที่ร้อยตรีไพศาล บรรจสุวรรณ์, ดร.พิเชตวุฒิ นิลละออ, ดร.ธนภณ ภู่มาลา ดร.ภาสกร อินทรารุณ และคณาจารย์ในสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี</p>
กิจกรรมหลักที่ 2	<p>กิจกรรมหลักที่ 2 : ด้านกิจกรรมนันทนาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : ว่าที่ร้อยตรีไพศาล บรรจสุวรรณ์, ดร.พิเชตวุฒิ นิลละออ, ดร.ธนภณ ภู่มาลา ดร.ภาสกร อินทรารุณ และคณาจารย์ในสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี</p>
กิจกรรมหลักที่ 3	<p>กิจกรรมหลักที่ 3 : ด้านกิจกรรมเพื่อสุขภาพ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : ว่าที่ร้อยตรีไพศาล บรรจสุวรรณ์, ดร.พิเชตวุฒิ นิลละออ, ดร.ธนภณ ภู่มาลา ดร.ภาสกร อินทรารุณ และคณาจารย์ในสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี</p>
กิจกรรมหลักที่ 4	<p>กิจกรรมหลักที่ 4 : ด้านกิจกรรมผู้นำชุมชน</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : ว่าที่ร้อยตรีไพศาล บรรจสุวรรณ์, ดร.พิเชตวุฒิ นิลละออ, ดร.ธนภณ ภู่มาลา ดร.ภาสกร อินทรารุณ และคณาจารย์ในสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
กิจกรรมหลักที่ 5	<p>กิจกรรมหลักที่ 5 : การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุภายใต้กรอบกิจกรรมหลัก 4 ด้าน (การประกอบอาชีพเสริม, กิจกรรมนันทนาการ, กิจกรรมเพื่อสุขภาพ และกิจกรรมผู้นำชุมชน)</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : ว่าที่ร้อยตรีไพศาล บรรจสุวรรณ์, ดร.พิเชตวุฒิ นิลละออ, ดร.ธนภณ ภู่มาลา ดร.ภาสกร อินทรารุณ และคณาจารย์ในสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์</p> <p>คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ ...พัฒนากิจกรรมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการแพทย์สู่ความเป็นเลิศ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รัฐบาลจึงมีนโยบายให้เตรียมความพร้อม โดยการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้มีความเหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคม โดยจัดระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน ให้มีความพร้อม ผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ทำให้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเร็ว ประกอบกับกลุ่มจังหวัดเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญระดับโลก ทำให้มีนักท่องเที่ยวและแรงงานเข้ามาเป็นจำนวนมาก และปัจจุบันจะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติที่เป็นผู้สูงอายุมาพักผ่อนเพิ่มมากขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ รองรับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือด้านการแพทย์และสาธารณสุข ที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ จึงต้องเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการแพทย์ในกลุ่มจังหวัดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการรับส่งผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ 2. เพื่อเพิ่มการเข้าถึงการคัดกรองสุขภาพให้ทั่วถึงและครอบคลุม
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีโรงพยาบาลสมรรถนะสูงพร้อมให้บริการประชาชนและนักท่องเที่ยว 1 คับ/จังหวัด 2. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีตรวจสุขภาพเคลื่อนที่จำนวน 1 คับ
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีโรงพยาบาลสมรรถนะสูงพร้อมให้บริการประชาชนและนักท่องเที่ยว ทั้งในสภาวะปกติปกติและการใช้ภารกิจร่วมกับรถนำขบวน ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในชีวิต 2. ประชาชนและผู้สูงอายุ ในกลุ่มจังหวัดเข้าถึงบริการคัดกรองสุขภาพเพิ่มขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ชาติ เน้นให้มีการพัฒนาแบบสร้างสรรค์และเกิดนวัตกรรมที่ช่วยให้งานมีประสิทธิภาพเพื่อส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างมูลค่า

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ด้านเศรษฐกิจ การมีรถตรวจสุขภาพเคลื่อนที่เป็นสิ่งใหม่ที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงบริการมากยิ่งขึ้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางและดูแลทุกกลุ่มวัย การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการแพทย์ให้มีศักยภาพทำให้ประชาชนและการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดมีความปลอดภัยในชีวิต ด้วยการเพิ่มศักยภาพการรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉินด้วยรถพยาบาลสมรรถภาพสูงเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง เป็นพื้นที่เกษตรคุณภาพ เป็นพื้นที่เศรษฐกิจของภาคใต้ ทำให้มีประชาชน นักท่องเที่ยวและแรงงานเข้ามาอยู่เป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการคัดกรองสุขภาพให้ทั่วถึง สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสุขภาพ ลดป่วย ลดการเกิดโรค เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดีไม่เจ็บป่วย</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีโรงพยาบาลศูนย์ 2 แห่ง คือ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี กับโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช ที่มีศักยภาพสูง และมีโรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน กระจายทุกอำเภอ ซึ่งโรงพยาบาลศูนย์เป็นศูนย์กลางความเชี่ยวชาญที่มีความพร้อมรองรับการให้บริการทางการแพทย์</p>
7. ระยะเวลา	ระยะเวลาการดำเนินโครงการ ปี 2561-2564 ในปีแรกพัฒนาจังหวัดที่ศูนย์กลางของกลุ่มจังหวัดเป็นจุดแรกรองรับทั้งกลุ่มและปิดตัวไปขยายไปที่จังหวัดต่างๆ
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. จัดหารถพยาบาลสมรรถนะสูง จำนวน 1 คัน ใช้ประจำในกลุ่มจังหวัด งบประมาณ 5 ล้านบาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี
กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2. จัดหารถตรวจสุขภาพเคลื่อนที่ จำนวน 1 คัน ใช้ประจำในกลุ่มจังหวัด งบประมาณ 15 ล้านบาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, ชุมพร และพัทลุง)
 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ
 กลยุทธ์ พัฒนากิจกรรมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการจัดตั้งศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากโรงพยาบาลศูนย์ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในทุกสาขา และมีเครื่องมือตรวจรักษาที่ทันสมัย มีอยู่เพียง 2 แห่ง คือ ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี และที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช ในขณะที่ประชาชน ส่วนหนึ่งต้องไปใช้บริการที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลในระดับตติยภูมิที่ตั้งอยู่ในเขตภาคใต้ตอนล่างจึงเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ดังนั้น เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระการให้บริการของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ประกอบกับเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้การจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นคลินิกของสำนักวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยเฉพาะสำนักวิชาแพทยศาสตร์ ซึ่งจำเป็นต้องมีสถานที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนทางการแพทย์ที่เหมาะสมและรองรับให้ได้มาตรฐาน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการเรียนการสอนของนักศึกษาแพทย์ และนักศึกษาสำนักวิชาอื่นๆ ในระบบวิทยาการสุขภาพ รวมถึงการเป็นแหล่งฝึกอบรมแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ พยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์ 2. เพื่อเป็นแหล่งให้เกิดการสร้างงานวิจัยทั้งทางคลินิกและงานวิจัยประยุกต์ 3. เพื่อรองรับผู้ป่วยในระดับตติยภูมิในเขตภาคใต้ตอนบนได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ดำเนินการก่อสร้างอาคารศูนย์การแพทย์พร้อมระบบสาธารณูปการแล้วเสร็จ ตามระยะเวลาที่กำหนด ร้อยละ 100

หัวข้อ	รายละเอียด
5. ผลลัพธ์	ประชาชนในเขตภาคใต้ตอนบนได้รับการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่มีคุณภาพ และทั่วถึงมากขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>ระบุดความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <p>1) ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ</p> <p>3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 4 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด</p> <p>4) ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาคมน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่เข้มแข็ง มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>5) นโยบายสำคัญหรือ อื่นๆ ฯลฯ</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2554 – 30 กันยายน 2562
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	<p>ดำเนินการก่อสร้างอาคารศูนย์การแพทย์พร้อมระบบสาธารณสุขูปการงบประมาณ 635,576,800 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช</p>

หมายเหตุ ดำเนินการภายใต้งบ Function ปี 2561 จำนวน 635,576,800 บาท

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาเพื่อเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ : พัฒนาศักยภาพการให้บริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข และเพื่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวครบวงจร

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กำลังดำเนินการก่อสร้างอาคารศูนย์การแพทย์ คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2562 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านระบบบริการสุขภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การดำเนินการของศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ในอนาคต จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริการด้านสุขภาพระดับปฐมภูมิแก่นักศึกษาบุคลากรของมหาวิทยาลัย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง และพัฒนาไปสู่การให้บริการในระดับตติยภูมิในเขตภาคใต้ตอนบนต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อรองรับนโยบายศูนย์กลางทางการแพทย์ (Medical Hub) ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ด้วยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย พ.ศ.2561 – 2564 ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณธรรม และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว ซึ่งในอนาคตคาดว่าจะมีการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์หรือเชิงสุขภาพ (Medical Tourism) ซึ่งจำเป็นการผสมผสานบริการด้านการรักษาพยาบาลและ

หัวข้อ	รายละเอียด
	การ พักพื้นที่กับการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการทางการแพทย์บุคลากรทางการแพทย์ทั้งของมหาวิทยาลัยและในเขตภาคใต้ตอนบนเพื่อรองรับนโยบายดังกล่าวต่อไป
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการทางการแพทย์บุคลากรทางการแพทย์ทั้งของมหาวิทยาลัยและในเขตภาคใต้ตอนบน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่แพทย์ พยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ในเขตภาคใต้ตอนบนอย่างน้อย 1 กิจกรรมต่อปี
5. ผลลัพธ์	สามารถพัฒนารูปแบบการให้บริการทางการแพทย์ที่เหมาะสมรองรับกับ การศูนย์กลางทางการแพทย์ (Medical Hub) ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ในอนาคต
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ระบุมความเชื่อมโยงของโครงการกับ 1) ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณธรรม และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว 4) ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็ง

หัวข้อ	รายละเอียด
	มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่แพทย์ พยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช